

DJURGÅRDAREN

JUBILEUMS
ÅRGÅNG 1966-67

OMSLAGSPOJKEN

i det här jubileumsnumret har visst syntts tidigare i sådana här sammanhang men aldrig har Gösta Knivsta Sandberg varit mer självskriven än just nu i denna roll. Det var han som ledde trupperna till slutliga stormningen av Norrköpings fästning och som säsongen lång höll sådan fyr under pannorna att våra ungdomar bara växte och växte och till slut blev alldeles oemotståndliga. Heders Knivsta — du har för alltid skrivit in dig i Djurgårdens 75-åriga historia.

Spara på hemmaplan

*du når målet
genom att
lönspara i*

SPARBANKEN

- ★ *Hemmaplan ger fördel. När du ska spara till ett mål är Stockholms Sparbank din hemmaplan*
- ★ *Sparlån ger dig möjlighet att fördubbla kapitalet genom borgensfria lån*
- ★ *Bostadssparande ger dig förtur vid köp av villa eller fritidstomt*
- ★ *Lönsparande ger dig gratischanser att varje år vinna upp till 25.000 kr.*

Utnyttja hemmaplans fördelar

SPARA i

STOCKHOLMS SPARBANK

här kommer
den **NYA**
KLASSEN

TAUNUS 15 M och 12 M

TAUNUS 15 M

Ni tror inte det är sant - tills Ni själv känt på motorn. Den är en upplevelse! Snabb. Stark. Pålitlig. **1,5 liters TS-motor V4 på 73 hk SAE**. Toppfart ca 145 km/tim. Sätt Er i baksätet tillsammans med två "fullvuxna". Ni har bra armbågsrum. Ingen besträngsel - kardantunnel saknas! Se på bagageutrymmet - hela 650 liter! **LÄTTSTARTAD - 12 volt elsystem med växelströmgenerator!** Generatorn laddar även vid tomgång. Glöm bort Er gamla oro för "polar-kalla" vinterdagar! **LÄTTKÖRD - kuggstångsstyrning!** **SÄKER - skivbromsar fram!** **Säkerhetselar med enhandslås!** **Laminerad vindruta!** **Ingen rundsmörjning!** **3-årig rostskyddsförsäkring!**

TAUNUS 12 M

Så mycket nytt har hänt med Taunus 12 M att man verkligen kan tala om 67:an som en **ny Taunus 12 M!** Allt detta är nytt och fler nyheter upptäcker Ni vid en provkörning av Sedan- eller Combi-modellerna. **Ökade innerutrymmen för 5 vuxna** • **1,5 liters V4-motor på 62 hk SAE** • **Lättare start tack vare 12 volt elsystem och växelströmgenerator** • **Lättkörd - kuggstångsstyrning med liten vändradie** • **Säkerhetselar med snabbkoppling - sätts på med en hand** • **Förbättrat värmesystem - (Flow-Away)**. Dessutom: **Skivbromsar fram.** **Laminerad vindruta.** **Ingen rundsmörjning.** **3-årig rostskyddsförsäkring.**

Tänk Er det bästa hos den lilla bilen - **EKONOMI och LÄTTKÖRDHET** - lägg därtill mellanbilens bättre **UTRYMME och PRESTANDA** och resultatet blir:

DEN NYA KLASSEN!

FORD HAR RESURSER

Sveriges färgstarkaste elva

MULTILAC

BLANKETT

BINDOKRYL

TRIM

READY

BINDOPLAST

BINDOL

NORDSJÖPLAST

VIT-O-SLIP

ALSPACKO

STJÄRNSPACKEL

Res.: BINDOGLOSS - BRANDMAN - PÅ TRÄ - SILVOL - WONDER

Ett oslagbart lag när det gäller färger!

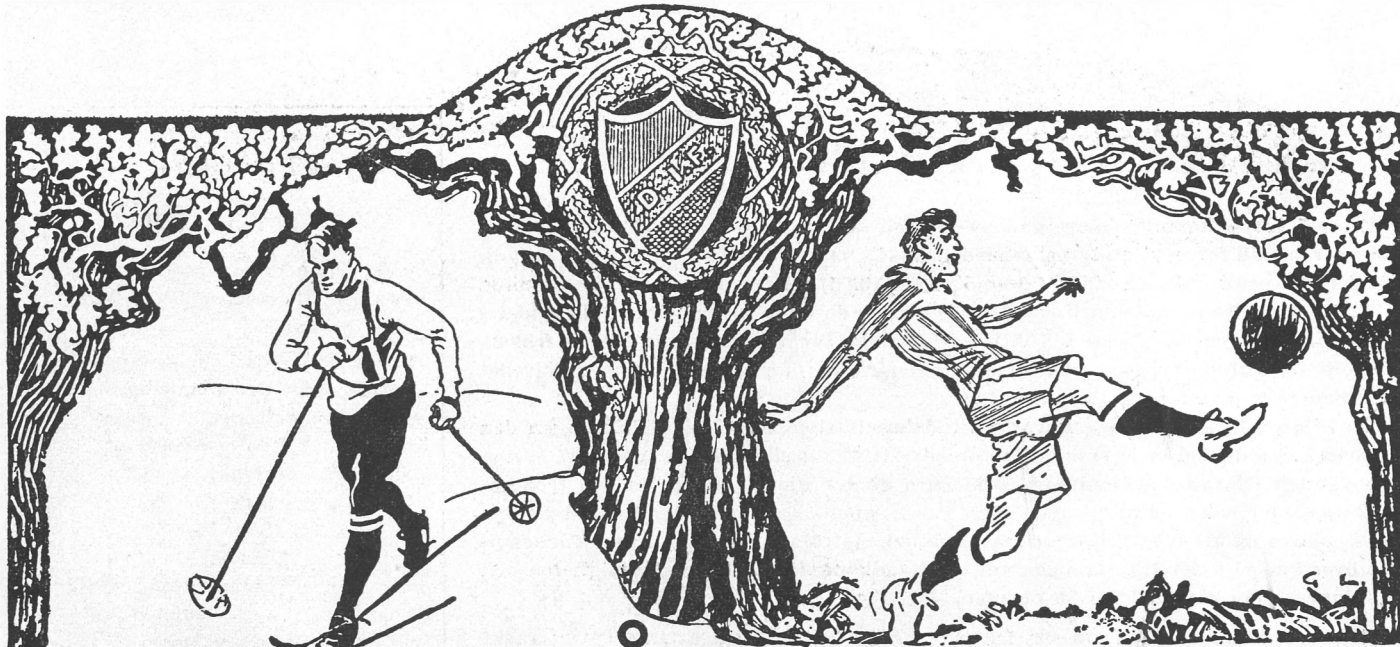
~~~~~  
*Tillverkar färger för både proffs och amatörer*  
~~~~~

Aktiebolaget Nordström & Sjögren

MALMÖ - STOCKHOLM - GÖTEBORG - NORRKÖPING - SUNDSVALL - JÖNKÖPING

"MATERIALBOD" BRÄNNKYRKAGATAN 81

GÖR GÄRNA ETT BESÖK MEN ROPA DÅ "HEJA DJURGÄRN"
FÖR DET LÖNAR SIG!

DJURGÅRDAREN

Redaktör: KARL LILIEQUIST

★ Jubileumsårgång 1966—1967 ★

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Djurgårdsordföranden:

Nyttigt att även stå i blåsväder

Vad är 75 år? En aktningsvärd ålder i vissa sammanhang, rena junioråldern i andra sammanhang. Det finns ett träd som kallas ek. Jaha, det visste ni alla, och då vet ni också, att vi i Djurgården gärna bekänner oss till allt som har att göra med detta förnämliga träd med dess rotfasthet, stabilitet och styrka, dess vresighet och dess förmåga att skjuta nya skott. Och så är ju vår förening född på Djurgården mitt bland de av Esaias Tegnér besjungna ekarna. Eken har blivit vår symbol. Dess väldiga och skyddande krona syns i vinjetten härövan. Under ekens hägn har vi framlevt vårt 75-åriga liv och rentav blivit en del av denna ek.

Det var alltså frågan om åldern. Vår förening har fyllt 75 år och därmed betraktats som en vördnadsvärd åldring, den där är värd att visas respekt och beundran. Och det är alldeles i sin ordning. Själva tycker vi nog innerst inne att vi är rätt duktiga, och när vi sedan får erkännanden utifrån om vår duktighet känner vi oss både stolta och lyckliga. Visst är 75 år en avsevärd massa år för en idrottsförening. Inte ens en datamaskin eller något annat räkneverk av trolerimodell kan nog räkna ut vad Djurgårdens 75 år innebär i antal timmar och minuter för vad våra medlemmar producerat i träning och tävling.

Det måste bli astronomiska siffror. Ta bara en enda fotbollsmatch på 90 minuter. Där har vi 11-12 spelare i aktivt spel med sammanlagt 1.000 minuter. Räkna deras tider och timmar för träning i veckan, ja räkna och räkna, och man måste komma fram till att vi i vår Djurgårdsfamilj skubbats, boxats, spelat, brottats, fäktats, orienterat, hoppat i backe, rullat klot och äkt konstakning i sammanlagt åttskilliga årtusenden!

Men ändå är vi som förening bara 75 år. Det anses av både vänner och motståndare, att vi är så livskraftiga, att vi kan beräknas leva ytterligare en tid framöver. Det var med andra ord en högst livskraftig ek våra stiftare planterade för 75 år sedan med uppgift att hålla sin skyddande krona över det nyfödda Djurgårdsbarnet. Detta barn har sedan ynglat

av sig och har nu ett sådant oräkneligt antal medlemmar, att ingen riktigt vet hur många vi är. Att den s.k. officiella siffran redovisas kring 4.000-strecket är mest en formell historia. I praktiken är vi betydligt flera. Vi har djurgårdare placerade världen runt. Och alla känner sig nog leva en smula i hägn av vår präktiga djurgårdska ek.

Eken är Skandinaviens största träd, kan nå en höjd av över 30 meter och ha en stamomkrets av 20 meter. Åldern kan bli 400-500 år. Allt enligt sakkunskap i uppslagsböcker, men själv tror vi, att det finns ekar med 1.000-årig levnadsålder. Skall Djurgårdens Idrottsförening motsvara vår symbol ekens förmåga att stå emot tidens tand och ständigt orka skjuta nya skott? Svaret för dagen är att vi tror på Djurgårdsekens kapacitet i alla avseenden. Trots att vi räknar med att stormarna skall bli värre med åren. Det är i sådana lägen eken visar sin klass, sin vresighet och sitt kämpalynne.

Att bara stå i solens glans och höra ett sakta sus i lövverket motsvarar inte riktigt Djurgårdsekens krav på livet. Det måste blåsa kring vår stam.

(CARL-HJALMAR BODMAN)

Ny skeppare på skutan

Efter 5 år på kommandobryggan på Djurgårdsskutan överlämnade Hugo Caneman befälet till forne vice styresmannen Carl-Hjalmar Bodman. Det var den största händelsen i samband med senaste årsmötet (31.10.66) i Djurgårdens Idrottsförening. Vi hade vårt 75-årsjubileum bakom oss och vi hade lagt beslag på fotbollsguldet i allsvenskan dagen före årsmötet. Allt var upplagt för att det skulle bli ett fridens årsmöte av samma typ som vi haft under senare år, men den här gången blev det ett årsmöte av extra högtidlig karaktär.

De 75 åren hade visserligen firats i Stadshusets Gyllene sal på födelsedagen den 12 mars, men därvid hade vi ingen möjlighet att så att säga "inom familjen" känna den vanliga Djurgårdsstämningen. Alla våra gäster gjorde oss stolta och lyckliga med presenter och vackra tal, men först i den egna och trängsta familjekretsen var vi oss själva på årsmötet, då också tacksamhet utstrålade från alla hörn. Tacksamhet över vad vi gjort tillsammans, vad vi åstadkommit och över att enigheten och samlingsen inom våra led var så obruten.

Hugo Caneman hyllades vid sitt frånträde på ordförandeposten av sina närmaste män, av Carl-Hjalmar Bodman, av Karl Liliequist och av Nocke Nordenskjöld, och själv förklarade Hugo sig vara övertygad om att ingenting skulle kunna hindra den fortsatta seglatsen med en så kvalificerad bibehållen bemaning på styrelseposterna.

För säkerhets skull — eller var det av taktiska skäl? — kallade man den avgående ordföranden till ständig ledamot av Överstyrelsen och gav Hugo kvitto på saken i form av ett diplom i glas och ram. Hoppas hustru Ulla låter Hugo ha diplommet över sängen...

Styrelsevalet vid årsmötet var raskt avverkat. Sedan Carl-Hjalmar Bodman valts till ordförande skulle fyra ledamöter väljas i styrelsen, nämligen tre man på två år och en man på fyllnadsval på ett år efter Carl-Hjalmar. Valda som ordinarie på två år blev Bo Hedvall, Rolf Theblin, Bengt Jäderholm och på ett år föll valet på Ernst Nilsson. Kvar på ytterligare ett år i styrelsen från året innan fanns Karl Liliequist och Hilding Lövdahl. Som suppleant omvaldes Gunnar Dahlfors och nyvaldes Gunnar Nordstig. Likaså omvaldes revisorerna Arne Malmgren, Ingvar Norén och Gunnar Rinman.

Djurgårdens överstyrelse 1967

Vid Djurgårdens Idrottsförenings årsmöte den 30 oktober 1966 valdes följande överstyrelse:

Ordförande:	Carl-Hjalmar Bodman
V. ordförande:	Bengt Jäderholm
Sekreterare:	Karl Liliequist
Kassör:	Bo Hedvall
Ledamöter:	Hilding Lövdahl Ernst Nilsson Rolf Theblin
Suppleanter:	Gunnar Dahlfors Gunnar Nordstig
Revisorer:	Curt Berggrén Ingvar Norén Gunnar Rinman

Nytt namn i styrelsen

Vid senaste årsmötet fick Djurgården en ny man i överstyrelsen. Här är han: Ernst Nilsson. Inbiten djurgårdare sedan lång tid tillbaka.

Djurgårdsordföranden av i dag heter Carl-Hjalmar Bodman och har charm i blicken. När det behövs är han emellertid en hårding.

Vår nye ordförande lägger korten på bordet

- ☆ Satsning på ungdomen, värn kring
- ☆ fotboll och ishockey, bibehållen
- ☆ tradition, en slant till ledarna

Sveriges historia är dess konungars. Har det sagts. Vi kan travestera detta till att Djurgårdens Idrottsförenings historia är dess ordförandens. Vi har haft många kraftkarlar i spetsen för vår förening, vilkas kraft även kombinerats med förutsättande, kunnighet och klokhet i största allmänhet. Det är inte ofta vi bytt ordförande. Trots att vår förening är över 75 år, kan de, som hållit i vår ordförandeklubba, räknas i ett mycket litet antal.

Nu har det skett ett ordförandeskifte. Hugo Caneman har trätt tillbaka och lämnat över klubban till Carl-Hjalmar Bodman. Egentligen skulle han inte behöva presenteras för våra medlemmar, eftersom han länge varit vice ordförande, men några korta rader kan väl i alla fall vara motiverade.

Redaktören för den här tidningen träffar alltså Carl-Hjalmar och frågar:

— Vem är du egentligen?

— Jag är stockholmare, gick i Södra latin, spelade fotboll, bandy, handboll och även ishockey men fick aldrig tid att bli någon stjärna. Ägnade i handboll mi-

na tjänster åt en liten klubb på Söder vid namn Svolder, men hade redan på den tiden en då oförklarlig kärlek till Djurgården. Denna platonska kärlek ledde omsider till att jag blev medlem i Djurgårdens Supporterklubb. Mer kanske det inte blivit av allt mitt intresse

för blårandigt, om jag inte flyttat mina bopålar från Årsta och hamnat i Bromma.

Här blev jag miljöskadad, sedan jag efter ett halvår kommit underfund med att min närmaste granne fanns i Djurgårdens Överstyrelse. Han hette Kalle Liliequist — är namnet bekant?

— Ja, så där i största allmänhet, men vad hände?

● SAMTAL ÖVER STAKET

— Jo, det hände att denne granne en dag frågade mig tvärs över staketet vad för slags intressen jag egentligen hade utöver att klippa gräsmattan och tvätta bilen. Av detta samtal kom så småningom fram erkännandet, att jag var med i Supporterklubben. Det imponerade inte alls på denna underliga granne, som i stället sa, att skall man vara djurgårdare, så ska man vara det på riktigt genom att vara medlem i Djurgårdens Idrottsförening. Och naturligtvis blev det som grannen tyckte.

Sedan en sophämningsbil backat in i och rivit omkull det staket, som skilde våra stugor åt — troligen tyckte förenaren, att staketet kunde klassas som rena soporna — öppnades ett livligare utbyte oss grannar emellan. Vi behövde inte längre underhandla mellan staketspjälorna.

När det vårades 1960 hade jag gått igenom mina hundår och bl.a. fått pröva på något som döptes till "Saltsjöbadsspelen". Egentligen ett storhetsvansinnets projekt att tro att vi med tennis, cykel, fäktning etc. skulle kunna komponera ett program med dragningskraft på den stora publiken. Det blev också mest tomma läktare och som t.f. kassörer för arrangemanget satt min fru och jag nat-tetid och räknade 1-öringar och 1-kronor för att se hur mycket vi skulle ha att börja nästa dag med. Det var allt annat än muntert, men på sitt sätt innebar det en god skola. Man fick liksom från början veta att det inte fanns något överflöd på slantar i föreningen. För säkerhets skull slutade vi dock med Saltsjöbadsspelen. Andra intressenter fick fortsätta att förlora pengar därute.

● BLEV VICE 1961

Hur som helst tyckte Överstyrelsen att jag gjort mig förtjänt av mera jobb och adjungerade mig till styrelsen våren 1960 mest för att sköta klubbmästeriet. Vid årsmötet hösten 1961 åkte jag in i styrelsen på riktigt och valdes till vice ordförande. Den rollen var utspelad i höstas, när årsmötet i brist på andra kandidater valde mig till ordförande.

— Och det skall gå bra?

— Ja, det hoppas jag verkligen fast

Det hände vid en match AIK—Djurgården...
Hörru Lill-Garvis — va gör du egentligen?

Inte får man leka ängvält och slå omkull självaste Knivsta Sandberg. Det var styggt gjort. Inte att undra på att du vänder ryggen till, Garvis. Ajabaja på dej!

nog är det ett väldigt ansvar, som lagts på mig. Men med hjälp av alla goda krafter i Överstyrelsen och inte minst av ledarna ute i alla våra sektioner räknar jag nog med att vi skall klara den närmaste framtiden.

● SATSNING PÅ UNGDOMEN

— En målsättning kanske?

— Ja, jag vill ha i gång ett mycket brett ungdomsarbete. Inte bara för att detta innebär en god socialvård ur samhällets synpunkt utan för att vi måste skaffa fram förmågor ur de egna leden. Att värva stjärnor är nödvändigt, men det blir svårare och dyrare, och därför är det önskvärt att kunna plocka fram kvalificerat folk ur de egna materialbodarna. Även detta kostar naturligtvis pengar, men på lång sikt ger det valuta tillbaka.

För att gå i land med denna uppladdning på den inre fronten krävs att vi värnar mycket starkt kring fotbollen och ishockeyn. Dessa två livgivande sektioner är vår ryggrad. Hjälptill de andra sektionerna behövs, men i större utsträckning än hittills måste ansvaret vila på dessa sektioner själva att skapa pengar. Jag har inget recept om hur det skall gå till, men de flesta sektioner har verkligen visat sig lojala och gjort alla kraftanstängningar för att dra in slantar till sin verksamhet.

Jag ser rätt ljusst på framtiden med hänsyn till att fotbollen och ishockeyn stabiliserat sig. De tuvor, som fotbollens och ishockeyns lass haft att passera med risk att hela ekipaget skulle vältas, har genom duktiga ledares sätt att staka ut vägen kunnat kringgås.

● EN SLANT TILL LEDARNA

Utöver en rejäl satsning på ungdomen måste vi också kunna plocka fram nya kvalificerade ledare, även om det måste ske till priset av att de i någon form skall ekonomiskt kunna ersättas för sitt arbete. Man kan inte begära att en ledare skall offra sin civila karriär, sin plats hemma i familjen och sina egna intressen vid sidan av idrotten bara för att han även gillar att sköta ledarjobb. Samhället är ju numera också inne på denna linje med ersättning till de hittills oavlönade ledarna. Innan det blir för sent alltså! Ty tänk vad som skulle ske den dag, då alla landets ideella ledare tackade och försvann under motivering att de varken hade råd eller ork kvar att fortsätta.

● STJÄRNOR, JA TACK!

— Och stjärnorna, skall de omhuldas som hittills?

— Ja, för visso, ty utan stjärnor blir idrotten tämligen död. Ungdomen måste

Rätt valuta för utlandsresan!

Vart Ni än reser så har Handelsbanken den rätta valutan. Praktiska rese-
guider och valutanycklar får Ni på köpet!

HANDELSBANKEN

– banken för hela folket

Den här bilden skulle kunna vara reklam för den ädla druvans dryck, men nu är den mera ett minne från fotbollens gulfest. Denna firades något litet med en klunk champis i von Rosenska fotbollspokalen. De som trängs kring dryckeskålen är Sven Lindman, Kay Wiestål och Peder Persson (de tre som klämde in målen vid 3-0-finalen mot Norrköping). Ovanför dem tycks Knivsta Sandberg vara beredd med påspädning till pokalen eller tänker han stå till tjänst med hårvatten i peruken på de tre?

ha sina idoler att se upp till och hatt efterlikna. Det är också för att vi i Djurgården haft så många stora stjärnor som massor av ungdomar fått intresse för vår förening.

Den förnämliga arbetsvilja, som våra ledare lagt i dagen, och den laganda, som genomsyrar hela föreningen, har mest bidragit till vår position i dag. Som ny ordförande vill jag ha sagt att all gammal fin tradition skall hållas vid liv

men sedan också anpassas till nutida utveckling.

— De ekonomiska problemen då?

— Ja, dom blir man nog aldrig av med, men får vi bara vara kvar i slutspelet i ishockey varje år och därtill förtjäna en slant genom Ahearne cup — tack, tack snälla Dagens Nyheter! — klarar vi nog varje vintersäsong. Får vi sedan spela ett par guldfinaler i fotboll och därtill skaffar oss fulla hus mot AIK

Ut och värva!

I vanliga fall är det mest våra fotbolls- och ishockeyledare, som tvingas ut på värvningsstigen, men nu är det dags för även Dig — ja det gäller just den som läser detta! — att hjälpa till med värvingarna. Nåja, vi begär inte att Du skall rusa i väg och värva några stora stjärnor — det är för all del inte förbjudet... — utan mest gäller det att värva nya medlemmar till vår förening.

Redan nu har vi liksom för oss, att Djurgården är landets största idrottsförening i fråga om antalet medlemmar, men vi är i alla fall inte på långa tag så många som i de utländska storklubbarna. Det påstås ju att Real Madrid, Benfica och andra berömda klubbar söderöver håller sig med så där en 70.000 medlemmar. De har den favören, att de alltid kan få köpa biljetter i förväg till klubbarnas pangmatcher, och något i den stilen kan vi också lova alla djurgårdare.

Vi har siktet inställt på att komma upp till 10.000 medlemmar. Det är ungefär lagom för svenska förhållanden. Men för att bli så många gäller för oss nuvarande medlemmar att dra ett strå till stacken genom att berätta för vänner och bekanta om hur trevligt vi har det i Djurgården och att därmed göra klart för dem förmänen att bli medlemmar hos oss.

Om var och en av våra medlemmar av i dag värvar ett par tre nya medlemmar, skulle vi snart nå 10.000-strecket.

Sätt i gång alltså. Till de medlemmar, vilka gör de mesta värvingarna, har vi en överraskning i beredskap. Det kan således löna sig dubbelt att skaffa nya medlemmar. Skriv till Djurgårdens kansli efter vår nya medlemsfolder och dela ut den till aktuella medlemskandidater, så ordnar vi resten...

Plats för 10.000 alltså!

och Hammarby, skall vi kunna hålla den värsta nöden från dörren även under sommarhalvåret.

Vi skulle kunna leva ett ganska lyckligt ekonomiskt liv bara på den vägen. Fast även om de stora inkomstkällorna skulle sluta att flöda, har vi nog kraft att med gemensamma ansträngningar i äkta Djurgårdsanda ta oss vidare fram mot 100-årsjubileet.

Säger vår nye ordförande och uttalar en förhoppning att få stöd från alla håll. Och visst kommer han att få det stödet.

K. L.

Röster från hela landet kring oss blåärnder

Vår förening, numera 75 år fyllda och på väg på sina 100 år — så hoppas vi i alla fall — är med och tävlar, kämpar och strider på en mängd fronter. Stridslyckan är växlande. Så är även omdömet om oss. Ibland får vi god kritik, ibland är vi knappast vatten värda. Det står ofta strid kring oss. Vi är således inte helt ointressanta. Ibland verkar det som om vi blivit ett begrepp. Vi ska finnas till och intressera i vida kretsar. Men hur är det — hur ser man

på oss utifrån i andra läger. Den tillfälliga kritiken efter en match, efter en tävling kan ofta vara lika hård som den ibland kan vara berömmande.

Men om man låter de omedelbara intrycken efter ett direkt tävlingsarrangemang sjunka undan och därmed får en smula distans på det hela — vad har man då för synpunkter på oss i Djurgården? Där om ges besked på de följande sidorna.

Våra frågor

Så här frågade vi idrottsledare och idrottsjournalister:

1) Vad tycker du mest om hos Djurgården?

2) Vad tycker du sämst om hos Djurgården?

3) Vilken är den största insatsen Djurgården gjort ino msvensk idrott?

4) Vad borde Djurgården kunnat göra bättre?

(T.T. har här anmärkt på frågans stilistiska formulering...)

5) Nämn några "historiska" Djurgårdare och varför just dom i så fall?

6) Tror du på någon framtid för de stora allroundklubbarna?

Torsten Tegnér: Tumba värd sin egen dikt

1. — Styrelsens oföränderliga ungdomlighet och avväpnande *vänliga* inställning till oss outsiders... hur styrelsen ska inte då dessa fina människor vara mot sina *klubbkamrater!!!*
2. — Att dom inte delar med sej lite mer fotbollpoäng åt oss gnagare och Söderbröder...
3. — Fått herr, fru och fröken Stockholm att ge sej ut i skidspåren och vinterterrängen... jag minns jag for redan 1902, som 13-åring, från Djursholm den långa vägen till Saltsjöbaden, där Oscar Bomgren och en massa flottister utförde häpnadsväckande språng nerför en vit BACKE!!!
4. — Vet inte precis... förstås, ordföljden "kunnat gjort" kunde ju ha *gjorts* bättre.
5. — Dessa "historiska" djurgårdare hyllade jag för ett par decennier se'n vid en jubileumsbankett. Dikten ifråga går att trycka av nu. D.v.s. "Tumba", förlåt, Sven Tumba var inte upptäckt då. Han är värd en egen dikt. Jag har det intrycket att den (nästan) "skriver sej själv".
6. — Tjaa... Real Madrid klarar sej nog, och Örgryte, och Frösö Idrottsförening med dess 20 sektioner, och Dju'gå'n med (var det?) 16. OCH MED EN STRONG KLUBBANDA.
Se'n hoppas jag att Gud är god och låter t.o.m. bollspels-mångsida A.I.K. överleva. Om inte annat så för Dju'gå'ns skull.

Min honnör!
T. T.

Trevligt att skåda in i ett för mig nytt Djurgårdsansikte, hoppas vi ska träffas oftare, säger Torsten Tegnér till ordförande-vice Carl-Hjalmar Bodman, som också ber T. T. att vara välkommen i alla kommande Djurgårdssammanhang.

I mitten pryder RF-direktören Bo Bengtsons hustru Inga Viktoria upp bilden.

Olof Groth, SvD: ... jag vill se feta män omkring mig ...

1. *Djurgårdsandan*, personifierad av Tumba eller "Knivsta". När "Knivsta" var i form var det inte lätt för motståndarna att citera Julius Caesar: "Jag vill se feta män omkring mig..."

2. Jag tycker inte illa om Djurgården i något avseende. Kan därför inte heller tycka sämst om något.
3. *Ishockeyentusiastens svar*: Den obrutna raden SM i ishockey.
Fotbollsentusiastens svar: Den imponerande insatsen i svensk fotboll alltsedan första SM-segern 1912.
Skidentusiastens svar: Den obe-

Tore Brodd: Obändig vilja och kraft — jag tror på Djurgården

1. Den obändiga vilja och kraft, som präglar föreningens ledare och aktiva. Utan dessa egenskaper hade DIF aldrig kommit tillbaka i vare sig fotboll eller ishockey, än mindre förmått att bli svenska fotbollmästare 1966.
2. Två ting: Hammarby-backen, som sänar förvandlade DIF till en utfattig småklubb, och dagens fotbollströja — när man av outgrundlig anledning flydde den traditionella, borde man ha komponerat en tröja i klubbmärkeets färger.
3. Genom Skansen-stafetten på skidor räddade man intresset för längdlopp på skidor i Mellan-Sverige.
4. Självvranssaken må ankomma på medlemmarna själva.
5. Här väntar redaktören förmodligen, att jag ska nämna och motivera namn som "Lill-Einar" Olsson, Hederson, far och son, "Nocke" Nordenskjöld, Sven Tumba & Co. Låt mig i stället nämna tre, som likt Tumba blir historiska: Gösta "Lill-Lulle" Johansson, nyskaparen av forwardspelet i svensk ishockey (familjen kan bli än mera historisk, om hans hustru lyckas fostra en svensk världsstjärna i konståkning). Gösta "Knivsta" Sandberg, inte bara för lysande insatser i bandy, fotboll och ishockey — därom är han inte ensam — utan främst för en enastående fighting spirit och en aldrig överträffad be-

Olof Groth, sakkunnig penna i Svenska Dagbladet.

- stridliga dominansen inom backhoppningen med sådana hoppare som Lill-Einar, bröderna Tandberg, Oscar Bomgren, A. H. Nilsson, Bertil Carlsson, Holger Schön.
4. *Räddat backen i Saltsjöbaden*, byggt ut den eller på annat sätt uppehållit de stolta backhoppningstraditionerna. Varför försvann skidsektionen? Eller finns den kvar med tynande liv?
 5. Einar Olsson, Nocke Nordenskjöld, Ragge Wicksell, N. A. Hederson, Olle Tandberg, Tumba, Knivsta... behöver väl ingen presentation, inte heller brottarbröderna Gottfrid och Frithiof Svensson, inte heller bröderna Sandström.
 6. *Industrier slås samman*, affärshuset tar död på småhandlarna, de stora svenska varven blir allt större, kommunblocken allt större... Varför skulle inte de stora allroundklubbar ha framtiden för sig. Även om mindre sektioner inte går ihop ekonomiskt är det deras stolthet att tillhöra en stor och ärorik förening, utan dennas kanske inte alltid ekonomiska men desto mera moraliska stöd skulle de kanske inte leva vidare.

Tore Brodd, stark man i Svenska Fotbollförbundet. RF-pamp, jägare både av vanliga djur och radio- och TV-folk, som inte vill betala för förlorad publik.

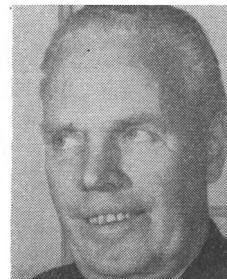
fälsföring på tävlingsbanan. Mig förvånade det därför att fotbolls-UK "pensionerade" honom så relativt tidigt. Gunnar Lundqvist, friidrottsgrabben från IK Sleipner (Kristian Hellströms och Åke Stenqvists, inte "Fiskarn" Jonssons, Tore Kellers och "Vargfar" Bergströms) som på fritid blev den perfekta sekreteraren i den fotbollssektion i Djurgården, vars insatser lär inskrivas med guldskrift i föreningens annaler.

6. Jag tror, att det är fel, om man i jubileumsyra drar på sig nya sektioner, m/cykel, för att bli ännu mer all round, rent av dominera Stockholms idrottsliv — helst om "man" sen flyr till en annan förening. — Hur kom det sig att man i det stora jubileumssvepet glömde den internationella storsporten basketboll? Av hänsyn till handbollen? — Eljest tror jag på ett fåtal stora all round-klubbar även i framtiden, klubbar som likt DIF blivit en idrottslig institution, klubbar där sektionerna har stor frihet, bär ett stort ansvar var för sig och drivs av sann klubbkänsla. Däremot tror jag, att en framtida fotboll- eller ishockeysektion — de aktivas anspråk lär inte minska — måste slå vakt om sin egen ekonomi och inte får råd att underhålla vare sig skidbackar eller andra sektioner. Kort sagt: Jag tror på Djurgårdens Idrottsförening.

Gunnar Ericsson, Åtvidaberg: Farligt kasta sten . . .

1. Djurgården kan offra. Djurgården kan komma igen. Djurgården är färgstarkt.
2. Siriusgnället . . . "Farligt att kasta sten . . ."
3. Bevisat att topp skapar bredd.
4. Hållit sina interna problem för sig själva i större utsträckning.
5. Tumba, Knivsta — presentation onödig.
6. Principiellt ja, under förutsättning att sektionerna känner det ansvar och ges den makt och självständighet som behövs.

Sven Rydell, förr Sveriges fotbolls-dribbler och med i bronslaget 1924 i Paris, nu skrivande expert i Göteborgs-Tidningen.

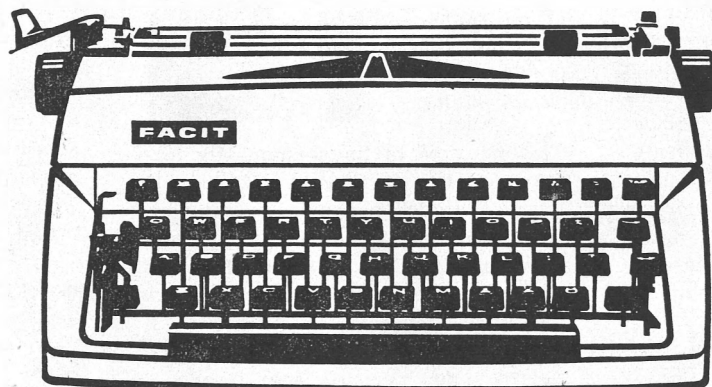

Sven Rydell: Litet mer finlir, kanske?

1. Fotbollslaget förmåga att kunna samla sig till stordåd, vilket tyder på fin lagmoral.
2. De alltför hårda tagen, som egentligen inte borde höra hemma i en så fin förening som Djurgårdens IF.
3. En mycket svår fråga, så allround som klubben varit, men får jag hålla mig till fotbollen, så var årets serie-seger i Allsvenskan en föreningsbragd. Tar av mig hatten för Torsten Lindberg och Gösta "Knivsta" Sandberg! Bragden kom trots att man förlorat flera bärande namn.
4. Vad borde Djurgården kunnat gjort bättre? Hur bra en sak än är kan den alltid vara bättre och litet mera finlir som bidrag till guldet hade jag inte haft något emot.
5. Jag vet inte varför, men jag har likasom namnet Nocke Nordenskjöld på läpparna, när DIF kommer på tal. Han personifierar på något sätt hela föreningen. Men låt oss inte heller glömma Gösta "Knivsta" Sandberg!
6. Det är något tjuvigt med stora allroundklubbar, där den ena idrotts-grenens utövare trivs med den andras. Allt är ju en penningsak — tyvärr! Skall nedgången i fotbollens inkomster fortsätta är jag rädd för att ordet allround blir mer och mer sällsynt.

Gunnar Ericsson, världschef för Åtvidaberg/Facit och styrelseledamot i Svenska Fotbollförbundet, kanske så småningom bas för hela fotbollsskutan

NYA FACIT PRIVAT med 5 års garanti

Nu har Facit Privat kommit i en ny modell. Nya färgkombinationer och ny form gör den ännu trivsammare. Den har bl.a. nya bekväma valsrattar, ny radmatararm och ny elegant maskinväska behändig även som resväska för övernatt-bruk.

Fortfarande har Facit Privat 5 års förmånsgaranti – marknadens enda i sitt slag!

På premieköp från 25:– i månaden. Kan även hyras.

Se och prova nya Facit Privat – marknadens mest köpta hemskrivmaskin – hos oss!

FACIT
ÅTVIDABERGS

Försäljning och service på 140 platser i landet. Säljes även av bok- och pappershandlare samt andra auktoriserade återförsäljare.

Thorsten Sundström, idrottsborgarråd i Stockholm: Behåll "småklubbsandan"

1. Att Djurgården är idrottsstyrelsens största hyresgäst, framför allt på Isstadion och Stockholms stadion, men också på övriga arenor i staden genom föreningens mångsidighet och mycket livligt ungdomsarbete.
2. Nå, det vill jag inte svara på. Som idrottsstyrelsens ordförande vill jag inte störa de goda relationerna.
3. Att klubben oavsett mödorna och kostnaderna kunnat hålla nära 20-talet sektioner igång, erövat mer än 300 svenska mästerskap och trots hård konkurrens lyckats växa ut till Sveriges största idrottsförening.
4. Ishockeysäsongen 1964—65, då Tumba & Co missade slutspelet om SM-tecknen med ty åtföljande galaföreställningar på Isstadion. (Som då torkade in för båda parter...)
5. Mycket boxningsintresserad i yngre år minns jag gärna Nisse Ramm och Olle Tandberg. Och under senare tid finns ju hela rader. Sven Tumba, nog sagt. Vidare "Knivsta" Sandberg, lagsportens idé personifierad, puckande praktpojkar som Lasse Björn och Roland Stoltz, jättekampen och järnkaminen Sigge Parling. Och så vill jag gärna nämna Stig Nyström och "Semaforen" Cronqvist. De kom ju från Brage!
6. Ja, jag tror fortfarande på de stora klubbarnas framtid så länge de behåller "småklubbsandan" i detta ords bästa bemärkelse och tar hand om lovande ungdom inom ett brett verksamhetsfält och ställer goda instruktörer och ledare till förfogande. På samma gång krävs att stjärnprestationerna i den översta idrotts-toppen understöds med all kraft för propagandans — och de nödvändiga pengarnas — skull.

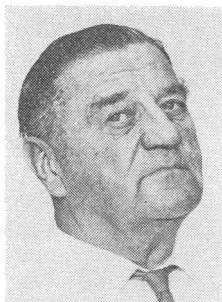
Thorsten Sundström

R:et Eklöv, Dagens Nyheter: Det behövs inga "nya krafter" ideligen

Vad jag tycker om mest hos Djurgården? Svaret nr 1 måste absolut bli den legendariska "djurgårdsandan", som under de 75 åren genomsyrat dess sektioner. En anda, som betyder att man satt viljan att vinna i främsta rummet. Till varje pris... höll jag på att skriva, men det är nog överdrivet. Så tycker jag att stora ledaregestalter som Sigge Bergh (i fotboll) och Arne Grunander (ishockey) i modern tid visat att det inte behövs "nya krafter" ideligen, utan att kontinuiteten i arbetet betyder mera än att det defilerar mer eller mindre kortvariga ledare ut och in i klubben. Djurgårdens konservativa inställning härvidlag har nog verksamt bidragit till framgångarna.

2. Sämst — ja? Det kanske jag som bollspelsexpert skulle vilja korrespondera med ovanstående. Med viljan att vinna följer inte alltid viljan att spela elegant och prydlig fotboll och hockey. Fighterandan har funnits i tröjorna från "Nocke" Nordenskjölds dagar till nykomlingarna från Saxe-mara och Lycksele. Sven Tumba har i detta fall utgjort ett lysande undantag. Han kunde på sin tid vara i världstoppen utan att använda arm-bågarna. Störste djurgårdaren genom tiderna — internationellt sett.
3. Produktionen av stjärnor mitt i den allsidiga propagandan. Namn som John Svanberg, Eric Almlöf, Nisse Ramm, Olle Tandberg, alla brottarna och som sagt Tumba. På senare tider "Knivsta" Sandberg.
4. Bättre? Att genom rena slarvet trilla ur Svenska serien, så att klubben inte kom med i Allsvenskans start 1924. Blåränderna måste ända ner i div. III östsvenskan för att resa sig. Detta sagt, eftersom fotbollen betyder så mycket för försörjningen av en all-roundklubb.

R:et Eklöv, måk-tig internationell ishockeypamp, DN-rondare, IFK-vän, AIK-beundrare och en smula intresserad av Djurgården.

5. Johan af Klercker lär en gång på ett årsmöte i Djurgården ha ställt upp med ett papper i handen, varefter han till synes läste upp årsberättelsen. Tillfrågad efteråt varför han aldrig vände på papperet, sade "Klehan": Inte fasen hade jag skrivit någonting. Jag läste upp alltihop utantill...
6. Ett dystert kapitel i våra dagar, när skattemyndigheterna inte vill ge för-

Thorsten Sundström, Stockholms nye högste idrottschef, borgarråd med ursprung från Dalarna.

Karl-Erik "Kerj" Jonsson: Nu har man gjort bort sig

1. Den odefinierbara charmen hos de blårandiga tröjorna — och de färgstarka personligheter som oftast finns i dessa tröjor.
 2. En viss oförmåga — eller ska' vi kalla det ovilja — mot att utnyttja de egna produkterna. Många gånger har man tyvärr en obehaglig känsla av att det viktigaste hos en fotbollsspelare är att vara ett s.k. nyförvärv... Och helst då så långt bortifrån som möjligt.
 3. Att under årens lopp ha gett det relativt fotbollsfattiga Stockholm sammanlagt 8 SM-titlar — därav 4 i s.k. modern tid.
 4. Att i vissa och ömtåliga fall bättre slå vakt om sina "överlöpare" än vad som hittills skett. Jag behöver väl bara nämna ordet Sirius.
 5. "Lill-Einar Olsson, den oförlitnelige amatören med sina massor av SM både i skidor och fotboll — i den senare grenen t.o.m. i skärmmössa även när han nickade. "Nocke" Nordenskjöld — själva inkarnationen av DIF:s fotbollsanså. "Stor"-Klas Svensson — ledaren och bandysnitsaren utan fruktan och tadel. "X:et" Lindgren — världens mest desillusionerade sekreterare och kassör. Brottaren Einar Karlsson — med talanger från Tanto. Nisse Ramm och Olle Tandberg — det var krut, det! Puckarna Sven Tumba och "Rolle" Stoltz — rinkens riddare. Fotbollsspelarna Hasse Jeppson och
- (Forts. å sid. 112)

eningarna rätt att fondera medel ett ekonomiskt lyckosamt år. Allroundklubbarna är alltså tvingade att leva "för dagen", vilket gör att man på lång sikt har svårt att hålla ett flertal sektioner ekonomiskt bäriga, där-est nu fotbollen skulle rasa. Framtidens klubb blir nog specialklubbar. Tyvärr. Tacka skattemyndigheterna för det!

R:et Eklöv

Kaj Sandell, Södertälje SK: Olösliga problem med generationsväxling

1. Vad tycker du mest om hos Djurgården?

Det samarbete som sedan många år ägt rum mellan ishockeysektionerna i Djurgården och Södertälje Sportklubb har, såvitt jag kan förstå, varit av helt avgörande betydelse för Södertäljes "återhämtning" under 60-talet. Masen Jansson och jag fick starta i ett allvarligt underläge. Jag vågar utan inskränkningar påstå att vi utan samarbetet med Djurgårdens ishockeysektion skulle haft betydligt större svårigheter att stabilisera SSK:s verksamhet. Under våra svåra år visade vår konkurrentklubb en lojalitet som var föredömlig.

2. Vad tycker du sämst om hos Djurgården?

Deras förmåga att kunna överträffa sig själv just mot Södertälje Sportklubb.

3. Vilken är den största insatsen Djurgården gjort inom svensk idrott?

Jag har varit bosatt utanför stockholmsträjongen i 60 av de 75 åren och har därför svårigheter med denna och ett par andra frågor. Emellertid vill jag gärna framhålla 1966 års fotbollslag. Detta startade i ett till synes hopplöst underläge, som vändes till helt oväntad triumf. Svensk idrott behöver "referensfall" som detta. Det ger mängden idog idrottsledare råg i ryggen.

4. Vad borde Djurgården kunnat göra bättre?

Ingen aning — men det bör väl ha blivit en hel del under 75 år. Det ligger frestande nära till hande att nämna ishockeylagets generationsväxling, som något som kunnat skötas bättre. Men eftersom jag själv varit inblandad i en sådan generationsväxling och vet vilka närmast olösliga problem detta innebär är jag medveten om att ingen med rimliga resurser kan lösa problem av det slaget.

5. Nämn några "historiska" Djurgårdare och varför just dom i så fall...

Eftersom jag är skåning är det kanske märkligt men de första Djurgårdare jag blev medveten om var det gamla fina skidgardet.

6. Tror du på någon framtid för de stora allroundklubbarna?

Det beror, såvitt jag kan förstå, helt och hållet på hur man lägger upp en allroundklubbs verksamhet. Om huvudstyrelsens arbete snarast blir en belastning för de enskilda sektionerna finns det naturligtvis ingen anledning att stanna kvar i en sådan organisationsform. Om det är rationellt elier ej torde bero på en lång rad faktorer, inte minst vilka grenar man har på programmet och i vilken stad klubben finns, dvs. vilken tradition man har. De stora allroundklubbarna torde ha goda förutsättningar att leva vidare men jag inbillar mig att det är svårt att bygga upp en motsvarande tradition på platser där inte denna klubbform är etablerad.

Kaj Sandell, ishockeykung i Södertälje, där han infört moderna linjer och bidragit till "kringlornas" nya storhet.

Per Strömbäck, brottningspresidenten: Alla djurgårdare är fighters

Pelle Strömbäck, brottningspresident, doktor och olympisk pamp.

1. Den fighting spirit som karakteriserar Djurgårdens Idrottsförenings aktiva idrottsutövare i alla de sporter jag kommit i kontakt med.
2. En många gånger tyvärr något för skrytsam attityd hos vissa av föreningens supportere och gynnare.
3. Skapat en storklubb i en storstad med en så utomordentligt fin sammanhållning och en så påtaglig stödverksamhet icke minst ekonomiskt sett från de stora och starkare sektionerna till de mindre och mera ekonomiskt svaga.
4. En starkare brottningssektion som skulle medfört att Djurgården varit den ledande klubben inom svensk brottning.
5. För mig förknippas Djurgården med Tumba och Knivsta, vilka jag betraktar såsom inte bara Djurgårdens genom tiderna två största idrottsutövare utan även som personligen fina idrottskamrater. Det är just idrottsmän av den kvaliteten en idrottsledare drömmer om att ha en stor uppsättning av i synnerhet när stormarna blåser.
6. Obetingat ja om klubben ledes på ett sådant sätt som Djurgårdens Idrottsförening.

Ake Löwgren, trottjänare i Svenska Boxningsförbundet och gammal "blårand".

Ake Löwgren: Vi skulle ha ett Djurgårdshem

1. Namnet! DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING! Djurgårn... Det ligger någonting av kraft i själva namnet. Kalla det gärna urkraft. Urkraft som hos de ekar ute på Djurgården, under vilka vår förening en gång kom till. Som urdjurgårdare, jag känner mig åtminstone som sådan, kan jag här avslöja att jag är stolt när jag hör någon säga: HAN ÄR DJURGÅRDARE.
2. Att alla goda idrottsmän med namn som Djurgårdare, när stjärnglansen börjar dala, överger Djurgården och flyttar över till andra föreningar. Jag tycker de borde stanna kvar och ägna sina krafter åt föreningen antingen som ledare eller deltagare i de många reservlag och lägre serier som finns. Men troligen är flykten ett tidens tecken som föreningen ej bör lastas för.
3. Att hålla så många sektioner i gång trots den specialiseringsvåg som går fram inom idrotten. Många sektioner inom Djurgården går med förlust men även med vetskap om detta har föreningens ledande män ansett att de skall behållas. Möjlighet skall finnas för oss att kunna utöva även de grenar som ej äro ekonomiskt bärande. Idrotten i högsätet har tydligen varit parollen.
4. Denna fråga kan endast besvaras med ett önsketänkande. Roligt hade varit om Djurgården i likhet med vad vissa utländska storklubbar gjort, haft möjlighet skaffa sig ett eget hus med klubbbrum, sammanträdesrum, kansli, hotell och restaurang, frisör m. m. Ett Djurgårdshem där medlemmarna efter arbetsdagens slut haft möjlighet att träffas och byta ut tankar. Men som sagt, ett önsketänkande.
5. Djurgårdare man aldrig glömmar är glädjande nog många. Var och en har sina favoriter. Som ledare för en kraftsport som boxning har jag en viss förkärlek för s. k. hårdingar. Ömma och tuffa pojkar som aldrig ger sig, så vill jag ha en Djurgårdare. En man som Bertil "Nocke" Norden-skjöld anser jag är kännetecknet på en riktig äkta Djurgårdare. Det är

Eric Persson, Malmö FF: Outtömlig kraftkälla

Att be om intervjuer till en jubileumsskrift och att samtidigt sätta på offren en tvångströja i form av ett frågeformulär tycks mig vara ännu ett exempel på den uniformitet, som på mitt sätt att se karakteriserar Djurgårdens IF. Jag tänker då främst på minnesbilder av den likriktade massa av djurgårdsstridare, som obönhörligt som en stridsvagn vältrar fram, en gång i tiden igångsatt på ett bistert marschkommando av legendariske anföraren Nocke Nordenskjöld och än rullande non stop.

Jag hoppas, att intervjuoffrens frågesvar ej skall bli fullt så likformiga. Här följer nu mina — baserade nästan enbart på mina fotbollserfarenheter:

1. Den aldrig sinande kampviljan som antytts härovan och därtill raden av utomordentliga ledare: "Farsan" Sandberg, Sigge Bergh, Gunnar Lundquist och Karl Liliequist
2. En oftast onödig "tuffhet" dels på spelfältet och dels i samlevnaden med andra klubbar.
3. I egenskapen av en outtömlig kraftkälla för produktion av elitspelare och elitidrottsmän till våra landslag av alla de slag.

kraft i både ord och handling hos "Nocke" och det gillar jag. Att vara med "Nocke" och se en tävling eller att sitta och prata Djurgårdshistoria med honom är ett stort nöje.

Lill-Einar Olsson och S. S. Karlsson, de två parhästarna i skidor, utstrålar även de den Djurgårdsanda jag vill se. De två boxarna Olle Tandberg och Gerhard Carlsson måste också nämnas. Gerhard var inte någon större stjärna men en av de modigaste boxare som funnits i vårt land. Och Djurgårdare, han gläds för alla föreningens framgångar men lider, ja faktiskt lider, när det någon gång går emot hans kära Djurgården.

Fotbollspelarna Einar "Hacko" Hemming, Gösta "Knivsta" Sandberg och Hans Stelius äro pojkar man vill framhålla för riktiga Djurgårdstakter. Många, många andra ej att förglömma — tänk bara på den siste friidrottaren — var det Folke Ponthan — han om någon måste ha haft ett verkligt Djurgårdshjärta.

6. Ja, för Djurgårdens Idrottsförening. Kommande generationer som skall ta vid och föra den stora föreningen vidare hoppas jag kommer att följa de regler som utarbetats av duktiga ledare under nu tilländalupna 75 år. Djurgårdens Idrottsförening kommer alltid att bestå. Vissa år medvindseglande och på toppen och andra år stampande i hård motvind. Men försvinna och upphöra, nej aldrig. Problemet blir inte att få fram goda idrottsmän utan att få frivilliga ledare som vill arbeta och som har det rätta intresset för den förening som bär namnet DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.

Eric Persson,
Malmö FF:s hövding, en av svensk fotbolls skarpaste hjärnor.

4. Fostrat fler egna spelaretalanger.
5. Skall nämna endast två: oförliknelige landslagskampen "Knivsta"-Sandberg och ojämförlige glädjespridaren Sven Tumba.
6. Sett ur snäv ekonomisk synvinkel men även ur rationaliseringsdito borde de stora fotbollsklubbarna ägna sig odelat åt denna sport. Men allroundklubbarnas "onödiga" kostnader och deras administrationsbekymmer uppvägs kanske än så länge av poster på kreditsidan i form av ökat medlems- och supporterantal och ökad goodwill. Det hela är en fråga om specialisering och ökad effektivitet kontra traditionsbunden samhörighetskänsla. Men traditioner tar man ej död på så lätt!

Evert Törnqvist, Uppsala: Kamp till sista sekunden

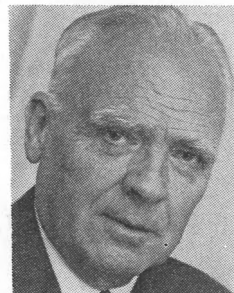
1. En seg energi och sisu, som aldrig tillåter en Djurgårdare att ge upp eller se slaget förlorat. Kampen gäller alltid fram till målsnöret eller till sista sekunden av de 90 minuterna.
2. När ledare och medlemmar i högan sky skriker ut sin förtrytelse och fördömelse över andra, som inte gör annat än vad de själva kan tillåta sig.
3. Fotbollsinsatsen är utan tvekan den största och förnämsta och den som givit Djurgårds-namnet dess högsta strålgans. Fotbollsektionens både banbrytande och idérika arbete har varit till verkligt gagn för svensk fotbollidrott i sin helhet. Även i en mängd andra idrotter har gjorts storartade framgångar och vunnits glansfulla segrar, såsom i ishockey, skidor, bordtennis, bandy o.s.v. Ur min synpunkt väger dock fotbollen tyngst.
4. Är man inte nöjd med uppnådda resultat? Man kan inte vinna jämt. Konkurrenten skall alltid finnas och vara den sporrande stimulansen.
5. Legendariska Nocke Nordenskjöld och Ragge Wicksell kommer man aldrig förbi. Redan i mina tidiga pojkar framstod dom som spelarideal och föredömliga exempel. Nocke framstår utan tvekan som nummer ett genom sin långa och framgångsrika ledargärning ända in på ålderns höst. Han visar fortfarande

Tore Jonsson
håller i alla trådar
i Svenska Fotbollförbundet.

Tore Jonsson: Korrekta Djurgårdsledare

1. Det korrekta sätt på vilket förhandlingar kan ske med ledarna inom Djurgårdens IF.
2. — — —
3. Att kunna vinna SM i fotboll 1966 trots den avtappning som skett i A-laget under året.
4. Vet inte.
5. Gösta "Knivsta" Sandberg. Min nominering av Knivsta beror på hans lojalitet mot Djurgårdens IF och hans utomordentliga uppträdande på fotbollplanen och på hans sportsliga sätt att ta emot hårda tacklingar utan gnäll.
6. Ja, om de kan skötas som Real Madrid, Benfica eller Flamengo, eljest tror jag på en specialisering.

Evert Törnqvist,
ledamot i Fotbollförbundets fruktade kontrollkommitté, gammal medlem i Sirius.

de sitt levande intresse och följer sitt kära Djurgården i med- och motgång. Han saknas sällan på Fotbollstadions läktare.

I modern tid kan enligt vad jag tycker ingen mäta sig med "Knivsta", som säkerligen ännu har mycket ogjort för sitt kära Djurgården. Han har redan under många år varit en säker klippta. Vi var allt många som kände starkt för honom, när han i höstas sattes över i ett par matcher, varigenom han dessutom kom att

GUNNAR FAHLSTRÖM AB

HÖVJUVELERARE

Sveavägen 33 - Stockholm C
Tel. 21 64 22 - 20 93 39

Drottninggatan 65
Tel. 20 48 32

Förnämligt konsthantverk från egen ateljé

ERAG

Handelsaktiebolag

EGON RAUCH

Kungsgatan 65
Stockholm 1

Tel. 21 18 13 - 21 22 52

EXPORT

IMPORT

Djurgårdare!

Då Er fru eller fästmö
söker något chict och
personligt vänd Er med
förtroende till

J A C O B S S O N S
— ledande mode inom
damkonfektion —

Jacobssons

Sergelstorg 4 - Sergelsgatan 23 - Kungsgatan 53
STOCKHOLM

När det gäller

Gas-, vatten- och sanitära
ANLÄGGNINGAR

KONTAKTA

Pipersgatan 8 - Stockholm K
Tel. 23 02 70

Helge Berglund, ishockeypresidenten från Sundbyberg, ivrare för snygga tag i rinkarna.

Uno Wennerholm, Bandy-UK-bas: Inga allmosor, tack!

1. Djurgården klingar för mig som ett begrepp inom svensk idrott. Utan att vara insides-informerad så förstår jag, att klubben har utomordentliga ledare, vilka under årens lopp skapat Djurgårdsandan och genom denna många framgångar som följd.
2. Vet inget.
3. Speciellt ishockeyn och fotbollen har gynnat svensk idrott, inte bara inom gränserna utan även genom de internationella utbytena. Den största insatsen har gjorts och gör klubben i sitt allroundtävlande.
4. Naturligtvis större satsning på bandyn. Hur kan Djurgårdens ledare se sitt lag dväljas i lägre serie utan att göra något åt detta...?
5. Tumba i särklass, ett idrottens naturbarn. Knivsta toppen som spelare, en kämpe som få och en ovärderligt samlande kraft i lagspel.
Lasse Björn och Rolle Stoltz för deras teamwork i rinken.
6. Jag hoppas de stora allroundklubbarna har en ljus framtid, ty detta betyder att de mindre idrotterna också kan leva. Myndigheterna har dock en stor del av ansvaret, ty de borde i stället för allmosor, rejält stödja i form av lokaliteter och pengar. Annars blir bördan för stor för de oavlönade, hårt arbetande idrottsledarna och utan dem är det "passé" med svensk idrott i nuvarande form.

Uno Wennerholm, förbundskapten i bandy, Nässjöstjärna med diverse landskamper.

- missa ett unikt deltagarerekord. Men "Kniven" kom igen — rätt klubbända!
6. Absolut — bara det finns någon eller några ekonomiskt sinnade ledare, som på rätt sätt kan hålla i portmonnäen. Jag har själv fått min idrottsliga fostran i en stor allroundför-

Ishockeypresidenten Helge Berglund: Svagt att inte hålla bandyn uppe . . .

1. Den glada kämpaandan inom Djurgården har alltid varit ett glädjeämne. Viljan att "komma igen" efter ett bakslag tycks ha genomsyrat föreningen.
2. Just nu tycker jag sämst om att Djurgården inte kan hålla allsvensk standard i bandy. Tänk vilka derbyn Djurgården—Hammarby vi kunnat få på nya banan i Johanneshov.
3. Klubben har genom tiderna gjort pionjärinsatser inom de mest skiftande idrotter. Kan en större insats tänkas?
4. Jag tror att Djurgården kunnat lägga ned ett mera intensivt arbete på att fostra de allra yngsta. Där tror jag Malmö FF har en del att lära ut.
5. Köpings-Gustafsson, Harry Sundberg, Ragge Wicksell, Nocke Nordenskjöld. Alla var bra fotbollspelare men fick ändå vara med om att få stryk av Sundbyberg i de berömda DM-matcherna . . .
6. Absolut! De stora klubbarna kommer att ha de stora resurserna i form av ledare och pengar, vilket behövs för framtida utveckling av idrottsrörelsen.

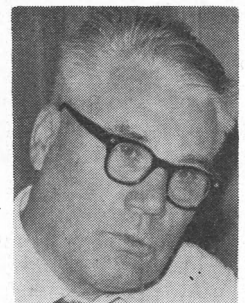
Harry Lundahl, Göteborg: Ingen tempelresning med långschalar, tack!

1. Vad tycker du mest om hos Djurgården?
Det ambitiösa breddarbetet, kamp- och lagandan.
2. Vad tycker du sämst om hos Djurgården?
Den överdrivna fränhet — "kakelugnsstilen" — som från och till karakteriserat fotbollsgårdets uppträdande.
3. Vilken är den största insatsen Djurgården gjort inom svensk idrott?
Svårt att säga för en utsocknes men ambitionen att söka ge så många som möjligt tillfälle att motionera i olika sektioner är utomordentligt lovvärd.
4. Vad borde Djurgården kunnat göra bättre?
Den sentida rekryteringen i ishockey kunde väl ha skötts skickligare, men med rekrytering menar jag *inte* cynisk merkantil värkning. Att resa sig ett tempel genom att med långschalar som murbräcka rasera andras är föga värdig idrott.
5. Nämn några "historiska" Djurgårdare och varför just dom i så fall . . .
Skidor: Harald Hedjersson för hans mångsidighet.
Ishockey: Sven Tumba, Lasse Björn och Roland Stoltz för deras reslighet och många landskamper.
Fotboll: Ragge Wicksell för hans kampanja. Kalle Köping för hans suveräna nickspel — landets främsta vid sidan av Albin Dahls. Nocke Nordenskjöld för hans ledarskap och vackra tal på banketten efter Danmarksmatchen i höstas. Gösta Sandberg för obändig energi och vilja att offra sig i klubb- såväl som landslaget: nära nog ensam slog han Skottland i Glasgow 1952.
Boxning: Olle Tandberg, kanske den resligaste och snyggaste ringfura vi nånsin ägt.
6. Tror du på någon framtid för de stora allroundklubbarna?
Hoppas innerligt men vågar inte tro. Idrotten blir ju mer och mer affärer — ofta ohederliga — och den tilltagande krassheten kommer väl förr eller senare att döda de många inkomstgivande sektionerna. Tyvärr, tyvärr . . .

Mycket mer vore naturligtvis att säga om en institution med så många strängar på sin lyra och så många spelare bakom, men det anförda får räcka. Djurgården ligger ju inte i Göteborg . . .

ning, där alla sektioner hängde ihop och alla medlemmar — oavsett idrottsgren — kände sig som tillhörande en enda stor familj. Det är stimulerande och berikande att få arbeta i en sådan sammanslutning. Man får också en vidare inblick i och förståelse för olika idrotters arbetsproblem och deras förmåga att väcka och attrahera särtyper av idrottspojkar.

Harry Lundahl, guldcenter i Hälsingborg, landslagsspelare och på sistone även nämnd "den siste amatören".

Även om specialisering är tidens lösen, kan den inte ge individen—människan samma behållning och utbyte. Däri ligger mycket av det väsentliga i idrottens fostrande betydelse.

En AIK-are: Djurgården är framtidens klubb

Vad tycker jag mest om hos Djurgården?

Den okuvliga viljan att vinna, den enastående förmågan att i motgångens stund samla sig och "komma tillbaka" och den sällsynta egenskapen att ha roligt även när det gäller så allvarliga saker som avgörande seriepoäng. En djurgårdare har alltid "glimten i ögat". Han är den stentuffe fightern med humorns gudagåva.

Vad tycker du sämst om hos Djurgården?

När man ibland skenheligt spelar ängel vid "beskyllningarna" att Djurgården värvar spelare. Varför? Även konsten att värva rätt tillhör ju Djurgårdens imponerande serie av mästertitel! Senast har detta dokumenterats i de allsvenska guldmedaljörerna i fotboll 1966 och den lovande kullen ishockeyn synd i dagens stjärnidrott — allra kejspelare "efter Tumba". Att värva är minst då man så skickligt värvar "djurgårdare" från andra klubbar.

★

Vilken är den största insatsen Djurgården gjort inom svensk idrott?

När man under mer än ett decennium gjorde ishockey till storsport. I många år hade puckspelet på pionjärstadiet och i skymundan varit starkt och framgångsrikt med bl. a. Kurre Kjellströms, Åke Anderssons och Svenne Bergquists Hammarby som "tidernas ishockeylag", men det var först Djurgården med Sven Tumba som gav den definitiva genombrottet. Det var då den vann publiken och blev de stora rubrikernas sport.

★

Vad borde Djurgården ha gjort bättre?

Möjligen kunde man ha sökt kontakt med AIK för att försöka rädda Stockholms vackra Stadion och göra den till en stor allround idrottsarena med utbyggda läktare, fullvärdig fotbollsplan, konstfrusen is och rymliga klubblokaler istället för att låta den tyna bort som en reservplats i div. II-klass. Det är just på Stadion som såväl Djurgården som AIK grundlagt en stor del av sina traditioner, vunnit sina största framgångar och haft den trivsammaste tillvaron.

★

Några historiska djurgårdare?

Låt mig ur högen ta några av de "blåränder", som för mig symboliserar det bästa av Djurgårdens vilja, kraft och tjusning:

Henry Hagelin, den utomordentlige

Tore Nilsson, tidigare ordförande i AIK, nu starkt bakom de guldkantade i Solna.

fotbollsmålvakten, kraftkarlen och pådrivaren... Olle Tandberg, stilboxaren, kämpan, praktgrabben... Sven Tumba, den humörfriske, medryckande och alltid glade puck- och bollfightern... Gösta Knivsta Sandberg, ett granitblock av vilja med skicklighet, klokhet och tålighet som insprängd malm... Sigge Bergh, diplomaten, talangscouten, sammanhållaren... Gunnar Lundqvist, den mest perfekta bland fotbollssekreterare... Hugo Caneman, den mest framsynte och moderne bland idrottsklubbsordförande.

★

Framtiden för allroundklubbarna?

Allroundklubbarnas tid är snart slut — om man därmed menar centraliserad ekonomi och detaljledning. Vi går mot hård specialisering. Det är tidens krav. Fotbollen kommer att finnas i Fotbollsklubben Djurgården, ishockeyn i Ishockeyklubben Djurgården, bowlingen i Bowlingklubben Djurgården etc. Alla under ett namn men med skild administration, organisation och ekonomi. Och framförallt med eget ansvar.

De stora grenarna måste sköta sig själva och disponera sina egna resurser om de skall kunna fortsätta att vara stora.

De små grenarna blir hänvisade till att ordna sitt eget liv, bygga på egna ledares och utövares intresse och initiativkraft. De kan inte längre leva på de storas pengar.

Därmed inte sagt att det klangfulla och segeromsusade namnet Djurgårdens Idrottsförening kommer att bli svagare

Harry Holmberg, IC-bas i Stockholm och mannen bakom bilvaruhuset BIVA, i yngre dar aktiv boxare i DIF, sedan i dess styrelse och nu ordförande i Svenska Boxningsförbundet

Harry Holmberg: För mycket pengar...

1. Kamratskap, lojalitet och geist.
2. Det har gått för mycket "pengar" i idrotten. Det vore lyckligare om föreningens ledning enbart kunde ägna sig åt att diskutera vidareutveckling framför allt när det gäller ungdomsverksamheten.
3. Svår fråga. Det finns många fina individuella prestationer, men Djurgårdens stora lagsporter, fotboll och ishockey, har enligt min mening skapat den största goodwill åt idrotten och Djurgården.
4. En bättre underbyggd ungdomsverksamhet.
5. Här kommer en ur Djurgårdens IF som helhet litet småskuren värdering. Håller på, ur boxningssportens synpunkt, Olle Tandberg, som kom från en fin idrottsfamilj, ett föredöme för sporten i alla avseenden, inga divalater. Grabben som grabbarna tyckte om.
6. Nej. Vi måste specialisera oss i vårt samhälle och även inom idrotten. Jag tror alltså på sikt att större enheter bildas inom resp. idrottsgren för att göra det möjligt att skaffa kvalificerade instruktörer etc. och kanske framför allt sköta sin egen ekonomi.

och mindre guldkantat. Tvärtom. Specialisering kommer att ge ökad styrka.

★

Som så många gånger förr är det troligt att viljan, kraften och förmågan finns i större utsträckning just i "gamla Djurgårn", som alltid haft förmågan att hålla sig ständigt ny, vital och modern, än i andra klubbar, som förhåller sig försiktigt avvaktande. Djurgården har alltid varit den oförvägnes klubb. Den har brutit mark, vågat ta risker, satsat sin kraft på det man trots vara framtiden. Det har varit och kommer att förbli dess styrka.

Det är därför Djurgården blivit vad det har — den stentuffe fightern med humorns gudagåva!

Det är därför Djurgården är framtidens klubb!

Tore Nilsson

Arne Bladh, Göteborg: För mycket prat om järnmakiner

1. Jag tycker det är storslaget av en förening att ha en sådan enastående bredd på sin idrott med alla dessa sektioner, det bevisar att det finns duktiga ledare.
2. Jag är personligen inte glad över att läsa om dessa järnmakiner, det är väl i flesta fall överdrivet, men det har ju förekommit en del gånger att spelarna, mycket på grund av dessa skrivelser förivrat sig, men jag förstår att får spelarna varje vecka läsa om detta så skall dom väl också visa det.
3. För det första: att bli svenska mästare sex år i följd i ishockey är en förnämlig prestation, och däri har väl vännen "Grynnas" en stor del. För det andra: att fotbollaget blev mästare förra året det tycker jag var mycket bra gjort på grund av de stora åderlätningarna laget fick vidkännas.
4. Ja det är väl så här i livet att det är mycket som kunde gjorts bättre, men det är jag inte mannen som kan svara på.
5. Det finns naturligtvis många. Men dom som jag känner och kan påminna mig nu är Sven Tumba, Lasse Björn, Roland Stoltz, Lill-Stöveln, Gösta Sandberg och inom boxning Nisse Ramm och Olle Tandberg.
6. Det tror jag absolut på, finns det bara duktiga ledare och pengar så kommer det att gå bra, jag tror på stora klubbar i fortsättningen. Vi inom idrotten blir nog tvingade att bli större enheter likaväl som näringslivet i övrigt. Jag önskar Djurgårdens Idrottsförening lycka till i fortsättningen, och önskar Eder stora framgångar.

Lennart Crusner: En enastående disciplin.

1. Vad jag tycker mest om hos Djurgården är den enastående lagmoralen och spel-disciplinen — senast exponerad i årets allsvenska fotbollserie, där det blev guld, när de flesta hade "tippat" degradering.
2. Vad jag tycker sämst om Djurgården är — något skämtsamt — att fotbollslaget numera nästan konsekvent besegrar göteborgslagen i allsvenskan. Då är ishockeygänget litet generösare mot Västra Frölunda.
3. a) Introducering av backhoppning, b) Introducering av det moderna ishockeyspelet, som bland annat gav sex SM-titlar i följd.
4. Generationsväxlingen i ishockey. Samt — utan att vara tillräckligt initierad — att släppa så många fina fotbollsspelare till Sirius.
5. Boxningens Oscar André, Nils Ramm och Olle Tandberg. Fotbollens Ragnar Wicksell, "Köping" Gustafsson, Sigvard Parling och Gösta "Knivsta" Sandberg. Ishockeyns Sven Tumba, Roland Stoltz, Lars Björn och "Lill-Lulle" Johansson.
6. Det kärva publiklägret på fotbollsfrenten ser avskräckande ut. Men med bättre lag och roligare spel — och så ingen TV — så kommer publi-

Lennart "Duke" Crusner, GP:s sportchef med vass fotbollspenna.

ken tillbaka. Och då skall naturligtvis en allroundklubb rent idealistiskt kunna ge sina medlemmar möjligheter i de flesta grenar.

INGEN RENHÅRIG PROPAGANDA, säger boxbasen Harry Holmberg

Amatörboxningssporten har varit i blåsväder i många år. En envis och i många stycken ovederhäftig kritik, till vissa delar driven av politiska ambitioner och motiv, vill förbjuda boxningen. Genom denna politiska förankring har man också kunnat utnyttja TV och de största dagstidningarna för en propaganda som inte är renhårig.

Låt oss börja med att konstatera att även om amatörboxningen och proffsboxningen är insorterade i samma förbund är de vitt skilda till mening och karaktär. Beträffande proffsboxningen inskränker jag mig till att säga att förbud i ett land som vårt kan vara av ondo. Vill människan ha skådespel skaffar hon sig det. ABS-tiden är ett exempel.

För amatörboxningen gäller andra regler. Den är till sin grund en försvarssport och uppbyggd för detta ändamål. Sporten är numera omgärdad med så rigorösa säkerhetsföreskrifter att de "skador" som boxningssportens ovänner älskar att tala om svåriligen kan uppstå. Låt mig peka på det obligatoriska huvudskyddet och kanske framför allt de s. k. startböckerna som föreskriver obligatorisk läkarundersökning.

En social fråga

Men frågan om amatörboxningssportens vara eller icke vara är också en social fråga. Psykologer och vetenskapsmän erkänner att man hittills endast lyckats utforska 1/5 av människans s. k. undermedvetna. I resterande 4/5 finns olika former av aggressioner som kan utlösa handlingar och beteenden som inte varit förutsedda. Speciellt under ungdomsåren är det viktigt att vissa av dessa aggressioner luftas och där har

idrotten som helhet en av sina väsentliga uppgifter. Men det måste också finnas valmöjligheter. De ungdomar som föredrar de s. k. tuffa idrottsgrenarna måste också få tillfälle att utöva dessa.

Låt mig berätta ett minne från min egen boxningstid i Djurgården. En ungdomsvårdare besökte oss tillsammans med ett ungdomsgäng på 20 grabbar i åldern 14—16 år. Det var alltså grabbar i början på en felaktig start i livet. Vi tog hand om pojkarna och de flesta kom snart in i kamratgänget och fick en helt ny atmosfär. Jag vet också att de flesta idag är riktiga människor.

Vi måste bland amatörboxningens många vänner bilda en opinion lagd på vederhäftig grund och försöka sprida en propaganda som tar bort de skadeverkningar som den ovederhäftiga halvpolitiska kritiken innebär. Till sist: Jag tror på svensk ungdom men den måste ha valmöjligheter i olika avseenden även när det gäller idrottsutövande.

Harry Holmberg

VILL DU HA DITT
DIPLOM
i GLAS och RAM
så ordnar vi det
SANDINS GLASMÄSTERI
Lennart Erlandsson
Järnvägsgatan 52, Sundbyberg

Ibland uppe i himlen, ibland nere på jorden . . . Det var en gång något om blåbär också

Det är ganska otroligt att tänka sig, att vi i Djurgården en gång tvingades komma till följande beslut:

Efter diskussion kring de ekonomiska möjligheterna att fortsätta med ishockeysporten konstaterades, att sådana möjligheter inte existerade. Beslöts i följd härav att föreningen skulle upphöra med ishockey på sitt program och att på lämpligt sätt uttala sitt tack till de ledare och spelare, som företrätt föreningen i denna idrotts gren.

Som sagt — visst är det otroligt att något sådant kunde hända för ett 25-tal år sedan, men då var det inte så otroligt. Det fanns helt enkelt ingen riktig marknad för vår ishockey. Bandyn och skidorna dominerade vinterprogrammet. Vi upphörde alltså att spela ishockey. Det dröjde dock inte många år, innan vinden vänt, och då var det för oss att börja den långa marschen tillbaka. Vi var flera som insåg att ishockeyn var den moderna tidens nya spel. Gamlingarna Stor-Klas och Stor-Lulle förstod det kanske bäst!

Att se tillbaka vad som hänt oss i Djurgården under senaste ishockey-epoken är naturligtvis en behaglig historia. Vi blev ishockeyns suveräner och vann sex SM-titlar i följd. Våra spelare gick in i Tre Kronor och storishockeyn hade verkligen en magnifik Djurgårdsstämpel över sig. Men det är farligt att se tillbaka. Hela tiden måste man tänka framåt, ty med den oerhörda utveckling, som ishockeyn fått i vårt land, har det uppstått så många storlag, att Djurgården snart skulle vara utplånad på ishockeykartan, om vi mest ägnade oss åt att drömma om forna storhetstider. Konkurrenten är fruktansvärd. Spelarna har blivit en åtrådd vara och dyra pjäser. Alldeles för dyra i många avseenden. Vill man vara med i svängarna, måste man emellertid satsa.

■ Man kan gå på nitar

Att satsa rätt är en svår uppgift. Man kan gå på nitar. Det har även vi gjort. Men vi har även gjort flera goda vinster. Och vi hoppas, att den nuvarande given i sin helhet är en prima satsning. Materialet har väl ännu ej blivit riktigt färdigstöpt i mästareform. Jag tror dock, att stommen till ett verkligt stort Djurgårdslag har plockats samman. Kommer sedan en och annan förstärkning flygande skall vi ha fönstret öppet och ta emot godbitarna.

Jag tror att vi är på god väg att återvinna något av våra tidigare positioner, men räkna, kära klubbkompisar, med att det kommer att ta tid. Konkurrenterna är utrustade med skickliga talangscouter

och ekonomiska stödjare. Vi har därför också måst dela upp vår verksamhet inom sektionsstyret med särskilda avdelningar för lagets träning, för sektionens ekonomiska planerande, för PR och annan reklam och för ytterligare modern förnyelse. Vi har mycket civilt" folk i gång vid sidan av de aktiva hejarna på isen. Värvningsdetaljen skall också fungera, och det innebär ett ständigt behov av bostäder och matnyttiga arbetsplatser. Så är det någon, som har tips på en bostad, kan jag strax ge anvisning på en duktig ishockeyspelare som hyresgäst!

■ Blåbärs-epoken . . .

Då och då blir jag tråkad för mina ungdomssynder. Dit hörde att jag en gång talade varmt för att vi skulle göra något åt allsvenskan och plocka bort de s.k. blåbärslagen. Det var dom där lagen, som vi andra slog med 10—0 och motsvarande siffror. Jag anser fortfarande att jag den gången var ute i ett kvalificerat ärende. Hade de bestämmande trott på mig, kunde vi snabbt fått en mer krävande allsvensk serie, i vilken alla matcher betydde något och tvingat spelarna att ge sitt bästa. Det behövdes inte mot blåbärslagen. Mot dom kunde vi åka på en skridsko och vinna ändå.

Nu när vi på senare år råkat ut i motvind och ett år t.o.m. missat en plats i slutspelet — tänka sig: en enda gång under alla dessa år! — då har jag som sagt blivit påmind om den här blåbärs-tiden. Men jag tål höra't. Alltjämt anser jag att allsvenskan skall vara tillhåll för landets elit. Jag tror också att tiden

Arne Grunander vill vara så nära sina ishockeykämpar som möjligt och tronar här vid rinkens i en match på den s. k. mänskensbanan på Ullevi. Där måste man vara varmt klädd.

mognar för ett bättre system än det nuvarande, vilket dock har sina förtjänster jämfört med vad som förekom på stendålderstiden.

■ Vår lilla styrelse

Det har varit en inspirerande tid i Djurgårdens ishockeykrets, och jag hoppas kunna hänga med ännu en tid och få uppleva att vi återtar mästerskapstiteln. Vår lilla officiella styrelse med Lasse Lindgren vid kassan, med Lasse Nordvall som sekreterare och med Yngve Carlsson som teknisk speldirektör samt med mej själv som något slags bas för hela företaget, trivs fint tillsammans

Nocke har ordet

Vi måste få bort svansen!

1. Vad tycker Du mest om hos Djurgården?

Djurgårdsandan — med viljan att segra.

2. Vad tycker Du sämst om hos Djurgården?

Dess svans! d.v.s. det idrottsligt nedtrampade skikt, som söker sola sig i glansen av en idrottsförenings framgångar men i motgångens stund ej har någon känsla att offra någonting för föreningen.

Att en seger och särskilt en oförmodad seger framkallar stor glädje är naturligt, men att segern är så berusande att svansens folk — när de lämnar idrottsarenan — skall på vacklande ben hålla på att skrika, "Djurgår'n! Djurgår'n". Då är det något sjukt över det hela och så störande för omgivningen, att skriket måste bort. Annars står föreningens anseende på spel.

Tyvänn har "en annan" under år 1966 två gånger varit utsatt för "svansens" idrottsliga formler, dels vid utgången från Isstadion efter en av de sista ishockeymatcherna som Djurgården vann sen vintern 1966, dels efter SM-finalen i fotboll på Råsunda hösten 1966 med segern 3—0.

Efter fotbollsmatchens slut kunde "en annan" i en av bussarna mot huvudstaden följa hur diskussionens vågor gick höga, men först vid tunnel-

banenedgången vid S:t Eriksplan och inne på perrongen var det upprörande att se och höra svanstypernas tillvägagångssätt med det sluddrande skriket "Djurgår'n! Djurgår'n!".

God medicin finns för att förebygga skandal. Vår förening har såväl boxnings- som brottningssektioner.

Liksom i början av 1930-talet finns det säkerligen även nu i dessa sektioner hedersmän, som på ett smidigt och vänligt sätt kan tämja "styva" djurgårdssvansar.

En liten lätt smekande hand i solarplexus-trakterna har av erfarenhet varit ett gott och nyttigt njutningsmedel för den långväxte sjuklingen, den korte däremot bör ha en kärleksfull klapp på hakspetsen — och lämpligt applicerad — allt under förutsättning att vederbörande gjort skäl för en sådan utmärkelse.

För att den alltid föredömliga brottningssektionen ej skall känna sig lottlös må här framhållas för alla verkliga Djurgårdare att denna alltsedan 1911 bildade sektion har skött sig förnämligt. Inom denna sektion finnas därför säkerligen många som äro beredda att med ett nacksving, en flygande mara, en backhammer eller med annan lämplig applicering tämja bölande svansbetonade vilddjur.

Ske alltså — om djurgårdssvansen nå'n mer gång sticker opp!

3. Vilken är den största insatsen Djurgården gjort?

Att med den stora idrottsbredd och därav följande många sektioner som vår idrottsförening bestått av — åtminstone under de senaste 65 levnadsåren — ha kunnat bemästra organisation och utövandet av alla dessa vitt skilda sektionsidrotter med den äran. Det har fordrats ett hårt, kärleksfullt ideellt och uppoffrande arbete av ledare och idrottsutövande såväl äldre

Nu säger Nocke ifrån med extra skärpa i tonen: Bort med idrottens svans från Djurgårdens kretsar!

sedan åtskilliga år tillbaka. Denna trivsel gör ju att det många gånger väl dryga jobbet verkligen går att genomföra.

Att man i föreningens kongl. överstyrelse ibland anser att vi redovisar för litet från våra sammanträden och årsmöten brukar vi få förlåtelse för, när vi slutredovisar inkomstsidan och då också har en och annan liten framgång från betaljerna inne på rinken att rapportera. Med denna förståelse från högsta håll fortsätter vi att jobba vidare och stärks även i vårt självförtroende.

I vissa lägen känner man stort behov av detta självförtroende, särskilt när man får sina slängar av kritikens slevar. Personligen har jag måst lägga mig till med en elefants pansarhud för att klara diverse giftpilar. Egentligen skulle man väl vid sådana stunder i stället gått in på sin kammare och gråtit över världens ondska och elakheter. Man har nämligen av sina föräldrar fått en sådan uppfostran, att man inte gärna dammar tillbaka och svarar med samma mynt.

Att vara snäll, förlåtande och överseende, passar mig mycket bättre. Fast visst tycker jag också om att kubbas. Bara det sker på ärligt ishockeyvis.

Med hälsningar till alla puckarvänner i Djurgården

ARNE GRUNANDER

som yngre medlemmar. De ekonomiska problemen har många gånger varit stora men problemen har alltid kunnat lösas.

DIF:s största idrottsliga insats är alltså att från födelsen den 12 mars 1891 till och med 75-årsdagen den 12 mars 1966 ha kunnat följa med den idrottsliga utvecklingen såväl på bredden genom antalet ökade idrottsgrenar som genom ett ständigt stigande medlemsantal. Därigenom har vår förening visat sig vara en pålitlig och värdefull kugge för ökningen av idrottens utövande i vårt land.

4. Vad borde Djurgården kunnat gjort bättre?

Man är aldrig så bra, att man inte kan göra allt — bättre!

5. Nämn några "historiska" Djurgårdare och varför just dom i så fall...

För "en annan", som råkat vara med rätt länge, passerar mängder med namn i minnet. Att nämna just varför jag håller på dessa som de "största" och mest "historiska" av oss skulle kräva flera sidor i "Djurgårdaren". Därför nöjer jag mig med att mera summariskt nämna följande:

N. A. Hedjersson med familj, framför allt sonen "Hasse Hedjer", svensk

en
kontaktpunkt
som ger

**större resurser
över hela fältet**

Genom samarbetet mellan sparbankerna och Sparbankernas Bank kan Ni utnyttja en rad banktjänster i de närmare 1700 sparbankskontoren över hela landet. Ni kan t.ex. ordna

- fondaffärer
 - inlösen av utlottade och uppsagda obligationer
 - inlösen av vinster på premieobligationer och penninglotter
 - diskontering av ej förfallna premieobligationsvinster
 - köp och försäljning av resevaluta samt andra valutauppdrag.
- Sparbankerna är vid valutaaffärer ombud för Sparbankernas Bank
- inkasso- och utbetalningsuppdrag
 - bankgiro
 - inlånings- och utlåningsfrågor
 - slutlig finansiering av bostadsproduktion genom Sparbankernas Inteckningsaktiebolag
 - långfristig utlåning för olika kommunala ändamål genom Kommunkredit – ett nytt initiativ från sparbankerna.

Backhoppning

Det var hopptävling i Holmenkollbacken. En av hopparna var inte känd som någon större förmåga i branschen, men han kom lyckligt i väg från tornet. Där väntade man ett tag på det vanliga telefonbeskedet från nedslagsplatsen att hopparen kommit ned och vad han fått för poäng av domarna.

Men det kom inget besked, och därför återstod bara att ringa dit ner och höra efter vad som hänt.

Svar:

— Jaså, var det en tävlande. Vi trodde det var en full svensk som blivit utkastad från restaurangen.

mästare i backe, kombinerad och i slalom om jag inte minns fel.

Vidare: Bröderna Sandström, Birre Nylund, Lill-Einar Olsson, Acke Norling, ja vilka namn finns det inte på den front som handlar om skidor. Det var fornstora dar...

Jag vill också ha fram till påseende Algot Nilsson, kapten och ledare för fotbollen före 1901, en centerhalv av samma höga klass som brodern Knutte Nilsson i AIK. Algot följdes sedan av Gösta Clausen, kapten och centerhalv i A-laget 1901—1908. Låt mig fortsätta med Sam Lindqvist, som skulle gått hur långt som helst, om han inte dragit på sig en besvärlig knäskada, som stoppade hans karriär.

Ja, sedan kom de stora pojkar Putte Frykman och Ragge Wicksell, vilka stabila och gedigna pjäser på fotbollsplanen!

För att sluta någonstans — låt mig hoppa fram i modernare tid och erinra om Hasse Jeppson, mannen med den snabba uppfattningen, när det dök upp en chans. Hans like har inte funnits sedan dess. I allra modernaste tid har jag sedan ett stort namn: Knivsta. En stor spelare och en personlighet, som i allt innebär vad vi äldre begär av en djurgårdare. En karl att ta i hand och att lita på.

Därmed slut för denna gång.

Bertil Nordenskjöld.

(Naturligtvis kan inte "Nocke" dra fram sig själv i det här sammanhanget, men oss emellan är han den störste resen och djurgårdaren av oss alla. Han gjorde i yngre dar 11 SM-finaler i fotboll för Djurgården. Ingen har gjort det vare sig före eller efter honom. 1912 tvingades Djurgården spela tre SM-finaler mot Örgryte, innan saken var klar och Nocke och hans kamrater svenska mästare. Hårda papper. Men Nockes idrottshistoria är så lång, att den kräver sin egen bok. Kommer kanske någon gång. — K. L.)

modern
konsument-
upplysning hos

Norrmalms

Öppen datummärkning ger upplysning om senaste konsumtionsdag och innebär att kunderna själva kan kontrollera, att de ständigt får frächa varor.

Varudeklaration på charkuterier och färdiglagad mat med uppgift om totalinnehållet ger garanti för varornas höga kvalitet.

n
NORRMALMS

23 moderna all-livsbutiker i Stor-Stockholm

För hemsändning ring tel. 340 540 "Teleköp"

NORRMALMS LIVSMEDELS AB

Elektronisk prismärkning tillämpas på alla paketerade varor, omslagets vikt frånräknas och paketet förses med tydligt angivet kilopris, paketets pris och senaste konsumtionsdag.

Topptrimmad personal som fått grundlig utbildning för sitt yrke kan ge värdefulla råd beträffande lämpliga kvantiteter, bästa tillagningssätt o.s.v.

**Snabbkamera med inbyggd blyt -
bara titta och trycka**

NU 56:-

öbergs

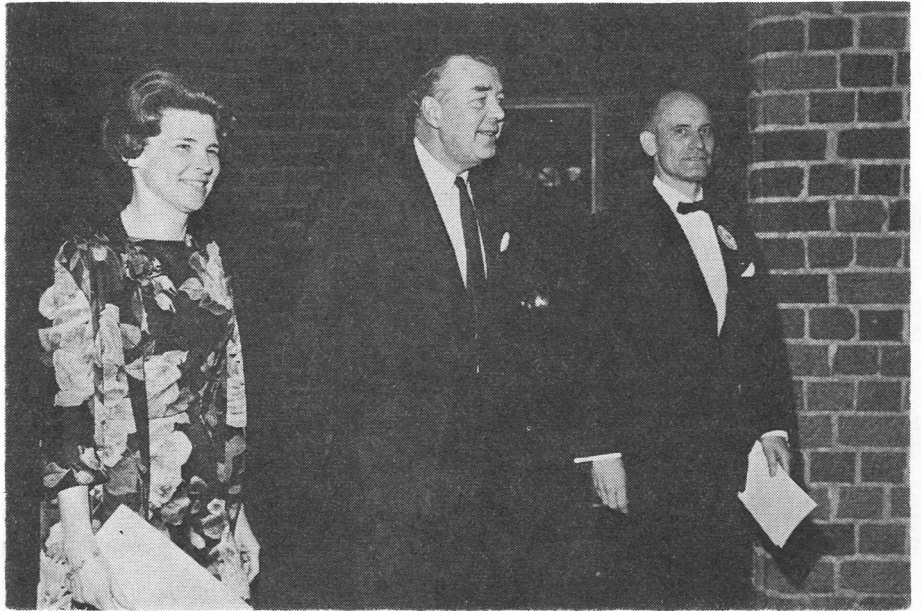
S:t Eriksgatan 31 • Drottninggatan 15
Biblioteksgatan 12 • Götgatan 37
Nybrogatan 45 • Hornsgatan 62
Vällingbyplan 20 • St. Mossens backe 14

Eva Hermansson, 13 år, på väg att rista sköna runor i isen — svensk juniormästarinna blev hennes jubileums-present.

I jubileumsyra: Boxningskassören Thore Starck prövar Nisse Ramms styrka och att döma av Thores spärrade tumgrepp (se till höger) kunde Nisse trycka till ordentligt...

På väg till festligheterna i Gyllene Salen eskorteras vår hedersgäst Prins Bertil av ordförandeparet Ulla och Hugo Caneman.

Välkommen alla till oss

Så här hälsade föreningens vice ordförande Carl-Hjalmar Bodman till vårt jubileumsbord.

Ers Kunglig Höghet, Herr Borgarråd, ärade hedersgäster, Djurgårdsvänner, Djurgårdskamrater.

På Djurgårdens Idrottsförenings Överstyrelses vägnar har jag äran att hälsa Er alla hjärtligt välkomna till bords. Jag vänder mig då i första hand till Hans Kunglig Höghet, som vi speciellt gläder oss åt att se här idag, icke blott som representant för Sveriges Kungahus utan som representant för ledningen av Sveriges idrott. Med egna meriter inom idrotten, kanske inte på våra vädjobanor men med absolut intresse inriktat på det vi alla strävar efter. Det är en stor ära för oss att kunna se Hertigen av Halland här i dag. Jag hälsar också borgarrådet Sundström, efterföljare till vår gamle vän, borgarrådet Helge Berglund, och jag hoppas, att de förbindelser vi då hade skall fortsätta i framtiden. För gemensam framgång på idrottsbanorna oerhört betydelsefulla för oss på det lokala planet. Jag hälsar också representanterna för våra riksför-

bund, för våra allsvenska föreningar i bandy, fotboll, ishockey och många andra, som har hörsammat vår kallelse att fira vårt jubileum.

Jag vill också vända mig till damerna här i kväll och hälsa alla damer hjärtligt välkomna, inte bara det att det är lördagskväll, då vi vill vara tillsammans med våra damer, utan även rikta ett tack till dem för vad de gör för oss i idrotten. Det är bakgrunden till vår idrott, som sitter bland oss i kväll och skall förgylla hela kvällen för oss.

Det är en glädje för oss att så många hörsammat vår inbjudan och jag vill säga, att toppen, som vi säger på idrottspråk, det är ju att vi ibland oss finner Hans Kunglig Höghet, Prins Bertil, som trots sitt hårt ansträngda program, bokad, enligt vad pressen säger, ett par år i förväg, bereder oss glädjen att vara med ibland oss och förgylla hela kvällen. Jag anmodar alla djurgårdare och övriga närvarande att hälsa Hans Kunglig Höghet med en varm applåd och därmed hälsar vi honom hjärtligt välkommen hit.

Det finns transportproblem även i djurvärlden. Här var det två flugor, som jobbat hårt hela dagen vid en cirkus och var klara att ge sig i väg hem.

— Du, sa' den ena flugan till den andra, ska vi gå eller ska vi ta en hund?

Sagt om Tumba: Ishockeypubliken lever med på ett annat sätt än t.ex. fotbollens åskådare. På 5 sekunder på en ishockeybana fick Tumba mer applåder än under en hel allsvensk fotbollssäsong. (Sv.D.)

Djurgårdens historia vid jubileet

Föreningens ordförande, Hugo Caneman, höll detta tal vid jubileet:
Ers Kunglig Höghet, Herr borgarråd, ärade gäster, djurgårdsvänner
och djurgårdskamrater!

Vid ett jubileum stannar man vanligtvis upp ett ögonblick och tittar tillbaka på vad som åstadkommit under gången tid. Det skulle kunna göras en omfattande utläggning om vår föreningens historia, dess insatser och resultat. Min tillbakablick blir emellertid kortfattad. Senare på kvällen kommer här närvarande framgångsrika kämpar att hyllas i en historisk exposé.

Jag vill först ge några historiska glimtar. Föregångaren till vår förening var en sammanslutning, som tolv på Kungl. Djurgården bosatta grabbar bildade 1889. En av föreningens äldste, Gustaf Nyman, har berättat, att beslutet att bilda föreningen fattades i närheten av Gröna Lund på en bänk intill bron, som leder över till Beckholmen. Kassör blev en yngling, som lyssnade till namnet Styfben Starke. Det gick dåligt för föreningen. Det visade sig nämligen att kassören tillsammans med några andra festat upp kassan.

Födelsedatum.

Gänget hotades då av upplösning, men så lyckades man få tag på en något äldre grabb, som hette John Janson. Han hade de verkliga ledaregenskaperna och satte fart på gänget och spred intresset. Den 12 mars 1891 slog han klubban i bordet på ett litet kafé, Alberget, och från det datum räknas Djurgårdens Idrottsförenings tillkomst.

Janson var outtröttlig då det gällde föreningen. Han ordnade lokal och när medlemsantalet ökade och det lilla kaféet inte räckte till, överflyttade han verksamheten till ett större kafé, Nannylund. Han kallade till sammanträde och skaffade medlemsmärken, och på hans initiativ beslutades, att även Ladugårdslandets pojkar skulle få inträde i föreningen. Tidigare var det endast förunnat riktiga infödingar på Djurgården. Hade den bestämmelsen levat kvar, som begränsade klubbens medlemmar till på Kungliga Djurgården boende, kanske vi bland de närvarande här i kväll endast haft en medlem, nämligen Hertigen av Halland.

Föreningens förste ordförande var således John Janson och han var den, som gav föreningen dess stil. Han kämpade för sammanhållning och framåtanda och vi gläder oss mycket åt att i dag se John Jansons son, disponent Helmer Janson i vår krets.

Velociped och sparkstötting . . .

Under föreningens första tid ägnade vi oss mest åt skidåkning i form av längd-

löpning och backhoppning, men vi sysslade på den tiden även med tävlingar i velocipedåkning, som det hette. En av sysselsättningarna, som vi våra dagar inte hört talas om så mycket, men som utövades rätt flitigt, det var tävlingar i sparkstöttingsåkning. Distansen Stockholm—Södertälje fram och tillbaka var populär, det var ett gammalt Vasalopp. Förhållandena i slutet på 1800-talet och i början av 1900-talet var så helt olika mot dagens, att de yngre i den här församlingen måste ha svårt att förstå den tidens händelser, men en som känner sig väl förtrogen med Djurgårdens Idrottsförenings historia och som är född samma år föreningen bildades är vår hedersordförande Nocke Nordenskjöld, berömd fotbollsstjärna. Han ledde vår föreningens öden i egenskap av ordförande i föreningen mellan 1928—1942. Han är en god representant för den stil, som präglade Djurgårdare genom tiderna — kraft, hårdhet, vilja och fighteranda. I pressen och idrottskretsar har man gjort en beteckning för det.

Något olycksbådande.

Djurgårdarna kallas också ofta "järnkaminer". Nocke och många andra djurgårdare med honom njuter av att höra sådana kväden, som statsrådet Gunnar Danielson gav uttryck åt vid vårt 60-årsjubileum. Jag citerar:

"När man tänker på Djurgårdens Idrottsförening är det inte sol och glitter, nej det är åska, blix och dunder. Djurgårdsväder är också motsatsen till vackert väder, just så som det är i dag, vädret hedrar och hyllar oss. Det har alltid varit något olycksbådande över Djurgården och vi vill ha det så". Så långt statsrådet.

Och sedan skulle jag vilja uppehålla mig vid vår föreningens insatser i samhället i dag och i morgon. Vad håller vi på med? Jo, med idrott. Vad är idrott? Ja, en del säger att det bör vara lek, glädje och spänning. För en del är det blod, svett och tårar, för andra är det att hålla sin kropp i trim, för somliga åter är det en ständigt pågående avmagringskur. Nationalekonomen pro-

fessor Dahmén, som ofta har till uppgift att i föredrag försöka ge prognoser om framtiden ur allmän och ekonomisk synpunkt, har någon gång sagt, att två saker är han alltid säker på. För det första: inflationen kommer att fortsätta. För det andra och mest intressanta: allt fler och fler svenskar kommer att dö av vällevnad.

För olika människor har idrotten olika betydelse. Idrotten har en rikhaltig matsedel. Varje individ kan välja vad han önskar, graden av anspänning, intensitet och lekfullhet, allt kan anpassas efter individen. För den stora allmänheten är Djurgårdens Idrottsförening naturligtvis förknippad med stjärnidrott. Alla vet vem Knivsta Sandberg, Tumba, Rolle Stoltz och Lasse Björn är. Den s. k. toppidrotten kan knappast någon undvika i dagens samhälle. Genom press, radio och TV får vi all information. Tidningarnas måndagsnummer ägnar världspolitiska händelser mycket litet utrymme jämfört med söndagens idrottsresultat. Vissa stjärnors uttalanden, deras tandvård. Inte kan idrotten klaga på brist på publicitet. Vi är naturligtvis alla redaktörer, nyhetsförmedlare stort tack skyldiga och det är en sak, som vi gärna vill uttrycka i dag till de pressmän, som är närvarande.

När vi i dag har prominenta gäster med Ers Kunglig Höghet i spetsen, som är här som hedersgäst i många egenskaper, bl. a. såsom ordförande i idrottens högsta myndighet i Sverige, Riksidrottsförbundet, som fördelar de 23 miljoner, som riksdagen beslutat om och då vi även har en representant för Stockholms stad här vore det oförlätligt av mig att vid detta celebra tillfälle underlåta att rikta mig i mitt anförande till dessa utomordentligt betydelsefulla personer i samhället.

Är ungdomen i dag sämre?

Vi i Djurgårdens Idrottsförening är inte mycket för att klaga hos myndigheter. Vi kommer inte heller i dag att utsätta våra gäster för någon slags ekonomisk press, men litet konsumentupplysning skulle vi gärna vilja vidarebefordra. Det är ju så modernt. Hur hög målsättning har vår idrottsförening? Är målsättningen att vinna så många segrar som möjligt, att vinna så många distriktsmästerskap eller svenska mästerskap som möjligt? Nej, det är det förvisso inte. Vår föreningens viktigaste uppgift är att sysselsätta så många

NÄR VI FIRADE VÅRA 75 ÅR I GYLLE

GLADA JUBILEUMSGÄSTER och jubileumsvärddar, när vi firade 75-årsdagen i Gyllene salen i Stadshuset, från vänster känner vi igen de två legendariska skidkarlarna Sigge Steinwall och Lill-Einar Olsson och på bildavsnittet bredvid strålar ordförandefruen Ulla Caneman mot vice ordföranden Carl-Hjalmar Bodman. I centrum har Prins Bertil något att säga jubileumsdagens fältherre Hugo Caneman. Till höger om dessa blir Rolf Theblin i en diskussion med kära hustrun Kerstin avbruten av Kalle Liliequist med en synpunkt om hur man skall le mot en fotograf, och längst till höger knyter Nocke Nordenskjöld näven mot Djurgårdsstiftarens son Helmer Janssons Märtha — enligt Nocke för att förklara hur det gick till när Olle Tandberg en gång i tiden blev Europamästare.

ungdomar som möjligt och sysselsätta dem med idrott. Låt mig här göra en liten parentes och dröja ett ögonblick vid dagens ungdom, som det tjasas så mycket på antingen det gäller långt hår, korta kjolar, dålig hållning, raggartliv, sprit, knark eller sex av olika slag. Är vår ungdom sämre än tidigare generationers?

Sokrates sa' så här.

För att få litet perspektiv på vår ung-

dom vill jag citera Sokrates, som uttalar sig om Greklands ungdom långt före Kristi födelse. Han säger: "Vår ungdom älskar ingenting annat än lyxen och lättjan. Unga män och kvinnor uppför sig sämre än någonsin tidigare. De föraktar varje auktoritet och hyser ingen respekt för åldern. Vår tids barn har blivit tyranner över oss. De reser sig inte ens om en äldre person träder in i ett rum. De är uppkäftiga mot sina föräldrar och andra. De stör varje hyfsat

samtal mellan vettiga människor. De har dåliga matseder och har blivit till sina lärares skräck."

Detta skrev alltså för ungefär 2370 år sedan av filosofen Sokrates.

Med det här vill jag säga, att vår ungdom inte är sämre än vad vi äldre var. Ungdomen kan ställa motfrågan hurudana är våra föräldrar i förhållande till gångna tiders föräldrar? Där har jag inget auktoritativt uttalande, som av-

NE SALEN I STOCKHOLMS STADSHUS

lastar oss äldre vårt ansvar. Frågan får tills vidare lämnas obesvarad.

Det räcker inte med breddidrott.

Ja, för att då gå tillbaka till hur vår förening lyckats sysselsätta ungdomar i huvudstaden, så kan vi kanske säga, att vi är en stor klubb. Ibland säger vi att vi är den största i Stockholm, ibland är vi landets största och vi sysselsätter

kanske mer ungdom än någon annan idrottsförening. Vi har i alla fall 17 sektioner, fotboll, ishockey, brottning, boxning, bandy, handboll, bordtennis och en massa andra. Det är naturligtvis en stor charm med en förening, som Djurgården, som omfattar så många varierande idrotter. Vår förenings framtid ligger i vår ungdomsverksamhet. En ökad bredd av den ger ökade resurser

ekonomiskt genom kommunala fritidsmedel. Fler ungdomar betyder också bättre rekrytering av toppidrottsmän, vilket i sin tur stimulerar nya ungdomar att komma in i föreningen. Redan den svenska idrottens fader, Viktor Balck, konstaterade på sin tid att tävlingsandan är själen i all idrott, och idrott utan tävling är död. Intet ont om breddidrott, men stjärnornas lyskraft

MASSOR MED DJURGÅRDHISTORIA berättades vid jubileumborden i Gyllene salen: här till vänster är idrottsborgarrådet Thorsten Sundström i gång med att övertyga Stina Tegnér hur många futtiga centimeter, som skilde Gösta Knivsta Sandberg att göra mål på ett 30-metersskott i senaste matchen på Stadion. Bredvid finner man Bosse Hedvall i en ovanlig situation — ett bord fritt från tusen räkningar och blanketter — och i stället i ljuvt sällskap med hustru Inger. Dubbel anledning till de glada ansiktena alltså. På nästa bild har Thor Karlstam tydligen lämnat en trivsamt rapport om att han sålt 5.000 kaffelotter för konståkningssektionen — ammars skulle isprinsessemamman Ingegerd Hermansson inte varit så strålande glad... Längst till höger talar DN:s Sven P. Johansson för varan, då han överlämnar Dagens Nyheters jubileumpresent till Hugo Caneman i form av dels en tuschspackling av Ritola med "Djurgårdiana", dels ett par schatull punschbägare.

Jubileumsgäster: förre ordföranden Sven Larson återupplivade gamla Djurgårdsminnen — varför så sällan förresten, bäste "Tattar-Lasse"? — i sällskap med hustru Margit.

slår ut all annan form av propaganda bland ungdomen.

För att hålla samman en sådan här stor klubb som är fördelad på så många sektioner och med lokaler spridda över hela sta'n, fordras en administration av betydande omfattning. Man kan dra parallellen med ett företag, som har 17 olika avdelningar spridda på lika många ställen och med ett huvudkontor, varifrån företaget styrs. Men en väsentlig skillnad och den skall vi nämna i dag. En idrottsförening får helt förlita sig på frivillig arbetskraft, och det som mest förvånar är den rikliga tillgång på ledare, som vi har. En del av dem ägnar hela sin fritid åt Djurgårdens ungdomar. Det finns ledare, som ägnar 30 timmar per vecka nästan hela året om utan ett öres gottgörelse och ofta förekommer det att de får göra utlägg när det fattas pengar i kassan. En idrottsförenings framgångar hänger intimt samman med dess ledares insatser. Tyvärr får ledarna i mycket stor omfattning ägna sin tid åt lotterier, insamlingar och motsvarande uppgifter i stället för att ägna sin tid åt ungdomen.

Satsa mera på friskvård!

De här frivilliga och oavlönade insatserna av våra ledare är värda samhällets uppskattning i allra högsta grad. Det skulle vara intressant om man kunde räkna ut vad samhället tjänar genom minskad socialvård genom att våra ledare arbetar i idrottens tjänst. Vad kostar inte varje ungdom, som kommit på glid i värdkostnad och i förlorad produktion. Man frågar sig om det inte

skulle löna sig för Stockholms stad att satsa ännu mer på friskvård. Skulle det inte löna sig för kommunerna att bygga en sporthall åt vardera AIK, Hammarby och Djurgården? Vi skulle kunna dra åt oss många flera ungdomar om vi hade möjlighet att uppbära lokaler och planer för idrottsutövning. Det är förresten förvånande att det är brist på sådana då det väl aldrig tidigare investerats så mycket kapital i idrottsanläggningar och konstfrysbanor och sporthallar som under de närmast gångna åren.

Vi tar i dag tillfället i akt och framför till stadens representant, borgarrådet Sundström, vårt tack för alla dessa anläggningar och för den positiva inställning som stadens representanter alltid visat idrottslig verksamhet. Det är naturligt att vi i idrottsföreningarna har önskemål om idrottsanläggningar och om ekonomiska tillskott, som staden i dagens läge icke har möjlighet att tillfredsställa. En dynamisk rörelse som idrotten har och kommer alltid att ha vittflygande planer. Idrottens ledare har här en stor uppgift att informera och övertyga de styrande om behoven och nödvändigheten av ytterligare insatser från samhällets sida.

Frivilligheten räcker inte till.

Om jag skall sia om Djurgårdens Idrottsförenings framtid kan det inte undvikas, att jag tvivlar på att en stor klubb i storsta'n skall kunna drivas enbart på frivillig basis med ständig oro för brist på pengar och brist på lokaler för att hålla ungdom i aktivitet. Staten tar naturligtvis på sig en del av ansvaret och från idrottsrörelsens sida så önskar väl vi att anslaget på 23 miljoner inom rimlig tid ökas till 100 miljoner. Staten anser, att friskvården, om jag nu får tillåta mig att kalla idrotten

Uppvakning i salen "Tre Kronor" i Stadshuset: Supporterklubbens Gustaf Kvint och Gunnar Dyvik överlämnar till Hugo Caneman ett värdefullt dokument och 1 st. blomsterkvast.

Jubileumsreceptionen i salen "Tre Kronor" innebar många gåvor till vår förening. Här syns jäktarordföranden Sten Rudholm vid presentbordet ha något att säga till fotbollens Bengt Almqvist.

för detta, är en kommunernas angelägenhet. Kommunerna å sin sida kommer kanske så småningom, ifall man blir övertygad om att en större satsning på idrottsföreningarna kommer att medföra betydligt minskade kostnader på social- och sjukområdet, att om ekonomiska, sociala och politiska skäl finna att en satsning på idrottsföreningar och idrottsanläggningar är riktigt.

Framtiden för en stor klubb i storsta'n liksom för idrottsföreningar överhuvudtaget innebär sannolikt en ökad anknytning till företagavärlden. De stora företagen uppmärksammar alltmer den betydelse för välbefinnandet och därmed effektivitet hos de anställda, som motion och stärkande friluftsliv skänker. Många företagare betraktar kostnader för de anställdas motion som en lönekostnad i detta avseende.

Låt mig avsluta med en framtidsförhoppning om ökad samverkan och förståelse mellan idrotten och riksdag och regering, mellan idrotten och de kommunala myndigheterna, mellan idrotten och näringslivet. En sådan fördjupad samverkan skulle utan tvekan skapa det erforderliga ekonomiska underlag, som ytterst är en förutsättning för ökad idrottslig aktivitet bland dagens ungdom.

Tillåt mig nu föreslå att vi hyllar idrotten och Djurgårdens Idrottsförening genom att höja våra glas och dricka en skål.

Och så för Djurgårdens Idrottsförening på dess 75-årsdag ett 4-faldigt leve Djurgården!

DET KOM TELEGRAM FRÅN KUNGEN PÅ FÖDELSEDAGEN

TELEGRAM	
Ingress	FFF Stockholm ux461/10 34/33 12/3 1966 08.00
Tax-tj.-anm. och adress	= Eltf = Ordförande Hugo Caneman Djurgårdens Idrottsförening Klocktornet Stadion Stockholm
Text	Sänder Djurgårdens Idrottsförening vid dess sjuttiofemårsfest min hjärtliga lyckönskan med tack och erkännande för utmärkta insatser på idrottens område. God fortsättning Gustaf Adolf

Kring jubiléet

Kungen gratulerade och prins Bertil höll det mest uppmärksammade talet i Gyllene salen där Djurgården 75-årsjubilerade på lördagen. Kungen telegraferade:

"Sänder Djurgårdens idrottsförening vid dess 75-årsjubileum min hjärtligaste lyckönskan med tack och erkännande för utmärkta insatser på idrottens område. God fortsättning."

Prins Bertil gratulerade och raljerade vid banketten i Gyllene salen på kvällen.

Sigge Steinwall, garvad och grånad backhoppare och litet av varje i Djurgårdens örtagård, gratulerade från de många djurgårdare som slagit sig fram i USA.

Gunnar Oldin i boxningsförbundet överlämnade tre pokaler till boxningssektionen:

— Använd dem på bästa sätt för att få fram er 50:e mästare i boxning.

Bertil Nordenfeldt från stora orienteringsvärlden var inne på samma linje:

— Ni har min välsignelse, men Djurgårdens första svenska mästare får ni försöka att fostra själva.

Nocke Nordenskjöld, prototypen för "järnspisarna" lämnade tillbaka det pris han fick vid sin 30-årsdag 1921.

Allra skojigast var dock AIK:s present: en ishockeyklubb av jätteformat och en puck av samma modell.

(Sv.D. 1/11 —66)

Hyllningar kom från andra sidan Atlanten

Inte bara Hans Majestät Konungen hörde till dem, som sände oss telegrafiska lyckönskningar vid 75-årsjubileet. Även vår medlem, prinsessan Desirée med Niclas Silfverskjöld, lät överbringa sina gratulationer och sade sig gärna velat vara med på middagen i Gyllene salen bara hon kunnat för sina egna barnbestyr hemma på Koburgs slott.

Bland telegram, som anlände i långa banor, kom några från andra sidan Atlanten:

Park Ridge, Ill., USA

Själv hindrad att resa över till 75-årsdagen sänder jag mina gratulationer och har gamla Djurgården i mina tankar på er stora dag.

Gamla brottaren
Lennart Carlson

★

Eskilstuna

Vi höjer blåvit fana på Eder högtidsdag.

IFK Eskilstuna

★

Djursholm

En av edra trognaste kunder tackar för många spännande stunder

Jag lyfter på hatten och sträcker på senorna

Att ni fyller sjuttiofem märks inte på arenorna

Gösta Bernhard

P.S. I min ungdom spelade jag handboll mot Djurgårn, men jag är fullt återställd nu.

Reno, Nev., USA

Mina hjärtligaste gratulationer på 75-årsdagen från "a djurgårdare for over"
Sven Holmberg

★

Stockholm

Med tack för stöd i många former hyllar fäktsektionen sin Moderförening.
Sten Rudholm

★

Köping

När Djurgårn i dag jubilerar från Köping vi gärna saluterar Vi förser er med kisar och prylar och hoppas på fortsatta sular

Köpings-Gustafsson AB

★

Chester Vercont, USA

The members of the swedish ski club extend their heartiest congratulations to Djurgårdens idrotts forening on its seventy fifth anniversary.

Bo Adlerbert, president

Hans Garpe, ordförande i Sällskapet Gamla Djurgårdare, överbringar de sinas hyllningar och presenter till Hugo Caneman. I bakgrunden skymtar delar av den fanborg, som våra unga fäktare utgjorde under hela receptionen i Stadshuset.

En titt på alla våra jubileumpresenter i salen "Tre Kronor" i Stadshuset. Bland dem som tittar känner vi igen "Farsan" Sandbergs blonda fru Gunborg (i mitten), och med glasögonen på näsan (till höger) Ernst Pedersen. Damerna till vänster är Maj Hörberg och Alice Ekberg.

Nyköping

När vi skall jubileumsfylla
vill jag, stor grabb med brons på hylla,
sjunga en lovsång i klingande dur
för Djurgårdssinnet går aldrig ur

Inga Gentzel

★

Gardena, California

Vi vilja härmed lyckönska och hjärtligt gratulera Djurgårdens idrottsförening på dess sjuttiofemårsjubileum.

*Viking Athletic Club
Thure Gustafsson, secr.*

★

Stockholm

Ett livtag framåt för den jubilerande föreningen.

Athénarna

★

Stockholm

Låt ej gamla bedrifter och vackra tal
dig söva
tänk på i morron på nytt du måste öva
Så att du ytterligare framgångar når
fram till den dag du fyller 100 år
75-åringen gratuleras hjärtligt.

Torsten Lindberg

★

Malmö

Riomästarna hyllar Djurgårdens 75-års jubilarer och önskar all lycka i framtiden. Om ni råkar ha någon ledig matchdag så kommer vi gärna gratis för en duell lovar

*Flamengo/
Gunnar Göransson
Börje Lantz*

Hedenäset

Ett hjärtligt grattis till 75-årsjubileet.

IF Polcirkeln

★

Sälen

75-åringen vill vi all lycka önska
Och ekens grenar ska grönska
När DIF:s håge spänns
Finns för styrka ingen gräns

Carmen och Gunnar Rinman

★

Stockholm

Vi gratulerar

Svenska Bobsleighförbundet

★

Uppsala

För en strong jubilar
en kraftig fanfar

Evert Törnqvist

★

Göteborg

Likt reslig kärnfrisk djurgårdsek
Ni fostrat i idrott och lek
Ungdom till framgång och ära
Som djurgårdare av hävd rätt kan bära
i Nockes och Knivens spår
Framgång hoppas Ni får
Kanske på Er högtidsdag vi blunda
För att Ni är större än

Västra Frölunda

★

Brooklyn, New York

Vi gratulera pa 75-aarsdagen och onskar eder fortsatt framgang for menga kommande aar

Swedish american athletic club / John Dahlquist, pres.

Alfta

Bland de första var Jansson och Scharin
Men Nocke blev vår första kamin
Glöm ej ett leve för vår hedersordförande

Oscar Eklund

★

Göteborg

Från Västerstrand sänder härdad blårand

Ett vresigt korthugget vrål
Nästa kvartsekel mera mål
Men koppla av i dag
Och hyllning tag

Annika och Anders Bernmar

★

Norrköping

En klingande fanfar till 75 års Jubilarer önskar jag min kära gamla klubb fortsatt lycka och framgång genom åren.

Knutte Sundin

★

Stockholm

Hör min glada refräng
Djurgården gav Norrköping däng
vann med hela 4 poäng
Oh vilket underbart gäng

Pelle Limpoo

(Detta var ett litet axplock ur telegramskörden. De flesta som ville vara med i hyllningskören förekom som gäster i Stadshuset och överräckte därvid inte blott gåvor utan även i sköna ord inlindade hyllningar. Tack, tack — vi bugar alltjämt.)

Prins Bertil

"Tumba, Johan och jag"

Herr ordförande, mina damer och herrar, idrottskamrater!

Till att börja med skall jag be att få tacka för de mycket vänliga ord, som här sades vid början av denna trevliga och goda middag.

Det är ju så, att jag kanske är en av de få — det finns väl några andra, misstänker jag — som bor på Djurgården, men jag är tyvärr — det vill jag säga — djurgårdare, därför att jag bor där och jag är också djurgårdare i någon mån, därför att Tumba, Johan och jag, vi brukar spela golf tillsammans och vi har faktiskt spelat åtskilliga matcher tillsammans mot åtskilliga goda spelare, bl. a. två svenska mästare, men vi har ännu inte fått stryk av dem.

När jag såg på ishockeymatchen häromdagen — den där fina matchen, ni vet, mot Ryssland — så såg jag till min sorg, att Johan åkte in i rampen eller vad jag ska kalla det för — vad heter det för någonting? — planket heter det förresten. Nå, han åkte in där i alla fall, vad det nu heter, och det var väldigt tråkigt. Det var någon då som sade — både i radio och TV, där gör jag nämligen så, det skall jag be att få tala om, det kan vara ganska intressant, när man ser på en sådan här match, så gör jag på det viset, att jag skruvar på TV-apparaten och ser på spelet där — det är ingen skugga på den som talar i TV — men så har jag radion påskruvad också.

Nu är det ju det att Hyland är ett stadsbud och det är jag också, och det kan ju ha lite med varann att göra. Men faktum är att detta blir det bästa, om man nu har tillgång till TV och radio.

Ja, sedan har jag ett papper här, som jag gärna... Ja, jag vet inte om jag skall läsa upp det här, men jag tycker att kanske jag skulle göra det i alla fall bara för att jag tycker att Djurgården, AIK och Örgryte, ja, ja, nu skall vi inte börja slåss om det, men Djurgårdens Idrottsförening tillhör den svenska idrottens pionjärer — nu förstår Ni att jag börjat på papperet här — och är i dag en av dess allra största klubbar, kanske rentav den största. Är det rätt, Ellhammar, jag vet inte?

Nå, nu skall vi inte diskutera om det, nu skall vi inte slåss om det heller, både med avseende på antalet utövade idrotter, antalet medlemmar och den idrottsliga standarden, som präglar verksamheten.

Här skall också framhållas, att Djurgården varit och är en kraftkälla för stockholmsidrotten och att föreningen bl. a. gjort en banbrytande insats för att främja stockholmarnas intresse för kanske speciellt och många gånger för vinteridrotten. Jag tänker då här på legendariska skidåkare, backhoppare och budkavlemästare.

Denna antydån må vara tillfyllest för att framhålla att Djurgårdens idrottsliga meriter är mycket betydande och att föreningen är värd stor respekt och en uppriktig hyllning för vad den utrett under de gångna 75 åren.

När jag studerat några årgångar av föreningens synnerligen välredigerade årsskrift Djurgårdaren, så har jag där funnit två artiklar, som jag gärna i kväll skulle vilja anknyta till. Den ena

PRINS BERTIL i talarstolen i Gyllene Salen i samband med 75-årsjubileets festligheter: egentligen är det bara jag som är riktig djurgårdare...

i 1965 års upplaga med rubriken "Kamratskap och klubbkänsla". Den betonar kamratskapets betydelse för all idrottsverksamhet. Detta enligt min mening ett utomordentligt riktigt påpekande. Kamratskapet mellan de aktiva, mellan ledarna och mellan ledarna och de aktiva, detta kamratskap är idrottens ryggrad enligt min uppfattning.

Jag är övertygad om att existensen av ett sådant kamratskap i med- och motgång är en av de viktigaste orsakerna till att Djurgården är en förening

med en stolt historia och en löftesrik framtid.

★

Vi hyllar i dag och vi tackar både dem som i gången tid burit ansvar och arbetsbörd och dem som i dag i olika uppgifter gör sin osjälvviska insats, som vi ju för övrigt i dag hört, för föreningen och för idrottsrörelsen i sin helhet.

Bland Djurgårdens medlemmar har nämligen alltid många och dugliga ledare rekryterats också till viktiga uppgifter i distriktsförbund och specialförbund och andra verksamhetsorgan inom rikets idrottsförbund.

I Djurgårdaren av årgång 1956 lyder en rubrik sålunda: "Hurra, vi är ganska bra."

Ja, detta kanske självmedvetna påstående, det kanske är förvånande, tycker jag, därför att blygsamhet lär ju vara ett alldeles särskilt utmärkande drag hos djurgårdarna och deras supportere.

Men, mina vänner, i kväll så har vi emellertid anledning att vara generösa och uppriktiga och jag skulle därför vilja ändra även på denna rubrik och då säga så här: "Hurra, Djurgården, Ni är bra."

★

Också skulle jag vilja sluta detta mitt anförande med följande historia, som kanske bevisar att Djurgården har supportere — och det tvivlar jag inte ett ögonblick — och att supporterna är redo att även bokstavligen slåss för föreningen. Den lyder så här:

Två stycken dagdrivare satt på ett ölkafé och pratade i lugn och ro. Men helt plötsligt satte de igång med ett rejält råkurr. Polisen tillkallades och de båda slagskamparna avfördes till polisstationen för förhör.

Men många frågor behövde ej ställas förrän motivet till de oväntade handgripligheterna framkom. För det lät så här:

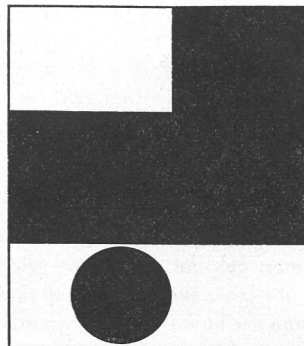
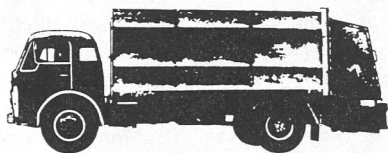
"Där satt vi och snackade och hade det trevligt med en halvpanna och så börjar den där jäkeln att snacka om Djurgår'n."

Ja, det var inget mer.

Ja, nu föreslår jag för det första att jag skall be att få tacka för att Djurgården har ordnat med en sådan här trevlig och för övrigt god middag och så tycker jag, även om det har hurrats förr i kväll och i eftermiddags för Djurgården, så kan vi väl göra det igen och låt oss därför förena oss i ett kraftigt fyrfaldigt leve för Djurgårdens Idrottsförening och önska dem en i allo lyckosam framtid.

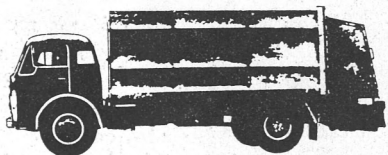
Alltså ett fyrfaldigt leve för Djurgårdens Idrottsförening! Den leve! Hurra! Hurra! Hurra! Hurra! Hurra!

NY SYMBOL FÖR

SELLBERGS

RENHÅLLNINGSSERVICE

Fastighets- och
industrirenhållning

Slamsugning

Tankservice

Maskinsopning

Oljesanering

SELLBERGS

RENHÅLLNING AB

Thulegatan 40-44, Fack 190 16, Stockholm 19

Tretton titlar

Mer SM-titlar än de flesta har Lasse Björn, som inte mindre än 9 gånger spelat hem ishockeymästerskapet åt Djurgården. Här sitter han på 75-årsjubileumsfesten i Gyllene salen och pratar förmodligen minnen från gamla storhetstider med Hasse Tvilling, som var med och bärgade 4 SM-titlar.

Bara i detta sammanhang alltså 13 SM-triumfer.

I fädrens spår...

Djurgårdens stiftare John G. Jansson var vid 75-årsjubileet representerad av sin son Helmer, som här i sällskap med Kerstin Theblin, överstyrelseledamotfru, sitter och väntar på maten. "Smile en smula", säger Kerstin till Helmer, "maten kommer snart".

En Djurgårdskavalkad

Föreningens sekreterare Karl Liliequist presenterade gästerna vid våra jubileumsbord den här återblicken:

Ers Kungliga Höghet och alla andra idrotts- och djurgårdsvänner!

I sitt tal antydde nyss vår ordförande Hugo Caneman att Ni hade att vänta en kavalkad av Djurgårdsfolk.

De flesta av oss här församlade har kanske, även om många av oss inte är med i föreningen, inte kunnat undgå att i något sammanhang höra att Djurgården håller sig med över 4.000 medlemmar. För att på en gång lugna alla oroliga människor kring våra bord skyndar jag mig att berätta, att det sorl, som tidigare hördes här utanför, inte kommer från alla dessa 4.000, som skulle stå utanför och banka på dörrarna för att få komma in och paradera. Nej, vi skall inte göra så mycket väsen av våra stora skaror, men en liten smula väsen vill vi inte undvika en sådan här dag, kring den delen av Djurgården, som inte består av festklädda och jubilerande människor.

Djurgården i vardagslag, det är i första hand de som kavlar upp skjortärmarna och slåss på tävlingsbanorna, och det har skett med sådan framgång under dessa 75 år att vi samlat på oss en ansenlig massa mästare.

Egentligen är det farligt att leva på historiska minnen. Man slår sig lätt till ro i glädje och även i stolthet över vad som varit och så glömmar man att morgondagen klappar på med nya, hårda bud och krävande uppgifter att försöka gå i land med.

Att vi i dag bläddrar i våra historiska blad må väl för en gångs skull inte anses så farligt.

I historiens töcken...

Vi har haft många stora mästare. Långt borta i historiens töcken försvinner väl de flesta av männen kring 1900-talet, men en man har vi kvar från den tiden och därtill en man alltså i toppform. I vanliga fall rör det sig om en djurgårdare, som bestämt håller sig utanför applåder och jubel, men i kväll har vi lyckats förmå honom till en come back i ljuset kring vårt 75-årsjubileum, Einar Olsson, "Lill-Einar", vår störste mästare i Djurgårdens första halva idrottsliv med fler svenska mästerskap än någon annan eller med 17 mästerskapstitlar på skilda arenor såsom backhoppning, budkavle på skidor samt fotboll. Dessa mästerskap hade förmodligen

(Forts. nästa sida)

Här trivs Nocke Nordenskjöld i sällskap med idel känt folk från Djurgårdsfamiljen: brottarhövdingen Lennart Öberg (i mitten) får, medan han just skakar hand med Edvin Vesterby, några tips av Nocke och till vänster lyssnar veteranen Arvid Karlsson på samtalet och menar, att Nocke nog har alldeles rätt i fråga om att Öberg måste hållas som favorit i en eventuell match mot Vesterby.

Matchen är bestämd till den 21 oktober 1967. Ishockeyspeakern Rolf Berggren skymtar i bakgrunden.

varit en bit över 20, om "Lill-Einar" mellan jobbet i Kungliga Postverkets tjänst fått favören att i likhet med dagens idrottsstjärnor få vara ledig hur mycket som helst. Men "Lill-Einar" måste ägna sin mesta tid åt att springa ut med brevbärrarväskan på Östermalm. Blev vår stora lilla mästare ändå.

En upplaga nummer två av "Lill-Einar" men av senare årgång hämtar vi nu från brottarmattan, Edvin Vesterby.

Edvin är i detta nu den som plockat hem den moderna Djurgårds-epokens flesta mästerskap med inte mindre än 17 SM-titlar. Med alla de svettdroppar, som han dränkt brottarmattor världen runt, skulle man, om man hällde ut dem på en enda gång här i Riddarfjärden utanför Gyllene salen få vattennivån att stiga 0,34 meter. Jag lämnar fritt åt räknekunnigt folk här i salen att få fram antalet liter Edvin offrat i Djurgårdens tjänst.

Medan vi ännu har en brottare i vårt sikte, så låt oss mera i förbifarten saluera deras okrönte ledare Lennart Öberg. Det rör sig om en trotjänare med den längsta raden tjänsteår av alla våra sektionsordföranden. I ungefär 25 år har han i bokstavlig bemärkelse hållit våra starka karlar på mattan. Han hann bli juniormästare, innan han frivilligt avbröt den aktiva banan för att bli ledare och hjälpa fram de andra till en särställning bland de stockholmska mattmatadorerna.

Lennart Öberg nämnes här för att han representerar något av urtypen för våra, vad vi själva tycker, typiska ledare i de djupa leden.

Som en enda stor familj . . .

Ingen av dessa ledare har kommit till oss som lycksökare, de har inte kommit från samhällets topplatser, inte från affärs- och industritopparna. De har hos oss börjat "underifrån", både inom klubben och kanske även i sin civila näring. Det är mycket därför som alla känner alla och också känner sig som i en enda stor familj.

Från brottnings raskt över till en annan kampidrott, ishockeyn, med tio svenska mästerskap hemförda till Djurgården, vilket är mer än någon annan förening i Sverige orkat med.

Mesta mästare på denna front och kapten på skutan: Lasse Björn. Han har varit med om alla dessa mästerskap utom de allra första historiska på 20-talet, då Lasse ännu inte slagit på sitt sedermera så uppskattade leende av modell "mors lille Lasse med rosor på kinden". Endast Sven Tumba konkurrerar med Lasse på mästerskapsnivå.

Från den första ishockeytiden, en snabbtitt på en mästare från 1920-talet, Erik "Tattarn" Lindgren, banbrytare och föregångsman.

Fotbollens stora krigare.

Många djurgårdare har skrivit historia i fotboll. Där om vittnar, att vi har ett dussin s. k. "stora grabbar", hederstiteln för de internationella förmågorna.

Till de stora i fotboll, utan att officiellt höra till detta dussin, ställer vi nu upp, för andra gången i kväll, Bertil Nordenskjöld. Denne allas vår Nocke, en av de förste, som på ett verkligt kvalificerat sätt sparkade motståndarna på smalbenen och således på ett tidigt historiskt stadium byggde upp ryktet om Djurgårdens fotbollsspelare som stenhårda ångvältar.

Byggande vidare på Nockes förmåga att sprida skräck och förintelse kring sig har sedan följt rader av fotbollskämpar. De har gett oss mörka år och de har också gett oss ljusa år. Under de mörka åren gjordes det också i det tysta stora insatser, vilka räddade föreningen vidare.

Största spelarna under dessa mellanår var många och därför kan hela laget från epoken 20—30-talet uppmärksammas med denna lilla återknytning.

På den tiden spelade Djurgården sina matcher på Tranebergs idrottsplats och på den tiden gick det också att muntra upp spelarna på annat sätt än med dagens kontanta hundralappar.

I en av matcherna på den tiden var resultatet i halvtid 0—0 och publiken satt bara och gäspade av idel tråkighet. I pausen till andra halvlek kom en supporter med goda försänkningar i bryggeribranschen — det gäller inte Torsten Adenby, som inte var uppfunnen på den tiden — in i spelarnas omklädningsrum och utlovade till varje spelare en flaska öl för varje gjort mål. Ingen visste just då att supportern hade gått in till bägge lagen. Andra halvlek följde sedan och då behövde publiken inte längre gäspa. Den slutade nämligen 34—34.

Mr. Djurgården "Knivsta"

Men snabbt vidare till dagens Djurgårds-fotboll, till "Mr. Djurgården", till vår kapten på fotbollsskutan Gösta "Knivsta" Sandberg.

Mest stor grabb av oss alla med över 50-talet landskamper för Sverige och nu på

(Forts. på nästa sida)

Kom först - plåt mot Portugal vinkar!

Det går en viss fotbollsmatch den 1 juni på Råsunda. En betydelsefull match. Det gäller Europacupen mellan Sverige och Portugal. I höstas slog vårt landslag hela Europa med häpnad genom att besegra Eusebio & C:o med 2—1 i Lissabon. Det var då, som Inge Danielsson krutade in två mål så att det bara visslade om'et, och det var då som Ronney Pettersson bidrog till segern genom stort målvaktsspel. Ja, allt det där kommer vi förstås ihåg. Och nu blir det returmatch på Råsunda.

Och till den matchen kan du få en friplåt. Ja, det är faktiskt sant. Friplåt till årets största fotbollshändelse. Och vi är ännu generösare. Det kan bli friplåtar även till Djurgårdens allsvenska matcher mot AIK och Hammarby! Säg sedan att vi inte tänker på våra medlemmar.

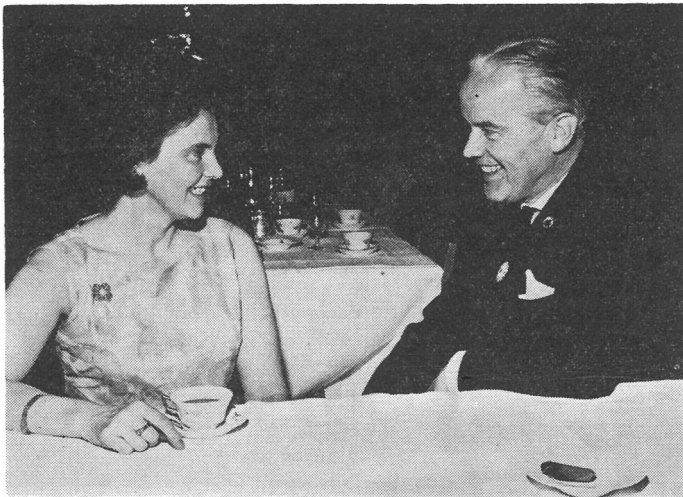
Just det, det gäller alltså våra medlemmar, och en riktig medlem är endast den, som betalar sin årsavgift. Det är sådana skötsamma människor, som vi vill ge chansen att få se storfotboll gratis.

Liksom tidigare år kommer vi således att även denna gång bland de medlemmar, vilka i god tid betalat sina årsavgifter, göra en "dragning" och med ledning av denna strö ut de aktuella friplåtarna. Det gäller att före den 10:e mars 1967 ha betalt din årsavgift. Det kan du göra med det inbetalningskort, som kommer i din brevlåda, men du kan också gå till posten och på eget initiativ sätta in årsavgiften på vårt postgiro 50 53 22 och på talongen notera, att det gäller årsavgiften. Alltså före den 10 mars i år!

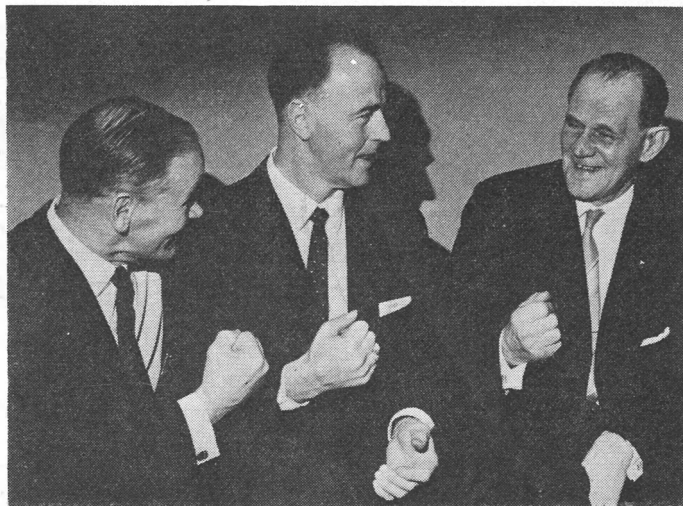
Om du senare under året blivit medlem och betalat 1967 års avgift, kommer du med i en motsvarande "dragning" inför nästa vintersäsong. Då gäller det bl.a. ishockeybiljetter till Djurgårdens stormatcher i allsvenskan. Det finns alltså anledning att kvickt göra rätt för dig med din årsavgift.

Och tänk så trevligt att kunna visa upp medlemskort på att du är med i Djurgården. Och att få bära det här trevliga klubbmärket!

Äntligen en smula lugn i alla bestyren i samband med 75-årsfesten i Gyllene Salen, låt oss därför dricka en kopp kaffe tillsammans, säger vice ordförandens fru Anne-Marie och Kalle Liliequist. Och det fick dom utan att störas av den cigarr, som parkerat sig på askfatet (eller är det en varm korv från nödåren efter förra världskriget?)

Vilken av dessa tre högernävar förstod att klippa till hårdast — en fråga som våra tre största boxare av forngammal årgång diskuterar i en paus under jubileumsfesten i Stadshuset; från vänster Nisse Ramm, Olle Tandberg och Oskar Kjällander. Jisses, vilken dynamit det fanns i dessa nävar!

väg mot sin 600:e match i Djurgårdens A-lag. Fullkomligt outslitlig om man samtidigt erinrar om hans jobb och hans mästerskap i ishockey och bandy.

Tre gånger allsvensk guldmedaljör i fotboll och urtypen för en djurgårdare, som inte väjer för någon motighet och som åtminstone en gång i sitt liv vunnit en stor seger över sig själv. Det skedde i samband med en händelse på en fotbollsplan på västkusten. Detta var kanske både hans och Djurgårdens största seger.

Tre boxningsjättar.

Vid en tidpunkt då boxningen av olika skäl blivit en både diskuterad och diskutabel företeelse, vill man gärna minnas den gamla goda tiden. Då var Djurgårdens boxningsåtta i stora delar identisk med svenska landslaget. Två gamla kämpar av den tiden träffas här i dag helt oförberedda på sitt möte, Nisse Ramm och Oskar Kjällander. Det var två stenhårda fightermaskiner med rader av mästerskap. Gärna saluterar man just nu hit till Gyllene salen anlände kollegan Olle Tandberg, med fem svenska mästerskap och två Europamästerskap på sin breda bringa och med en mjukare stil i ringen än Oskar och Nisse. Den mjukare stilen tackar framför allt Olles motståndare för.

Vi har även teknikidrott på vårt program; kalla nerver, säkert öga, precision och kvalificerat mod. Där har vi några av de ingredienser som bygger upp en stor fäktare.

Bland våra mästare är den bäste ut i aktiva ärenden just i dag. Det är Hans Jacobsson, världsmästare förresten i höstas. Men låt oss titta på en pojke näst intill mästaren, Jan Skogh, och det passar också bra att hans pappa Gunnar stiger upp för en gemensam granskning. Pappan i egenskap av den som bröt den hårda marken för att göra Djurgården till en respekterad medlem bland det kalla och hårda stålets folk här i landet.

Plats för det sköna.

Men Djurgården är inte blott stora, starka grabbar och tillbucklade manspersoner med mörka blickar under ögonbrynen och inte heller bara vapenskramlare med stål i blicken. Vi har även plats för det graciösa och det sköna, detta sköna som är det starka värt. Och för att sluta vår parad manar vi därför fram någonting både vackert och talangfullt, Britt Elfving.

Britt, vår främsta isprinsessa, som trots sina unga år redan hunnit med att vinna de två senaste årens svenska mästerskap i konståkning och därtill så sent som i söndags bli hela Nordens mästarinna.

Efterföljansvärd donator.

Tacksamhet från de aktiva stjärnorna gentemot den förening, som gett dem möjligheter att bli, ja, just stjärnor, den tacksamheten är väl nuförtiden inte direkt på-

(Forts. på nästa sida)

Filip funderar

På en mycket frusen ishockeymatch träffade vi Filip Karlsson, legendarisk ungdomsledare i Djurgårdens fotboll och ishockey. Det gällde en juniorfinal mellan Hammarby och Djurgården i ishockey. Djurgården ledde men Hammarby vann med 3—2. Filip såg inte glad ut efteråt, men innan nederlaget fullbordades sa' han:

— Tänk, vilka fina grabbar det finns i den här åldern. Båda dom här lagen är så starka att dom skulle klara sig bland de stora lagen i division II — titta vilka tacklingar de kan sätta in!

Vi tittade, och nog tacklades det så, att det sjöng om'et.

Det är bara synd, att vi inte kan behålla dem och skjutsa upp dessa juniorer i A-laget och på så sätt följa upp deras utveckling. Nu går dom till diverse mindre klubbar, där man hittar flera djurgårdare, som fått sin första uppfostran hos oss. Förmodligen inget att göra åt. Dessvärre blir grabbaras utveckling som spelare inte alltid den bästa, när de försvinner från vårt arbetsfält. Många lägger nog också av.

Min önskan är att vi bättre skulle kunna ta vara på alla talanger, som finns inom Stockholm. Men talangerna har tyvärr inte alltid tålamod att gå långa vägen. Därmed blir vi tvingade att göra dyra värvningar.

Säger Filip, som upptäckt och fostrat massor med talanger i sina dar som blårändig ledare.

Redaktionellt

Det här ett jubileumsnummer av vår tidskrift "Djurgården". Redaktionen har tvingats ta god tid på sig för att åstadkomma denna årgång. Dels har medarbetarna funnit det så trivsamt att jublera och "ha sig", att det blivit knappt med tiden för författarskap och dels har redaktionen varit så hårt engagerad med jubileumsarrangemang och dylikt, att jobbet med skrivmaskin, sax och klisterburk fått sitta emellan. Men nu är vi alltså här igen med en ny årgång, som i stor utsträckning givetvis berättar jubileumshistoria. Det gångna året lades till handlingarna — som den tekniska termen lyder — vid årsmötet sista dagen i oktober, och då andades hela föreningen ut i en lyckotillvaro av sådant slag, som endast kan komma till i samband med någon stor lycklig tilldragelse. Det var dagen innan, som vi hemförde det allsvenska guldet i fotboll. Årets största idrottsbragd!

Tänk om alla Djurgårdens ekar kunde tala . . .

Ja, då hade de väl till att börja med att berätta ett och annat om hur vår förening föddes på Kungl. Djurgården och sedan om hur våra första kämpar satte sig i respekt och började skriva vår just nu 75 år gamla historia. Det har skrivits många blad i vår förenings historia. Många kapitel har gått på pränt i vår egen tidskrift "Djurgårdaren", andra kapitel har skrivits i dags- och veckopress, återigen andra kapitel har fångats av fotografer, filmare och ljudband. De största av våra djurgårdare har på sitt eget sätt skrivit historia, en historia, som berättas från man till man och på så sätt föres vidare. Därmed skapas även legender med all den trovärdighet, som legenden skaffat sig . . .

★

Med svart på vitt finns det emellertid mängder med kapitel kring vår

förening. Det behövs inga sagoberättande tanter. Det är många både märkliga och otroliga öden, som Djurgårdens folk varit inblandade i. Det här numret ger ett litet axplock ur de något mera moderna upplevelserna.

Bara de skulle fylla en tjock bok i händelse ett detaljättergivande kunskats ske, men utrymmet mellan pärnarna på vårt jubileumsnummer är begränsat.

Vad som bjuds i våra spalter kanske i alla fall ger en liten aning om hur vi levt och alltjämt lever vårt

taglig, men visst förekommer sådan tacksamhet och från denna plats vill jag avsluta vår kavalkad med att nämna att en av Djurgårdens allra förnämsta idrottsmän just i dag bett att få tacka sin gamla förening genom att på vår 75-årsdag som en födelsedagsgåva överlämna ett kontantbelopp av fyrsiffrigt slag. Ett verkligt efterföljansvärt exempel.

Men med eller utan sådana julklappar från våra aktiva är det bara att slå fast att tacksamheten från föreningen gentemot våra aktiva, dessa aktiva som skapat vår historia, den tacksamheten kommer alltid att bestå. Och med detta vill jag föreslå en stor applåd för de mästare som här presenterats och för den ännu större skara mästare och blivande mästare, som finns i de djupa leden av vår förening.

Oss kineser emellan

Av kineserna kan man lära ett och annat. Framför allt av den gamla goda tidens kineser. När redaktören för "Djurgårdaren" var och hälsade på hos sin gamle skomakare Tji-Tjong-Pligg i Peking och av gammal vana undrade om det gick att få vänta en smula med betalningen för de inköpta tofflorna, kom svaret med en elegant fingervisning av den gamle kinesen mot en tavla på väggen ovanför kassan. Där stod att läsa:

Dig gärna hava kredit

— mig icke giva.

Dig bliva sur.

Dig fortsätta begära kredit

— mig giva dig kredit.

Dig icke betala

— mig bliva sur.

Bättre Dig bliva sur.

händelserika liv under våra präktiga Djurgårdssektioner.

★

Redan under skoltiden fick redaktören för den här tidskriften anledning komma i kontakt med Djurgårdsekar. Inte på så sätt att han som junior sprang ihop med hårda Djurgårdslirare med ek i fötterna, ek i armbågarna och ek i skallarna — sånt hör till att man i ett tidigt skede skall lära sig tåla — utan det här var som sagt under skoltiden. Min lärare i svenska var ingen vän av vare sig fotboll eller andra idrotter och hade utdömt mig som ett hopplöst fall framför allt i fråga om att förstå sig på skaldekunstens mästerverk. En dag beslöt jag att överrumpla "gubben" och lärde in en dikt av Esaias Tegnér (eller 50-årsjubiléet i Svenska Akademien) till en lektionstimme, där jag definitivt skulle förklaras som ett hopplöst fall.

Räckte upp en hand, sade mig veta ett och annat om skalden i fråga. Blev ironiskt bemött. Fortsatte oberörd och läste ur minnet:

I Djurgårdsekar, susen vänligt över den största sängar'ns bild som Norden bar . . .

Det blev dödost i klassen, och när jag längre fram i stycket kom fram till

"Tänk om Djurgårdens ekar kunde tala" etc.

— då var det dags för hr läraren att hicka till och undra vad för ett underverk han hade framför sig. Det

Det här måste handla om skepparhistorier... Jo då, det stämmer också. Därför garanterar båt- och motormannen Gösta Berg (den glade gossen sittande till vänster) i sällskap med dels en massa glas, dels Sigge Törnqvist, som också är djurgårdare med stor kärlek till sjö och motorbåtar. Uppvaktande herrar bakom de två är Helmer Jansson och Kalle Liliequist, bägge med huvudsakligt uppdrag att övertyga fotografen om att bilden bara blir bättre ju fler man är på den...

var blivande redaktören för den här tidskriften.

★

Senare fick jag ökad respekt hos den här läraren. Men jag tror alltså inte, att han ansåg mig särskilt bildbar. Jag upplyste honom aldrig om att mitt intresse att briljera med dikten om "Djurgårdens stolta ekar" och om deras förmåga att berätta historia hängde samman med mitt intresse för Nocke Nordenskjöld, Knata Söderberg, Hacko Hemming och andra storheter av den tiden.

★

Nästa gång denna förnämliga tidskrift kommer ut, räknar vi med att inte längre behöva vinjetten på förra sidan med den nyss insomnade redaktören. Till nästa nummer hoppas han, att hans ungdomliga biträden på redaktionen, Marie och Håkan, skall vara vuxna att sköta hela ruljansen för egen maskin. Håkan har varit en mycket snabb gågosse på redaktionen, alltid beredd att använda saxen, och vår kvinnliga avdelning har skötts av Marie på ett sätt, som verkligen gör att Djurgårdens många duktiga flickor på idrottssidan kommit ordentligt till sin rätt. Den gamle redaktören tackar för de gångna åren, lägger ner pennan, lutar sig tillbaka, drar några troligen välförtjänta suckar av lättnad att ännu

Nu ska det smaka med en macka efter allt jobb, en riktig voi-lepü, säger hjälpreddan Håkan på Djurgårdarens redaktion, sedan han tömt den stora papperskorgen.

ett nummer av vår tidskrift lämnat pressarna, önskar sina efterträdare lycka till och hörs snart med ett par lätta snarkningar försvinna ur bilden.

Sekreteraren

Tretton ordföranden

Djurgårdens förste ordförande hette John G. Jansson (1891—92, 94—95, 97) och med honom och fram till i dag omfattar vår lista över dem, som skött ordförandeklubban i vår förening, tretton namn.

Från någorlunda modern tid räknar vi följande namn:

Carl Hellberg 1906—25

Nils Adolf Hedjerson 1925—28

Bertil Nordenskjöld 1928—42

Sven Larson 1942—52

Ake Dunér 1952—61

Hugo Caneman 1961—66

Carl-Hjalmar Bodman 1966—

Uthålligaste ordförande: Carl Hellberg med 19 och Nocke med 15 år.

★

På sekreterar- och kassörposterna har följande fungerat under mera modern tid:

sekreterare:

Axel Lindgren 1932—39

Karl Lundberg 1939—44

Arne Grunander 1944—49

Karl Liliequist 1949—

Uthålligaste sekreterare: Kalle Liliequist med 17 år (hittills).

kassör:

Gunnar Rönn 1932—34

Axel Lindgren 1934—40

Sven Hellborg 1940—43

Arne Malmgren 1943—46

Gunnar Rinman 1947—58

Stig Eckerbrant 1958—60

Bo Hedvall 1960—

Uthålligaste kassör: Gunnar Rinman med 12 år (och sedan sin avgång fortsätter han som revisor).

Färdigskrivet för den här gången, säger "Djurgårdarens" kvinnliga medarbetare Marie och låter tangenterna på skrivmaskinen vila.

ARE-Bolagen

ledande företag

i utombus- och trafikreklam!

- ★ ARE RIKSAFFISCHERING
— dominerande effekt genom landets största urval av stortavlor.
- ★ ARE TRAFIKREKLAM
— ett intensivt reklammedel i 14 av landets största städer.
- ★ TUNNELBANEREKLAM
— når varje dag 600.000 trafikanter.
- ★ AB UTEREKLAM
— 70 helpelare inom Stockholms tullar.
- ★ VI SES UTOMHUSREKLAM AB
— 40 helpelare i innerstaden och förorterna.
- ★ ARE BILREKLAM
— riksspridning i ca 60 städer.
- ★ ARE BUTIKSREKLAM
— reklam i köpögonblicket.

Gotlandsgatan 61 - Box 4016
Stockholm 4 - Tel. 22 63 60

**ARE MEDIA SYNS —
DÄR KUNDERNA FINNS!**

Visst var det årets största idrottsbragd...

... den som våra fotbollsspelare gjorde!

... och så var finalen slut och 3—0-triumfen över Norrköping fullbordad med uppställning framför fotograferna. Mästarlagets hela uppställning av folk så när som på Leffe Eriksson, som inte ville komma ner från läktaren i civila kläder, ler emot oss sina lyckligaste leenden; från vänster stående: Torsten Lindberg (tränare), Jan-Erik Sjöberg (oturligt skadad i näst sista matchen och därför bara åskådare i finalspelet), Gösta Sandberg, Inge Karlsson, Willy Gummesson, Rolf Fransson (reserv), Claes Cronqvist, Ronney Pettersson, Bo Brattlöf (lagledare); främre raden: Rolf Asp (massör), Jan Öhman, Peder Persson, Conny Granqvist (delat guld med Leffe Eriksson), Kay Wiestål och Sven Lindman.

Man skall akta sig för att förringa någon idrottstriumf, och man skall akta sig för att se konkurrenterna över axeln. Men det kan inte hjälpas, att vi måste tillåta oss att betrakta Djurgårdens allsvenska guldseger i fotboll vara toppen i fråga om idrottsbragder under det minnesrika året 1966. Mer eller mindre officiellt betonades det visserligen, att en gevärsskytt svarat för den största idrottsbragden detta år, men vederbörande skytt själv (Kurt Johansson) lät förklara, att han sköt mycket bättre för flera år sedan utan att då känna av någon uppskattning utanför de interna kretsarna.

När man därtill tar i betraktande att de tekniska hjälpmedlen med otroliga sikt-anordningar, vilka numera gör det åtskilligt lättare att hitta prick på en 10-ringad skyttetavla — ja, då må det kanske vara tillåtet att göra vissa jämförelser. Som sagt: utan att vilja förringa någon av våra svenska idrottshejares insatser väljer vi att nominera Djurgårdens allsvenska guld i fotboll som 1966 års stora bragd helst som den utfördes av ett från början närmast dödsdömt lag, som förstod att resa sig på ett mästerligt sätt och i långa loppet visa den förmåga, den uthållighet och den friska optimism, som tillsammans skulle skapa ett lag av gedigen kvalitet.

Vad innebär det att slå sig fram till svenska mästerskapet i fotboll? Det innebär åtskilligt. Det krävs framför allt att i 22 matcher ha en sällsynt

skärpa i allt handlande och att i övrigt slita och slita och aldrig låta sig förtröttnas. Och att även ta en motgång för att sedan komma tillbaka med ännu

mera skärpa och ännu mera slit. Det blir med andra ord en 22 matcher lång bragdshistoria.

Fotbollstriumfen var inte fullbordad förrän den sista av dessa 22 matcher var till ända. Hade den matchen förlorats, skulle ekot av alla våra kämpatag blivit betydligt mindre trots att kämpatagen inte därför varit mindre prisvärda. När Djurgården nu kunde rycka förbi i själva finalen och lägga 4 poäng mellan sig och hetaste konkurrenten behövdes inte mycket förklaringar.

Årets långa idrottsbragd hade förts till ett glänsande slut.

Hur det allsvenska guldets hamnade hos oss berättar våra tabeller om och även i andra siffror finns i det följande satt på pränt vilka som utförde bragderna bakom den gemensamma bragden.

En historisk fotbollstabell

(1966 års guldfacit)

Djurgårdens IF	22	15	3	4	46—17	33
IFK Norrköping	22	12	5	5	53—24	29
IF Elfsborg	22	17	7	4	40—26	29
IFK Göteborg	22	12	5	5	44—34	29
AIK	22	12	3	7	36—26	27
Örgryte IS	22	8	7	7	45—40	23
Örebro SK	22	8	4	10	42—44	20
GAIS	22	7	6	9	19—27	20
Malmö FF	22	6	7	9	32—34	19
Hälsingborgs IF	22	4	9	11	28—46	17
IK Brage	22	5	1	16	23—53	11
Degerfors IF	22	2	3	17	21—58	7

VAREN

Djurgårdens IF	9	7	1	1	20—7	15
Malmö FF	9	4	5	0	18—9	13
IFK Norrköping	9	5	2	2	21—11	12
IF Elfsborg	9	4	3	2	17—12	11
IFK Göteborg	9	5	1	3	12—12	11
AIK	9	4	1	4	13—9	9
Örebro SK	9	4	1	4	17—17	9
Örgryte IS	9	3	2	4	16—17	8
GAIS	9	2	3	4	7—10	7
Hälsingborgs IF	9	2	3	4	14—20	7
IK Brage	9	2	1	6	8—24	5
Degerfors IF	9	0	1	8	5—19	1

HÖSTEN

Djurgården	13	8	2	3	26—10	18
IFK Göteborg	13	7	4	2	32—22	18
IF Elfsborg	13	7	4	2	23—14	18
AIK	13	8	6	3	23—17	18
Norrköping	13	7	3	3	32—13	17
Örgryte IS	13	5	5	3	29—23	15
GAIS	13	5	3	5	12—17	13
Örebro SK	13	4	3	6	25—27	11
Hälsingborg	13	2	6	5	14—26	10
Malmö FF	13	2	2	9	14—25	6
IK Brage	13	3	0	10	15—29	6
Degerfors IF	13	2	2	9	16—39	6

Nye Mr Djurgården tänkte sluta

Nu är Ronney Pettersson lycklig för alla år han "kastat bort"!

— Ja, tänk, säger han, plötsligt allvarlig mitt i alla glädjen, tänk om jag följt den där inre dåliga rösten som för några år sen sa att jag skulle strunta i Djurgården... Den där otäcka, förledande rösten som sa att jag var orättvist behandlad...

1958 kom Pettersson till Djurgården, hämtad till Stockholm från Skövde. En 18-åring med heta ambitioner. Om vilken det redan efter något år sas:

— Den grabben blir vår nästa stormålvakt!

● BÖRJADE TVIVLA

Men det tog sju långa år innan Pettersson från Skövde fick chansen att visa sitt kunnande för någon större publik. Dag ut och dag in fick denne 190-centimetersman höra vilken förträfflig målvakt han var, vilken ärofylld framtid som väntade. Men det var den lilla kretsen av fantaster som även tittar på reserv-lagsfotboll som uttalade orden.

— Till slut, efter en fyra, fem år så där, då började tvivlet smyga sig på. Alla dom här rosorna — var inte det bara snack...? Kunde man vara en sån skarping när man aldrig fick chansen i A-laget?

— Så sen, när chansen äntligen kom, var det en högst skakad 27-åring som ställde upp till allsvenskt spel i Djurgårdsmålet. Det här tänkte jag, det här

går väl käpprakt åt helsike. Jag hade på något sätt växt in i min roll som reservlagsspelare.

Men ni kanske kommer ihåg hur Ronney Petterssons debutmatch som ordinarie A-lagsman avlöpte? Ronney höll nollan mot MFF, fjolårsmästarna, på Råsunda, och bevisade både för publiken, och kanske framför allt för sig själv!, att publiken från reservlagsmatcherna inte snackat i nattmössan!

Djurgårdarna själva hade aldrig tvivlat. Det bevisade dom genom att utse sin målvaktsdebutant till kapten i laget!

Se'n dess har det gått av bara farten. Av allsvenskans målvakter är Ronney Pettersson den som släppt in särklassigt minst med mål, av elva hemmamatcher han han hållit nollan i tio, i landslaget är han numera en av de mest givna.

På ett enda år har allt detta hänt. Men sällan har en så snabb karriär gått så långsamt. Sju långa år av väntan, att säsong efter säsong se den chans man hoppats på gå upp i rök, sånt kan knäcka den bästa.

— Det kan jag erkänna, säger Ronney,

Guld-Gösta

Mr Djurgården Gösta "Knivsta" Sandberg har gjort sitt i sin gamla kära klubb.

När han på söndagen erövrade sin fjärde allsvenska guldmedalj och spelade sin 598:de seriematch var triumfen över Norrköping den roligaste batalj han levererat. När guld det var erövrat, när segern var ett faktum kastade sej överlyckliga kamrater över lagets nestor och inspiratör och slungade honom högt upp i luften.

Och Gösta log och hade snudd på tårar i ögonen och när han sen fångades in av TV och radio och fick ordna köbricka åt pressens intervjuare — då mätte han som en prins. Han visste, att detta kanske var sista gången han så till den milda grad stod i centrum för allas uppmärksamhet, han njöt av varje ögonblick, svarade på alla de slag av frågor.

— Är det inte så här man ska sluta med storfotbollen? Nu känner jag mej nöjd, nu kan jag med gott samvete gå över till en mindre klubb.

Djurgården vill till varje pris ha honom kvar i sina led. Men Gösta tog definitivt farväl till allsvenskan. Jag tror inte det är prästbetyget som spökar, han är 34 och Nacka 37. Nej snarare den vrist, som slogs fördärvad i Sofia för något år sen och därefter aldrig blivit vad den borde vara. Det är därför Knivsta lunkat lite lätt under träningspassen och låtit kalaskulan växa. Det är därför han alltid öppnar i maktigt tempo och låter kamraterna rusa rommen av sej. Han har inte den riktiga grundkonditionen, denne Knivsta, som förr hade ork för fyra hårda matcher i rad. Hans vrist tål inte mycket mer än en match i veckan.

Och nu vill Knivsta hylla sitt lag:

— Där ryms en sådan entusiasm, en sådan kamplust i detta gäng, att det inte existerar gränser. Jag undrar hur länge de orkar mobilisera all denna sisu, en dag måste förmågan att överträffa sig själv ta slut. Det har varit ovanligt roligt att spela med dessa ungdomar. Visst behöver vi förstärka vårt lag på några punkter till nästa år — men bara på ett par. Det här gänget ska svetsas samman ordentligt och kommer då fortsätta

att jag mer än en gång under de här åren känt sting av bitterhet! Ja, det gick väl nån gång så långt att man allvarligt funderade på att byta klubb... Mer än människa är man inte.

— Men gissa om man är glad för att man aldrig lät sig förledas av den där rösten...

(AB)

En dialog

"Bättre målvakt har Sverige aldrig haft", sa förre Djurgårdstränaren, numera TV-kommentatorn Putte Kock.

Får jag be A-lagsmålvakten och kaptenen komma fram.

— Hur stavar Du till Ronney?

— Hur stavar Du till Pettersson?

Två t:n och två s. Nu vet vi det.

Två stadiga läggar men med balett-dansösens vighet och balans.

Två starkar armar och två greppsäkra nävar: Finns det någon här som skulle vilja komma i vägen för högernävens utboxningar?

En bred bringa — med plats för många guldmedaljer — och med förmågan att ingjuta mod och tillförsikt hos kämpande medlirare och med-lirande kämpar på läktare och lagledarbänk.

Och innanför bringan ett djurgårdshjärta av guld.

I Gamla Testamentet berättas om hur patriarken Jakob fick slita i sju år för Lea och i sju år för Rakel. Du tjänade sju år i B-laget. Jag vet inte hur stora frestelserna kan ha varit att söka upp en rikare brud. Sen gick Du in i A-lag och landslag — och nu hoppas vi att Du ska tjäna i sju år minst, med läggar, armar, bringa och Djurgårdshjärta.

Sällskapet Gamla Djurgårdare ger guldplaketten för årets förnämsta idrottsprestation till Dig. Den får Du aldrig mera, för den kan bara delas ut en gång i denna valör till en och samma idrottsman.

En kejsare i det gamla romarriket hade en slav på sin triumfvagn som under triumfen hade till uppgift att i härs-karens öra viska:

Memento te mortalem esse.

Det betyder på svenska: Kom ihåg att du är dödlig.

Det betyder i fri översättning till dagens djurgårdssvenska: Det är skönt, när det duggar guld, men kom ihåg, att guld sällan haglar.

(Hans Garpe i tal till Ronney Pettersson vid utdelandet av Gamla Djurgårdares förtjänstplakett i guld)

att göra stordåd. Det här är toppen på min karriär, roligare kan det inte bli. Därför drar jag mej bort från storfotbollen, tacksam för allt jag fått uppleva i fråga om resor, landskamper och kamratskap.

Till sist: hur ofta har inte besegrade lag klankat på oss och anklagat oss för hårt spel. Sánt tycker jag är svagt. När man besegrat oss har jag aldrig hört sådan kritik. Men det är så sällan det händer...

(Allan Beer i IB)

Vår fotbollskapten Ronney Petterssons största ögonblick: Gunnar Lange överräcker von Rosenska pokalen till Ronney som kvitto på att fotbollsmästerskapet av årgång 1966 hamnat i Djurgårdens händer. Mycket genom ett par kraftiga och gripsäkra målvaktshänder, som släppte in färre mål än någonsin i Djurgårdens allsvenska fotbollsliv.

Dagen efter hos Knivsta

Butiken fylldes av blommor.

När jag tittade in i Knivsta-Sandbergs färghandel av den där gamla hederliga sorten vid Ulvsundavägen så hade det blivit måndagseftermiddag. Vaserna var slut. Bud med nya buketter kom fortfarande.

— Låter dom ligga i papperet och tar med kvastarna hem till Gittan.

"Kniven" hade som vanligt varit i butiken i gryningen trots den sena guld-festen kvällen innan. Han har för vana att lika litet missa jobbet som matcherna. Den vanliga vardagen var inne.

— Inte ett skvatt. Det underliga är att jag inte ens känner av min högra fot som spökat ända sedan en E-cup-match i Sofia förra året. Finalen kanske inte var så ansträngande egentligen?!

★ LÖPSEDLAR PÅ VÄGGEN

Det där sista säger han på fullt allvar, inget som helst skämt.

— Visst fick man springa och göra rätt för sig — men nog var Norrköping en besvikelse. Vi hade förvarnats om Örjan Martinssons fina form mot Gais

veckan innan och jag var faktiskt livrädd för att komma efter. Men Örjan var tam. Flera av de andra storheterna tyckte jag var dåliga, rent ut sagt. Värre matcher har jag varit med om.

Men inte roligare.

— Till att börja med skall jag skaffa alla löpsedlarna, kul att ha hemma på väggen.

— Klippbok?

— Började samla en gång i tiden men sen blev det så mycket så det blev ingen ordning. Men det är klart att jag måste klippa ur alla måndagssidorna med hyllningarna. Alla är så bussiga.

— Allra roligast var nästan att se hur glada mina egna ungar blev, fortsätter Kniven. Annat än för några veckor då de frågade: varför har dom petat dej, pappa.

Under Knivsta-Sandbergs femton allsvenska år och 598 matcher (plus 52 landskamper) har massor av hans storseriekolleger emigrerat och fått mer eller mindre stora gage för sitt fotbollsarbete. Har det manne grämt honom litet att inte själv bli ihågkommen — få chansen till en hederlig hacka?

Forts. å sid. 109

Med norrländskt ursprung

Det behövdes inte mer än oavgjort mot Norrköping i 1966 års guldfinal för att det allsvenska guldet skulle vara vårt. För säkerhets skull ansåg man det dock klokt att skyffla in ett par tre mål, och för två av dessa svarade det här norrländska paret Sven Lindman och Kay Wiestål. Särskilt den lindmanska frisparken, som gav 1-0, var en betydelsefull sak. De två kompisarna, som under Torsten Lindbergs ledning snabbt utvecklades från norrländsk råvara till riktiga fotbollsspelare, strålar här i kapp med den allsvenska guldpeng, som Sven Lindman visar upp.

Lindmans listiga frispark:

”Jag visste att den skulle sitta där”

Djurgården tackar Sven Lindman — och domaren — för guldet!

Det var Svens listiga frispark ett par minuter före pausen som knäckte Norrköping. Men rättskiparen Bertil Lööw från Jönköping gjorde så gott han kunde för att konststycket skulle lyckas!

Den händelse som grundade miraklet (guldet till Djurgår'n) inträffar alltså i första halvlekens 43:e minut.

Conny Granqvist, blårandernas unge center, är på väg igenom det merit-tyngda norrköpingsförsvaret, då han bakifrån faller av Bill Björklund.

Frispark! Bertil Lööws signal dallrar i soldiset.

Conny rafsar åt sig bollen och slår en snabb passning till Kay Wiestål som

helt nära mållinjen klappar till bolluschlingen så att den med schwung far in i nät.

Drrrrrrlllll!

Bertil Lööws pipa ljuder ånyo.

Frisparken går om. Norrköpings försvarsmur hade inte stått de föreskrivna ”nio komma femton” meterna från bollen.

— Horribelt! Ska dom ha en gratis-chans, skriker Wiestål.

ALLSVENSKANS HEMMAPUBLIK

	Hemma	Snitt
1) IFK Göteborg	157.556	14.323
2) Elfsborg	134.303	12.209
3) Djurgården	133.238	12.113
4) AIK	119.305	10.846
5) Örgryte	116.208	10.564
6) Malmö FF		
7) Norrköping	108.063	9.824

ALLSVENSKANS BORTAPUBLIK

	Hemma	Snitt
1) Norrköping	173.835	15.803
2) AIK	121.360	11.033
3) Elfsborg	120.618	10.965
4) Djurgården	116.715	10.629
5) IFK Göteborg	106.271	9.661
6) Örgryte	105.468	9.588
7) GAIS	94.374	8.579

JÄMFÖRELSE 1965—1966

	1965	1966	Ändring
AIK	173.525	119.305	— 54.220
Degerfors	62.153	27.093	— 35.060
Djurgården	103.659	133.258	— 29.579
Elfsborg	144.324	134.303	— 10.021
Göteborg	159.382	157.556	— 1.826
Malmö FF	153.590	113.742	— 39.848
Norrköping	128.279	108.063	— 20.216
Örebro	75.760	51.935	— 23.825
Örgryte	165.346	116.208	— 49.138

Största publik: 43.047 i finalen Djurgården—Norrköping.

Men Lööw, som dömde VM i somras, är obeveklig! Frisparken går om.

Ordet till Sven Lindman:

— Jo, vi stod där och tjafsade, Conny Granqvist, Claes Cronqvist och jag. Vi var helt enkelt inte överens om vem som skulle slå frisparken. Fräck som jag är, sprang jag bara fram och klippte till.

— Gissa vad jag kände när jag såg bollen gå in i Bengt Lindströms vänstra kryss alldeles intill stolpen! Jag hade ju sett hur han ”mätt ut” och konstaterat att där skulle bollen aldrig kunna smita in. Trodde han.

Ärligt talat så har jag aldrig varit så säker på att göra mål! Jag visste att den skulle gå in!

— Varför? Tja, jag har ju klippt in en och annan syl på Bengt förut! Det har ”Kajan” också gjort. Han vet också Bengt svaga punkter!

Här behövs kanske en förklaring för den (i norrländsfotbollen) icke helt bevandrade.

För bara ett par säsonger sedan vaktade Bengt Lindström målet för IFK Östersunds division II-lag medan Sven Lindman (i Lycksele) och Kay Wiestål (i Holmsund) var det värsta han visste i fråga om forwards.

”Kajan” och Svenne är numera de verkliga parhästarna i Djurgården. Det

Ett guldår i siffror

	Hemma	Borta
Norrköping	3-0	0-3
Elfsborg	0-0	1-2
Göteborg	2-0	4-4
AIK	1-0	0-1
Örgryte	3-0	3-1
Örebro	3-0	2-1
GAIS	1-2	0-0
Malmö FF	3-0	2-0
Hälsingborg	2-0	4-2
Brage	4-0	1-0
Degerfors	4-0	3-1
	26-2	20-15
	19 poäng	14 poäng

SPELARN I GULDLAGET

Ronney Pettersson (26/4 1940)	22
Inge Karlsson (25/9 1946)	22
Willy Gummesson (8/4 1944)	22
Kay Wiestål (8/4 1944)	22
Sven Lindman (19/4 1942)	22
Jan Erik Sjöberg (14/9 1946)	21
Jan Öhman (4/7 1942)	21
Gösta Sandberg (6/8 1933)	20
Peder Persson (13/11 1938)	20
Leif Eriksson	12
Conny Granqvist (30/3 1947)	11
Hans Nilsson	7
Björn Johnsson	4
Leif Fransson (30/10 1942)	3
Mats Karlsson	2
Roland Magnusson	2

DE SOM GJORDE MÅLEN

Sven Lindman	12
Peder Persson	11
Kay Wiestål	5
Jan-Erik Sjöberg	4
Hans Nilsson	4
Conny Granqvist	3
Leif Eriksson	3
Claes Cronqvist	2
Gösta Sandberg	1
Jan Öhman	1

Total publik: 1.213.252.

Snitt per match: 9.191 betalande.

Fjölårets publik: 1.437.349.

Snitt per match: 10.889.

NÄHÄ DU, SÅNA AFFÄRER GÖR VI INTE...

En samling allvarstygda nästan dystra herrar, men så hade de också att diskutera en så tråkig affär som Leffe Erikssons avhopp i fotboll till Sirius. Till underhandlingarna på Stadion kom Siriusledaren Lennart Bodin med ett förslag att få köpa Leffe Eriksson och Hasse Nilsson i form av ett s. k. paket, men Djurgårdens folk — här representerat av Bengt Almqvist, Sigge Bergh och Kalle Liliequist — gjorde snart klart, att man inte sålde spelarna för några grynvällingspengar. Grabbarna stannar hos oss tiden ut, sedan får dom gå gratis, sa' Sigge med tillägget, att de är välkomna tillbaka så snart de saknar sina rätta vänner hos Djurgården.

"Otroligt... jag tror det inte... är vi mästare...?"

Djurgårdsrummet var nästan tomt. Utifrån dånade hejaropen fortfarande. TV-folket gillrade upp sina kameror och gav vakterna order att larma när det var dags. Stor oro.

— Kommer dom inte snart...

Djurgårdssekreteraren Karl Liliequist kommer först och gläds åt den något försenade, men icke desto mindre kärkomna 60-årspresenten från spelarna.

— Skönt att det inte blev 1-1... då hade vi fått höra i eviga tider vilken röta vi har. 2-0 hade räckt också förstås.

Det klappar av dobbar i cementgången. Mästarna är på väg in, lugna, behärskade, men omtumlade. Ettrigt rödhåriga Inge Karlsson är först och sedan kommer de en och en, blir omklappade av Bosse Brattlöf för tionde gången väl.

Uppsala-Inge bara sitter där på en bänk.

— Jag är så glad så jag kan inte säga

ett skvatt, säger han till sist. Omöjligt... jag tror det inte.

— Vem tror du gör det då, säger den tanige Rolf Fransson, slöjdläroare liksom Peder Persson, som f. ö. plockade upp honom vid seminariet.

— Jag har verkligen gått långa vägen och spelat i alla divisioner från "sjuan" upp till ettan. Bara div. II som jag hoppade över. Men det var nära. Saab ville ha mej, men Tranås tyckte jag kunde åka de där sju milen. Annars så...

★

Djurgårdsbasen Sigge Bergh klättrar upp på en bänk med rosenska pokalen och svänger den i luften och utbringar ett leve.

— Det här är den näst roligaste segern, förklarar han. Du minns väl själv den första 1955. Den var fantastisk! Men den här är så otrolig egentligen att den borde vara nummer ett.

(Forts. å nästa sid.)

är Kay, 27 år, som fått Svenne, 24 år, att acklimatisera sig i storstaden. De båda är oskiljaktiga vänner.

När Svenne prickade in 1-0 strax före pausen var helt naturligt "Kajan" den förste som flög i famnen på Svenne och gratulerade.

När "Kajan" sköt 2-0 40 minuter in på den andra akten hände samma sak — fast i omvänd ordning.

Därför är Djurgården guld värd

"Djurgården har visat att strävsamt slit kan ersätta vad som brister i skicklighet", sa Fotbollförbundets ordförande Gunnar Lange, när han skulle dela ut guldmedaljerna till segrarna i årets allsvenska inför 43.000 människor på Råsunda.

Den "komplimangen" var onekligen litet klumpig och djurgårdskämparna kanske till och med blivit förbannade om de haft den västen på sig. Det var dom alldeles för glada för och dessutom var "hyllningen" säkert inte illa menad.

Djurgårdarna har förresten hört den där visan förut. "Ni kämpar och står i men särskilt bra fotboll spelar ni inte."

Onekligen en underlig situation för ett gäng som vunnit allsvenskan med fyra poäng och den direkt avgörande finalen mot serietvåan IFK Norrköping med hela 3—0.

Vad är det som gör att en klubb som brandskattas på nästan ett helt lag kan samla ihop sig till den grad att man vinner Sveriges kanske mest åtråvärda idrottspris? Det allsvenska guldet.

Svaret är givet. En enastående klubb-

Kay Wiestål var inte alls bekymrad för alla sina offsidepositioner.

— Vi tjänade 15 sekunder varje gång på dom, eller hur? Och den 15:e gången så hann jag först. F. ö. dömde dom fel på mej 3—4 gånger, det svär jag på.

★

Janne Öhman kommer fram till Sigge Bergh, räcker fram handen och säger:

— Tack, Sigge — tack för att jag fick komma till Djurgården. Tänk från Högalid upp i Allsvenskan och så guld med en gång.

— Tack själv, säger Sigge. Du har ju lagt in en del passningar som det blivit mål på.

— Ja, 17 stycken, kommer svaret blixtsnabbt. Och det stämmer ganska bra.

★

Knivsta-Sandberg har mycket att stå i. Alla vill tala med honom, radio, teve, pressmän, ledare, supporters.

— Jag hade en turdag, konstaterar han kallt. Bollen rullade min väg. Tänk den gången jag jagade ned så mycket jag orkade efter att ha blivit fälld långt upp på Pekings halva. Just när jag kom ned så kom bollen framför fötterna på mej och det var bara att slå undan. Det kändes skönt efter en så'n rush.

Wolf Lyberg

känsla, en fighterinstinkt och en segervilja som kan flytta berg. Blåränderna var underlägsna i det mesta den första halvtimmen i går, men vägrade att ge sig. Forwards som inte hittade rätt med just mer en enda boll i första halvleken utom den som gick rätt i mål kom igen och igen så länge att Norrköpings försvar till slut inte orkade stå emot. De två målen i andra halvleken var resultatet av den okuvliga stridsmoral som fanns hos varenda djurgårdare på planen.

Visst ska man väl kunna beundra och acceptera också såna kvaliteter hos ett fotbollslag.

Med det här vill jag inte ha sagt att Djurgården inte förfogar över skicklighet och massor av talang. Laget har landets bästa försvar. Men det är väl också så att när blåänderna mött jämnstarka motståndare så är det de rent psykiska tillgångarna som fällt utslaget. Som på Råsunda mot Norrköping.

● ETT VÄRDIGT AVSKED

"Knivsta" Sandberg är Djurgårdsandan personifierad. Det är en fras som upprepats till leda men den blir inte mindre sann för det. I går gjorde denne väldige kämpe sin 598:e!! och sista match för Djurgården och han har inte kunnat ta farväl av storfotbollen på ett värdigare sätt.

(Dagen därpå var han dock med igen i A-laget i 1965-års DM-final mot AIK. Det var Knivstas 599:e A-lagsmatch. Djurgården vann efter förlängning. Det hinner nog bli den 600:e A-matchen för Knivsta...

Djurgårdarens korrekturavd.)

Han var planens dominerande figur. Hans arbetskapacitet var enorm. Ibland drev ambitionerna honom att driva kompisarna alltför långt in i fiendeland men han kom alltid tillbaka.

Knivsta har många gånger gett oss på läktarna känslan av att han är en osårbar stålman som pallar för hur många sparkar och armbågar som helst. Han rör inte en min, han reser sig och haltar vidare hur ont det än gör och hur förbannad han än blir — laget först!

Ett av idrottens bevingade ord lyder: Hela världen älskar en fighter. Jag känner ingen som passar så fint in i den bilden som Knivsta. När han fick sin guldmedalj i går brast det lös ett jubel som måste ha hörts ända till — ja varför inte Knivsta (samhälle).

T.o.m. handelsministern tappade mas-

Stora grabbar i fotboll

Djurgården kan i dag visa upp precis ett dussin stora grabbar i fotboll, dvs. sådana spelare, vilka haft förtroendet att i landskamper spela för gamla Sverige och göra det till en aktad fotbollsnation. Något världsmästerskap i fotboll har Sverige för visso inte erövrat, men vi har haft ett olympiskt guldlag i fotboll (London 1948), och det smäller högt även det.

Men det gällde alltså våra 12 stora grabbar från Djurgården, vilka livet ut får gå gratis på all fotboll, som spelas i detta land. Störst av dessa är Gösta Sandberg med 48 A-kamper på sitt internationella samvete. Sedan följer Sigge Parling och sist hittar vi Sten "Knata" Söderberg, den senare numera i Amerika, varifrån han då och då hör av sig för att få besked om att Djurgårdens fotboll rullar som den skall.

Här är listan på de 12 stora grabbarna med antalet landskamper:

1) Gösta Sandberg	48
2) Sigge Parling	37
3) Ragge Wicksell	33
4) Karl Gustafsson	32
5) Hans Mild	28
6) Arne Arvidsson	26
7) Harry Sundberg	13
8) Hasse Jeppson	12
9) Karl-Erik Andersson	11
10) Stig Nyström	11
11) John Eriksson	10
12) Sten Söderberg	9

Skall tiden så småningom mogna för Ronney Pettersson att stiga in på listan som nr 13 — han är redan på god väg.

ken och delade ut en stor kram så Knivsta såg riktigt generad ut.

● FINT FÖREDÖME

Det kan inte hjälpas, men jag tycker inte att någon fotbollsspelare i det här landet kan vara mera värd att sluta sin karriär i storfotbollen med en guldmedalj än denne fighter.

Visst har vi haft och har större fotbollsspelare än Knivsta i det här landet om man ser till de rent spelmässiga prestationerna. Men som fighter och föredöme för unga lagkamrater tror jag inte att det finns någon som går utanpå honom.

Knivsta lyssnade aldrig när värvarna trängdes med öppna plånböcker utanför Djurgårdens omklädningsrum. Han stannade och ledde det nya gänget till guldmedaljer i stället. Och det finaste av allt. Han har överfört den gamla djurgårdsandan till de nya unga kämparna.

(Nic i AB)

Bakom pengarna på en guldfinal

Norrköping fick 40.000, Förbundet 100.000 krisch

Visserligen fick Norrköping stryk av Djurgården i den stora guldfinalen, men ingen skall komma och påstå, att vi inte visade en ganska storslagen generositet tillbaka. För sitt besvär att komma upp till Råsunda och möta vårt gäng i årets sista allsvenska match belönade vi Norrköping med en check på 39.619 kronor! Rätt bra betalt, inte sant? När får man 40.000 kronor som utdelning på en bortamatch? Säkert kände sig Norrköping också ha fått en viss tröst över 3—0-förlusten.

Smakar det, så kostar det — erfarenheten härav är inte ny. I samband med guldfinalen på Råsunda kom det naturligtvis in stora pengar genom vändkorsen. Avundsjuka människor antydde att Djurgården nu skulle vada omkring i flytande guld. Den krassa verkligheten blev emellertid en annan. Vår fotbollskassa var före den här matchen tömd på varje öre, och på hög fanns det diverse skulder som en följd av att publiken tidigare på säsongen svikit som aldrig förr. Vad som blev över av guld-pengarna innebar inga floder av slantar.

För en gångs skull skall vi tillåta oss titta i den officiella redovisningen från denna match på Råsunda av datum den 30 oktober 1966:

Inkomster:

entréavgifter	299.579: —
programförsäljning	9.400: —
förköpsavgifter	2.439: —
Summa	311.418: —

Utgifter:

hyra till Fotbollstadion ..	60.997: —
handdukar till låns	55: —
programkostnader:	
försäljningsprovision ...	1.880: —
sportjournalisternas klubb	1.645: —
tryckkostnader	3.760: —
avgift till Svenska Fotboll-	
förbundet	40.436: —
vaktavlönningar	7.780: 75
ATP-avgift till dessa	622: —
domare och linjemän	1.016: —
sjukvårdare	114: —
drycker	699: 15
biljetter	1.652: —
förköpsförsäljning	864: —
Stim-avgift	883: 73
provisioner till tidningskon-	
tor för biljettförsäljn. ..	4.434: 02
annonsering	1.960: 90
Norrköpingskamraterna ..	39.619: —
Summa	168.418: 55

De betalande åskådarna uppgick till 39.772 stycken. Total publik: 41.996.

● Handdukarna billigast

För Djurgårdens del blev utdelningen i samband med denna redovisning 142.999 kronor och 55 öre. Men sedan kom nya utlägg för polisens vaktjänst, för guldmiddag etc. Varpå det var dags att betala räkningar och att ge spelarna deras segerpremier.

Billigaste posten är som synes de

handdukar, som lirarna fick torka av sig svetten med. Bara 55 kronor.

Planhyran med över 60.000 kronor och s.k. medlemsavgift till Förbundet med över 40.000 kronor betydde, att 100.000 kronor stannade kvar inom Råsundas väggar.

Vakterna med över 8.000 kronor att ta med sig hem på en enda match, kommer nog gärna igen nästa gång...

Och för att vi fick spela några gram-mofonskivor måste vi betala 883 kronor till STIM-herrarna. Det skulle vår orienteringssektion reda sig på under ett helt år.

Smakar det, så kostar det...

Vid jubileets festbord i Gyllene salen blev vår bollshövding Sigge Bergh föremål för personlig uppvaktning från generalsekreteraren Tore Jonsson i Fotbollförbundet. Inte mindre beundrande blickar tycks Tores hustru Cally skänka Sigge Bergh.

Djurgården 10:a i allsvenskans maratontabell

En poäng till och Djurgården 500 poäng i allsvenska maratontabellen.

IFK Göteborg	40	889	432	179	278	1902—1437	1043
AIK	40	889	397	180	306	1836—1476	978
Hälsingborgs IF	40	889	399	178	312	1860—1538	976
IFK Norrköping	34	759	379	162	218	1613—1166	920
Malmö FF	34	715	351	162	202	1473—1039	864
Elfsborg	34	746	326	144	276	1504—1347	796
GAIS	33	735	313	154	268	1367—1253	780
Örgryte IS	24	526	249	99	178	1168— 890	599
Degerfors	24	528	200	117	211	867— 877	517
Djurgårdens IF	21	473	202	105	166	894— 773	499
Sandvikens IF	21	471	165	81	225	775— 948	411
Landskrona Bois	19	418	141	82	195	741— 938	364
Sleipner, Norrköping ...	16	352	137	61	154	702— 738	335
Halmstads BK	13	295	98	62	135	484— 615	258
IFK Malmö	13	297	90	63	144	428— 619	243
IFK Eskilstuna	14	317	86	59	172	560— 850	231
Örebro SK	11	242	74	65	103	350— 454	213
Hammarby IF	11	251	65	46	131	404— 560	176
Jönköping	9	198	62	43	93	310— 432	167
IS Halmia	10	218	59	43	116	336— 481	161
Gårda, Göteborg	8	176	53	52	71	233— 324	158
IK Brage	6	132	40	36	66	204— 285	106

Våra bästa fotbollsårgångar sedan 1930

1966 års guldlag i Djurgården påminde om Englands världsmästare, säger Sigge Bergh

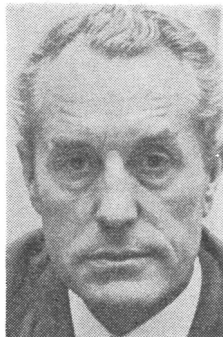
Den jäktade redaktören har så många gånger förgäves bett om ett blygsamt bidrag till vår tidning, att hans i år förnyade hemställan känns som ett ultimatum. Hans föreslagna ämne för betraktelsen, som framgår av rubriken, är ju också så intressant, att jag denna gång inte har hjärta att motstå honom. Men någon vana får det inte bli. Varför han ville gå så långt tillbaka som till år 1930, hade jag först svårt att förstå. Men efter en stunds eftertanke förstod jag hans arga list. Jag gjorde själv debut i blårandig fotbollsdräkt under trettioalet, och nu ville han naturligtvis göra mig benägen att tillmötesgå hans begäran genom det smicker det innebär att över huvud taget få vara med i en jämförelse med senare tiders stjärnspelare i föreningen. Sådana fula tricks går jag inte på, men jag skall skriva i alla fall.

Jag hade själv glädjen att få vara med att via kval mot Hallstahammar sparka upp DIF till allsvenskan. Det var året 1935. Kämpades gjordes det på känt djurgårdsmanér, men med det riktiga fotbollskunnandet var det klenare, och den lycka, vars beständighet ofta föres på tal, varade för vår del bara ett år. Jag gör nog inte någon orättvisa, om jag kallt konstaterar, att blott ett fåtal av trettiotalisterna skulle kunna kämpa om en plats i de senare årens representationslag. Och en jämförelse mellan lag- enheterna då och nu i akt och mening att uttröna, vilka som skulle vara bäst, kan helt enkelt inte tas på allvar. Exit 1930—1939.

Förhållandet är detsamma, evad det gäller 1940-talet, men nu kan diskussionen berikas med några synpunkter.

Värkning av spelare blev vanligare, även hos oss, och tillförde oss ökad stabilitet. Vi började bli allt mer hemtama i det allsvenska sällskapet, vi började förekomma i landssammanhang. Stig Nyström, ett namn som inte får glömmas bort i debatten om tidernas DIF-lag, blev Stor Grabb med den lustiga sviten 11 landskamper och lika många segrar. Men alla dessa framsteg, glädjande i och för sig, räckte inte för att ge underlag åt en elva, som skulle ha en chans mot senare tiders uppsättningar, det vågar jag sätta våra guldmedaljer i pant på.

Sigge Bergh, beprövad och även prövad fotbollsgeneral för Djurgården med ursprung från Dalarna men nu blårandig tvärs igenom.

● "Cacka" inledde epok

I skarven till 50-talet hade vissa tec-ken börjat skönjas, som förebådade en kommande storhetstid för vår fotboll. Fram ur de egna leden steg en kämpe av renaste vatten, som under en lång period framåt gav stadga och inspiration åt sin omgivning. "Cacka" Andersson var namnet. På värkningsfronten inregistrerades Hasse Jeppson, som tyvärr alltför kort tid spred glans över sig och sin förening, innan han försvann till Bella Italia, där glansen fortsatte i form av gulddito. Några år till och trevliga saker hade hänt. En rad blivande storspelare hade dragit på sig blårandig stridsmundering. Det började med en rosenkindad yngling från postens korp- lag — tack Tore Jansson — vid namn Gösta Sandberg. Det var 1951 och året därpå uppenbarade sig Arne Arvidsson. Sedan även Sigge Parling ställt sig i ledet för att under ett decennium sprida skräck i motståndarleden, Arne Larsson beträtt sin bana, som han själv tyvärr avbröt, mot stjärnorna, och Jompa Eriksson börjat stängas med centerhal- vor, fanns stommen till ett mästarlag. Vi parkerade oss några år i mitten av tabellen, avsmakade lilla silvermedaljer- na 1953, innan det var dags för den stora stöten: guld år 1955. Därmed är det väl också bevisat, att den årgången var hittills bästa DIF-tappningen, och jag kommer f.ö. att förenkla min förelagda uppgift till att i fortsättningen enbart hålla mig till mästarlagen. Innan jag går vidare i texten vill jag göra några allmänna reflexioner kring svensk fotboll och dess utveckling under de senaste årtiondena.

● Inte vackrare men effektivare

I de grenar av idrotten, där prestationerna kan mätas med måttband och kronometrar, har man sedan senaste världskriget kunnat notera fortlöpande resultatförbättringar. Träningen har blivit

Sigge 1939, när han själv var allsvensk och en förhoppningsfull vänsterinner.

hårdare och rationellare, tekniken har finslipats. Jag kan inte finna någon orsak till att inte samma förhållande skulle gälla för fotbollens del, och jag förmenar, att denna standardförbättring varit särskilt påtaglig under 1950-talet. Den snöda Mammons betydelse steg — segerpremierna infördes 1957 — och för- anledde litet extra kol under pannorna på träningskvällarna. Allt bättre utbildade hel- och halvtidsanställda tränare, ofta utländska, anställdes av klubbarna i ökad utsträckning. Och det internationella utbytet blev intensivare och gav värdefulla impulser. Jag vill inte påstå, att fotbollen under perioden blev vackrare för skönandarna men snabbare och hårdare och därmed effektivare.

För att en tankelek av det slag, det här är fråga om, skall ha någon mening måste man göra klart för sig, vad man vill jämföra, och det måste ju vara de olika lagens faktiska styrkeförhållande under skilda tider. Man hamnar alldeles i det blå, om man vill spekulera fram en antagen standard, som ett visst lag skulle kunna nå upp till under andra förutsättningar än som varit för laget i fråga aktuella. Och därför ser jag mig om än med svidande hjärta nödsakad att avföra våra första guldmedaljörer i modern tid ur diskussionen.

● VM 1966 gav hopp om offensiv

Kvar står guldårgångarna 1959, 1964 och 1966, och nu blir problemet verkligt

komplikerat. Träningsintensiteten kan inte öka i all oändlighet. När det maximala eller hellre det optimala i det stycket uppnåddes är ogörligt att säga, men det är väl en fem à sex år sedan den uppfattningen med fog började göra sig gällande, att det inte gick att krama ut mera ur våra trots allt fritidsspelande bollsparkare. Ökad spelstyrka måste fås på andra vägar. För att få mer näring till debatten tillåter jag mig en liten internationell utblick.

Vid VM-turneringen 1958 hade fotbollsälskarna här hemma tillfälle att avnjuta en offensiv och vacker fotboll av yppersta märke. Inför nästa VM i Chile var förväntningarna högt spända, men besvikelsen blev desto större. Enligt samstämmiga vittnesmål hade det rent destruktiva spelet satts i högsätet med ett till ytterlighet drivet försvarssystem. 1966 års VM-tävling i England blev däremot en stor och glad överraskning med en frisk och optimistisk satsning på anfallsspel. Detta intryck kan inte förtras, trots att en del nationer tydligen fortfarande hade för sig, att fotboll gick ut på att i största möjliga utsträckning hålla bollen inom det egna laget. England, för att ta ett exempel, försökte visserligen också att i trängda lägen ha bollen i besittning men endast i syfte att fortast möjligt finna nya framkomstvågar för attackerna.

Vad hade nu hänt i tiden mellan Sverige och England? Ja, uppenbarligen ligger pudelns kärna i de taktiska dispositionerna. Efter Sverigeturneringen hade tekniska direktörer, tränare etc. i alla hörn av världen brytt sina hjärnor med frågan hur man med alla tillgängliga medel skulle kunna sätta P för motståndarnas anfallsintentioner och efter tävlingen i Chile hade man i varje fall på vissa håll lika frenetiskt grubblat över hur man skulle kunna forcera de tätande försvarsledningarna. Receptet hade hittats och enkelt uttryckt lyder svaret: ingen räddhåga, ingen tvekan, anfall i varje möjligt moment av varje möjlig spelare, oavsett nummer på tröjan och hundraprocentig satsning på startade anfall. Det är betecknande, att två av de främsta exponenterna för denna skola fick stå för den utomordentliga finalkampen på Wembley.

● Fram med guldvägen!

Så tillbaka till våra mera blygsamma förhållanden i Djurgården för att få

Det var med Cacka Andersson som vår moderna storhetstid inleddes på fotbollsfronten. Anser Sigge Bergh. Här synes Cacka hålla undan för Gaiskanonen Karl-Alfred Jacobsson i en Stadion-match.

dem belysta av resonemanget nyss. Man måste plocka fram guldvägen — ingen vits — för att hitta några mätbara skillnader i de rent individuella färdigheterna hos spelarna i de tre sista mästarlagen, där för övrigt flera namn återkommer i de olika upplagorna. Eventuell åtskillnad måste sökas i andra faktorer. Jag vågar påståendet, att vi icke tidigare förfogat över ett försvarsblock med sådan homogenitet som i år. Och så, käre läsare, sitt ner nu, jag vill också påstå, att vårt mästarlag av 1966 — givetvis utan jämförelser i styrkehänseende — företett påtagliga likheter med Englands VM-vinnande elva. Jag kan i korthet nämna individuella likheter i lagens inbördes sammansättningar, förmåga och kraft hos tre fyra nyckelspelare, som möjliggjort en påfrestande

Allsvenska programmet

Djurgården och Hälsingborg blir första paret ut då 1967 års allsvenska i fotboll börjar den 12 april. Djurgårdens hela spelprogram ser ut så här:

- 12/4: Djurgården—Hälsingborg
- 20/4: Norrköping—Djurgården
- 26/4: Djurgården—Malmö
- 4/5: Elfsborg—Djurgården
- 9/5: Örgryte—Djurgården
- 21/5: Djurgården—Örebro
- 25/5: Djurgården—AIK
- 4/6: Göteborg—Djurgården
- 15/6: Hammarby—Djurgården
- 21/6: Djurgården—Holmsund
- 13/8: Gais—Djurgården
- 20/8: Djurgården—Göteborg
- 24/8: AIK—Djurgården
- 10/9: Malmö—Djurgården
- 14/9: Djurgården—Elfsborg
- 26/9: Djurgården—Örgryte
- 1/10: Örebro—Djurgården
- 8/10: Djurgården—Hammarby
- 15/10: Holmsund—Djurgården
- 22/10: Djurgården—Norrköping
- 29/10: Hälsingborg—Djurgården

taktisk uppläggning av det slag, jag skisserat ovan, samt en ambition och laganda av enastående slag.

Hur lyder då slutsatsen av dessa spekulationer? Skulle årgång 1966 vara den bästa i betydelsen den effektivaste. Efter mycken begrundan kommer jag med det för den vetgirige föga uttömmande svaret. Kanske... Och jag lämnar fältet fritt för diskussion.

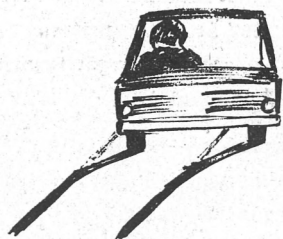
Efter att i tankarna ha gått igenom alla våra fina fotbollsspelare sedan 30-talet kommer jag osökt in på den odödliga frågan om det bästa DIF-laget genom tiderna. För ett år sedan skulle det varit ganska enkelt att nominera följande uppsättning:

Arne Arvidsson — Janne Karlsson, Arne Larsson, Hasse Mild, Cacka Andersson — Olle Hellström, Sigge Parling — Stig Nyström, Hasse Jeppson, Leif Eriksson, Gösta Sandberg. Men i dag? Hur många av årets mästare skulle kunna pressa sig in i laget. Eller omvänt. Hur många av de nämnda spelarna skulle få plats i årets mästerskapselva? Fältet för diskussion är fortfarande fritt.

Sigge Bergh

(fotbollsordförande)

Varför halkar Ni omkring
på nederbörden?

Se till att Ni
alltid har de
rätta felfria
däcken.

Vänd Er till

HAGSTRÖMS DÄCK & BATTERI AB

God service

● **D Ä C K**

Nya, begagnade och regummerade
Reparationer - Balanseringar

● **B A T T E R I E R**

Försäljning - Laddning - Lånebatterier

HAGSTRÖMS DÄCK & BATTERI AB

Lindhagensgatan 55, Stockholm K

Tel. 51 47 55, 51 41 60

LÖRDAGSÖPPET

TEMPO

**i alla
stadsdelar**

**goda varor
till
låga priser**

Affären för SPORT och FRITID

Vi i DIF

väljer kvalitetsgrejor
från

CYKLAR

MOPEDER

FISKE

FOTBOLL

ISHOCKEY

SKRIDSKOR

SKIDOR

JACKOR

BÅTAR och MOTORER

AB INGVAR Ericsson

CYKEL & SPORT

Torsgatan 48, Stockholm Va - Tel. 32 68 98, 32 43 31

Kring ett ordförandeskifte, kring en gökunge och kring s. k. schismer

Då och då ropas det ut i tidningsspalter, på torg och andra öppna platser, att det råder s. k. schismer här och var i idrottsvärlden. Starka män har satt sig på mindre starka män, vilka senare då blivit mycket ilska och kastat i handduken, varpå de rusat i väg och skrikit ut sin heliga (?) vrede och berättat om schismer hit och schismer dit. Ibland har man kunnat tro, att halva konungariket varit på väg att lösas upp.

Vi i Djurgården har i stort sett sluppit dylika inre oros-historier. Visst har vi haft en del smärre missnöjesavdelningar. På sin tid smällde vissa herrar i skidsektionen i dörrarna och hotade att ge sig i väg och bilda nya klubbar. Då och då har det väl också hänt, att en eller annan spelare i fotboll och bandy förklarat sig missförstådda — mest på den ekonomiska sidan — och så har även de rusat i väg. Och fått det bättre. Får man hoppas. Vi i Djurgården har i varje fall fått det lugnare och slutit våra led ännu tätare samman.

Ja, så hade vi förstås för några år sedan plockat in en gökunge i vårt bo. Och som man vet försöker gökungar äta ut alla andra legala små "jåglar" ur boet. Håller sig gökungen dessutom med en mamma, som inte bevakar annat än de egna, högst egna, intressena, så måste det ju bli en smula bråkigt. Det blev det också, men de underliga gökarna i vår tennissektion hade inte mycket gehör för sina synpunkter och deras glupskhet på att få äta upp allt som gick att äta upp bromsades ganska snart. De fick bilda sin egen lilla gökfamilj med alla våra lyckönskningar på vägen.

*

När det gäller sådana här inre familjehistorier gäller det att ha lugnt och kallt folk i spetsen. Vi hade just då fått in Hugo Caneman som ordförande och med ett lugn och en iskyla, som kom tennisherrarna (och vissa mystiska intressenter bakom dessa) att tappa hakorna och sedan skyndsamt sticka i väg, löstes den här historien.

Tennisfolket efterlämnade diverse räkningar men dessutom minnet av flera kvalificerade aktiva förmågor, av vilka vi med största nöje erinrar om Jan-Erik Lundqvist. I kraft av sina talanger blev han ständigt medlem i vår förening. Nu dessutom gift och utrustad med en kronprins genom Elisabeth Thorsons försorg. En av våra "stora" pingistjärnor på den tid det begav sig.

För övrigt lever tennisen vidare i Djurgården, och den här lille kronprinsen tar kanske vid så småningom.

*

I början var denna artikel tänkt att bli ett erkännande åt Hugo Caneman för

det skickliga sätt, på vilket han lett Djurgårdsskutan under de fem åren som ordförande. Efter den bakgrund, som här målats fram, är det därför motiverat att avslutningsvis återvända till ämnet och att slå fast, att med smidighet och skicklighet har Hugo nystat upp de flesta problem, som dykt upp. Där ibland även ekonomiska problem.

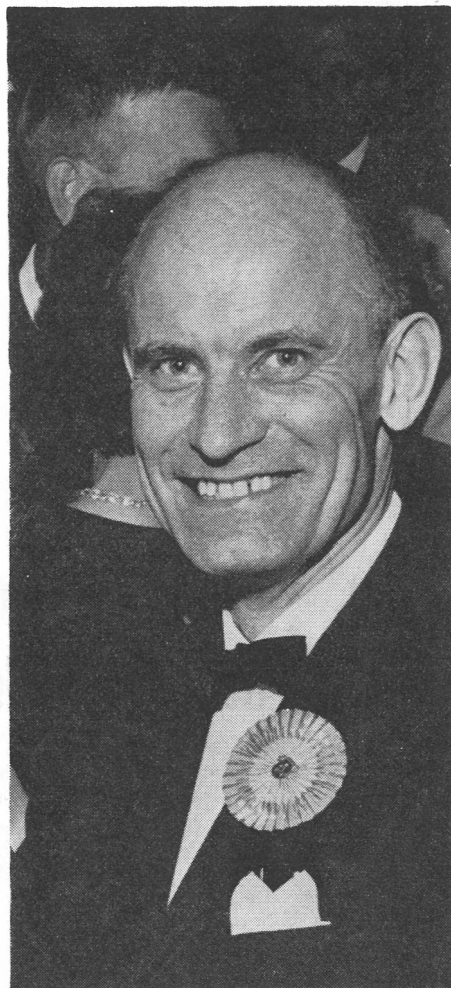
Dessa kommer väl alltid att förnyas, och därmed får andra genier visa sin förmåga. Tillsvidare ett uppriktigt tack från hela föreningen till Hugo för hans insatser under fem år. Han skall nog inte slippa undan så lätt. Vi gjorde en liten kupp i samband med årsmötet och utropade honom till ständigt ledamot av Överstyrelsen. Visserligen till synes en hedersbevisning, men det finns avsikter bakom allt som händer och sker.

*

Nu har viken Carl-Hjalmar Bodman klivit upp på kommandobryggan, och det innebär fortsatt garanti för att Djurgårdsskutan skall klara alla vindar och hålla rätt kurs. Carl-Hjalmar har nämligen privat förmåga som rorsman på sin ägandes havskryssare "Malou" och är även på landbacken en herre, som inte rusar ifrån några uppgifter halvgjorda. Så vi "överlevande" i styrelsen känner oss inte oroliga för de nya seglatser, vilka ligger framför Djurgårdens flaggskepp.

Med allas vårt stöd bakom Carl-Hjalmar skall nog även de kommande årens provningar bemästras. Och nya framgångar för de kära djurgårdiska färger — läggs till våra historiska blad.

K. L.

Hugo Caneman, ordförande på Djurgårdsskutan under 5 år, drog sig tillbaka vid senaste årsmötet men har lovat att finnas till hands i bakgrunden.

DJURGÅRDENS SKÖLD

*Den blågula sköld med blodrött band
den vilja vi ära,
med heder den föra kring Skandiens land,
den trohet vi svära.*

*De blågula fält bära Sveriges färg,
den röda kärlekens är,
oss trohet i hjärtat och stål i märg
de två oss lär.*

*Den tredje oss binder med oslitliga band,
Djurgårdare alla.
Den skölden, den lär oss älska vårt land,
att stå eller falla.*

*

Denna dikt av Johan af Klercker, under en lång period Djurgårdens store sekreterare, stod införd i Djurgårdens första (tillfälliga) medlemsblad "Diabolo", som utkom vid en basarfest hösten 1908.

Gunnar Lundqvist, fotbollens sekreterare med lång och trogen Djurgårdstjänst bakom sig, är en av dem, som både skriver protokoll och låter överstyrelsen få ta del av dem. Efterföljansvärt exempel för en del andra sektionsstyrelser...

Kräftans vändkrets eller vad?

Visst var det ett otroligt år. Man ville aldrig tro vad, som var på väg att hända. Men när match efter match lades till handlingarna, visade det sig ju, att vi spelade en tydligen ganska effektiv fotboll. I det läget, när ungefär halva varvet var passerat började man få klart för sig, att vi nog skulle klara skivan så pass, att ett nytt kontrakt med allsvenskan skulle kunna grejas.

Det är fotbollssekreteraren Gunnar Lundqvist, som berättar hur det kändes på nära håll, och han fortsätter:

— Först när vi gick på en bakstöt mot Gais på Stadion, kom det in en del tvivel i bilden. Våra drömmar kanske var på väg att krossas, i den mån vi alltså drömt om guld... Redan före matchen mot Gais var det bestämt, att vi skulle

bjuda grabbarna på en kräftska — det hör till traditionerna i september — och eftersom det var först dagen efter matchen kräftorna skulle spisas var det vår förhoppning, att det skulle ske i ljuset av inte blott kulörta lyktor utan även i ljuset av en rejäl seger över Gais. Nu gick vi alltså på en nit, och därmed anade vi att kräftgången för laget skulle börja, den kräftgång som alltså skulle få en omedelbar fortsättning just dagen efter i form av kalaset. Men i samband med de läckra skaldjuren — är det någon som hört den beteckningen förr? — bestämde vi att nu skulle det kavlas upp skjortärmar och tas nya tag på fotbollsplanen. Sedan gick det också som det gick. Fast när vi lyckades slå Brage på Domnarvsvallen fanns det ingen bland åskådarna, som sade sig se ett blivande guldlag i Djurgården. Allt gick på tok för Brage, det tackar man Ronney Pettersson för, och hos oss stämde ingenting alls. Utom att Peder Persson gjorde matchens enda mål. Nog så viktigt. Vi vann med 1—0, och så här efteråt måste man ju slå fast, att utan den segern hade det näppeligen blivit något guld.

Ja, för en gångs skull hade vi en smula tur med millimeterna, men bakom allt detta låg all oerhörd ambition hos grabbarna. Det var en hård satsning vi gjorde på nya grabbar, därtill tvingade av rövorna i Sirius med en viss varm korvgubbe i spetsen, men när satsningen gick hem, som den gjorde den här gången, måste man vara jättenöjd. 60.000 kronor i runda belopp var de pengar vi fick betala till klubbar, varifrån det nya materialet kom. Dyra pengar, men vem får något gratis nu för tiden, säger Gunnar Lundqvist till sist och slår ut med båda händerna.

Slutligen ett telegram från en med minne av 1964 års guldfinal som avgjordes på en mycket diskuterad straffspark, sedan Lefte Eriksson, nu i Sirius, blivit färd!

"Denna gång det snackas ej om någon straff

ty i nätet hördes piff poff paff"

Underskrivet

"Han som la straffen"

Tack Berndt, Guld-Hugo Andersson för det!

Gratulanterna i kö

Sirius: Ge Djurgården årets bragdmedalj

Djurgården firade sina allsvenska fotbollsmedaljer vid en fest på Gillet, där det givetvis var klackarna i taket och champagne i glaset. Från början hade man beställt lokalen med tanke på att det åtminstone skulle bli en silverfest och maximerat antalet inbjudna till 40. Men nu rubbades alla cirklar på en gång, och i stället blev det en invasion av närmare 100 gäster.

Från Skellefteå och från Trollhättan hade två av 1964 års guldmedaljörer, Lars Laban Arnesson och Hasse Karlsson, infunnit sig och flöt in i kretsen med sina gamla stridssånger. Sigge Bergh, "Farsan" Sandberg och Hugo Caneman bredde ut stora rosentäcketer för sina kära djurgårdare, som prisades i alla ordalag. "Farsan" gjorde det även på Fotbollförbundets vägnar:

Det bästa som kunde hända Stockholms fotboll var detta, och även det bästa som vi i Fotbollförbundet önskade oss med ett återigen fullsatt Råsunda. Och därtill med en sådan dramatisk fotboll att jag tror att det publika intresset återuppväckts till glädje för vad som ska hända i vår.

★

Mängder av telegram kom förstas, och i stort sett alla allsvenska klubbar hörde av sig i erkännamma ordalag. Mest nyfiken var man på ett livstecken från Örgryte, vars fotbollsbas Nisse Olsson beskyllt Djurgården för att spela "kriminell fotboll". Det kom också ett telegram från Örgryte, till och med två stycken, men inget var undertecknat av Nisse Olsson. Det föranledde en spefull röst att höra av sig:

— Sitter Nisse inne?

★

Bland mera oväntade telegram var ett från den beryktade korvhandlaren i

Uppsala, "Åmåls-Persson", mannen bakom värvningsvägen som förde fem guldspelare från Djurgården till Sirius. Så här telegraferade "Åmål":

— Mottag min varmaste lyckönsning. Den kommer faktiskt från hjärtat.

Han fick ett fyrfaldigt leve, och det var han kanske förtjänt av, ty mer eller mindre bidrog han ju till allt det nya friska material som spelade hem guldet i år till Djurgården.

Även Sirius hörde av sig ("Ni har i alla fall gjort årets verkliga prestation och är värda Dagbladsmedaljen").

★

Bland andra telegram läste man upp det här:

— Grattis till guldet, men "Kniven" vill vi se även i nästa års guldsuccé!

Ytterligare ett telegram:

*"Lefte, Hasse, Totte, Arvid stack Pressen, ja alla sa "ack ack"
Men DIF sa inte ett smack
och kan nu klä sig i frack
Tack"*

Ytterligare ett telegram:

*"Experterna sa i våras
medan ögonen skadeglatt tåras
Blå-rand avstigningskandidater
tack vare Siriuspirater
De glömde att Djurgårn är laget
som aldrig ger opp slaget
Nu står ni på segerpalen
och expertisen som från skyn fallen*

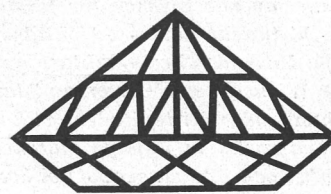

EN STARK KOMBINATION

Hur ska kedjan se ut? UK:s uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen — det gäller att ge laget den mest genomtänkta sammansättningen! Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos elva individer skal länkas samman till ett effektivt, samspelt lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varandra, så att de tillsammans bildar ett effektivt, samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många — Göteborgs Bank hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

Mångsidighet och variationsrikedom kan illustreras på flera sätt. Göteborgs Bank har valt den fullslipade diamanten som symbol för sin rikt fasetterade verksamhet.

GÖTEBORGS BANK

Allsvenska fotbollsöden i tabeller

1927—28: Genom kvalseger över Eskilstuna—City med 2—1 och 1—0 blev Djurgården allsvenskt för första gången. Orken räckte blott till en 11:e placering och därmed degradering. Så här såg det ut i botten:

10) Eskilstuna	22	7	4	11	42—65	18
11) Djurgården	22	4	6	12	43—66	14
12) Stattena	22	5	1	16	30—74	11

Länge vistades Djurgården i den undre världen, men våren 1936 randades det åter ljusare tider. Det blev åter kval för Djurgården, som genom tre matcher mot Hallstahammar nådde allsvenskan igen. På Stadion vann Djurgården med 3—0, förlorade med lika mycket i Hallstahammar och vann i omspelet i Norrköping med 2—1. Men inte heller denna gång räckte krafter och förmåga till att försvara den allsvenska platsen. Återigen degradering efter en 11:e plats i tabellen, vars slut såg ut så här:

10) Gårda	22	6	6	10	30—44	18
11) Djurgården	22	6	2	14	39—52	14
12) Norrköping	22	5	3	14	31—46	13

Djurgården hade fint sällskap med Norrköpingskamraterna utför, men me-

dan "Peking" var klar för come back i allsvenskan redan 1940 för att sedan stanna där, var det dags för Djurgården först 1946 att komma tillbaka i fotbollens högsta societet.

1945—46: 1:a i div. II, norra

Djurgården	18	13	1	4	51—20	27
Surahammar	18	11	1	6	36—23	23
Reymersholm	18	9	3	6	39—33	21
Brage	18	9	1	8	39—30	19

(I kvalmatcher mot Ätvidaberg vann Djurgården med 1—0 och 2—0 och var därmed åter i allsvenskan)

1946—47: 9:a i allsvenskan

Norrköping	22	16	4	2	73—23	36
AIK	22	13	4	5	59—32	30
Malmö FF	22	10	8	4	51—30	28
Elfsborg	22	12	2	8	55—42	26
Göteborg	22	9	6	7	52—48	24
Degerfors	22	8	6	8	35—33	22
Halmia	22	8	6	8	38—43	22
Hälsingborg	22	11	0	11	44—50	22
Djurgården	22	8	4	10	40—46	20
GAIS	22	5	8	9	30—40	18
Örebro	22	5	3	14	40—74	13
Billingsfors	22	0	3	19	28—84	3

Är detta rekord?

När Djurgården återvände till allsvenskan i fotboll hösten 1949, skedde det efter segerrad i div. II av otroligaste slag. Av 18 matcher vanns 17, medan en spelades oavgjord borta mot Sleipner.

Detta segerrika år i div. II, nordvästra, kommer väl för all framtid att stå som vårt förnämsta fotbollsserierekord. Matchresultaten såg ut så här (hemmareultatet först):

—Ludvika	5—1	2—1
—Reymersholm	4—0	3—1
—Sundbyberg	4—0	3—1
—Ätvidaberg	2—0	4—1
—Sleipner	6—1	2—2
—Sandvikens IF	3—1	4—1
—Karlskoga	3—1	3—0
—Surahammar	6—0	2—0

Det ledde till dessa rader överst i tabellen:

1) Djurgården	18	17	1	0	64—16	35
2) Ätvidabergs IF	18	8	4	6	42—33	20

15 poängs skillnad. Den våren kunde vi hålla nerverna i styr. Inte minst av den anledningen att kvalen var avskaffade. Bara att promenera in i allsvenskan över den utrullade röda mattan.

1947—48: 11:a i allsvenskan

Norrköping	22	15	3	4	56—32	33
Malmö FF	22	12	5	5	60—33	29
AIK	22	12	3	7	51—34	27
Hälsingborg	22	9	6	7	46—46	24
Göteborg	22	9	4	9	40—33	22
GAIS	22	7	6	9	36—41	20
Halmia	22	6	7	9	34—41	19
Degerfors	22	6	7	9	30—39	19
Jönköping	22	6	7	9	31—53	19
Elfsborg	22	7	4	11	40—51	18
Djurgården	22	6	5	11	32—35	17
Halmstads BK	22	6	5	11	38—56	17

1948—49: 1:a i div. II, nordöstra

Djurgården	18	17	1	0	64—16	35
Ätvidaberg	18	8	4	6	42—33	20
Sundbyberg	18	8	3	7	43—37	19
Sleipner	18	8	3	7	37—47	19

1949—50: 8:a i allsvenskan

Malmö FF	22	20	2	0	82—21	42
Jönköping	22	12	3	7	50—37	27
Hälsingborg	22	10	6	6	45—38	26
AIK	22	10	6	6	34—31	26
GAIS	22	7	7	8	34—42	21
Norrköping	22	9	2	11	36—45	20
Elfsborg	22	6	7	9	34—45	19
Djurgården	22	8	2	12	34—39	18
Kalmar FF	22	5	8	9	25—33	18
Degerfors	22	6	6	10	26—35	18
IFK Göteborg	22	5	5	12	33—49	15
Halmia	22	6	2	14	28—46	14

50-årsminnet av när Sverige för första gången slog Danmark i en landskamp i fotboll — historiskt datum 16 oktober 1916, Sverige vann med 3—0 — firades i höstas på Råsundas hedersläktare av den här trion från Djurgården. Till vänster Ragge Wicksell, som var en av "dansködarna", i mitten Nocke Nordenskjöld och vid hans sida Fritte Rudén, vilka båda tillhörde truppen år 1916 utan att dock behöva rycka in i själva matchen. "Det var roligare förr", tyckte Ragge, "inte så hårt och inte så snabbt, vi hann se oss för och lägga passningarna rätt, men jag beundrar i alla fall dagens killar, vilka kämpar!"
Skönt att man lagt upp...

1950—51: 6:a i allsvenskan

Malmö FF	22	16	5	1	52—22	37
Råå	22	12	4	6	44—27	28
Degerfors	22	10	7	5	34—23	27
Hälsingborg	22	11	3	8	43—29	25
Norrköping	22	11	3	8	38—29	25
Djurgården	22	9	5	8	42—37	23
GAIS	22	8	3	11	33—40	19
Örebro	22	7	4	11	32—45	18
Jönköping	22	7	4	11	37—54	18
Elfsborg	22	6	5	11	31—41	17
AIK	22	6	5	11	27—37	17
Kalmar FF	22	2	6	14	25—54	10

1951—52

Norrköping	22	15	5	2	50—21	35
Malmö FF	22	15	2	5	50—17	32
Hälsingborg	22	11	4	7	40—24	26
Göteborg	22	10	5	7	46—37	25
GAIS	22	9	6	7	41—34	24
Degerfors	22	9	5	8	36—29	23
Djurgården	22	10	3	9	39—42	23
Örebro	22	9	5	8	40—45	23
Jönköping	22	7	3	12	34—40	17
Elfsborg	22	4	6	12	27—47	14
Råå	22	4	4	14	22—58	12
Atvidaberg	22	1	8	13	21—52	10

1952—53

Malmö FF	22	14	3	5	60—52	31
Norrköping	22	12	3	7	49—32	27
Djurgården	22	11	4	7	41—34	26
Hälsingborg	22	8	8	6	33—23	24
AIK	22	10	4	8	36—36	24
GAIS	22	11	1	10	50—50	23
Jönköping	22	7	7	8	40—43	21
Degerfors	22	8	4	10	41—36	20
Göteborg	22	9	2	11	32—54	20
Elfsborg	22	7	4	11	28—36	18
Örebro	22	6	4	12	23—40	16
IFK Malmö	22	5	4	13	29—46	14

1953—54

GAIS	22	10	7	5	46—39	27
Hälsingborg	22	11	4	7	41—30	26
Degerfors	22	10	5	7	30—34	25
AIK	22	10	4	8	47—31	24
Norrköping	22	6	12	4	33—28	24
Djurgården	22	7	8	7	44—30	22
Malmö FF	22	8	6	8	33—30	22
Göteborg	22	7	8	7	23—26	22
Kalmar	22	9	3	10	32—42	21
Sandviken	22	7	5	10	29—37	19
Jönköping	22	6	5	11	34—41	17
Elfsborg	22	5	5	12	24—48	15

FRAN SKOLANS VÄRLD

Lärarinnan: Nå, kan Aina Ekvall säga mej en fågel, som inte existerar längre?

Aina, damsektionen: — Kanariefågeln, fröken.

Lärarinnan: — Kanariefågeln! Vad är det för prat?

Aina: — Jo, för den tog våran katt i morse.

Ny fart på fria idrotten?

Bästa kamrater!

ÖS har gett mig tillfälle att få skriva ett par rader i vår fina klubbtidning, och jag tackar djupt för det.

För att gå direkt till handlingarna, så har jag en vädjan till alla er som tycker om att träna (speciellt fri idrott) eller de djurgårdare som känner vänner och bekanta som tränar: Djurgårdens friidrottssektion är i stort behov av framåtsträvande ungdom med en nypa självdisciplin, och som gillar fri idrott!

Det är löjligt att påstå, att detta är någon nyhet, speciellt för oss medlemmar, men faktum är, det har jag själv fått veta från "högsta nivå", att det hittills bara är jag själv som har förklarat mig villig att stödja friidrottssektionen. Tag inte detta som något skryt från min sida! Rent ut sagt, så är det en svår, ja nästan hopplös uppgift att vara ensam om en gren, speciellt om den heter fri idrott. Därför vädjar jag till alla "kompisar" och "kompissor" inom DIF att hjälpa mig, men framför allt ÖS som har ansvaret för sektionen: — Kom loss, och låt oss sätta fart på sektionen! Det finns ju så många grenar att välja på (själv försöker jag mig på 800 m), så det bör väl gå att få ihop ett gäng även inom DEN sektionen.

Vad jag tycker, så verkar det som om DIF:s framtid hänger på fotbollen och ishockeyn, och det är väl ändå inte

meningen? Visst har vi andra bra sektioner, främst då cykel-, konståknings- och brottningssektionerna, men det är fotboll- och ishockeysektionerna som får "dra det tyngsta lasset".

Nu menar inte jag att alla sektioner ska vara i toppklass, men jag tycker att de mindre sektionerna ska hjälpas upp genom aktivitet, istället för att "åka snålskjuts" på de större. För övrigt heter ju Djurgårdens slogan: "Din insats, vår glädje". Om vi tar oss själva i kragen, så tror jag BERGSÅKERT att vi ska kunna åstadkomma någonting.

"När vi alla hjälpas åt..." heter det i en frikyrkosång. Låt även detta gälla inom Djurgår'n! Då är vi övens? Fint!

Då så, då sätter vi igång och tränar och samlar medlemmar. Skriv gärna till ÖS. De kan lämna närmare besked!

Många DIF-hälsningar

Hans-Ola Ahlén

På jubileumsmiddagen: Hilming Lövdahl, kraftkarlarnas man i överstyrelsen, pratade om boxningssituationen i Djurgården med boxsekreterare Kurt Hammargren, som på bilden övertalats att hålla cigarren åt sidan...

DIALOG I FOTBOLLSKRETSAR

Vid träningen före guldfinalen mot Norrköping gör Knivsta Sandberg entré i omklädningsrummet ordentligt ombyttad med diverse tröjor och schalar.

— Man blir ju chockad när man ser dej, säger "Kajan" Wiestål. Int' kan man tro att du är nån bollspelare...

Knivsta hinner inte ge tillbaka förrän Inge Carlsson, lilla rödhåriga backen, kommer med repliken:

— Nå, Kaj men det är bättre det. Han är bollspelare. Då är det värre med dej. Du ser ju ut som en lirare, men är det inte...

För en gångs skull kom "Kajan" av sig.

1964

Djurgården	22	13	5	4	46—20	31
Malmö FF	22	13	5	4	45—20	31
Örgryte	22	14	3	5	54—36	31
Norrköping	22	11	6	5	55—28	28
Elfsborg	22	12	2	8	42—32	26
Degerfors	22	9	4	9	40—47	22
AIK	22	8	3	11	38—38	19
Örebro	22	7	5	10	24—35	19
Göteborg	22	8	2	12	21—46	18
Hälsingborg	22	7	3	12	42—53	17
Eskilstuna	22	4	6	12	24—49	14
GAIS	22	2	4	16	21—58	8

1965

Malmö FF	22	15	4	3	64—24	34
Elfsborg	22	13	6	3	52—20	32
AIK	22	12	6	4	40—29	30
Norrköping	22	9	10	3	41—25	28
GAIS	22	9	7	6	31—35	25
Örebro	22	5	13	4	23—27	23
Örgryte	22	8	5	9	52—42	21
Djurgården	22	7	6	9	40—34	20
Degerfors	22	6	4	12	29—41	16
Hälsingborg	22	4	8	10	28—59	16
Hammarby	22	5	3	14	36—48	13
Sundsvall	22	1	4	17	19—71	6

Furorna faller

Det gångna året har inte gett oss blott glädje och segrar — det har även gett oss hårda slag och dit räknar vi förlusten för evigt av goda djurgårdare. Flera av våra bästa medlemmar har av ödet inte beskärts att få fortsätta sin gärning här på jorden.

Ännu vid senaste årsmötet hade vi Arne Malmgren i vår krets, i vilken han omvaldes som revisor. Någon vecka senare fanns han inte längre bland oss. I sin krafts dar var Arne mannen som höll i våra pengar, både de som förekom i överstyrelsen och i fotbollssektionen. Ett krävande och grannliga jobb. Arne skötte det på ett utmärkt sätt. På senare år ville han gå ner i varv och lät sig

Algot Nilsson

Vår äldste djurgårdare, Algot Nilsson, född 5/11 1876, avled 13/12 1966, nyss fyllda 90 år.

När jag som skolpojke år 1909 blev fast ansluten till DIF:s A-lag i fotboll var Algot Nilsson en av de första — tillhörande den äldre generationen fotbollsspelare — som jag kom i kontakt med. Han hade under 1890-talets senare del med framgång spelat fotboll som centerhalv i DIF:s A-lag och under många år, till 1901, varit kapten för laget, då han efterträddes av Gösta Clausen, som i sin tur avlöstes 1908.

Flera gånger under skoltidsåren — och även senare — voro vi yngre A-lagsspelare inbjudna att gästa Algots trivsamma hem. Då talades mest fotboll och träffarna bidrog till skapandet av ett gott kamratskap.

valjas till revisor. Även här utförde han ett gediget arbete. Han fick aldrig fullfölja det.

Minnet av Arne Malmgren finns kvar hos alla djurgårdare, som hade fördelen att träffa honom. En vänfast människa, en redbar natur, alltid beredd att ge ett handtag och alltid villig att dela med av sitt stora kunnande. In i det sista hade han glimten kvar i ögat. Han trivdes och levde upp i vår krets, och vi var lyckliga att ha honom med oss och hos oss.

Även i föreningens tennissektion tog han livlig del, och då jag var mycket road av tennis blev jag genom honom introducerad att delta i DIF:s tennissektions träning och klubbträningar i gamla Idrottsparkens tennishall, som emellertid 1912 måste flyttas till Östermalms idrottsplats i och för Stadions uppförande till Olympiska spelen.

När man blickar tillbaka på gångna år minnas vi Algot Nilsson som den glada och goda idrottskamraten och så länge hälsan stod bi kunde vi se honom pigg och kry i sin välkända järnaffär vid Engelbrektsplan. När man där köpt vad man skulle ha blev det alltid någon tid över för lite prat om Djurgården och dess fotboll.

Ären gick och tyvärr började hans syn försämrats så att han måste sluta med sin järnaffär. Några år senare, när vi händelsevis på avstånd råkades på Biblioteksgatan, gick jag fram och hälsade och då yttrade han: — Ja, nu har det gått så långt att jag icke längre kan känna igen folk.

Blindheten förmörkade hans senare år, men när vi talades vid, fanns livsglädjen alltid kvar liksom intresset för vår gamla förening.

Djurgårdens Idrottsförening bringar härmed sitt varma tack och sista farväl till Algot Nilsson — den gamle idrottskamraten och store hedersmannen.

Bertil Nordenskjöld

Till minnet av vår stiftare

Minnet av Djurgårdens födelsedag för 75 år sedan, den 12 mars 1891, ihågkoms med kransnedläggning på stiftaren John G. Janssons grav, där föreningsordföranden Hugo Caneman talade i närvaro av stiftarens två söner Helmer och Harry, vilka synas till vänster under Djurgårdens fana och svenska flaggan, som bär av brottarna Axel Brun och Lennart Öberg. På bilden nedan syns bakom Hugo Caneman Carl-Hjalmar Bodman, Karl Liliequist, Sigge Bergh och Bo Hedvall.

Allt för Djurgården och för – Kungl. Postverket!

Den svenska idrottsrörelsen bröt på allvar fram i slutet av förra seklet men våra dagars idrottsungdom vet ytterst litet om denna pionjärtid. Redan i denna den svenska idrottens portgång fanns det dock idrottsmän med enastående lyskraft och obändig viljekraft att föra den nya folkrorelsen framåt. Och allting skedde i idealitetens och självupppoffringens tecken. Utan pionjäreernas oförtröttliga insatser skulle vår idrott av i dag vara fattig och därför bör man med tacksamhet tänka tillbaka på sekelskiftets män, t. ex. på en sådan väldig kämpe som Lill-Einar Olsson, all round-fenomenet, som på så många fronter under en 25-årsperiod dokumenterat sig som en av våra främsta genom tiderna.

Denne postman — nu sedan länge pensionerad — och urdjurgårdare hade, och har alltjämt, som motto "att idrotta för idrottens skull — och allt för Djurgården". Tillsammans med Djurgårdens IF har även postverket all anledning att yvas över denne sin trotjänare och då kan vi även i samma andetag nämna en annan postman och djurgårdare, A. H. Nilsson, som blev Lill-Einars tronföljare i backhoppning. En praktfull duo — den ene nu 80 och den andre 72, bägge kroppsligt och andlig ofördärvade.

Gärdet — sportfältet

Lill-Einar är en son av Ladugårdsgärdet och sitt älskade Gärdet har han blivit trogen under de gångna 80 åren. Redan i de yngsta pojkbåren kunde man få se den rödhåriga lille krabaten tillsammans med pappan storma fram på hästryggen över Gärdeskullarna. Pappa Olsson hade nämligen ansvaret för Göta livgardes stall och hästarna måste rastas. Det ligger nära till hands att ha tänkt sig Lill-Einar som jockey på Lindarängen. Med sin lätta kropp var han ju idealiskt växt — men det fanns ett aber. Hästsporten på den tiden var en s. k. gentlemannasport, som endast stod öppen för officerare.

Men Gärdet inbjöd till andra idrottsmöjligheter och den stora exercisheden blev Stockholms första verkliga idrottsplats såväl vinter som sommar. Här kunde man på vintrarna beundra det i Stockholm förlagda Norska gardet öva avancerad skidåkning och backhopp-

ning. På somrarna vimlade det av ungdomar, som givetvis utan någon som helst specialutrustning löpte landsvägslöpp, hoppade längd- och höjdhopp etc. samt framför allt kickade boll i primitivaste men gladaste stil. Idrottsdräkter och bollskor existerade inte och målribbor och målstänger fick de unga entusiasterna bära med sig ut till Gärdet, där kulan sedan hölls i luften långt efter skymningens inbrott. Det skulle ännu dröja en del år, innan idrottsgreven Clarence von Rosen införde det organiserade fotbollsspelet, som så småningom skulle bli den stora lidelsen, trots att man till en början inte tilläts att spela med bara knän för att inte chockera den eventuella dampubliken.

Pjäxband första priset

Fyra år före sekelskiftet kom 10-åriga Lill-Einars tävlingsdebut i backåkning i Fiskartorpet, där Skidfrämjandet anordnade skoltävlingar. Einar placerade sig och fick sitt unga livs första pris, ett par pjäxband. Det var en blygsam prisbörjan men det skulle bli desto märkligare troféer med åren. I sitt vackra hem på Breitenfeltsgatan 3 i Gärdeskanthen tronar nu Lill-Einar med en rent överväldigande prissamling, värd en förmögenhet. Där finns kungapokal, kronprinspokal, kronprinsessepokal, ett flertal svensk-finsk-norska pokaler och vandringspokaler i de mest imponerande format bland otalet av äretecken i guld och silver. Nysilver förekommer inte i den väldiga prismontern, som så småningom skall bli Djurgårdsklubbens egendom.

13 SM-segrar på skidor

Den första nationella skidsegern var Lill-Einar mögen för redan 1904 i Prinsens backe i Uppsala, där han väckte sensation genom att som 3-klassare slå hela eliten. Man började ana en märklig backhoppsskarriär. Ännu var inga mästerskap instiftade i backhopp men när sådana påbörjades 1910 så började Lill-Einar plocka för sig de åtråvärda SM-tecknen. Fem gånger blev han svensk backhoppsmästare, sju gånger triumfe-

Två veteraner på väg till festbordet vid 75-årsjubileet, Algot Sjöberg och Sigge Steinwall, vilka bägge var med när seklet var ungt och alltjämt verkar i vår krets.

rade han i den kombinerade tävlingen och en gång blev han budkavlemästare. Härtill kommer alla internationella segrar såväl i Finland som i Norges Holmenkollen. Den förnämsta prestationen anser han själv, att han utförde i Holmenkollen, där han fick högsta poäng av samtliga domare och därmed utklassade hela den norska och finska eliten. Sånt smäller högt i det speciella backhoppdarlandet Norge.

På hemmaplan i Fiskartorpet höll han backrekordet med 39 m, som var maximum för den backens konstruktion. Förr var backprofilen helt annorlunda än i våra dagars storbackar och hopparna fick faktiskt "doppa ner" skidorna och följa backprofilen för att inte slå ner stumt och farligt. Det krävde goda nerver och stor koncentration under luftfärden.

Vad tycker en sådan storhejare i backe om vår tids "segelflyghoppare"? Jo, han hyser den största beundran för dem men tycker att backar med hoppmöjligheter på mellan 80—100 m är idalet. Och dessutom tycker han att tiden nu bör vara mögen att slopa stilbedömningen och

ETT TACK

Utan att ännu ha riktigt fattat att jag står ensam måste jag dock försöka förstå vad som hänt. Arne finns inte längre. Han tänkte på sin kära förening in i det sista. För all vänlighet och för all omtanke, som visats mig vid hans bortgång, känner jag stor och innerlig tacksamhet och riktar mig särskilt till fotbollens och överstyrelsens ledare.

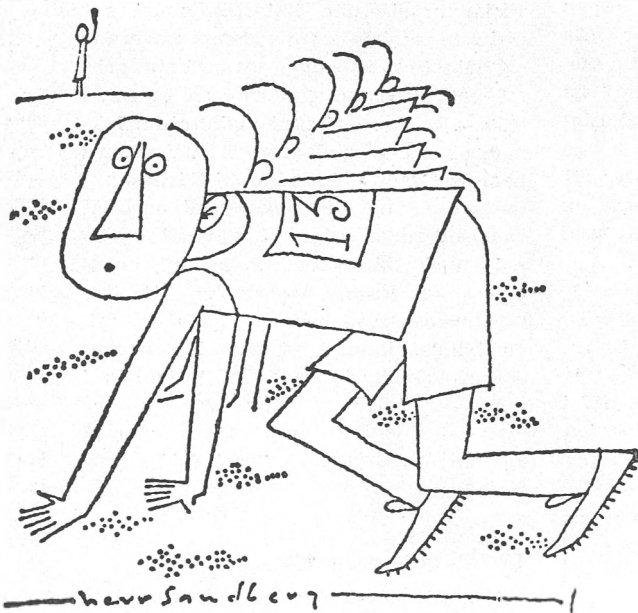
OLGA MALMGREN

RESO arrangerar

alla **DJURGÅRDENS**

viktiga idrottsresor...

— låt **RESO** även arrangera Er semesterresa!

OM MAN ÄR FÖRSÄKRAD I
FOLKSAM FÖRLORAR MAN
I ALLA FALL INTE

låta hopplängderna avgöra resultaten. Domarobjektiviteten är nämligen inte alltid 100-procentig.

Mästaren med kepsen

Bland en av de finaste strängarna på Lill-Einars idrottslyra var fotbollen och i Djurgårdens elva utvecklade han den till mästerskap. Han var teknisk och snabb, vig och knepig och från sin högerinnerplats förstod han som ingen annan att utveckla lagspelets triumf. Tre gånger blev denne mångfrestare även fotbollsmästare, första gången mot Örgryte 1912.

Inte bara på grund av hans goda spel var det lätt att urskilja det studsande lilla energiknippet bland planens spelare. Han hade nämligen en egenhet i fotbollsklädseln — han spelade alltid med sportkeps. Han ansåg nämligen mösskärmen vara ett bra solskydd. Speciellt roligt var det att se Lill-Einar studsas upp från marken för att nicka, ty då ryckte han av sig kepsen före skallningen.

Det är klart, att en sådan spelförmåga, som han besatt, ville man gärna utnyttja även i landslagssammanhang. Han kunde ha varit med bland dansk-dödarna 1916, men han ville inte göra sig ledig från posten för att internat träna i Saltsjöbaden och avsåg sig — inte bara för den gången utan även för framtiden. Allt för Djurgården och allt för posten — landslag ansåg han inte så betydelsefulla som klubbtag och jobbet.

1931 drog han sig definitivt bort från den aktiva sporten, trots att han alltså var den ypperste. Men fotbollen höll han kvar på en front — han hoppade in i klubbens D-lag som "aktiv instruktör". Där spelade han centerhalv och fostrade sådana blivande stjärnor som bl. a. "Sudden" Wahlberg, Osse Palm och Agge Haglund.

Tjuven föll på nacksving

Bilden av Lill-Einar blir inte fullständig, om man inte även nämner, att han

STORSLAM I SLALOM

PS. Djurgårdens slalomåkare gjorde i det närmaste "rent hus" vid Stockholms DM i slalom. Här 1967 års prislista: 1) Göran Zackrisson, Djurgården, 40.83, 2) Torbjörn Jonsén, Djurgården, 41.03, 3) Peter Trulp, Saltsjöbaden, 42.51, 4) Sven Hellström, Djurgården, 43.17, 5) Dick Sponton, Djurgården, 43.45, 6) Sune Johansson, Djurgården, 43.58. Lag: 1) Djurgården, 125.03, 2) Djurgården II, 130.69, 3) Sundbyberg, 134.09.

Damernas DM-titel gick också till Djurgården genom Monica Edström, 48.96.

Djurgårdens mesta mästarinna i samband med slalom med 5 SM-titlar utför, Kathinka Frisk, använde vårt jubileumsår till att gifta sig. Här tågar hon ut ur Oscarskyrkan tillsammans med sin man Charles Osborne under ett "tak" av slalomskidor, vilka hölls av kamraterna i slalomsektionen.

var en utmärkt orienteringslöpare — 2:a i första förbundsorienteringen! — och en god elitgymnast med grenhopp som specialitet. I den senare utövningen lukade han även lite på styrketräning i form av brottning. Den kunskapen kom honom väl till pass i 58-årsåldern, då en ökad tjuv hade behagat inkräkta i Einars våning. Själv kom Einar från våningen bredvid, där hans syster bodde, och hörde genast han satte nyckeln i dörren, att någon uppehöll sig inne i hans kapprum. Denne någon kastade sig med all kraft mot dörren och Einar, som var iklädd tofflor, halkade till — men innan tjuven hunnit passera honom tog Einar ett "backhopparsprång" och fångade in främlingen i ett nacksving. Någon sekund senare var tjuven inkas-

tad i kapprummet igen, "nitad" till golvet i Einars grepp.

Systemen stötte till, larmade polisen och återvände till brotts- och brottningsplatsen utrustad med ett paraply, om bror Einar skulle behöva hjälp. Men det behövde han inte... han var ju i blomman av sin ungdom, bara 58 år. Man förstår det ännu bättre nu, 22 år senare. Vintertid gör 80-åringen Einar dagligen två skidvarv på sin speciella Djurgårdsrunda och sommar och höst kan man, om man bor på Ljusterö, se honom storma fram likt en dovhjort i terrängen. Han är oförbrännelig.

Tronföljaren A. H.

Av det tidigare här skrivna torde väl ha framgått, att Stockholm — rättare

Om Ni bränner Er...

BIOSEPT[®] med bensokain

Lindrar smärtan. Desinficerar. Gynnar läkningen.

Finns som vattenlöslig salva och som spray.

Gör så här: Skölj det skadade hudpartiet med kallt vatten.

Stryk på salvan eller spraya så att den skadade ytan täcks.

Effektiv vid behandling av ytliga brännsår, småsår, insektssting, solbränna m.m.

Säljs på apotek.

I tub om 20 och 50 g samt
nu även som spray!

Recip-syntes

uttryckt Djurgården — under detta sekels första decennier helt dominerade såväl specialbacke som kombinerad. Och även om Einar Olsson var primus så hade han inom sin klubb många samtida, som hjälpte till att upprätthålla traditionerna — och många tronföljare. Bland dessa senare vill vi lämna våra blommor till A. H. Nilsson. Hans stora period inföll på 20-talet och då hemförde han mästarvärdigheten individuellt i backe tre gånger men även två gånger i lag.

Internationellt var han även i toppen och erövrade Coupe de France 1924, samma år som han i OS i Chamonix blev såväl 5:a i backe som 6:a i kombinerad. Fyra år senare gick OS i S:t Moritz. Våra svenska deltagare var givetvis ovana vid de nya kontinentala backarna och svenska skidledningen trodde, att deras nerver fordrade lugnande medel, men A. H tackade nej till sånt och svarade med presenten, att denna gång bli 4:a i backen! Men året därpå kom olyckan i form av benbrott i Saltsjöbaden och det blev slut med att leka i backelitens topp.

Men trogen sin specialsport fann A. H. ett kanske än nyttigare verksamhetsfält, då han åtog sig att bli tränare för alla stockholmsskolor i "Fiskis". Den bac-

Jubileumsgäster: John "Pajsarn" Jonsson hade tagit på sig snyggaste medaljerna och hade Gunhild Dovensten med sig i Gyllene salen.

ken var stockholmarnas skötebarn i den gamla tiden, då man där kunde ha publik upp till 20.000 och då man genom flaggning på Telefornet på Malm-skillnadsgatan tävlingsdagen förkunnade, att publiken var välkommen. Den tiden återgår 72-åringen A. H. gärna till i minnet och då kan han väl inte heller underlåta att komma ihåg, att han varit distriktsmästare i stavgång och framgångsrikt huserat på fotbollsplanerna. Men han liksom Einar Olsson

tittar inte för mycket tillbaka utan följder med i dagens pulserande sport, där de förtjusta stryker av hatten för sådana skidkämpar som Sixten Jernberg och Assar Rönnlund.

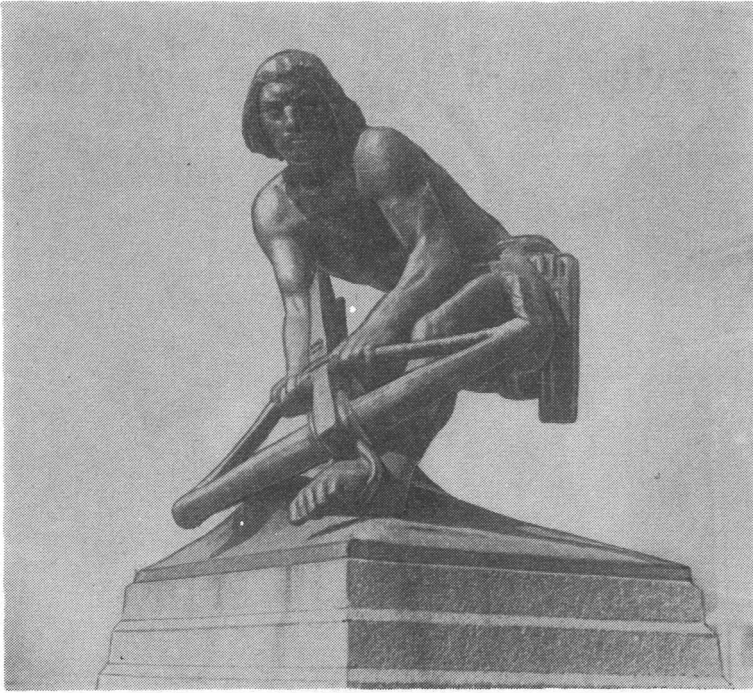
DJURGÅRDAREN

Ansvariga för annonser:
ROLF THEBLIN • GUNNAR DAHLFORS

Utöver ansvaret för vår annonsavdelning har dessa gossar åtskilligt annat att göra, Rolf Theblin (till vänster) är bas för våra fastigheter och Gunnar Dahlfors (till höger) sköter alla klubbmärken och medaljer.

Tryckeri AB Aurora • Ystad 1967

Djurgårdens förtjänstmedalj har som symbol Christian Erikssons "Bågspännaren", som här syns på sin sockel på Kornhamnstorg i Stockholm.

Bågspännaren till "4 stora"

Vid ett sammanträde hösten 1966 i överstyrelsen satt vi och diskuterade på vilket sätt sådana ledare skulle tackas och utmärkas, som redan "fått allt" och som sedan bara fortsatte att jobba vidare och göra sig ännu oersättligare... Det var vår sekreterare Kalle Liliequist, som tog upp frågan och pekade ut Sigge Bergh, Arne Grunander och Lennart Öberg som verkligt aktuella att bli ihågkomna. De hade ju redan tidigare fått föreningens högsta utmärkelse, förtjänstmedaljen i guld, och nu vid vårt 75-årsjubileum stod de fortfarande mitt i sitt arbete och var de mest betydelsefulla ledarna. Kanske en Nordstjärne-orden? Kanske en statens pension? Kanske en 4-rumslägenhet i det palats vi fått byggtillstånd att föra upp på Kungl. Djurgården?

Men man vet ju hur lång tid myndigheterna behöver i sådana här stycken, och här var det bråttom och därför kläckte vi en annan idé. Vi införde en helt ny utmärkelse. Vi instiftade "Bågspännaren" och beslöt att denna i storlek 75 skulle gjutas i brons för att sedan tilldelas sådana ledare, vilka "fått allt" i fråga om alla andra i prisreglementet noga fastställda utmärkelser och som sedan fortsatt sin ledaregärning inom vår förening. Ingen utmärkelse vilken som helst alltså och absolut inte något, som gick att bära på kavajen. En tung pjäs på över 1 kilo och därför lämplig att hänga på väggen där hemma.

Efter beslutet att instifta denna Bågspännar-relief kom vi i överstyrelsen enhälligt till nästa beslut, nämligen att utmärkelsen skulle vid årsmötet tilldelas:

Sigge Bergh,
Arne Grunander,
och Lennart Öberg.

Och så kom då årsmötet. Vår sekreterare Kalle Liliequist hade som alltid pysslat med alla medaljer, diplom och allt annat, som skulle delas ut till förtjänta djurgårdare. När Hugo Caneman nått fram till kungörandet av den nya utmärkelsen och som förste emottagare av densamma nämnde ett namn helt utanför de tre nämnda ledarnas krets var det åtminstone en, som såg som fallen ur skyarna. Och det var Kalle själv.

Intet ont anande stod han beredd att läsa upp sin förteckning, då Hugo ingrep och berättade, att den förste emottagaren av "Bågspännaren" var hr sekreteraren själv... Med orden att "om Knivsta av oss alla betraktas som Mr Djurgården, när det gäller fotboll, bandy och allt som händer på tävlingssidan — så är vi lika överens om att Kalle är Mr Djurgården evad det gäller att hålla i alla administrativa trådar och vara ensam om att kunna allt som hänt och

som fortsätter att hända inom föreningen".

Det var första gången ett årsmöte såg sekreterarens ansikte dras över av en lätt rodnad.

"En kupp och därtill en alldeles för stor belöning", hördes Kalle stamma. Sedan syntes han lättad när Hugo strax gick över att prisa de tre andra stora ledarna:

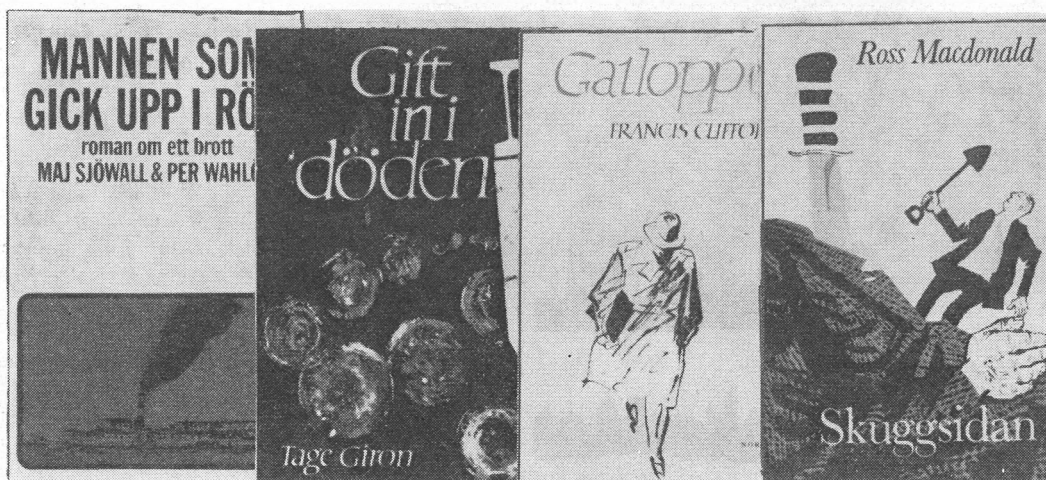
SIGGE BERGH — mannen som skapat Djurgårdens rangställning som ledande fotbollsklubb, mannen som offrat åtskilligt av sin civila karriär och som i alla lägen slagits för sina spelare, mannen som skött värvningarna på ett överlägset sätt och som balanserat förbi alla blindskär, mannen som därest han inte förekommit hos oss aldrig kunnat få sin motsvarighet i Djurgården.

ARNE GRUNANDER — mannen som via fotbollen kom till Djurgårdens ishockey och från början införde sådana moderna idéer, att det inte dröjde länge, innan mästerskapen började rasa in över oss, mannen som också lät sin civila gärning komma i kläm för att hans kärlek till ishockeygrabbarna skulle leda dessa till vår förenings största glädjämnen under närmare 20 år, mannen som också garanterar att det kommer att bli fortsättning på all denna glädje, mannen som ser framåt och som har ett

När det är ishockeysäsong hinner Arne Grunander inte med mycket hemmaliv, men här har vår fotograf i alla fall lyckats fånga "Grynet" i angenämt sällskap med hustrun Margareta. "Ja då, vi hinner nog se varann då och då även under vintern. I värsta fall går jag själv och ser på matcherna i sällskap med våra barn. Då hinner man få en pratstund med Arne", försäkrar Margareta.

Deckare från Norstedts som fått högt beröm!

Maj Sjöwall — Per Wahlöö

Mannen som gick upp i rök

Det unga svenska deckarteamet har vunnit en ny storartad framgång 21: 50, inb 27: 50

Francis Clifford

Gatloppet

En agentthriller med hetsande spänning och samtidigt kvalificerad lektyr 23: —, inb 28: —

Tage Giron

Gift in i döden

Belönad med Expressens "Sherlock" för årets bästa svenska deckare 23: —

Ross Macdonald

Skuggsidan

Macdonald räknas nu som självskrivnen mästare i den hårda kaliforniska skolan 23: —

överlägset sätt att manövrera i känsliga lägen.

LENNART ÖBERG — brottnings veteran, en man som inga prövningar kan ta på, mannen med ideliga nyheter om hur mattsport skall drivas så att föreningens huvudkassa inte blir ansträngd, mannen med en okuvlig vilja

och med en ärlighet och vänfasthet som kanske ingen annan, mannen utan vilken inte bara Djurgården utan även hela landets brottnings skulle varit i ett ännu mer utsatt läge än just nu, mannen som har en arbetskapacitet av 24 timmar pr dygn när det gäller Djurgården.

Arsmötet saluterade våra "fyra stora"

och senare tackade Sigge Bergh på allas vägnar. Men tro inte att vi tänker sluta bara för att vi får en så här fin utmärkelse. Vi förstår nog vinken, men vi ska fortsätta, lovade fotbollsbasen. Och det hoppades hela årsmötet.

EN EXTRA TRÖJA

— Vem ska spela vänsterinner, frågade vår vänsterytter före en match för länge sedan.

— Jo, det ska Nisse göra.

— Jaså, vänta då ett tag så ska jag gå och sätta på mig en extra tröja, kom svaret från yttern, som visste att han inte skulle få många passningar och måste gardera sig för att inte frysa ihjäl...

(Gäller inte lika mycket i dag, då yttrarna blivit vandrande och eftersläpande och allt möjligt. Samtidigt predikar Nocke att yttrarna skall hålla sig på kanten.)

UTANFÖR STADION

Han: "Vad kostar en ståplatsbiljett?"
Vaktmästaren: "En krona."

Han: "Ja men om jag bara står på ett ben?"

Äntligen plats för en svängom ovanpå jubileumsmiddagen i Gyllene Salen, men trångt blev det förstås om utrymmet på dansgolvet. Ishockeyns Yngve "Rappan" Carlsson (till vänster) vet dock hur det går till att skaffa utrymme (fri is) där han svänger i väg. Till höger om paret Carlsson ser man Tage Gustafsson från Köping, Stig Bjerkesjö från AIK och Lennart Öberg skumpa runt med sina damer.

Åter till allsvenskan!

1908	Djurgårdens IF—Östergötlands BF	3—1
1909	Djurgårdens IF—AIK	3—7
1911	Djurgårdens IF—IFK Uppsala	0—6
1912	Djurgårdens IF—IFK Uppsala	1—1
1914	Djurgårdens IF—AIK	2—4
1916	Djurgårdens IF—IFK Uppsala	2—3
1930	Djurgårdens IF—SK Tirfing	0—1

”Du tronar på minnen från fornstora da’” skulle man — med utgångspunkt från ovanstående historiska SM-data — kunna tro är bandysektionens signaturmelodi. Men så är ingalunda fallet. ”Bättre och bättre, dag för dag” stämmer i stället riktigare överens med den nuvarande bandygenerationens inställning, men låt oss saxa några intressanta data, som belyser Djurgårdsbandyns insats under modern tid.

VET DU,

att Djurgårdens plats i bandyns maratontabell är nr 26 av totalt 60 lag,

att vi varit allsvenska under 8 säsonger, spelat 83 allsvenska matcher av vilka 20 vunnits, 15 blivit oavgjorda och 48 förlorats,

att vi spelat in 161 allsvenska mål och släppt in 272, vilket totalt givit 55 poäng,

att vi ligger på sjätte plats bland SM-finalklubbarna, vilket innebär att endast Västerås SK, IFK Uppsala, IK Sirius, Edsbyns IF och Örebro SK deltagit i fler finaler än Djurgården,

att vår sista allsvenska sejour omfattade åren 1962—1966,

att vi sistlidna vinter (1966) var endast två poäng från att skicka Örebro ur allsvenskan för första gången.

Och därmed är vi framme vid säsongen 1965—66 under vilken vi deltog i södra gruppen av div. I. Vid slutsignalen i Tranås mot därvarande BOIS den 13 februari visade siffertavlan 6—3 till hemmalaget och därmed kunde vi summera följande tabellrad för egen del: 18 5 3 10 41—57 13. Detta innebar en slutplacering två poäng efter Örebro och Katrineholm och åtta poäng före jumbolaget IFK Kungälv. Vi tycker inte själva, att insatsen varit dålig, men oturen i några avgörande moment samt ett par ovälkomna spelarskador vid ett viktigt skede av serien medförde respass till div. II.

Det blir östra Svealandsgruppen med bl. a. gamla bekantingarna IFK Uppsala och AIK som blir vår hemvist säsongen 1966/67. För hur länge, frågar man sig. Låt oss vara optimister och tro, att vi redan till nästa säsong är tillbaka bland de stora i svensk bandy.

Spelarförlusterna har inte varit av större omfattning än att vi kunnat reparera dem. Nya friska fläktar har blåst in från Småland via vårt mästar-

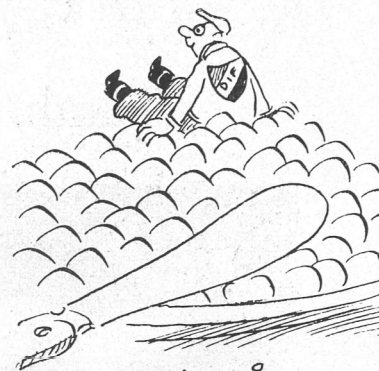
lag i fotboll och då närmast i form av Rolf Fransson och Willy Gummesson, vilka båda visat sig vara habila bandyspelare och väl tycks fylla luckorna i försvaret. Från Värmland har vi fått tillskott från den gamla bandymetropolen Skoghall genom att Tomas Hofström blivit blårand. Västanfors har släppt till Björn Ericsson och från Lindesberg har Tom Rune återkommit med allsvensk rutin från Djurgården av årgång 1964/65. Läger man till detta Tommy Norlin från Wargön (div. II) och Henry Johnson från Karlsborg (div. II) så tror vi nog inom bandysektionen att spelarmaterialet är tillfredsställande. Att fjolårets anfallsformation är helt ogravverad garanterar att motståndsförsvaren kan förbereda sig på en lustiger dans i de högre fartgränsområdena.

Så har vi förstås Gösta! Mr Bandy, Mr Djurgården... Gösta "Knivsta" Sandberg! Som så många gånger förr även i år kapare på bandyskutan, vilket torde vara en försäkring mot alltför allvarliga grundstötningar bland div. II-skären.

Allt detta, plus en trivsam laganda och en väl upplagd försäsong borgar för att vårt lag kommer vältränat och fyllt av optimism till seriestarten den 17 december mot Dalaföreningen. Har vi så Fru Fortuna med oss i avgörande moment, så kanske också kvalen i februari kan få ett lyckligt slut.

Så en vädjan till alla bandyentusiaster i olika åldrar. Kom upp till Söderstadion och upplev en stunds vacker idrottslek tillsammans med våra blåtröjor. Det är grabbarna väl värda. Kom och se Rune Nilssons smidiga målvaktsarbete, Rolf Franssons och Bengt Eskilssons fräna backspel, Ove Erikssons resoluta tacklingar, Tom Runes taktiskt smålistiga centerhalvbackspel, Willy Gummessons resoluta brytningar och framspelningar, Sven-Erik Hedmans drömlika dragningar, Valter Klangs blixtrande genomåknings, Jonnie Erikssons slitsamma, riviga målfarlighet,

Bandyns dröm

GAMLA DJURGÅRN HAR
HAMNAT MITT I SMÖRET
OCH DÄR HAR DOM SITTIT
EN BRA STUND NU.

Bandyns ekonomi är ett närmast hopplost kapitel. Inga pengar ens när man håller till i allsvenskan, men man drömer om ljusare tider i och med att konstisbanan på Johanneshov har kommit till. Så kanske det en vacker dag blir verklighet av den här drömbilden som DN:s Ritola på sin tid gjorde, då det var pling-plong under ett annat jubileumsår i Djurgårdens historia.

Karl-Eriks tunga artilleri och sist men inte minst Gösta Sandbergs upplugnande och sammanhållande pondus på mittfältet. Det är inget dåligt lag vi har och vi kan garantera att Du kommer att vara stolt över vårt bandylag.

Sund bara att kedjans "hjärna" Walter Klang bröt ett nyckelben redan i första matchen och kom ur leken en tid framöver. Bara för de andra att slita desto mera!

Med bandyhälsning

Ake Barrling

PS. Sedan detta skrivits har Walter Klang kommit tillbaka i säsongspurten, men det hjälpte inte mot Vesta, som slog oss med 4—2. Några dagar tidigare hade vi slagit Vesta på bortaplan med 4—3 och även vunnit ett par andra betydelsefulla segrar, bland annat över AIK, och så där alldeles utan chans att ta hem seriesigern var vi inte i det läget. Men så fick vi stryk med 1—0 i returspellet mot AIK. Och därmed godnatt för denna gång!

Tack för allt...

Tumba säger adjö

Den här glada duon får man inte se i storishockeyn i fortsättningen. I åtskilliga år har Kurre Thulin och Sven Tumba kamperat tillsammans i Djurgårdens mästarlag i ishockey, och efteråt har de ofta haft anledning att visa upp så här glada nunor. Kurre och Tumba var vårt verkliga radarpar. Nu är Kurre utan radar i och med att Tumba sagt ifrån, att det får vara färdigspelat för hans del.

In i det sista trodde man i vår ishockeyledning, att Tumbas kärlek till puck och klubba skulle få honom att satsa på ytterligare ett år. Några träningskvällar var hans också med och rörde på sig. Upptäckte väl då, att "gubben blivit gammal" och att det skulle ta emot mer än vanligt med en ny säsong. Så småningom kom han också med sitt besked:

Jag har spelat färdigt — bäst att satsa på yngre folk.

Jag är inte bitter att behöva slänga in handduken. Jag har upplevt så mycket och bäst att skiljas från grabbarna vid en tid, då man ännu har kvar en smula gott rykte. Skulle jag gett mej med en gång till i den hårda leken, hade det nog blivit en rätt enkel figur. Då skulle namnet Tumba inte varit kvar i strålgansen. För det är det väl, undrar Tumba.

Jo då, svarar man naturligtvis, men vad ska du syssla med i stället?

— Jisses människa, det finns så mycket att göra. Jag skall köra i gång en avstressnings-institution i södra delen av Europa, i sol och värme, som kan ge pressade människor tillbaka hälsa, glädje och behag.

— En comeback som ledare i Djurgården?

— Vet inte. Måste ta ledigt ett par tre år och liksom komma under fund med mej själv. Visst vore det roligt att återknyta kontakterna med idrotten, men det behövs då mer än 24 timmar på ett

dygn. Tiden räcker ju inte till. Med tanke på vad allt jag fått genom idrotten är jag nog skyldig att ge något tillbaka. Kan det bli som ledare på någon front, så varför inte. Jag erkänner att jag aldrig kommit så långt om jag inte haft ishockeyn och fotbollen som språngbräda ut i den stora internationella världen och där skapat mej pengar och berömmelse. Mina kompisar i Djurgården har varit alla tiders. Dom går aldrig att glömma. Men faktiskt har jag även blivit bekant med hela Sverige som Tumba. Det gillar jag ty därmed är min bekantskapskrets bara här så där en 7 miljoner människor. Alla morsar på mej hemma och det är kul.

Epoken Tumba är alltså slut i Djurgården. Nu går han in för att bli ett namn i golf. Jag tror att jag snart blir mästare där. Inbillar man sig gärna, att han sagt. Tumba har nämligen varken komplex eller hämningar.

Livet bara leker för honom.

Brons i ishockeyns slutspel 1966

AIK—Djurgården 1—6
Djurgården—AIK 7—1

Dessa matcher med 13—2 för Djurgården inledde vår marsch framåt i slutspelet, men i semifinalerna blev det slut: Frölunda—Djurgården 5—4
Djurgården—Frölunda 6—2

Dessa två ordinarie matcher gav Djurgården en övervikt på 10—7, men det blev i alla fall en skiljematch i Göteborg där Frölunda vann med 12—1.

Djurgården gav oss sedan tröst i spelet om bronsmedaljerna genom att slå Leksand med 7—4 i Leksand och spela 7—7 hemma i Johanneshovshallen.

I själva serien slutade tabellen så här:

Brynäs	21	19	0	2	149—	52	38
V Frölunda	21	14	1	6	132—	72	29
Södertälje	21	11	3	7	108—	70	25
Djurgården	21	12	0	9	100—	84	24
Västerås	21	11	0	10	86—	79	22
Örebro	21	6	0	15	49—	147	12
Färjestad	21	4	2	15	45—	93	10
Malmö	21	3	2	16	50—	121	8

Maratonishockey

Nästa år gör Djurgården sin 19:e säsong i den allsvenska ishockeyn. Det är flera klubbar, som varit med ännu längre från början. Här finns att nämna Södertälje SK med 32 säsonger, Hammarby och AIK med vardera 27, IK Göta (som nu framlever sitt ishockeyliv i mindre observerat sammanhang) med 22 säsonger.

Bland stora publiksiffror för Djurgården finns att notera:

1962 i SM: —AIK	17.098
1959 i SM: —Leksand i Leksand	13 693
1963 i SM: —Skellefteå i Skellefteå	9.921
(samtliga matcher i norrgruppen)	
1963 i serien: —Frölunda i Göteborg	22.603
1960 i SM: —Gävle GIK i Sthlm	18.070
1962 i SM: —Västerås IK i Västerås	12.534
1958 i SM: —Södertälje i Södertälje	8.803
1959 i serien: —Malmö FF i Malmö	7.351
(samtliga matcher i södergruppen)	

Andra klubbar hos vilka Djurgården medverkat med rekordpublik:

1960 (serien): —Forshaga	10.001
1959 (SM): —Gävle GIK	8.907
1958 (serien): —KB 63	8.808
1959 (serien): —Grums IK	7.129

Det märkliga fotbolls- och ishockeylaget. Bakre raden från vänster: R. Stoltz, B. Palmquist, L. Björn, S. E. Hedman, C. G. Öberg, T. Björkman, Börje Andersson, M. Gladh, Uffe Eriksson, "Johansson"; framre raden: R. Asp, P. Lundström, Thomas Carlsson, O. Malmberg, U. Rydén, G. Thulin, L. A. Lundell. (Kortet taget av "Djurgårdarens" utsände medarbetare Lasse Lindgren).

Sancte Per speaking...

Det var en gång... Djurgårdens ishockeylag hade gått en tidig död till mötes och knackade på hos Sancte Per.

— Kan man få komma in i himmelriket, undrade Arne Grunander.

— Tja, det var då en fråga, men svaret måste nog bli nej.

— Tråkigt att höra, men om vi lovar bot och bättring.

— Det räcker inte, allt beror på vad ni åstadkommit nere på jorden. Vad har ni gjort för något där?

— Ja, vi har spelat ishockey.

— Aj då, det var illa. Se då finns det ingen möjlighet att komma in här, sa Sancte Per och tänkte slå igen porten.

Men Arne Grunander fick en fot emellan och kikade in hos Sancte Per.

— Vad tar Ni er till, bäste hr regeringsrättssekreterare?

— Flåt, är man redan känd på så här hög nivå, tyckte en förvånad Arne Grunander för att sedan bli mer ödmjuk.

Förlåt så väldigt mycket, bäste Sura-Pelle, förlåt igen, bäste Herr Sancte Pelle, men jag ser att där inne sitter ju redan Rögles hela lag.

— Asch, var Sancte Pers korta svar, dom är väl i jisse namn inga ishockey-spelare.

Sade och slog igen dörren så att det sa pang i hela himmelriket.

Världsmästare och Europamästare

Svensk ishockey håller sig (hittills) med 77 spelare, som blivit Europamästare, och 40 av dessa har samtidigt hunnit bli världsmästare. Sven Tumba är ensam om att ha vunnit fyra EM-titlar före 10 man med tre sådana medaljer.

Även som världsmästare är Tumba unik: han har varit med de tre gånger, som Sverige vunnit VM. Två VM har han 10 spelare.

Utöver Sven Tumba finns följande Djurgårds-folk i listan över VM och EM (med år angivna när det begav sig):

Ville Arwe: EM 1921

Lars Björn: VM 1953, 1957 — EM 1952, 1953, 1957

Gösta "Lill-Lulle" Johansson: VM 1953 — EM 1951, 1952, 1953

Nils "Björnungen" Johansson: EM 1928

Ernst Karlberg: EM 1928

Yngve Carlsson: EM 1951

Bengt "Bingen" Larsson: EM 1951

Erik Lindgren: EM 1932

Roland Stoltz: VM 1957, 1962 — EM 1957, 1962

Sven Tumba: VM 1953, 1957, 1962 — EM 1952, 1953, 1957, 1962

Hans Tvilling: VM 1953 — EM 1951, 1952, 1953

Stig Tvilling: VM 1953 — EM 1951, 1952, 1953

44 "blåränder" blev bruna på Solkusten

Djurgårdens ishockeystjärnor spelade senaste matchen i följande förunderliga uppställning: Kent Lindgren—Lasse Björn, Micke Gladh—Kurt Thulin, Roland Stoltz, Pelle Lundström—Tommy Björkman, Karl-Göran Öberg, Sven Tumba, Björn Palmqvist, Lars-Åke Lundell.

Alldeles riktigt — det gällde fotboll. Och vilken fotboll: Torremolinos spanska div. III-lag vann bara med 3—1 i en jättetuff match, där djurgårdarnas första målvakt för dagen, Ove Malmberg, slog huvudet i sanden under första spanska anfallet, och där hans ersättare Kent Lindgren storspelade så att Torremolinos' center och vänsterytter kom fram och skakade hand efter Kents mest genialiska idioträddningar.

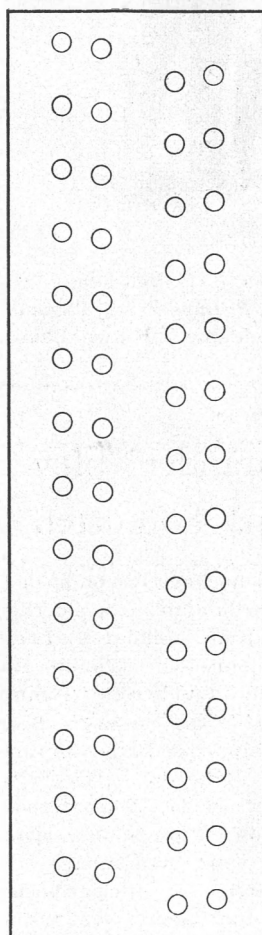
Det såg otäckt ut med Malmberg, men på sjukhuset, dit han brådstörtat forslades, lyckades man lätt limma ihop det flera centimeter långa såret. Och tur var det, för 44 "blåränder" hade med Transairs "Hälsingborg" rest till Solkusten för att inhämta en lagom skrytbrun färg under nöjsammaste rekreationsformer.

Hedman målskytt

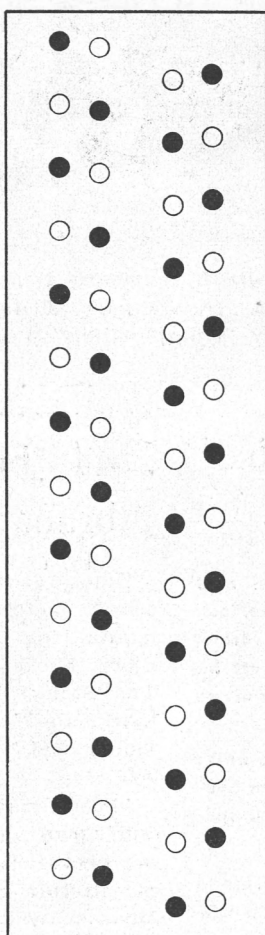
Trippen företogs under veckan 23 april—1 maj. Förutom nämnda spelare

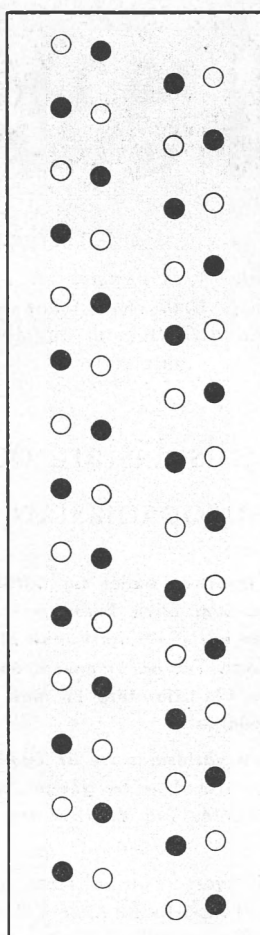
Säkerhet till halv kostnad

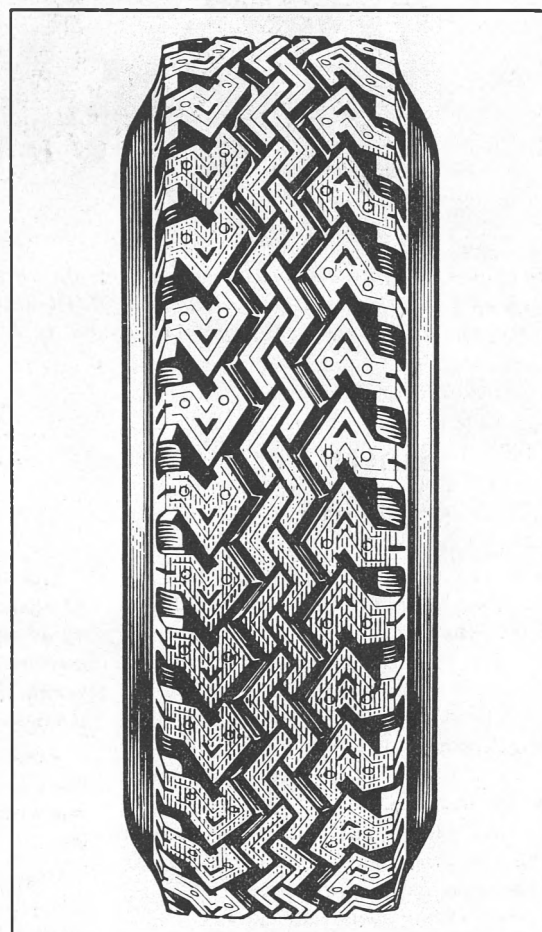
ODUBBAT

DUBBAT

KOMPLETTERINGS-DUBBAT

Om Ni studerar Goodyears vinterdäck A-SDubb, finner Ni små cirkelrunda markeringar, regelbundet placerade över hela slitbanan. Det är i dessa markeringar som gummiverkstaden fäster dubbarna. Men det MÅSTE inte sitta en dubb i varje markering. Ni kör ju försiktigare på vintern än annars och då räcker det i allmänhet att dubba i ungefär hälften av markeringarna — givetvis på alla 4 hjulen. Då prutar Ni inte på säkerheten. Och halv dubbning = halv kostnad. Ni kompletteringsdubbar sedan när Ni så önskar — och Ni har då en ny omgång dubbar som biter bra på vinterhala vägar. Fråga efter Goodyear A-SDubb, vinterdäcket för ekonomidubbning.

A-SDubb är dessutom ett snödäck och därför lämpligt även för Er som inte har behov av dubbning vintertid.

GOODYEAR
SÄKERHET ÄR VÅR HANDELSVARA

A-S DUBB

**VINTERDÄCKET FÖR
EKONOMI-DUBBNING**

hos Er **GGR**-verkstad

En mazurka med Tumba

Sven Tumbas liv är brokigt och fyllt av händelser av alla de slag. Själv kan han inte hålla reda på vad som varit roligast. Förmodligen har det mesta varit kul. Den dag han får tid och ro att slå sig ner vid skrivbordslampan och börja med memoarförfattandet, har han åtskilliga källor att ösa ur. Risken att han skall börja skildra sitt liv är just nu inte särskilt stor. Han har för många järn i elden. Nu handlar det om försäljning av villor och swimming-pölar. Stora grejor skall det vara. En gång sålde han bara små hjälmar och Tumbaspel...

Men kul har han haft. Mest kul? Kanske när Sverige blev världsmästare i ishockey 1962 i Colorado Springs genom att slå Kanada.

Ett klippt minne från det året och den händelsen:

COLORADO SPRINGS (IB)

Tumba kom hoppande i korridoren här på hotellet gladare och galnare än någonsin. Han tog mig i sina armar och vi dansade en vild mazurka. Efter att ha umgåtts stadigt med herr Johansson aus Viggbyholm ett par, tre års tid blev jag inte det minsta förvånad. Jag har dock aldrig förut blivit uppbjuden till mazur-

deltog Ulf Rydin, Thomas Carlsson, Börje Andersson och Sven-Erik Hedman, samtliga avbytare i fotbollsmatchen — Hedman den stora målskytten, på en straffspark. Det var bara Eddie Wingren, "Henne" Svensson, Lars-Erik Sjöberg och Yngve Carlsson som hade förhinder. Tränar-Yngve, som egentligen arrangerat resan, fick stopptecken i sista stund.

Sex i Tumbas familj

Lasse Lindgren med pingis-fru Ing-Britt var ledare för bl. a. hockeylagets allt i allo Uffe Ericsson och massören Rolf "Putte" Asp samt familjen Tumba med sex: Sven, Mona, barnen Pigge och Johan, farmor och till på köpet barnsköterskan.

Tumba måste ha uppvaktning för att klara sitt program till och med på semestern. Nu spelar han mest golf med Owe Thörnqvist, som hyrde villa i trakten. Owe (14) hade 11 tillgodo på Tumba (3); seger varannan gång, ty trubaduren är också en god sportsman med fina tävlingsnerv.

För de övriga blev det mest bad (solbad åtminstone i 25-gradersvärmen, vattnet ännu inte riktigt uppvärmt), tennis och minigolf vid Hotel Pez Espada, inte långt från Djurgårdsresidenset Sol-y-Sol (sol och sol!).

ka av "Johan" och måste fråga om anledningen till denna ära som vederfors mig.

— Jag har fått telegram förstår'u. Och vet du vem det är ifrån?

Nej, det visste jag givetvis inte.

— Gissa.

— Chrustjev?

— Bättre upp.

— Påven?

— Du får en chans till.

— President Kennedy eller möjligtvis Moise Tschombe?

— Nej, fel alltihop. Från svärfarsan!

— Jasså, matthandlare Nessim har gratulerat?

— Nej. KUNGEN!

Tumba blinkade och skrattade hejdlöst...

— Ja, egentligen var det ju inte bara jag som fick telegrammet utan hela laget, men jag tror nog att Birgittas farfar särskilt menade mig.

Det var första gången kungen skickade ett telegram till ett svenskt ishockeylandslag. Gissa om det var populärt.

Två bud sprang hela onsdagen med telegram till svenskarna. Tusentals lyckönskningar anlände från när och fjärran. De flesta länder på kartan var representerade bland gratulanterna. Man kunde hitta telgram från prins Bertil, olympiska kommittén, vår gamle tränare Ed Reigle, Herman Carlsson, UK-chefen Göte Dahl, Lasse Björn, Lill-Stöveln Öberg, som ju egentligen skulle varit med här, Linköpings räddningskår och över huvud från de flesta klubbar och sammanslutningar i Sverige. Inte visste man att Tre Kronor hade så många beundrare.

Namnen bakom ishockeymästarna

Under årens lopp har Djurgården vunnit 10 SM i ishockey, och det innebär givetvis att en rad individuella medaljer förekommer i den stora Djurgårds-familjen.

Här är en komplett lista på dem alla i bokstavsordning och med årtal angivna när SM-titeln togs och dessutom antalet tecken som var och en har:

Ruben Allinger: 1926 — 1

Karl-Erik "Cacka" Andersson: 1950, 1954 — 2

Folke Andersson (Arsjö): 1926 — 1

Stig Andersson: 1943 — 1

Ville Arwe: 1926 — 1

Rolf Berggren: 1959, 1960, 1962, 1963 — 4

Lennart Berglund: 1954, 1955 — 2

Tommy Björkman: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 6

Lasse Björn: 1950, 1954, 1955, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 9

Arne Boman: 1958 — 1

Bengt Bernström: 1958 — 1

Ernst Carlberg: 1926 — 1

Ove Fallby: 1963 — 1

Leif Fredblad: 1962 — 1

Per Hörberg: 1960, 1961 — 2

Gösta "Lill-Lulle" Johansson: 1950, 1954, 1955, 1958, 1959, 1960 — 6

Nils "Björnungen" Johansson: 1926 — 1

Sven Johansson-Tumba: 1954, 1955, 1958, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 9

Yngve Johansson: 1950, 1954, 1955, 1958, 1959, 1960, 1961 — 7

Yngve Carlsson: 1950, 1954, 1955, 1958 — 4

Ivar Landsjö: 1962 — 1

Bengt "Bingen" Larsson: 1950, 1955, 1958 — 3

Erik Lindgren: 1926 — 1

Kalle Lilja: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962 — 5

Lars Lundqvist: 1962 — 1

Tore Magnusson: 1954 — 1

Ove Malmberg: 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 5

Hans Mild: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 6

Lennart Nierenburg: 1950 — 1

Ake Rydberg: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 6

Gösta "Knivsta" Sandberg: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 6

Sven Sjöstam: 1955 — 1

Leif Skiöld: 1960, 1961, 1962, 1963 — 4

Hans Stelius: 1950 — 1

Hans Stergel: 1963 — 1

Roland Stoltz: 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 6

Kurt Svensson: 1963 — 1

Valle Söderman: 1926 — 1

Kurt Thulin: 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 5

Hans Tvilling: 1950, 1954, 1955, 1958 — 4

Stig Tvilling: 1950, 1954, 1955, 1958, 1959, 1960, 1961 — 7

Georg Westerlund: 1957 (i Gävle), 1963 — 2

Eddie Wingren: 1959, 1960, 1961, 1962, 1963 — 5

Bernt Zetterberg: 1950, 1954, 1954, 1958 — 4

Carl-Göran "Lill-Stöveln" Öberg: 1957 (i Gävle), 1961, 1962, 1963 — 4

En psykolog stiger in i ishockeyn

När Djurgården i fjol avslöjade att man höll sig med en psykolog i samband med uppladdningen vid ishockeymatcherna, var det åtskilligt med folk, som drog på munnen och uttalade diverse lustigheter. Skulle en psykolog verkligen kunna få en spelare att bli en annan människa? Skulle han kunna "psyka" motståndaren till att bli alldeles rådvill? Eller skulle han rentav kunna hypnotisera både med- och motspelare att göra precis som han ville att dom skulle göra?

Så undrade man, och vi lät frågan gå vidare till Djurgårdens psykolog, Torbjörn Stockfelt, som välvilligt stod till tjänst med denna rapport om hur hans sätt att fungera är avsett att verka:

En mystisk företeelse grasserar inom Djurgården och kallas för psykologi. Psykologi tycks vara något slags ockult fenomen vars få kännare karaktäriseras av storordighet. Nu är i själva verket psykologi inget mer eller mindre än observation och analys av beteenden. Den som sysslar med psykologi försöker att analysera och förutse beteenden, egna eller andras, och det är något som vi alla gör. Det kan också sägas att den som lyckas bra i ett förehavande där människor reagerar med eller mot varandra, gör detta därför att beteendeobservationerna lyckats bra d.v.s. därför att de psykologiska insikterna är goda. Man kan mycket väl kalla en bra ishockeyspelare för t.ex. ishockeypsykolog. Så det är med säkerhet en människa som bl.a. ägnar sig åt att skaffa bra metodik för analyser av ishockeybeteenden.

*

Det räcker inte med muskler, det måste också finnas kunskaper och fantasi om man skall hävda sig inom elitidrotten. Detta gäller givetvis också idrottsledarna. Om ett lag gör bra prestationer är skälen i hög grad att finna i att rekrytering, träning och andra förberedelser skötts föredömligt. Djurgården, Västra Frölunda, Brynäs, Leksand och alla andra bra lag som vi har skulle inte år efter år kunna fortsätta som de gör om inte ledarna var mogna sina uppgifter. Det är alltså inget unikt eller nytt eller revolutionerande som kommer att tillföras Djurgården om den tagna kontakten resulterar i ett mer djupgående samarbete när parterna resonerat färdigt. De aktiva och ledningen kommer bara att få en tillförlitligare och mer nyanserad information om vissa beteendefaktorer som fackpsykologen har specialiserat sig på att studera.

*

Vidare kommer möjligheter att finnas för tränaren och lagledningen i övrigt att ta ställning till undervisningsmeto-

der och medel som psykologen i sitt yrkesutövande kunnat informera sig om.

Fackpsykologens arbetsuppgifter inom laget torde i mycket ringa grad bli av klinisk art. Spelarna före en match är inte en grupp neurotiker utan ett arbetslag som skall ut och sköta ett jobb, låt vara ett jobb som kräver mer och är roligare än de flesta andra men likafullt ett jobb. Vad de behöver påminnas om är taktiska och andra faktorer som kan bli av betydelse. Kan man, som Yngve Carlsson i Djurgården, ge de påminnelserna inte bara sakligt och informativt utan också personligt och tändande, har man inte bruk för annan assistens än den som finns inom laget.

*

Jag är f.ö. av den uppfattningen att vare sig psykologer eller andra konsulter som fysiologer, läkare etc. har i själva lagledningen att göra. Att sköta ishockeylag är ett jobb för specialister på ishockey. Fackpsykologernas arbetsuppgifter är också tillräckligt knepiga för att kräva koncentration. Ger sig fackpsykologerna på andra uppgifter, gör de det inte längre i egenskap av fackmän. De är därför inte yrkesmässigt bättre förberedda än andra.

*

Självklart kommer det att ta en viss tid innan psykologernas roll inom idrotten strukturerats. Erfarenheterna från näringsliv, skolor och liknande institutioner ger dock en viss ledning. Framför allt tyder det på att parterna får allt lättare att fördela uppgifterna. Om några år torde det höra till vanligheterna att psykologerna konsulteras även inom idrotten. Vid det laget lär också kombinationen av övertro på och misstro mot de psykologiska arbetsmetoderna ha bytts i en erfarenhetsmässigt välgrundad uppfattning om vilken sorts nytta man faktiskt kan ha av dem.

Torbjörn Stockfelt.

Någon yrkespsykolog är inte Rolle Stoltz i vårt ishockeygäng, men han är en tänkare av stora mått och löser därmed de flesta problem. Dessutom förstår han att roa både på och utanför planen. I dag vårt enda riktigt säkra kort i Tre Kronor. Men vem kommer, när Rolle drar sig tillbaka? Han undrar så själv ibland, när han med landsfaderlig blick tittar sig kring bland alla småpojkar i laget.

Ett ishockeyrekord

En snygg rekordrad håller sig vårt ishockeylag med. 40 matcher i följd avverkade Lasse Björn, Rolle Stoltz & C:o utan nederlag. Det gällde i allsvenskan under åren 1958—1960. Det var Södertälje, som tände segerkänslan den 23 mars 1958 genom att slå Djurgården med 6—1 i utomhuskyllan på Johanneshov. Segerkänslan? Ja, ty efter den matchen var det slut med nederlagen ända fram till den sista matchen i slutspelet 1960.

Då hade Djurgården säkrat sitt tredje SM i följd genom att i näst sista matchen besegra Södertälje med 6—4 trots att "kringlorna" hade ledningen med hela 4—1. I den vevan drog Djurgården upp farten och krossade kringlorna till kaksmulor. Sedan körde de därmed klara mästarna på halvfart i avslutningsmatchen mot Skellefteå, som också vanns med 3—2 och fick sätta punkt för vår 40 matcher långa nederlagsfria rad.

Här var det stopp för Norrköping i guldfinalen: Ronney Pettersson vräker sig över bollen och för säkerhets skull är Willy Gummesson beredd att ingripa om Norrköpingscentern Ulf Hultberg skulle hindra Ronney...

Året som gick

Ännu ett år har passerat i vår förenings liv, och det har för visso inte passerat under tystnad och likgiltighet. Tvärtom blev vårt jubileumsår, det 75:e, ett stort idrottsår fyllt av liv och händelser. Det krävdes en oerhörd kraftanspanning för att göra vårt jubileumsår till ett värdigt kapitel i vår förenings liv, och det är glädjande att notera att det ute i alla vinklar och vrår i Djurgårdens stora idrottsfamilj togs krafttag som aldrig förr. Det har också skapats bestående resultat, och respekten för vår förening är alltjämt bibehållen i alla läger, såväl hos vänliga klubbar som hos mera elaka och arga konkurrenter. Och respekten speglas inte minst hos tredje statsmaktens folk, som visserligen gärna tar fram riset och påminner om vår dödlighet, men som innerst inne är imponerad av vår slagkraft. Och vår förmåga att ibland tåga och lida för att sedan komma tillbaka och ge svar på tal.

Som alltid i vår förening har det varit både upp och ner för oss. Det kan inte vara annat så hård som konkurrensen är och med så många sektioner, som vi har i gång. Alltid måste det bli ett par örfilar åt någon av alla dessa. Bara seg-

rar skulle också leda till övermättnad och ge oss en fadd smak i munnen. Bakslagen har sin betydelse. De får oss att skärpa oss och de får våra konkurrenter att vädra morgonluft, i vilken härliga luft dessa motståndare ganska snart ges

tillfälle att bli påmint om att Djurgården alltid kommer igen och återställer den s.k. ordningen.

• Splittring för ekonomin

Tyvärr finns det en form av bakslag, som är svåra att revanschera. Och det gäller de bakslag vi tvingas uppleva vid alla de vändkors som vi så gärna ställer i vägen för allt folket för att få detta folk att bestå oss med rörelsekapital. Det stora publikintresset är på väg att dö ut, och den därmed uteblivna guld-tillströmningen till våra kassor måste därför självfallet ersättas på annat sätt. Våra ledare har fått ta på sig ett stort ansvar för att vid sidan av den egentliga idrottsliga skötseln även arbeta med svårknäckta ekonomiska problem. Det splittrar ledararbetet och är därför oroande. Att vi delar dessa bekymmer med strängt taget alla svenska idrottsklubbar skänker ingen tillfredsställelse.

Det gångna året har som sagt inne-

Johan G. Strandhs

BROTTAR- och GYMNASTIKMATTOR

fortfarande bäst

~~~~~  
BEGÄR OFFERT!  
~~~~~

Box 102 - KÄVLINGE

Tel. 0412/304 66

FÖRENINGSMÄRKEN
FÖRTJÄNSTTECKEN
IDROTTSMÄRKEN
MINNESNÄLAR
K. M. TECKEN
PLAKETTER
MEDALJER

C. C. SPORRONG & Co

Kungsgatan 17

Box 7060

Telefon 22 56 60

Stockholm 7

Fyra fina fyndplatser I STOCKHOLM

när det gäller

KLÄDER

RYTTERKVIST

Drottninggatan 67

S:t Eriksgatan 37

Odengatan 79-81

Grevturegatan 8

AB

Kasper Höglund

Stockholm

Göteborg

burit en rad minnesvärda framgångar för Djurgårdens kära färger. Även när dessa djurgårdare utrustats med svenska landslagets färger har vi haft anledning vara stolta över de våra. Både på och utanför tävlingsplatserna har de skapat goodwill för Djurgården.

I denna årsrapport finns ingen möjlighet att i detalj spegla allt som hänt och skett. I några fall är det direkt omöjligt i och med att vissa sektioner hemligt stämplat sin verksamhet. Men en garanti för att allt skall komma fram i dagsljuset har vi i vår tidskrift Djurgårdaren, vars jubileumsnummer är under tillverkning och som kommer att bli en mera komplett berättelse. För att ge vår tidskrift något av nyhetens behag, när den väl dimper ner i våra över 3.000 medlemmars brevlådor, nöjer vi oss här att skumma på ytan och låta endast de större händelserna passera revy.

BANDY: Respass på 1 år . . .

En hårdarbetad säsong. Det svinkalla klimatet skrämde bort publiken men tvingade samtidigt våra spelare till extra körare för att hålla ångan uppe. Det såg också länge hyggligt ut för våra möjligheter att säkra ett nytt allsvenskt kontrakt men i slutspurten höll dock inte ritningarna och vi måste se 8 lag lägga sig före i tabellen. Respass alltså ner i division II. Härifrån avser årets lag att snarast arbeta sig upp igen.

BORDTENNIS: Adjö åt damer

Den nya given med vilken vi härom året måste börja om från början längst ned i seriesystemet har redan gett resultat. Serieseger och avancemang ett trappsteg. Våra pingisdamer höll länge sina ställningar, men det kärva klimatet, inte minst kännbart i fråga om den usla ekonomin, gjorde att ställningarna måste utrymmas. Därmed har Djurgårdens förnämliga guldkantade historia i kvinnligt pingissammanhang skrivit sitt sista kapitel. Man kan inte låta bli att fälla en stilla tår.

BOXNING: Det finns hopp

Den redan tidigare år noterade utarmningen av de aktiva boxarnas led har fortsatt under säsongen, och våra förhoppningar att kunna jublera med Djurgårdens 50:e SM-titel har därför måst ställas på framtiden. Den förr så stora boxningspubliken ägnar nu också sitt intresse endast åt vad som händer boxarna med bar överkropp, som det så poetiskt heter om proffsboxarna. Amatörboxningen sitter i kläm men det har den gjort förr och kommit tillbaka med pukor och trumpeter. Än finns det hopp.

BOWLING: Snart vändning

En ovanligt hårdarbetad säsong, under vilken kloten inte haft förstånd att rulla som man tänkt sig inom sektionen. Något avancemang upp till bowlingens sociala överklass har det därmed inte blivit. Mellan varven har det emellertid sprakat och varit fyr och flamma bland våra klotrullare, och när detta blir det normala i kretsen törs man gissa, att den definitiva vändningen skall infinna sig.

BROTTRNING: Ater ett stort SM

Till de stabilare hörnpelarna i vår förening hör brottarna, vilka har en enastående förmåga att övervinna de flesta hinder antingen dessa hinder är av ekonomiskt slag eller av motståndare, som står med bågge fötterna på mattan och med en flygande mara i beredskap. Lenart Öbergs folk är en sammansvetsad och otroligt stark samling karlar som särskilt i Stockholm förstått att hävda vår numera nästan traditionella ställning som stans ledande brottarklubb. Visserligen har överlägsenheten något minskats den gångna säsongen, men alljämt håller vi undan och plockar åt oss de flesta mästartitlarna på distriktsnivå. Glädjande är att notera hur de allra färskaste kullarna med Edvin Vesterbys grabbar i spetsen förstärker att kvittra på samma sätt som de gamla sjunga. Om det nu finns någon som hört en brottare sjunga törs vi inte gå i god för i denna berättelse som bara vill återge absolut sannfärdiga förhållanden.

Två russin i brottarnas kaka hämtades vid svenska mästerskapen, där Esko Kaikkonen plockade hem SM-medaljen i lättvikt. En av de få mästartitlar som hamnade i Djurgårdens händer den här säsongen och där Lars-Erik Pettersson vann i welter i juniorernas fria SM-stil. Ett par titlar som Svealandsmästare bland juniorerna genom Roger Haglund och Inge Olsson och bland seniorerna genom Bengt Fridh finns att anteckna jämte det resultatet att Djurgården kom på 2:a plats sammanlagt vid SM i grekromersk brottrning, då 33 klubbar slogs om all härligheten. På SM-nivå i fri stil för juniorerna blev vi etta.

CURLING: Nya kvastar

Nya kvastar i styrelsen och spridda framgångar. En sektion som arbetar i det tysta men som därför inte tillvunnit sig mindre respekt.

CYKEL: En silveråkare

Här sjuder det av liv och lust och pigga initiativ. Våra första år i cykelbranschen byggde mest på färdiga pro-

dukter, som också tillförde oss glans och ära, men sedan dessa har många cykelhjul rullat och många byxbakar slitits ut. Nu är de gamla storheterna införlivade med nordiska muséet och i stället är en helt ny och ung generation i gång med pedaltrampandet. Det är inte för mycket sagt, att Djurgården har stans ledande ungdomsavdelning i cykel. Där om vittnar diverse prislistor, som PG Ericsson då och då lägger fram på styrelsens bord. Det största löftet heter Bengt Nilsson, silveråkare vid SM i Växjö, och i övrigt med framskjutna placeringar mest hela säsongen samt uttagen i svenska juniorlandslaget. Sporrade övriga ungdomar att åka ihop Djurgårdens första DM i korta stafetten.

Arrangemangen kring vår egen tävling numera traditionsrika Saltsjöbadsrundan var av sedvanligt kvalificerat slag och en ny fjäder i hatten för cykelstyret.

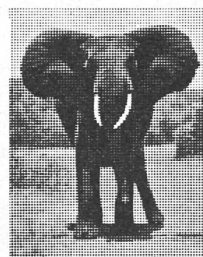
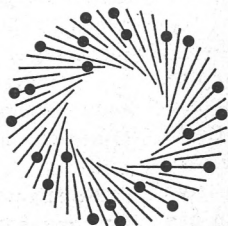
FOTBOLL: Det otroliga guld

Man kan inte få allt — med dessa ord hade författaren till årsberättelsen inlett sitt skrivande före årsmötet. Även en årsberättelse måste ju förberedas i god tid, och dan före dan, den stora dan, var man ödmjuk och tänkte att stora silvermedaljer skulle smaka bra även dom. Och då skulle det ju passa bra att säga något om att man inte kan få allt men mycket i alla fall. Men så hände det som hände den stora dagen, söndagen den 30 oktober 1966. Det hände alltså för bara ett dygn sedan, och samma dag det hände var hela landets fotbollsexperten i gång med en lika bitter självrannsakan som med en snabb omvärdering av begreppet Djurgårdens fotboll.

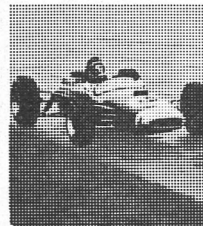
Från att mest hela hösten ha sett våra spelare över axeln och på sina håll betecknat deras framgångar som en skam för svensk storfotboll tvingades även de mest kallhamrade människor till en omprövning av sin egen förmåga att åstadkomma värdeomdömen. Med hugg och slag hade denna kategori av den svenska fotbollsexpertisen, antingen de förekom på professionellt skrivarhåll eller fanns bland ledarna i konkurrentklubbarna, fått en och annan av oss utanför den innersta kretsen i Djurgårdsfotboll att tvivla på vad som länge syntes kunna bli en skön drömmupplevelse.

Var det inte en uppblåst ballong som riskerade att spricka? En och annan frågade sig väl så även i våra egna kretsar. Alla de nyss nämnda huggen och slagen fyllde emellertid sin uppgift. De svetsade samman vårt lag ännu fastare, och i kväll vet vi slutet på en otrolig sa-

För Er som diskuterar smak och kvalitet före priset!

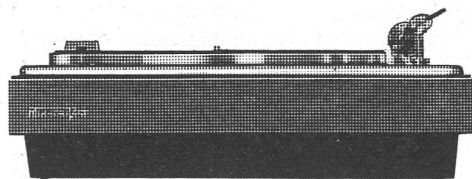

WRRUMM! ...
WRRUMM! ...

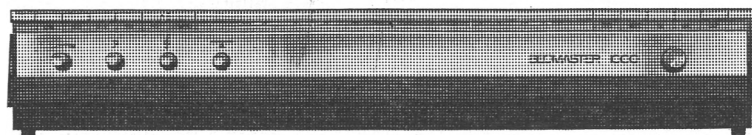

Med en elegant, kompakt B&O kvalitets-stereoanläggning kan Ni bygga in en värld av musik i Er bokhylla...

Det senaste inom stereoanläggningens utveckling är B&O heltransistoriserade, elegant långa och låga stereo-radio och förstärkare samt de kompakta tryckkammarmögtalarna med små yttermått. Denna speciella B&O-serie, som har fått internationellt beröm, gör det nu möjligt för Er att bygga en verklig kvalitetsstereoanläggning i ett bok- eller väggshyllarrangemang. B&O BEOMASTER 1000 - en avancerad, heltransistoriserad kombination av HiFi stereoförstärkare och FM-radio med ett otal användningsmöjligheter. B&O stereoanläggning kan fås i många olika kombinationer och prislägen och B&O återförsäljare ger Er gärna tips i valet av den anläggning, som passar Era önskemål, smak och behov. Har Ni en gång hört stereo, kommer Ni inte att nöja Er med mindre än en B&O stereoanläggning! Låt er radiohandlare demonstrera B&O stereo för Er! ■ *Det är en glädje att äga kvalitet!*

HMV 655
- stereoskivspelare med eller utan förstärkare.

B&O BEOMASTER 1000 - en 2x15 watt heltransistoriserad kombination av stereoförstärkare och FM-radio. Fick »IF-priset 1966« för god industriell formgivning.

ELECTRIC & MUSICAL INDUSTRIES LTD SVENSKA AB - STOCKHOLM - GÖTEBORG - MALMÖ - VÄSTERÅS

ga. Vi är svenska fotbollsmästare. Med ett nästan helt nytt lag, som måste byggas upp efter den värsta brandskattning en klubb någonsin varit utsatt för. Bakom triumfen finns att tacka många, i första hand grabbarna själva, dessa okuvliga viljor, för vilka ingenting varit omöjligt, vidare tränaren, som gett dem råg i ryggen och allt övrigt kunnande, som måste till för att vinna något så här eftersträvansvärt, vidare allt folket i fotbollsstyret med Sigge Bergh i spetsen, som inte blott letat fram de rätta påläggskalvarna åt Torsten Lindberg att arbeta med utan även i övrigt lyckats pyssla ihop alla detaljer så att mönstret i fotbollens alltid lika underliga och äventyrliga mosaik gått samman till årets vackraste guldkransade enhetsbild.

Redan har andra röster ropat ut, att detta är årets största idrottsbragd. Det är bara att instämma från oss alla andra. Det har som aldrig någonsin i Djurgårdens 75-åriga liv skrivits sådan fotbollshistoria. Låt oss också sätta på pränt och i denna lokal sprida ut namnen på de 12 guldmedaljörerna och mästarna:

Ronney Pettersson — Inge Carlsson, Claes Cronqvist — Jan-Erik Sjöberg, Willy Gummesson, Gösta Knivsta Sandberg — Kay Wiestål, Peder Persson, Sven Lindman, Jan Öhman Conny Granqvist och Leif Eriksson.

FRI IDROTT: Kassören i farten

10 kronor i kontanta medel och en rapport i fyra exemplar allt inskickat till Svenska Idrottsförbundet innebär hela verksamheten.

Vill man kan man dock här till lägga att vi startat med en man i det stora 4 mil långa Lidingöloppet och att vår man, i detta fall kassören Bosse Hedvall, placerade sig på den bättre halvan i den långa prislistan. Dessutom betalade kassören ur egen portmonnä den dryga startavgiften. Enda favör från klubben under träningsstiden tillfälle till bastu tillsammans med fotbollsspelarna. Inte att undra på att kassören fick råg i ryggen.

FAKTNING: Nya mästartitlar

Återigen en sektion av sjudande arbetslust och med en rad ungdomar på gång mot mästartitlar av olika slag. Såväl i samband med tävlingar för den egna föreningen som när det gäller den internationella representationen har våra fäktare haft aktningvärda framgångar.

Säsongsens toppar har nåtts vid juniorernas VM, där Hans Jakobsson blev finalist på värja. Carl von Essen och

DIF ÄR BÄST stod det på den ishockey puck av jätteformat, som AIK-basen Gösta Eullhammar uppvaktade Djurgården med på jubileumsdagen. "Vårän Hugo" tycks inte ha något att invända mot betygssättningen. (Någon månad tidigare hade vår ordförande för övrigt uppvaktat AIK på deras 75-årsdag med en fotboll med inskriften "AIK ÄR BÄST".)

Jann Skogh tog hem var sin bronspeng i världsspecialisternas mästerskap i Moskva. Svenska och nordiska mästerskapen på värja blev våra genom Hasse Jakobsson. Bland damerna höjde sig Kicki Wahlberg till hög nivå, vann den s.k. Ullevi-kannen, hamnade i landslaget och kvalificerade sig för VM-bataljerna i Moskva. Bakom alla dessa framgångar döljer sig en sällsynt skicklig instruktör Bela Rérrich, som i sin tur saluterar sektionens basen Sten Rudholm för ett inspirerande ledarskap.

HANDBOLL: Det tar emot

Säsongen som gick hade länge en angenäm doft av det guld, som även i division II om också mest av symboliskt slag omger en serieseger. Våra handbollare var in i det längsta med i klappjakten mot målsnöret, men på allra sista tampen blev de undanträngda och förvisade till att ytterligare ett år framöver mogna före det avgörande steget upp i allsvenskan.

Den nya säsongen är redan i gång och största glädjeämnet kan redovisas i form av en klar seger över AIK. Varje sådan seger brukar bära vidare över mera långvariga förluster mot andra klubbar, men i och med att den kalla matematiken inte räknar med vällustiga känslor i samband med att AIK läggs på rygg

är man numera inom sektionen beredd att plocka hem även mera normala och poänggivande segrar. (Sedan dess har det dock backat utför och en degradering tycks ligga på lur...)

ISHOCKEY: Bronsmedaljer i SM

Efter att sex år i följd ha dominerat marknaden och vunnit alla svenska mästerskap kom vår ishockey fram till den stoppbom, för vars passerande det krävs alldeles extra insatser i form av en generationsväxling. Vår sjunde raka SM-titel uteblev därmed, och det var illavarslande nog i och med att konkurrenterna runt omkring blev sjusärdeles levnadspigga vid upptäckten att den stora ishockeykolossen gick att vältas på ända. Ännu ett år gick och ännu en SM-titel såg vi inte ens röken av. Och vad ännu värre var just det olycksdrigra året var att vi misade den guldgruva som ishockeyns slutspel innebär. När senaste säsongen tog vid var situationen alltså så bister den någonsin kunde vara.

Tre nyförvärvade länkar i vårt anfall bands i hårda bojor av sin gamla klubb och Djurgården tvingades halva säsongen ägna sig åt improvisationer. Med en enastående vilja och med diverse personliga uppoffringar hölls grytan dock kokande och slutet på det hela blev att vi nådde finalspelet, och där lade beslag

på bronsmedaljerna. Bland de gladaste segrarna i slutspelet plockar man givetvis fram de två matcherna mot AIK. När krut- och tobaksröken skingrades i Johanneshovshallen efter dom smållarna hittade vi våra kämpar som segrare med sammanlagt 13—2. Men vid sidan härav fanns det många andra goda karameller att suga på. Bara en sådan sak som att få ge Västra Frölunda betalt för en massa gammal ost genom att slå dessa vilda västerns iskrigare i slutspelet med 6—2 smakade fågel. Att vi några dagar senare i samma slutspel idkade öppna dörrens vänliga politik och lät samma Frölunda vinna med 12—1 tillåter vi oss nämna mera i förbifarten.

Säsongen hade som största behållning — utöver alla kontanta slantar — gett besked om att operationsknivarna satts in på rätt sätt i det gamla ärriga mästartlaget och skapat ett framtidsgång av format. Vad som också redan skett efter bara någon veckas medverkan i den nya allsvenska säsongen tyder ytterligare på chefsläkaren Arne Grunanders förmåga. Tillsammans med sina underläkare, psykologer och annan sakkunskap kan han själv och alla vi andra glädjas åt ett puckarlag, som gör att det talas om en ny Djurgårdsvår.

Arbetet i de djupa leden har inte minst bidragit till livslusten i A-laget. Många fina juniorer har mognat för inträde bland de fullvuxna hejarna.

KONSTÅKNING: Alla tre prispallarna våra

Det största året hittills i vår unga sektion för vackra runors ristande i isen. Inte nog med att Britt Elfving upprepade sin SM-triumf från året innan — därtill nådde påläggskalvarna, om man får uttrycka sig så om alla våra figurflickor, fram till klassen näst intill mästartklassen. På den stockholmska konståkningsfronten blev Britt mästarinna och drog med sig Görel Sigurdsson och Christina Carlsson på platserna närmast intill. Bland juniorerna tog Eva Hermansson hem mästartiteln, både den i kungl. huvudstaden och den gällande hela riket, alltså svenska mästerskapet.

Den djurgårdska överlägsenheten demonstrerades kanske mest effektivt vid SM, där alla tre prispallarna bestogs av djurgårdsflickor, Britt, Görel och Christina alltså på var sin pall. Och hade man hunnit snickra till även en femte pall skulle där stått ytterligare en djurgårdsflicka vid namn Christina Skarby. Mer överlägset kunde inte slås fast att Djurgården definitivt övertagit hegemonin inom den svenska konståkningsvärlden.

ORIENTERING: Hyggligt i 10-mila

Den rätta blåfärgen pryder väl alltså inte upp de mest kvalificerade prislorna, men det jobbas starkt i sektionen, och snart kanske det också kommer att hända stora saker. En hygglig placering i det krävande 10-milaloppet har satts på pränt.

SKIDOR, BACKE och LÅNGD: Vasaloppsminnen

Här vill det sig inte trots stora ansträngningar att få upp våra hoppare i luften igen. Vid SM blev det inga mer givande luftfärder, men vid stockholmska mästerskapen är Djurgården alltså jämt med och slåss om titlarna med hygglig framgång. Vad längdlöparna beträffar är egentligen endast de som stakar de 9 milen i Vasaloppet en påminnelse om att Djurgården en gång i tiden var landets ledande. Vi hade en rad djurgårdare med i Vasaloppet, och de flesta skidade från Sälen till Mora i en stil och i ett tempo som Gustav Vasa Eriksson inte skulle gjort bättre. Så fick de också sitt välförtjänta diplom och därtill sitt eget svettiga anländande in i målet förevigat på ett foto mot postförskott.

SLALOM: Pia stort trumfkort

Här är det mera en idrott i tidens smak. Det märks både genom det stora antalet aktiva i vår sektion och genom att denna redovisar en rad mästartitlar vunna på de stockholmska breddgraderna. Även vid SM för juniorer i storslalom skrevs det historia genom våra ungdomars triumf: Pia Degermark tog den individuella titeln och tillsammans med Louise Mörner och Anne Röhs plockade man även åt sig lagmästerskapet. Herrarna lika duktiga med DM-triumfer på hemmabanorna.

TENNIS: Ungdomar

Verksamheten pågår på lugn ungdomlig nivå.

TVAMANSSEKTIONEN: Vasst par tog SM

Vår minsta sektion innehåller två bobsleighåkare. En så liten sektion att vi egentligen inte heller kallar den för sektion, där den annars skulle ha nr 18. Men det är en liten vass avdelning i Djurgården med ett svenskt mästerskap hemfört till oss av Carl-Erik Eriksson — som ju blev mästare även året innan — och som vinnare av SM-tecknet noterar man också Erik Wennerström trots att dennes uppgift är att sitta och bromsa käl-

ken. Men får man tro Carl-Erik själv är bromsaren minst lika betydelsefull som den som sitter längst fram och styr.

DAMSEKTIONEN: Handbollstriumfer

Kanske vårt allra bästa år på spinnvidan med så mycket segrar, att inte ens Aina Ekvall kanske hunnit fatta allting. Mest har ju vår damsektion siktat in sig på handbollen, och där har också framgångarna kommit på löpande band. När allting var över efter en hektisk säsong så framstod som summa av all kardemumma, att Djurgården var uppe i allsvenskan i handboll. Ett strålande resultat av den ungdomliga giv, som i en följd av år präglat damsektionens målsättning. Alla andra karlbetonade sektioner svänger gärna på hatten för så duktiga kamrater.

ÖVERSTYRELSEN: Mera medlemmar välkomna!

Sedan årsmötet omvalt Hugo Cane-man till ordförande och i övrigt verkställt sitt val konstituerade sig överstyrelsen med Carl-Hjalmar Bodman som vice ordförande, Bo Hedvall som kassör, Karl Liliequist som sekreterare samt Hilding Lövdahl, Rolf Theblin och Per Bergström som ledamöter med varierande arbetsuppgifter och med Gunnar Dahlfors och Bengt Jäderholm såsom suppleanter. I ett tidigt skede blev arbetsstyrkan reducerad i och med att Pelle Bergström bröt upp från fädernejorden och bosatte sig i den skånska myllan kring främlingslägret i Rögge.

Det administrativa arbetet, vilket för styrelsens del mycket handlat om inte alltid så lättskötta ekonomiska problem, tenderar att öka i samma takt som vår förr så stora idrottspublik minskar. Som en god stabil grund skulle vi ha våra över 3.000 medlemmars årsavgifter, och en ännu stabilare grund bleve det om antalet nådde den siffra på 10.000 som vi har som vårt mål. Trots halvtidsanställt folk på vårt kansli med som väsentlig uppgift att få medlemmarna att betala sina avgifter måste det noteras allt för mycket eftersläpning med detta betalande. Pappersmedlemmar kan vi troligen få hur många som helst. Det är medlemmar, som gör rätt för sig i form av den blygsamma tributen till att hålla vår förening i gång — det är sådana medlemmar vi vill ha i vår krets. Dessvärre frågar flera medlemmar mera efter att få friplåtar till våra evenemang än att klämma fram med årsavgiften.

Kontakten mellan ÖS och samtliga sektionsstyrelser har gått friktionsfritt. Detta exemplifieras inte minst i vårt förtroenderåd, där samarbetsviljan och

förståendet för varandras behov och idéer alltid varit för handen.

EKONOMISKT: Vändkorsen står stilla

Vid sidan om allt det idrottsliga förekommer också en massa ekonomiska saker, vilka i detta sammanhang har sin särskilda berättelse. Liksom i fjol avslöjas det i denna att rörelsen inte gått ihop. Det har redan antytts orsaken härtill: den stora idrottspubliken låter sig inte lika gärna lockas in genom vändkorsen. Fotbollsfinalens stora publiktillströmning på Råsunda var en tillfälligheternas sak. Tillfälligheter som spelat fram en publiksak och därmed en kassapjäs. Men en enda stor fotbollsmatch fyller inte alla tomma kassaskrin och nya svåra ekonomiska avgöranden står därför på föreningens program.

Vårt 75:e verksamhetsår fick en topp på födelsedagen den 12 mars i samband med jubileumsfestligheterna i Stadshuset. Man kanske i sådant sammanhang inte skall tala om en stor arrangörstriumf, även om alla ska veta, att det låg ett drygt jobb bakom allt det som till sist klaffade, men visst var vi lyckliga och visst var vi stolta på vår stora högtidsdag. Hela idrotts-Sverige ställde ju upp och tog plats vid våra bord i Gyllene salen efter att dessförinnan ha framburit många vackra skänker och smickrat oss i erkännamma och tydliga uppriktiga ordalag. Jubileumsfesten blev en maning till att inte låta oss sövas av smickrets honung utan att än mera skärpa krafterna. Resultaten har också kunnat redovisas.

Visserligen är vi mitt uppe i en ny säsong, ja för Djurgården är det ju säsong året runt, men man vill gärna stanna upp något litet vid ett årsmöte och se tillbaka. Vilket år har vi inte lagt till handlingarna, vilket år av glädje och oro, vilket år av framgångar och förtröstan! Att det även detta år gått oss så väl i händer finns det många att tacka för. Många i de djupa leden, som inte ens får sina namn nämnda, gör på sitt sätt ett lika värdefullt arbete som de stora guldomskimrade hejarna. Det finns många att tacka för ett gott helhjärtat arbete. Alla våra ledare, alla våra vänner antingen de finns i den egna förreningskretsen, i Sällskapet Gamla Djurgårdare eller i Supporterklubben eller rentav helt utanför den blårandiga stora familjekretsen. Allas arbete och allas stöd ligger bakom att den säsong, som med denna berättelse nu läggs till de historiska handlingarna, blivit vad den blivit — en gyllene minnesrik säsong. Och därmed slut på 75 år och väl mött på nästa sida, på väg mot de 100!

K. L.

Hård i nyporna

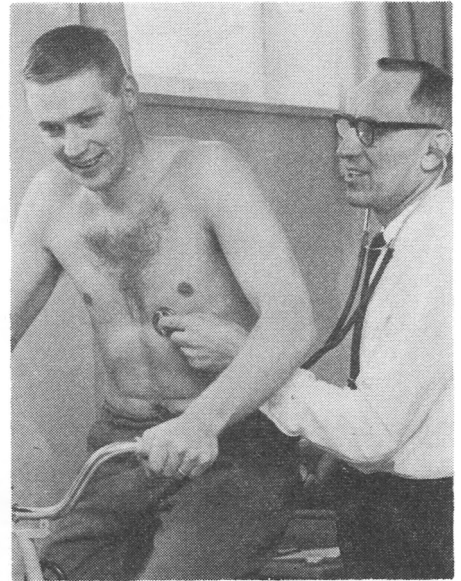
Säg namnet på en djurgårdare, som finns med bland två allsvenska guldmedaljer i fotboll och ungefär ett halvdussin guldsfärd i ishockey och därtill har silver i VM-fotboll och olympiskt brons i ishockey. Nej, det är inte Tumba och inte Knivsta. Det är i stället Knutte Hallberg, kombinerad fotbollstränare och massör. Nu har Knutte avancerat till överste massör för svenska landslaget i fotboll, och till inte ringa del var det hans förtjänst att vårt dödsdömda landslag hösten 1966 nådde sådan form, att vi kunde lägga Portugal på rygg. Inför den matchen var halva laget i spillror och även under matchen blev det smällar, men genom raska språngmarscher fram till offren kunde Knutte i rätt ögonblick ta itu med skadorna och få liv i de svenska benen.

Knutte Hallberg var ursprungligen brottare i Lennart Öbergs sektion och skaffade sig där den hårdhet i nyporna, som behövs i massörsjobbet. Från brottningen gick han till en GCI-kurs och en anatomikurs på Karolinska, innan han kom ut i jobbet. Till att börja med bland skolbarnen i Hjorthagen, sedan till Värtans IK och så till sist till Djurgården år 1957. Då fick han med sig från Värtan ett par herrar vid namn Jompa Eriksson och Lasse Broström, två hårdingar, som inte kunde vara i gång utan Knuttes hårdhanta massage...

I en brytningstid fick Knutte även hoppa in som tränare för fotbollen och kunde uppleva guldsegern 1959 och den följdes sedan av guld 1964. Vid sidan såg han till att våra ishockeykämpar hölls varma och mjuka så att de kunde pucka till oss en rad SM-titlar.

Nu är Knutte Folksams idrotts- och gymnastiklärare med stor och framgångsrik praktik. Och så sköter han som sagt landslaget i fotboll.

— När jag hade hand om en del av landslagsmaterialet förstod jag varför Djurgården tog det allsvenska guldet i höstas. Det var inte nog hårdhet i landslagsspelarna. Djurgården hade däremot genomtränade spelare. Det avgjorde guldets placering, säger Knutte.

Knutte Hallberg testar före landslags-spelaren Harry Bild: Här var det prima kondition men sämre på andra håll i de blågula leden.

Jubileumsmöte på tre: Nocke Norden-skjöld uppvaktas så intensivt av Anna Dettner, att AIK:s och Stadions Lennart Svensson är beredd att ge Nocke ett handtag...

MEDLEMSAVGIFTER

för Djurgårdens Idrottsförening utgör t. o. m. det år medlemmen fyller 18 år 10 kr och fr. o. m. det år medlemmen fyller 19 år 25 kr. Ständig avgift för medlem som tillhört DIF i minst 10 år är 150 kr. Ständig avgift för nyutträdande medlem 300 kr.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22.

BETALA DIN ÅRSavgift UTAN DRÖJSMÅL!

Djurgårdens många sektioner var ungdomligt representerade i stora mottagnings-trappan i Stadshuset, där de paraderade vid gästernas upptåg till Gyllene Salen. Här har Lennart Öberg mönstrat sin skara och kontrollerat att allt är som det skall vara. Det är bara att vänta på klockslaget . . .

Brottningssektionen 55 år

Djurgårdens Idrottsförening bildades den 12 mars 1891=75 år.

Djurgårdens brottningssektion bildades den 13 januari 1911=55 år.

Brottningssektionens 1:a ordf. var Hjalmar Johansson. Efter honom har denna post innehafvats av Axel Schörling, Henrik Svensson, Knut Wasström, Hugo Brämström och sedan år 1944 av Lennart Öberg. Det är inte många, som skiftat på den posten, men färre är det nog på kassörsposten. Gottfrid Svensson var kassör från starten och innehade denna syssla i 39 år! Därefter kommer David Karlsson, Lennart Carlsson och sedan 1955 Axel Brun. Sekreterarjobbet har skiftat under kortare perioder bl.a. mellan Harry Rosin, Erik "Bagarn" Nilsson, Åke Alm, Sven Hellborg och nuvarande sekr. Bertil Anér, som innehaft denna syssla sedan år 1950.

Sektionen har under de gångna 55 åren haft många framgångar, som placeringar på OS, VM, EM samt Baltiska och Nordiska Spel. Även svenska juniormästare, Svealandsmästare och ett otal DM.

Vår genom tiderna framgångsrikaste brottare har varit Edvin Vesterby med 14 individuella mästerskap och 2 i lag. Det var tur för oss att Edvin landade så nära Stockholm, när han kom roende hit från Estland, att han hittade ned till Dö-

belnsgatan 97. Vi hoppas, att hans söner skall axla Edvins mantel. De är på god väg, Benny och John, trots sina ringa vikter på 37 resp. 42 kg. Det ska böjas i tid, medan järnet är varmt.

Största framgångarna är väl Fritte Svenssons 1:a placering i VM, bantamvikt år 1922 och Edvin Vesterbys silvermedalj i OS år 1956 i Melbourne.

Djurgårdens brottningssektion kan redovisa 50 svenska mästerskap under de 55 åren, närapå ett mästerskap varje år. Den första mästaren var Gottfrid Svensson år 1911 och den sista Esko Kaikkonen år 1966.

Följande har tagit hem svenska mästerskap:

Edvin Vesterby	14+2=16
Gottfrid Svensson	7
Einar Karlsson	5
Georg Nilsson	5
Fritz Svensson	4
Anthal Lazslo	3
Nils Landberg	2
Sture Söderqvist	2
Knut Wasström	2
Esko Kaikkonen	1
Hans Pettersson	1
Göte Rönn	1
Östman	1
	<hr/> =50

● DA BLEV DET FALL . . .

Om man jämför brottningen förr och nu, så borde det väl inte vara någon större skillnad. Själva brottningen är väl sig lik, då den ju går ut på att lägga motståndarens bägge skuldror i mattan. Då har man vunnit på fall. Numera är det inte så lätt, då det skett en rätt markant utjämning. Tidigare utgjordes topparna av en 2 å högst 3 man i varje klass, då det numera kan räknas med ett 10-tal i varje klass.

Reglerna har ändrats väsentligt. Förr i tiden skulle brottarna hålla på tills fall inträffade och det kunde ju ta timmar. Den längsta match som gått inträffade under olympiaden 1912, då en match varade i 12 timmar.

För att undvika sådana långtradiga

AIK-ordföranden Gösta Ellhammar hörde förstas till gästerna vid vårt jubileumsbord i Gyllene Salen och ses här i sällskap med Karin Sjöström. Det är säkerligen inte av oartighet, som Erik Extergren vänder henne ryggen. I stället tycks både Erik och Gösta ha sitt intresse riktat mot talarstolen, från vilken Prins Bertil just berättar sina minnen och hägkomster kring Djurgården.

En kampsång för brottare

Brottarnas ledare sedan årtal tillbaka: Lennart Öberg.

matcher kortade man ned matchtiden till 20 minuter och övergick till poängberäkning. Matchtiden har ändrats från 20 till 15 min, 12 min. och nu 10 min. fördelade på 2 omgångar om 5 min. vardera med 1 min. paus. Nu kommer matchtiden att ändras till 3×3 min. med 1 min. paus mellan ronderna, egalt med boxningen. Men en sak är i alla fall klar, det är inte förbjudet att vinna på fall med ett snyggt kast från stående.

● INGEN VÄN PÅ MATTAN!

Vad är det som varit roligt och tvärt om under de 55 åren med våra brottare. Om de första åren vet vi ej så mycket, men efter 1931 har det väl hänt en del. Som aktiv var det alltid spännande, när man drog på sig Djurgårdstrikån. Jag har och har haft många vänner bland brottarfolket, men jag har aldrig haft någon vän på mattan och det anser jag att ingen ska ha. Sin motståndare ska man ha på rygg så fort som möjligt. Det har varit många roliga stunder med segrar och nederlag under min 20-åriga brottarbanan. Jag har blivit 2:a resp. 3:a och 4:a på stora SM, svensk juniormästarte och några DM får väl duga.

Som brottarledare förändrades mitt engagemang inom brottningsen. 1940 kom jag in i brottarstyret. Det har väl skett en del förändringar sedan dess. Den största förändringen är den stora publikminskningen. Under mina första år som brottare hade vi publik överallt i landet. Nu är det dåligt publikunderlag och Stockholm har särklassigt det sämsta publikunderlaget, varför Brottningsförbundet lägger de största tävlingarna och landskamperna ute i landsorten. Vad ska vi nu leva på, när vi inte kan få tillbaka ett öre på vår sport?

Förr kunde vi tjäna ganska bra på tävlingar i Cirkus, Polishuset, Alvikshallen, Eriksdalshallen och vår klubblokal var alltid fullsatt, när vi hade en liten tävling där. Kan det bero på, att vi hade brottare, som folk ville se? Namn som Calle Westergren, Rudolf Svensson, Ivar Johansson, Axel Cadier, Rudolf Svedberg, Einar Carlsson, Herman Tufvesson, "Granit"-Gösta Andersson, Ace Grönberg, Gösta Frändfors m.fl. Det var namn, som fanns i allas

Våra starka karlar i brottningsen kan inte bara allt det där om halvnelson, backhammer, flygande maror och nedpressade bryggor. De kan också skriva vers. Hör här bara:

Mel.: Svarte Rudolf

Se, starka karlar de dansar
de svänger sin nacke och ler,
och bröstet är fasta som pansar,
en aning av Simson dom ger.
Om livet på flickan läggs "krattan",
hon bävar och sakta hon pep:
"Försök nu och håll dej på mattan,
och kom inte med några knep!"

De karlar som kvinnorna dyrka
har inte nån filmhjäntes charm,
nej, de skall ha Goliats styrka,
och kraft i sin seniga arm.
En flottare karl hon ej finner,
en man som beständigt har "träff"
och som alla flickhjärtan vinner
är brottare i D.I.F.

Han kanske ej hemma i jazz ä'
och kan inte alls jitterbug,
men gäller det brottareklasser
så vet han hur man tar mot hugg.
Han tar inga pris uppå baler,
men hemma på byrån det satts
troféer och silverpokaler,
som erövrats i någon match.

Ja, Djurgårdens namn skall han bära
mot segrar i kommande år,
och han skall försvara med ära
det namn som i klubbmärket står.
Han skall vinna många bataljer,
och kämpa på lek än en gång,
han skall vinna många medaljer,
och därför han ägnas vår sång...

Vi höjer för brottar'ektionen
ett leve ur hjärtan och hals,
— må aldrig ni tappa bort tonen
i Djurgårdens Brottarevals.
Låt alla rivaler få dansa
på mattan i lekande swing,
med lager vi er så skall kransa,
och bära i gullstol er 'kring.

Det finns många karlar i Sverige
som nog äger form och teknik,
men ni som bär Djurgårdens färg ä'
dock grabbar med särskild fysik.
Och därför så klappar det hjärtan
för er på ett särdeles vis,
från Hammarbyhöjden till Värtan
man sjunger i dag Edert pris.

medvetande. Jag vill inte påstå, att brottningsen var bättre då, kanske i många fall sämre. Det är väl så, att brottningsen i dagens läge räknas ej till publikporterna. Det är inte bara i brott-

Djurgårdare i Amerika

Lennart Carlsson, brottningskassör före nuvarande Axel Brun, har varit bosatt i USA sedan årsskiftet 1958—1959 och hans nuvarande vistelseort är Hollywood.

För dem, som ej känner Lennart sedan hans tid i brottningssektionen vill jag i all korthet lämna en liten presentation. Lennart blev medlem i vår brottningssektion 1933 och tränade brottningsen i ca 8 år. Han gjorde inte så mycket väsen av sig, men ett KM för juniorer tungvikt samt en serietitel för juniorer hann bli hans skörd, innan han började med tyngdlyftning. Som tyngdlyftare representerade han Konsum och där blev han Stockholmsmästare för juniorer. Han ägnade sig samtidigt åt akrobatik.

Lennart tillhörde fortfarande DIF:s brottningssektion och var nere då och då på Döbelnsgatan. Han hade aldrig lust att tävlingsbrottnas och "Gotte" Svensson var förbaskad på honom för hans ovilja att ställa upp och hjälpa till vid någon serietävling.

År 1950 blev han invald i brottarstyret som adjungerad, blev sedermera kassör efter David Karlsson och innehade denna post tills han vid nyårsskiftet 1958—59 lämnade Sverige för ett nytt arbetsfält i USA. Han hamnade först i Chicago som resemonter för Hugins Kassa-Register. Efter 5 år lämnade han Chicago för Hawaii och sedermera åter tillbaka till fastlandet, närmare bestämt Los-Angeles.

På andra sidan Atlanten har hans tankar alltid varit hos Djurgården och han är alltid intresserad av att få veta, om det händer något stort inom föreningen.

B. Anér.

ningen man kan tala om dåligt publikunderlag. Jämför dagens idrott och den tid, då Gunder Hägg slog sina världsrekord på fullproppade idrottsarenor.

Och så har ju TV gjort sin entré.

Vi som jobbar med brottningsen och intresset för den kommer nog att fortsätta med ett lottblock på fickan eller hoppas få någon annan idé att skaffa fram pengar till hyra, lyse och gas.

Lennart Öberg
(brottare-bas)

Målerifirma ÖRNMARK

Östermalmsgatan 84

Stockholm Ö

Telefon 08/67 03 40

Djurgårdens Kavalkad

Inbundna årgångar av Djurgårdaren
1951—1966

Massor av spännande läsning
för alla Djurgårdare

Pris inbunden bok kronor 25: —

Beställes genom DIF, Stadion, Stockholm Ö

SPORTPRISER
GÅVOR och
PRESENTER
i ädelt urval

Välkommen till

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholms-butiker:

Drottninggat. 6	Tel. 20 15 85/20 32 96
Eergelgatan 21	21 30 20
Götgatan 87	42 77 59
Hornsgatan 56	41 42 73
Farsta torg	64 41 41
Hässelby strand	89 35 35
Vällingby plan 6	87 10 80

Även en baksida kan vara snygg
i UMBRO-dräkten från
"Köpings"

FOTBOLL
BANDY
HANDBOLL
ISHOCKEY

Gör som landslag,
mästare och tusen-
tals klubbar med
anspråk på att få
bra utrustning till
fördelaktigt pris —
kontakta affären
med traditioner i
svensk idrott

(Tage Gustafsson)
Glasgatan 12
Köping

Ensamförsäljare för

dräkter i Sverige

En stöt från guldet

Det är livligare än någonsin i vår lilla fäktsal. Fäktare och moderna fem-kampare trängs varje kväll för att kunna förbereda sig för Olympiaden i Mexico. Det är en ny fläkt att se hela landslaget i femkamp hos oss och många av dem tävlar i fäktning för DIF. Björn Ferm tillhör redan nu våra bästa fäktare, men hans specialitet är simning och löpning. Stort hopp för medalj. Hans Jakobsson, vår lille världsmästare, blev i år än en gång finalist i junior-VM på värja och samtidigt 8:de i junior-VM i femkamp. Världsspecialisterna fick också sin VM-medalj i seniorklassen i Moskva. Carl von Essen och Janne Skogh tog hem en bronspeng i den stora drabningen.

Janne Skogh började hårt redan i januari i världens största värjtävling i Milano — Coppa Sperafico. Han blev tvåa efter omfäktningen. Grabben hade verkligen otur. Det skilde endast på en stöt för att få guldet. I juniorklassen vann vi svenska och nordiska mästerskapen genom Hasses fina insatser.

På spinnsidan briljerade Kicki Wahlberg. Hon vann Ullevikannen, kom med många gånger i landslaget och deltog även i VM i Moskva. Vår svagaste sida är damfloretten, men flickorna Birgitta Rudholm, Anne-Charlotte Arnell och den lilla Mollvidsson har bestämt sig för att ta upp striden med framgång mot den sympatiska världsmästarinnan Kerstin Palm.

Vår starkaste sida är fäktarbasen Sten Rudholm. Han är det ena ögonblicket i Riddarhuset, fullt sysselsatt med sitt arbete och i det andra löser han junior-DM-tävlingens plakettproblem i fäktsalen. Fantastiskt!

Béla Rerrich

Rätt nya i Djurgårdsfamiljen är våra fäktare, som inte har några 75 år på nacken ens sammanlagt i den här kvartetten. Den består av de lovande ungdomarna Arnulf Ranung, Ann Molvidson, Agneta Erell och Ann-Charlotte Arnell.

Bowlarna ropar efter fotbollshjälp!

I fjolårets Djurgårdaren kunde läsas, att bowlarna haft ett mellanår och räddat sig kvar i div. II med ett nödrop. Säsongen 1965—1966 hamnade emellertid A-laget på näst sista plats, vilket betyder div. III denna säsong. För närvarande har 4 raka segrar inkasserats och kanske vi hoppas på att börja klättringen uppåt igen. För nog bör Djurgårdens bowlare höra hemma i bowlingallsvenskans högsta klass, där man tidigare medverkat på ett förnämligt sätt.

Vägen dit kommer emellertid att bli svår, särskilt som en förnygringsprocess pågår inom sektionen. De gamla pålitliga kämparna slutar den ena efter den andra och för de yngre efterträdarna tar det tid att komma "i stöten". Bowling lär man sig inte spela på en dag.

I sektionens snart 50-åriga kartotek finns många kända djurgårdare, t. ex. Gustav Ekberg, Fritiof Rudén, Ala Ahlström, Carl Karlstrand, Rudolf Kock, Greven Andersson, Fritiof Sund, Sören Egerblom, Evan Pettersson, Böre Gundberg, Ivar Hörberg, Munko Lindbergh,

Bingo med fotboll

Fotbollssektionen har sina egna bingo-aftnar och "spelar" ihop med Vällingby. Varje tisdag och torsdag kl. 19.30 kör man på rest. "Mitti" vid Vällingbyplan 2. Där kan du alltså få träffa guldspelare från allsvenskan och se hur dom gör sig i bingo.

Gunnar Bengtsson, Hugo Grönkvist m. fl.

De flesta av dem på sin tid bollspelare i Djurgården och som efter bollskornas läggande på hyllan fortsatte med bowlingen, där ära och berömmelse skördades, såsom världsmästerskap, svenska mästerskap, landskamper, seriemästerskap m. m. Av de ovan nämnda rullar fortfarande med den äran Sören Egerblom och Ivar Hörberg sina kära klot. Nuvarande ordföranden Bertil Johansson har även spelat i landslaget.

Då det förefaller, med stöd av ovanstående, som om gamla fotbollsspelare har lättare att komma underfund med det svåra bowlingspelet, riktar vi en varm förhoppning till den nuvarande generationens bollspelare att komma och pröva lyckan hos oss. Kanske det även ibland er finns ämnen till bowlingmästare. Heja Knivsta m. fl.!

För att återgå till nuet kan nämnas,

X-ets lilla krönika

Tiden går fort när man är lycklig säger ordspråket. Magazinet Djurgårdaren synes göra oss medarbetare till lyckliga människor ty man hinner ej avsluta föregående krönika förrän redaktören tycks vänta sig nästa alster.

Frågeställningen blir, vad skall den som lämnat de officiella uppdragen i DIF, hängiva sig åt för "stoff" med anknytning till föreningen i krönikan denna gång?

Fallet Saltö har givetvis viss djurgårdsanknytning med tanke på Jan Svensson (som kommer till oss!) men den detaljen har så många, alltför många, redan sysslat med så att den som kanske "vet mest" avstår från vidare kommentarer...

Ake Erixon.

Nåväl, en viss kronologi måste den "utomstående" fortsättningsvis använda sig av. Jag brukar ju alltid ha några s. k. huvudämnen att analysera vid detta tillfälle.

Först som vanligt Överstyrelsen, som enligt min och många andras, både inom och utom föreningen, gjort en stor förlust i och med Hugo Canemans avgång. Må alla goda krafter förena sig till hjälp åt Carl-Hjalmar Bodman att axla Hugos mantel.

Ledsamt är att min efterträdare Pelle Bergström så snabbt föredrog att bli skåning i stället för djurgårdare, men "Pollenkungen" synes ha fått stor nytta av honom. Vi får hoppas att Pelle B. inte framför sitt tack i form av plats "ovan strecket" på vår bekostnad. Då slutar vi med vitaminerna.

★

Bandyn lyckades ej infria de förhoppningar jag ställde på den i förra krönikan, dvs. klara sig kvar i div. I och samla tillräckligt med åskådare för att klara finanserna, men vintern var be-

att årets DM ej medförde några framgångar.

Däremot lyckades vi bättre i SM och BSM. Sören Egerblom glädde med att komma på 12:e plats i SM:s slutspel och i BSM gick både Egon Pettersson och Leif Strand till slutspelet, där de placerade sig på 26:e resp. 31:a plats.

Sektionen har i år haft en god ekonomisk ställning, främst tack vare diverse arrangemang, som tillskjutit pengar till kassan, såsom arrangerandet av DM och vår egen tävling. Lottförsäljning med anledning av 75-årsjubiléet har givit sektionen en del inkomster. Vissa fredagar har Bingo anordnats för sektionsmedlemmarna, vilket även gett gott ekonomiskt utbyte. Dessa biinkomster har bl. a. kunnat finansiera köp av nya skjortor till samtliga aktiva medlemmar inom sektionen.

Bland nya medlemmar i sektionen kan nämnas storsångaren Rolf Björling. Då vi även har Nils Dannberg, är sången väl representerad i sektionen, där det för övrigt råder en strålande kamratanda.

Gunnar Bengtsson

svärlig så den senare delen må vara den förlätlig.

Frågan är om de till kommande vinter får bli så "bra" att de åter vinner div. II med tillhörande stora utgifter och små inkomster — det blir inte lätt för

vänner Gösta Sandberg att avväga den matchningen.

Innan övergången till fotboll — låt mig få ägna några vänliga rader av lyckönskningar till små och stora konst-åkare med ledare, som på ett så skick-

Ett ekonomiskt år gav back

Vinst- och Förlusträkning 1.7.65—30.6.1966

	Intäkter	Kostnader	Vinst	Förlust
Bandy	12.744: 09	49.181: 54		36.437: 45
Bordtennis	1.849: 50	3.774: 80		1.925: 30
Bowling	14.023: 75	14.365: 70		341: 95
Boxning	6.011: 17	8.940: 85		2.929: 68
Brottning	12.332: 72	18.150: 30		5.817: 58
Curling	4.755: —	4.752: 85	2: 15	
Cykel	12.190: 79	9.077: 21	3.113: 58	
Damsekt.	2.046: 50	3.458: 74		1.412: 24
Fotboll	478.480: 13	673.228: 57		194.748: 44
Fäktning	15.341: 55	14.084: 57	1.256: 98	
Handboll	620: 71	7.246: 29		6.625: 58
Ishockey	533.843: 11	513.463: 71	20.379: 40	
Konståkning	14.339: 43	15.415: 11		1.075: 68
Orientering	1.946: 75	2.431: 81		485: 06
Skidor	526: 12	3.283: 86		2.757: 74
Slalom	3.254: 30	8.419: 13		5.164: 83
ÖS	69.346: 23	43.071: 72	26.274: 51	
	1.183.651: 85	1.392.346: 76	51.026: 62	259.721: 53
Årets förlust	208.694: 91	—: —	208.694: 91	—: —
Kronor	1.392.346: 76	1.392.346: 76	259.721: 53	259.721: 53

Det
här
med
pengar

Det här är de två män kring vilka de flesta pengarna i Djurgården rör sig, till vänster huvudkassören Bosse Hedvall, till höger ishockeykassören Lasse Lindgren. Det handlar om slantar av miljonstorlek, vilka både kommer och (tyvärr) går.

ligt sätt håller sin ledarställning i svensk konstfäktning.

★

Fotbollen har av naturliga skäl blivit den sektion jag mest har kunnat följa dels som sekr. i Sv. FF:s seriekommitté där, vad som än skrivs i de s. k. stora bladen om Djurgårdens fotboll och fotbollsspelare, föreningen har ett mycket gott namn, dels i samråd med Ola Edlund i den svåra men väl så intressanta uppgiften som rådgivare åt sektionens årsmöte evad det gäller styrelsens sammansättning. Och med denna sammanhängande problem att skapa en ledarkader som förenar alla de goda och kloka egenskaper som behövs i dagens och inte minst i morgondagens fotboll. Jag tänker inte minst på den nyordning som förestår i svensk fotboll, en nyordning som kommer att ställa hårdare krav på sektionsledningen än tidigare.

★

Vad använder man då för synpunkter på en sektionsstyrelsens sammansättning? Borde inte en ledning som skapat förutsättningar för årets framgångar vara den bästa? Tyvärr kan man inte obetingat svara ja på den frågan, ingenting är så bra att det inte kan bli bättre. Därför måste man söka vidare i våra kretsar för att få tag i folk som helhjärtat kan gå in för de olika speciella uppgifter som sektionsledningen har i såväl trevliga utåtriktade PR-historier som mindre angenäma operationer inåt. Man måste även se till att få "levande" kontaktmän med alla dem som önskar stödja Djurgårdens fotboll på olika sätt. Ett arbete som kanske är mera krävande än själva styrelsearbetet.

★

Svenska mästerskapet 1966 i fotboll är sannolikt en av föreningens största framgångar genom tiderna med tanke på alla de nya krafter, många helt okända, som fick Fotbolls-Sverige att spärra upp ögonen av pur förvåning. Många (de avundsjuka) tolkade våra framgångar som svensk fotbolls undergång, men flertalet fotbollsledare i landet var verkligt imponerade av djurgårdslaget och önskade få taga del av den undermedicin som Sigge Bergh & Co lyckats tillreda. Må det receptet bevaras väl och av laget användas endast

PANG I BYGGET:

Värjféktarna MÄSTARE på sista stöten

I pressläggningsögonblicket ringer vår fäktordförande Sten Rudholm till Djurgårdarens redaktion och undrar:

— Vi kan väl få med något om senaste bragden? Vi vann lag-SM i värja för första gången i Djurgårdens historia!

Svar från tjänstgörande redaktionschefen:

— Visst, det måste vi ha plats för även om pressarna måste stoppas. Så här på slutet av året behöver vi något extra trevligt att förgylla tillvaron med. Vår lyckönskan till SM-triumfen.

— Tackar så mycket, vi är också glada som aldrig förr. Att tänka sig att vi kunde bryta FFF:s monopolställning på lagvärjan. Och sista stöten blev avgörande...

Det hörs att Sten Rudholm är belåten, och inte mindre belåten måste Béla Rerrich vara. Det är han som gett våra värjmän råg i ryggen och därtill gett dem det mesta i den svåra konsten att hantera en värja.

Och hur gick det nu till i den dramatiska striden?

I två dagar rasade kampen. När det blev dags för finalstrid stod FFF och Djurgården emot varandra. Match efter match följdes man åt tills man var framme vid sista drabbningen mellan Djurgårdens juniorvärldsmästare Hasse Jacobson och årets individuella mästare Carl Erik Broms. Även i denna inbördes match följdes man åt, men 10 sekunder före slutet lutade segern över i FFF-favör. Då kunde Hasse Jacobson emellertid pricka in en stöt och kvittera till 4—4, varmed FFF:s försprång med 6—5 var utjämnat till 6—6. Sedan avgjorde stötfördelningen med stor övervikt för Djurgården att mästerskapet blev vårt.

Bäst i det segrande laget: Carl von Essen med ?? segrar på 12 matcher, därefter Hasse Jacobson och Janne Skogh med vardera åtta. I övrigt deltog i vårt lag Lars Sjöberg och Rolf Junefeldt.

Djurgårdens lag II klarade brons genom att slå Göteborgs Fäktklubb med 9—7.

Fina julklappar vi fick av féktarna.

efter ordination av nye tränaren Gösta Sandberg, som inför sitt kommande arbete redan från början har att möta konkurrenter hårt satsande på att "ta" Djurgården.

Ett ansvarsfullt arbete krävande all förståelse och hjälp från hela föreningen. Säkert är att alla kommer att påminna oss om vår "dödlighet". Därför är det nödvändigt att alla Djurgårdare var och en i sin sektion och i sitt värv tager nya krafttag på vägen mot målet att 1967 hålla och utvidga uppnådda framgångar.

Ake Erixon X:et

Hasse Jacobson, en av våra stora féktare, bidrog med kalla nerver till att mästerskapet på värja för första gången i historien gick till Djurgården.

VERKTYGS- MASKINER

(nya och begagnade)

SCANTOOL HANDELSBOLAG

Stockholmsvägen 30 - LIDINGÖ

Tel. 08/765 00 21
08/765 47 00

Ät snabbt

Ät bra

Ät internationellt

hos Stefan Dolderer

BOFRI-BAR

SURBRUNNSGATAN 46
STOCKHOLM VA
Tel. 31 99 64

Djurgårdare i alla läger!

När du skall ha **POTATIS**
köp mästarens "plugg"

Vit Drottning

CARL-ERIK ERIKSSON

Färentuna

Tel. 0756/420 56

**Tempelmans
för tennissporten**

SPORTHÖRNAN, HÖTORGET

det finns hos
PUB

Det var en gång... Så här såg det ut när damsektionen festade i den gamla goda tiden. Redan då byggde våra damer upp sin ekonomi med hjälp av lotterier, på vilka man kunde vinna en fruktkorg. En noggrann iakttagare ser kanske att fruktkorgen i knäet på sittande flickan till höger är i det närmaste tom. Anna Dettner (med vit haklapp) sitter tillräckligt nära för att kunna misstänkas ha nallat i sig all frukten. Bland övriga ansikten hittar man i bortresteraden som 4:a från höger damsektionens största stjärna, olympiska bronsflickan Inga Gentzel.

Anna berättar om damernas 40 år med DJURGÅRDEN

Djurgårdens IF:s damsektion bildades år 1924 av en grupp flickor tillhörande skid- och orienteringssektionen, där deras män, föräldrar och andra närstående var framträdande ledare och aktiva. Bland stiftarna märktes Sigrig Sandström, Karin Bollner, Ester och Ingeborg Hedjersson, Ally Nylund, Marno Nilsson, Dagny Bomgren och Elva Horney. Det var Saltsjöbadens Idrottsförening, som brandskattades. I Saltsjöbaden hade skidsektionen en egen stuga, där man samlades och åkte skidor och skridskor i terrängen och på fjärdarna runt om.

Redan år 1923 hade ovannämnda flickor startat för Djurgården i den årligen återkommande internationella skidtävlingen "Saltsjöbadsdagen" arrangerad av Difs skidsektion. Damsektionens förste ordförande var Sigrig Sandström, gift med en av bröderna Sandström.

Djurgårdsflickorna gjorde sig genast kända och fruktade och vid skidspe-

larna i Filipstad 1924 tog man sitt första lag-SM. Ur ett tidningsrefrat från nämnda tävling framskymtar sektionens ekonomiska läge och viljan att kämpa i första hand för föreningen... "Djurgårdens duktiga fyramannalag, som rest hit upp på egen bekostnad, mest med tanke på lagmästerskapet, som överlägset erövrades...". De första kvinnliga svenska

Välkomna till BINGO!

Det visste du kanske inte — men vi spelar faktiskt bingo i Djurgården. Och vi har verkligen kul också!

Varannan onsdag håller vi på i klubblokalen i Stadiontornet med början kl. 19.30. Alla Djurgårdare är hjärtligt välkomna. Medlemskortet måste du ha med dig, eftersom endast medlemmar äger rätt att delta.

Naturligtvis vankas det fina priser. Fråga bara dem som varit med hittills!

Upplysningar kan du få pr telefon 38 43 24 (Blomqvist) eller 99 41 57 (Hildebrant).

mästarna var Karin Bollner, Sigrig Sandström, Ester och Ingeborg Hedjersson.

År 1925 upptogs handboll och allmän idrott på programmet och Tranebergs idrottsplats — Djurgårdens egen arena, blev flickornas hemvist. Där skapades den s.k. djurgårdsfamiljen, där pojkar och flickor kom närmare varandra inte minst genom den dansbana man hade där. Jag var med redan från starten i dessa grenar och år 1926 startade jag i SM i Lidköping, där jag kom 3:a i både längd och 100 meter. Mitt största bekymmer den gången var inte tävlingen utan hur jag skulle komma dit. Jag måste ha betalat årsavgiften till föreningen för att få följa med — 4: — kronor — en efter dåtida förhållanden oöverkomlig summa för en ung flicka. Efter många dagars knäböjningar inför pappa förskotterade han beloppet. Jag fick låna ett par spikskor av klubben och vid klubbens årsfest på hösten fick jag dessa spikskor som uppmuntringspris till mest energiska och lovande junior.

Massor med SM i Gävle

År 1927 gick SM i allmän idrott i Gävle och där startade vi med ett starkt lag, som lade beslag på alla titlarna. 100 m, längd, 4×100 m, längd utan ansats, 800 m. Vårt lag bestod av Inga Gentzel-Dahlgren, Ebba Myhrberg-Bohman, "Gegge" Hagelberg, Elsa Haglund, Elsa Pettersson och jag själv. Vi belönades också av föreningen med ständigt medlemskap och därigenom behövde inte årsavgiften längre skapa något problem.

Året därpå — 1928 — var flera av oss aktuella för OS i Amsterdam men ekonomien tillät inte Olympiska kommittén att ta med mer än en flicka och det blev Inga Gentzel, som sålunda blev vår sektionens första olympiska deltagare.

Anna Dettner.

Hon var ju en mycket god 800-meterslöpare.

I handboll var vi redan från början mycket framgångsrika och på 30-talet, då jag och två av mina systrar (Jenny och Märta) bildade egen kedja, var vi den mest fruktade klubben bland alla i Stockholm. Handboll spelade jag från 1925 och till någon gång i slutet av 1950-talet. Jag var lagets straffläggare och jag tror det tog 20 år innan jag misade en straff!

Stor-Klas lärde ut bandy

Omkring år 1927 började vi flickor spela bandy och det var Götas berömda stjärnor Gunnar Galin, Stor-Klas Svensson och Åke Nyberg, som på Östermalms Idrottsplats blev våra läromästare. Jag kom med i Stockholms Kvinnliga Bandyklubb. Göta och Artemis var de andra klubbarna. Vi hade utbyte med Norrköping, Linköping, Katrineholm, Tranås och IFK Helsingfors. Efter Helsingforsresan 1936 bildade jag och våra flickor i Djurgården ett eget lag, som sedan med växlande framgång representerat föreningen. Ett par utbyten ha vi haft med IFK Helsingfors i egen regi. År 1947 spelade vi mot dem på Stadion före en SM-final och år 1948 mötte vi dem i Olympiastadion i Helsingfors som förmatch till landskampen Finland—Sverige.

Själv har jag hela tiden varit ledare och anlitades av såväl Stockholms Bandyförbund som Svenska Bandyförbundet många år som instruktör och kontakman. Så sent som år 1964 deltog jag i vår klubbs bandy. Annars är jag endast domare och instruktör numera. Stockholms Bandyförbund har ju varit vänliga nog att visa mig sin uppskattning genom att ge mig sitt förtjänstmärke i guld och nu senast i år sitt standar.

För 10 år sedan startade jag inom damsektionen rullskridskor och konståkning och anlitade den kända konståkerskan Gundi Busch — numera gift Lulle Johansson — som tränare. Sektionen har ju därefter utvecklats och skötts i egen regi vid sidan om damsektionen.

Damerna bekostade fotbollen!

När det gäller Djurgårdens Idrottsförening med alla dess sektioner har alltid ekonomin varit det stora problemet.

Handbollsflickorna i allsvenskan

VI VANN, VI VANN, VI VANN, sa Mark . . . flåt Djurgårns damer, upprepade gånger under det gångna spelåret. Och att det inte bara varit enstaka jubelrop kan nedanstående uppgifter vittna om:

Div. 3 A norra, innehandboll
Klass I reserv, innehandboll
Klass I juniorer, innehandboll

Junior-DM
Div. 2 reserv, utehandboll

Det rör sig alltså om fyra seriesegrar och ett distriktsmästerskap. Visst är väl det ståtliga resultat — och just jubileumsåret! A-lagssegern i div. 3 A, högsta stockholmsserien, togs hem utan tvekan med fyra poäng tillgodo på andralaget och med en målskillnad på 98—35! Den seriesegern innebar kvalmatch till allsvenskan. Kvalet spelades mot Bromsten och VI VANN med 4—3. Det är andra gången i damsektionens historia som vi befinner oss i den nationella damserien. Förra gången var det endast ett ettårigt gästspel men denna gång hoppas vi på bättre lycka. De första allsvenska matcherna är redan spelade. Resultat: det har gått bra — över förväntan bra!

Någon serievinst i utomhusserien blev det inte för våra A-lagsflickor. En hedrande tredjeplacering blev det dock och ett bestående minne av bl. a. en strålande match, där vi mötte svenska mästarna Bolton. Ur underläge 2—4 lyckades flickorna klara oavgjort 5—5.

★

Också för B-laget har det blåst medvind. Serieseger både inom- och utomhus. Laget har vunnit sina serier helt suveränt och slutresultaten har vad gäller mål till och med överträffat A-lagets strålande siffror.

Fotbollen har på senare år vid sidan om ishockeyn stött moderföreningen och dess sektioner ekonomiskt. Så har emellertid ej alltid varit fallet. De övriga sektionerna ha med stora uppoffringar och egna insatser fått hjälpa till. Vi i damsektionen har därvid gjort en stor insats främst för boxnings- och brottningssektionerna, där vi ordnat klubbafnär och dansafnär med icke ringa ekonomiskt utbyte.

Under min tid som ledare fick flickorna arbeta gratis vid Barnens dag och andra festligheter och fick endast respengar. Arvodet gick direkt till klubbkassan. För att belysa vår hjälpsamhet inom damsektionen kan jag erinra om, att när fotbollslaget en gång låg nere i Östsvenskan, fick fotbollssektionen ta hela damsektionens kassa för att kunna genomföra en resa till en match. Det kan vara på sin plats att erinra därom nu, när fotbollen rör sig med så stor omsättning. Damsektionen innehåller tre fribiljetter till klubbens hemmamatcher.

I år har jag fått uppleva en årsfest, som jag aldrig glömmar. Jag erhöll därtill föreningens förtjänstmedalj i guld. Tack Ni "Gamla Djurgårdare", fast jag själv aldrig kan bli det (Damer äga ej tillträde). Jag är dessutom glad över att ha mina döttrar — tre stycken — i damsektionen med Suzanne som sekreterare och att alltså djurgårdssandan fortlever inom familjen.

Anna Dettner.

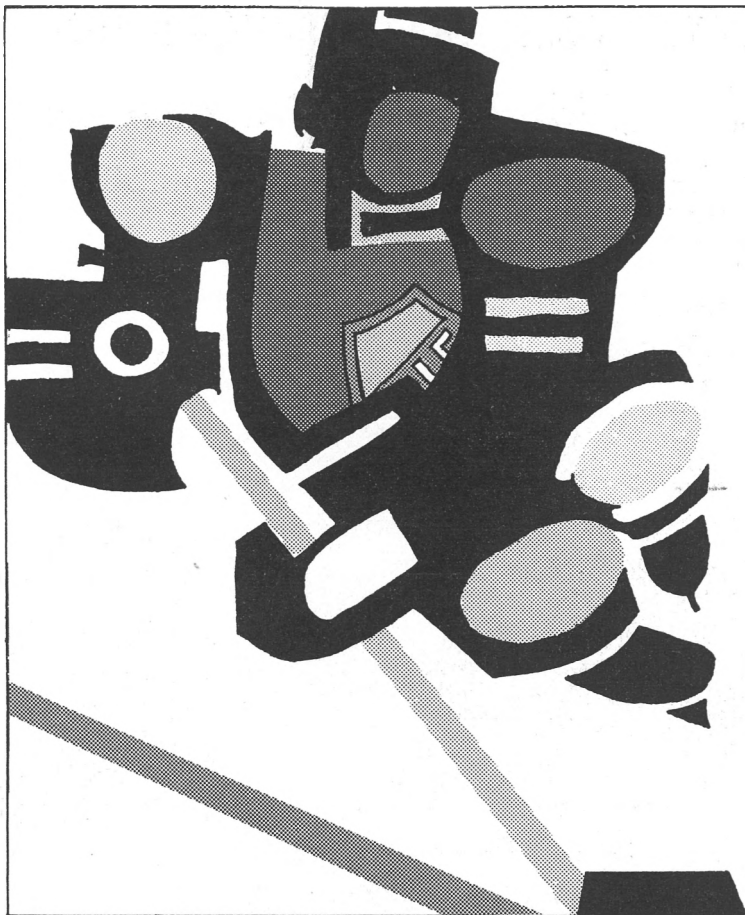
Suzannes senaste rapport: 24—4-seger mot Artemis.

Våra juniorer vill inte vara sämre än sina äldre systrar. De vann juniorserien utomhus och tog hem junior-SM. I en spännande semifinal vann de över Nytorp med 7—6 och i finalen, som spelades i Eriksdalshallen, segrade de över Bolton med 10—3. Det är andra året i följd de blivit distriktsmästare inomhus.

Men det har inte bara varit spel på hemmaplan. Den 27 mars var vi inbjudna till Enköping. Litslena IF inbjöd till LIF-cupen, där IFK Eskilstuna, Sandåkern och Djurgården var inbjudna. Vi hade där att försvara fjolårets cupseger — och det lyckades. I finalen vann vi över Sandåkern med 6—4.

I slutet av april var det dags igen för en utfärd. Denna gång till Norge. Till sammans med herrhandbollssektionen reste vi i buss till Oslo. Vi var inbjudna att delta i Ringvinds IF:s öppningscup. I sämsta tänkbara väder — snöslask — spelades matcherna ute på kolstybbsbana. Där lyckades vi inte så bra som önskat utan förlorade mot norska Stejback med 1—2. Till hjälp med finansiering av denna resa fick vi bidrag både av Supporterklubben och Gamla Djurgårdare. Utan dessas välvilliga insats hade denna — för oss damer — drömresa ej kunnat bli av.

Så har vi deltagit i SM bland 11 lag. I kvartsfinalen spelade vi mot Gävlelaget Skade i Gävle. De var bättre än vi och vann med 7—4. Det var också i april och den där riktiga gnistan över att få spela handboll hade i det närmaste

Vi tackar Djurgårdens IF för all hjälp med att fylla våra sportspalter — det har ju blivit en och annan rad om Djurgårds-bedrifter genom åren. Vi tackar också för det goda samarbetet med DIF i Ahearne Cup-turneringen och hoppas på fortsatta framgångar under nästa 75-årsperiod.

DAGENS NYHETER.

slocknat. Säsongen hade varit lång, många matcher hade spelats och en viss mättnad på handboll märktes tydligt.

★

Våra flickor har också börjat uppmärksammas i större sammanhang! Lena Wenngren, Eva-Lis Rydestam, Christina Nelson, Elisabeth Pettersson och våra tvillingflickor Ann- och Britt-Marie Thorsén har under säsongen varit med i stadslaget för juniorer. Till ett träningsläger för juniorer i Lidköping i juni inbjöds Eva-Lis Rydestam, Elisabeth Pettersson och Ann-Marie Thorsén. Några av flickorna har fått tillfälle att delta i Bosö-kursen för handbollsinstruktörer. De utvalda var: Margareta Ekvall, Siw Carlsson och Eva-Lis Rydestam.

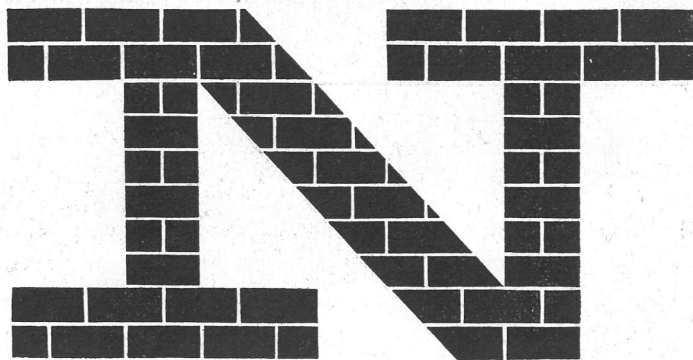
Det är skojigt att få redovisa en säsong som denna. Och de som verkligen ligger bakom denna guldkantade säsong är Gillis och Aina. Gillis Florsjö, vår tränare, är den verkliga eldsjälens och sporrar flickorna till stordåd, och Aina Ekvall, vår ordförande, har organiserat och också varit ledare. De båda har utfört ett jättearbete, så både för dessa två och för oss andra är det en härlig säsong att se tillbaka på. Nu satsar vi för fullt på att försöka överträffa dessa resultat. Få se hur det går.

Hej!

Suzanne Dettner

Byggnadsfirman Nils Nessen AB, Bergsgatan 1. Stockholm K.

NESSEN

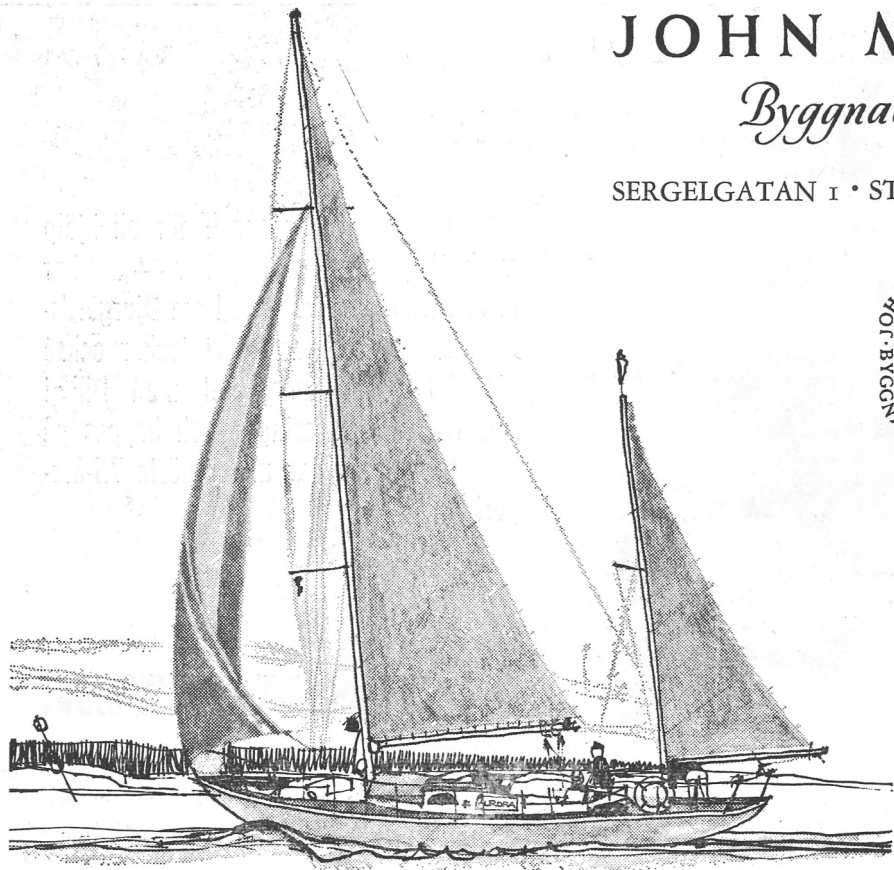
BYGGER

— *KVALITET BETALAR SIG* —

JOHN MATTSON

Byggnadsaktiebolag

SERGELGATAN 1 • STOCKHOLM C • TEL. 22 55 80

FRAMÅT FÖR FÖRLIGA VINDAR

LAGA
Själv

Mycket kan man klara själv
– tack vare

IC

För Er som själv vill klara den reguljära bilvården — tvättning, översyn, småreparationer — har IC välutrustade gör det själv-anläggningar över hela stan, med lokaler och hjälpmedel som gör jobbet lättare och trivsammare.

En rullande historia

1960 cykelns år för Djurgårdens IF, starten med storstjärnor, bl. a. Oswald Johansson och Herbert Dahlbom i cykelsadeln samt styrelseledamöter av expertklass, vilket skulle ge embryot till en snabb och långlivad tillvaro i cykeltoppen.

Fortsättningen under 1961 såg lovande ut med idel cykelhungeriga grabbar som Rolf Andersson, Bengt Lager och många, många fler, som redan börjat röra på sig.

Men säg den som får leva vidare i orubbat bo, ifråga om cyklister och ledamöter, fastän säsongerna gett topp-placeringar i SM, 6-dagars, landslagssammanhang och pojk-6-dagars. Det går som det brukar gå när man icke ser om sitt hus, utan tror att det rullar säkert vidare ännu några år innan krukans spricker.

En diffus cykelsäsong 1962 gjorde sitt intåg i vår sektion. Vart tog alla placeringarna och toppskikt vägen när Jupp Ripfel och Bengt Lager beslutat att sadla om. Ungdomarna med Kenneth Pettersson, Stefan Ivemar, Bertil Haij etc. i spetsen höll kvar cykellågan. Vi som behövde lära oss mer om cykel än vi tidigare gjort undrade som många andra bekymrade sektionsledare: Skall det vara slutet. Nej, gubbar, skam den som ger sig, titta på ungdomarna, dom håller ut.

"Tänk om" blev signalen till satsning på yngre intresserade förmågor.

Det blev en ljusning 1963, vår egen stortävling "Saltsjöbadsrundan", hade växt till en både populär och krävande tävling, med ett prisbord som vilken annan arrangör skulle slicka sig om munnen att äga.

Tävling på tävling gick i alla möjliga riktningar till våra kolleger ute omkring, grabbarna behövde komma ut och lära mer, ty en dag skulle de själva stå vid sitt första mål: att mäta krafterna individuellt och i lag mot Stockholms främsta ungdomsklubbar.

Viljan och önskan kan variera. Det kan vår Tommy Formgren berätta om, som under åren troget höll fast vid cykeltrampet trots otursförföljd i mångt och mycket. Segheten har han, något som våra yngre grabbar lärt känna.

Isen börjar bryta med strålande glada ansikten bland våra grabbar och föräldrar, som börjar mer och mer ge sitt stöd åt sina adepten.

Många tävlingar låg väl till för oss, men önskade toppar uteblev och det får nog skrivas på alltför individuell körning och mindre rutin. Men laganda efterlyses.

Sagt och gjort. Vi vill satsa på träningsläger med Roffe som leading man. Det hörs överallt ända till Palma de Mallorca.

Janne, Kenneth, Steffe, Fryckan, Tommy och Rothan etc. började i sol och vackert väder att förse sina ben, kroppar och annat med svett, så många mil av back- och landsvägskörning. Fulla av allt de där, med viss segervilja vid hemkomsten kom de första bekymren, an-

passningens svåra konst vid väderleksombytet, från sol, bad och värme till allt vad vi alla vet om regn, rusk och klibbigt väder.

Tala inte om resultat. Jo, det ska vi i alla fall, lagandan på väg, ungdomarna segrade i Stockholmsserien div. 2 och 3:a i lag-DM juniorer.

Och återigen ett topparrangemang, "Djurgårdsslingan" för ungdomar från 12—16 år, med deltagare från hela landet, där DIF:s uppsatta ungdomspokal går till bästa klubb efter tre år.

1967 törs man ropa hurra! Ännu återstår mycket innan vi kan kalla oss för real-cykelsektion och ge Djurgårdens IF den presenten i form av ett verkligt kompisgäng med topp-placeringar, ökad bredd bland de yngre och med alla våra mammor och pappor som insatsgivande djurgårdare.

Dubbelt i Skandisloppet

Ett och flera utropstecken har säsongen givit, starten i våras började

Jubileumsmöte i Gyllene salen: damidrottens bas Aina Ekvall i starkt sällskap med boxningens Bengt Lundbäck (till höger) och cykelns bas Pegge Ericsson.

med seger och femte plats av Bengt Nilsson, Kenneth Pettersson i Monarkloppet i Varberg. Mer skulle det bli: dubbeltriumf i Skandisloppet i Uppsala, Nerdell och Falk. Jan Åstrand, Lars G. Asp som slitvargar att hålla maskineriet tätt vid varje tävling, gjorde att deras insatser blev SM-deltagande i STORA och LILLA. Klubbarna i Stockholm och på andra håll började få större intresse och nyfikenhet på Djurgårdens

Bengt Nilsson slår igenom

Dags med summering av gångna cykelsäsongen... hm... det är svårt att hitta ord när man är glad över våra hornryckare och deras insatser.

Bengt Nilsson, den känner vi, men NU känner hela Sverige till vilken kommande stjärna svensk cykelsport kan få om något år. Grabben har gjort mer än vad vi trott honom till... han sporrar våra andra killar, Kenne, Janne, Curre, Aspen, Proto, Raffé, ja hela raden av våra 29 aktiva!

En eloge vill vi gärna ge Staffan, Prote, Curre för deras stronga insats att vinna DM i korta stafetten!

Vad vi under de gångna åren saknat är bredden inom sektionen, men nu har arbetet givit den frukt vi länge önskat oss, många grabbar — bra grabbar, som börjar mer och mer bli sammansvetsade till den enhet som gör att cykelframgångarna kan öka i framtiden.

Ledarutbildningen har varit ett led och ett mål för att yngre killar skall kunna ta vid, när ibland humör och krafter ej räcker till bland oss äldre. Under tre år kan vi visa upp ett tiotal ungdomar som gått i Stockholms Idrottsförbunds kurser/läger, Svenska Cykelförbundets och Stockholms Cykel-

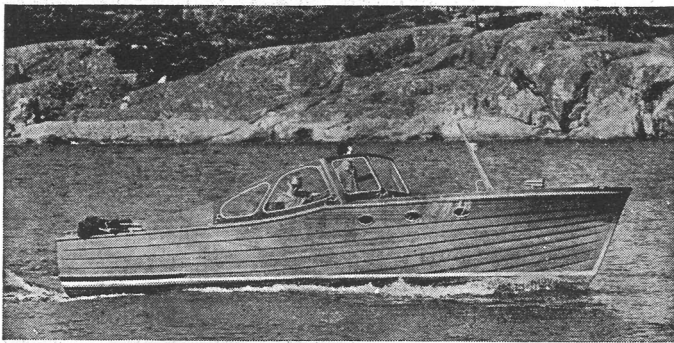
förbunds Bosön/lokalprogram. Kostar det så smakar det, säger kassören, men det är kul att lägga ut pengar på något som verkligen entusiasmerar och som kan fortbilda vår sektionsverksamhet till än större framgångar.

SATSAR DU — SÅ SATSAR VI! är mottot inför kommande säsong.

Mycket mer kan skrivas, men vi i styrelsen vinkar till vår överstyrelse, supporterklubb och alla andra som hjälpt oss att komma till det vi är i dag.

Med vänliga cykelhälsningar

Pegge Ericsson
(cykel-håll-i-gångare)

SOLÖ 7.25x2.25 m, den populära ruffbåten med 3 kojplatser.

När det blir tal om

BÅTAR

fram på vårkanten . . .

Ja, då är det bara att göra ett besök hos

GÖSTA BERG

Regeringsgatan 20 - Stockholm - Tel. 22 60 80

Reservdelar och tillbehör: Sveavägen 163 - Tel. 24 92 10

Serviceverkstad: Nysättravägen 8 - Lidingö - Tel. 62 28 05-06-07

som kan bjuda alla på ett rikt sortiment till
överkomliga priser

AQUA-CABIN 6.30x2.20 m, rymlig och snabb familjeruffbåt,
även lämplig för vattenskidåkning. Motor: Volvo Penta Aquamatic
110, fart ca 26 knop.

*Föreningsmärken
Medaljer
Plaketter*

SVENSKA EMALJARBETEN

Bangårdsgatan 12
Stockholm SÖ
Tel. 42 77 23 - 42 87 23

Förslag och offert på begäran

3 Festvåningar till Er tjänst

RESTAURANG eLBe

Sveavägen 159, Stockholm Va
Telefon 33 59 82

RESTAURANG GETINGEN

Sveavägen 163, Stockholm Va
Telefon 33 81 33

RESTAURANG SMULTRONET

Vretenvägen 6, Solna
Telefon 29 53 18

KONSTÅKARNA TOG RUBB OCH STUBB

Egentligen hade jag tänkt lämna en berättelse över konståkningssektionens verksamhet säsongen 1965/1966 men fann snart att det bara inte går att till rimligt format banta ner så mycket "verksamhet", som bedrivits inom vår sektion den gångna säsongen. Och beträffande våra aktiva åkares verksamhet, dvs. träningsflit och tävlingsdeltagande, är det heller inte nödvändigt; där talar resultatsiffrorna för sig själva.

DIF har genom dem i dam- och flickklasserna kunnat kamma hem både 1:a, 2:a och 3:e placeringarna i SM, 1:a placeringen i JSM, 1:a, 2:a och 3:e placeringarna i Stockholms-M och en 1:a placering i DM. I Nordiska mästerskapen, som gick i Norge, tog Sverige hem segern i damklassen genom Britt Elfving och i flickklassen klarades en 2:a placering genom Eva Hermansson. Med andra ord, så gott som allt svenskt och nordiskt, som fanns att ta hem i konståkning under den gångna säsongen i dam- och flickklasserna togs hem av de våra — men tyvärr inte på herrsidan.

cykel, fler och fler blev tävlingarna i andra delar av vårt avlånga land.

Fullträffen bland de yngre grabbarna kom i årets KORTA STAFETT-DM, Per Otto Walter, Stefan Ivemar och Curt Johansson = MÄSTARE 1966!

Det gav injektioner till fortsatta goda framgångar i Svealandsmästerskapen, där Hans Billberg belade en hedrande 2:a plats, som tillsammans med övriga grabbars poängplockning lockade till första stora målet: lag-SM i Smålands Burseryd, där spänningen steg för varje varv. Två unga lag i elden mot svenska eliten. Skulle dom klara växlingarna och hålla de stora stängen? Vi på trottoarplats var nog mera nervösa än grabbarna själva. Allt klaffar. Asp och Curre Johan skickar iväg Tommy Billberg väl till Benge och Kenneth... iväg mot målet varv efter varv... horden kommer... en fullkomligt packad upploppssträcka... DÄR!... insatsens belöning... två unga lag bland de främsta.

Att stoppa nu vore synd på STORA SM i Växjö, individuellt 50 km:s lopp. Driyorer start med 1 minut mellanrum. Dryga 100 juniorer tamps om tre medaljer. Bengt Nilsson mot all expertis gjorde ett lopp som skrivaren i denna stund har känning av än. Slagen med cirka 20 sekunder från guld, tog vår första silvermedalj. Gissa om vi var lyckliga?

Det här, grabbar, behöver vi nu innan 100 km:s-loppet startar om två dagar. Att tala om taktik, glöm det, 100-talet juniorer på väg, varv efter varv, en djurgårdare i täten. Ögonen blev mer och mer uppspärade, inte bara på oss, det fanns fler. Vad händer? Jo, Kenneth gör en spurt och belägger 5:e platsen och de andra i samma klunga in bland de 20 bästa. Inte dåligt. Grabbar, cykelstyret bjuder på väldukat Djurgårdsbord!

Luften håller på att gå ur. Snart ny säsong. Dom yngre har ordet, Raffé, Lasse, Proto, Lefte, är vi på rätt väg? DU har cykeln! P. G. Ericsson

Det finns svensk mästare och svensk juniormästare i konståkning och i NM herrklassen blev det svenskt på både 1:a, 2:a och 3:e platserna — men bland dem tyvärr ingen djurgårdare. Vår sektion har svårt att hitta pojkar med uthållighet och energi nog att kunna underkasta sig de många träningsår, som fordras för att bli konståkare, men ibland när vi ser småpojkar med ishockeyklubb i hand försöka jaga ifatt en puck rusande omkring på isen på hela skoskafvet, då önskar vi, att vi finge möjligheter lära dem åtminstone åka skridskor.

Konståkningsförbundet har flitigt anlitat DIF-åkare för deltagande i internationella tävlingar: Britt till EM, Britt och Görel till Prag, Görel till 4-landskamp i Örnköldsvik och Eva till Wien. Och hur dom placerade sig internationellt? Ja, det mest positiva i sektionens tävlingsresultatlistor för säsongen är väl att dom placerade sig! I EM belade Britt totalt 19:e plats av 23 deltagare från 13 nationer, i Prag belade Britt 11:e och Görel 23:e plats av 26 deltagare från 10 nationer och i Örnköldsvik belade Görel 2:a plats av 7 del-

tagare. När en svensk konståkare kan distansera åkare från andra länder, där konståknningen gives ett helt annat utrymme än inom svensk idrott och där de aktiva ges helt andra träningsmöjligheter än i vårt land, inställer sig omedelbart reflexionen: Hur skulle svenska åkare kunna placera sig om de kunde beredas någorlunda samma träningsmöjligheter som sina medtävlare? Och reflexionen ger perspektiv.

En tävling i konståkning omfattar två avdelningar, den obligatoriska s. k. figuråknningen (totalt finns 41 olika obl. figurer) och så den avslutande fria åknningen, den enda de flesta icke konståkare känner till och som de ensamt innesluter i ordet konståkning. Det är dock den obligatoriska åknningen, som kräver mesta träningen på is och i en tävling är det också placeringen efter den obligatoriska åknningen, som blir så gott som avgörande för en åkares totalplacering. Utomlands har konståkarna möjligheter att träna på is både 5 och 6 timmar dagligen under så gott som hela året — i vårt land blott någon eller några timmar per dag under några få och hektiska vintermånader då också ishockeyn har högsäsong, i övrigt någon timme per vecka under september med banhyra på 100 kr i timmen! Och ändå har alltså våra åkare kunnat placera sig internationellt! Och ändå finns i våra nybörjar- och mellangrupper gott om flickor, som ämnar ta upp kampen mot träningsvårigheterna.

Vi vill ha egen omålad is!

Vad vi hoppas för våra åkare? Först och främst att bland alla Stockholms

En blomma bland andra jubileumsblommor: konståkningsmästarinnan Britt Elfving i sällskap med pappa Lennart och beundrande kavaljer i bakgrunden.

AKTIEBOLAGET

LJUSKOPIA

KONTOR: Vretenvägen 4, Solna. Tel. växel 28 27 85
Bankgiro: 57-6933 - Postgiro: 5 90 33

STOCKHOLM

DROTTNINGGATAN 89—93
Tel. 23 84 20

STORGATAN 21
Tel. 61 19 55, 61 19 60

GOTLANDSGATAN 74
Tel. 40 02 01, 42 55 82

LILLA NYGATAN 22
Tel. 21 87 14/15

NACKA

GAMLA VÄRMDÖVÄGEN 10
Tel. 716 96 72

SOLNA

VRETEENVÄGEN 4
Tel. växel 28 27 85

GÖTEBORG

EKELUNDSGATAN 5
Tel. 11 60 60, 11 60 26

LJUSKOPIOR

FOTOKOPIOR

CRONAFLEX

TEKNOPLAN

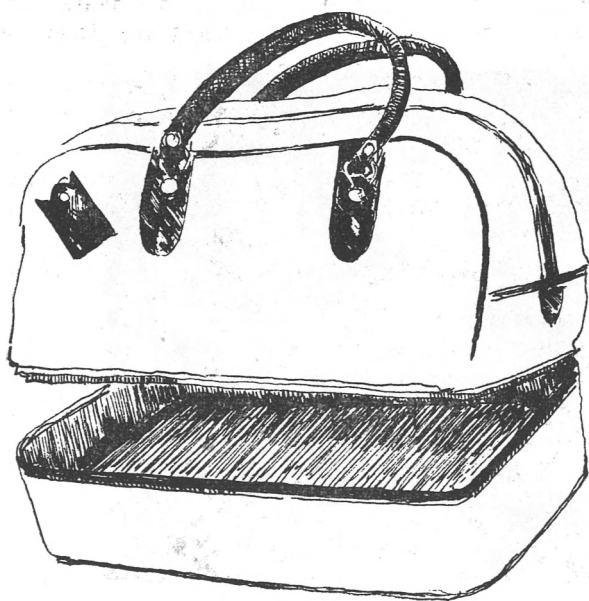
ZINKTRYCK

XEROXKOPIOR

SKRIVCENTRAL

TRYCKSAKER

VÄSKAN från *Galms* FÖR DJURGÅRDAREN

"TOPP À LA TOPP"!

EN SPECIALPLATS FÖR SMUTS-
KLÄDER EFTER TRÄNINGEN
OCH ATT PACKA NED
AIK:ARE 1, EFTERMATCHEN

HOKUS POKUS...

konstfrusna ishockeybanor funnes EN med is huvudsakligen för konståkningsklubbarna, inte en med vitmålad is för att en puck skall synas utan med is, där konståkarna kunde se och kontrollera sina obligatoriska figurer och dit de kunde gå för att träna varje skol- och arbetsledig stund. Var så säkra på att den isen skulle bli utnyttjad! Konståkarna har inte pretentioner på annan lyx än välskött is — det måste alltså vara tak över en sådan isbana, men hall är ingalunda nödvändigt.

Vad som saknas . . .

Till sist har jag svårt att låta bli berättas en episod från en ishockeymatch på Johanneshov, då speakern annonserade konståkning i pausen. En gentleman bland publiken uttryckte med pondus sin bestämda åsikt: "Vi har inga konståkare här i landet, synd förresten, för det är en (förstärkande men i trycket olämpligt attribut) tjusig sport" och tillsammans med kompisen banade han sig ut i korridorerna för att få någonting innanför västen. Det var Britt, som skulle uppvisningsåka, då nyss hemkommen från jullovsträning i Tyskland, där hon flitigt hade utnyttjats för uppvisningsåkning. Jag hade i färskt synminne en helsida i tysk press om konståkning, där Britt gång på gång nämns som något av en liten sensation. Och sen dess har jag läst om svenska konståkare såsom positiva överraskningar i den fria åkningen både i tjeckisk och i polsk press.

Så om gentlemannen på Hovet med konståkning menade friåkning hade han nog inte riktigt rätt. Men det saknas våra åkare något, det där, som gör en bra åkning bättre, nämligen den självsäkerhet, den obundenhet i åkningen och känslan av absolut kontakt med publiken, som synes lika nödvändig också för utövare av andra idrottsgrenar än konståkning och vilket jag ganska väl tycker illustreras av det mycket vanliga lagledarsvaret på frågan: "Hur tyckte du matchen var?" "Den var fin, vi kände ju från första stund att vi hade publiken med oss så det var bara bra!"

Nej, den här artikeln borde kanske i stället ha slutat med uppräknings av alla främstaplaceringar i svenska och nordiska mästerskap, som våra konståkare tagit hem under den gångna säsongen.

Ulla Sigurdsson

★

Våra konståkare kan konsten åka in sig på medaljplats:

NM, damer: 1:a Britt Elfving; flickor: 2:a Eva Hermansson.

SM, damer: 1:a Britt Elfving, 2:a Görel Sigurdsson, 3:a Christina Carlsson.

Gissa hur det här kan gå till! Här sitter en Djurgårdsflicka och läser jubileumsårgången av "Djurgårdaren", alltså den tidning som just du nu håller i dina händer. Och samtidigt som hon läser tidningen har "Djurgårdaren" den här bilden av henne. Hur går det ihop? Är det rena trolleriet, eller finns det någon förklaring?

Med generös hand överlämnar vi 5 kronor till den djurgårdare, som kan knäcka mysteriet och ge ett svar på hur det går till att läsa en tidning, innan denna lämnat pressarna och blivit en tidning på riktigt. Skriv "Hokus pokus" på kuvertet och adressera det till DIF, Stadion, Stockholm Ö.

Vi ska hjälpa till med den förklaringen att om någon tror att vi tryckt tidningen färdig och sedan upptäckt, att vi glömt någon artikel och därför beslutat trycka om hela upplagan — då är det fel gissning.

I sista stund

Den gamle kassören känner sig krasslig och hans vän kyrkoherden kommer på besök och undrar hur det står till — Jo nu är det illa. Jag tror inte jag kommer upp något mera. Jag har varit en eländig syndare och gjort så mycket ont i världen, någon uslare människa finns inte på jorden . . .

Ja, jag har nog hört det, hinner kyrkoherden säga, innan det från sjukbädden hörs ett grymtande:

Oj oj då, vad är det för en jäkel, som går och säger det?

JSM, flickor: 1:a Eva Hermansson.

Stockholms-M, damer: 1:a Britt Elfving, 2:a Görel Sigurdsson, 3:a Christina Carlsson; flickor: 1:a Eva Hermansson.

DM, damer: 1:a Britt Elfving; flickor: 2:a Marit Chevalier.

President på riktigt

Presidenter av olika slag håller sig idrotten med. Djurgården har en fotbolls-president, en ishockeypresident och vice presidenter här och var. Nu kan vi stoltsera med en civil och mera riktig president sedan vår fäktsektions ordförande justitiekanslern Sten Rudholm utnämns till president i Svea Hovrätt.

Vi gratulerar och bugar och hoppas, att tiden skall räcka till även i fortsättningen för jobbet att styra och leda utvecklingen på Djurgårdens fäktarfront.

Ett mästarlag av gammal fin årgång

År 1912 tog Djurgården sin första SM-titel i fotboll. Det skedde i den 5:e finalen. I de fyra föregående, åren 1904 (1—2 mot Örgryte), 1906 (3—4 mot Örgryte), 1909 (2—8 mot Örgryte) och 1910 (0—3 mot IFK Göteborg), hade Djurgården lärt sig åtskilligt och 1912 var det alltså dags för vårt första fotbollsguld. Det var emellertid inte lättövat i och med att det behövdes tre finalmatcher, innan saken var klar. I den första finalen i Stockholm spelade Djurgården 0—0 mot Örgryte för att i om-spelet i Göteborg notera 2—2. Tredje gången gillt — nytt omspel i Stockholm (Råsunda), seger med 3—1.

Här är detta vårt första mästarlag, från vänster: Götrik "Putte" Frykman, Vicke Jansson, Lill-Einar Olsson, Ivar Friberg, Ragge Wicksell, Gösta Dahlberg, Bertil "Nocke" Nordenskjöld, Gösta Backlund, Carl "Putte" Öhman, Gösta Karlsson och Jean Söderberg.

De första stapplande fotbollsstegen

Vår historieforskare — vi har i Djurgården en sådan på halvtid — kom i pressläggningsögonblicket rusande med ett fynd.

— Titta vad jag hittat!

Sade och räckte fram ett par gulnade papper, som överst på första sidan hade som rubrik: "Djurgårdens idrottsförenings fotbollsmatcher".

Kanske var detta dokument ett verkligt fynd. Den följande förteckningen upptog nämligen matcher från 1899, och snyggt och prydligt präntat hittade vi dessa resultat:

1899.

1. Allmänna I.K. Stockholm	Vänkskapsmatch	0—2	nederlag
2. » » »	»	2—1	seger
3. Gefle I.F. »	Rosenska pokalen	0—3	nederlag
4. Allmänna I.K. »	Vänkskapsmatch	3—0	seger
		Summa 4 2 0 2	5—6

Det skulle alltså vara vår debut i storfotbollen, innan det blev dags att skriva 1900, då följande matcher anmäldes i de gulnade papperen:

5. 27 maj	Allmänna I.K. Stockholm	A.I.K.:s medaljer	1—2	nederlag
6. 2 juli	» » »	S.I.F.:s pris	0—0	oavgjord
7. 14 juli	» » »	Vänkskapsmatch	1—2	nederlag
8. 22 juli	I.F. Svithiod »	Rosenska pokalen	1—0	seger
9. 22 juli	Allmänna I.K. Stockholm	» »	0—0	oavgjord
10. 2 sept.	» » »	» »	0—2	nederlag
		Summa 6 1 2 3	3—6	

Fotbollsutbytet var som synes koncentrerat kring Allmänna I.K., som vi mötte i

Från 50-årsjubiléet

Vid vårt 50-årsjubileum uppvaktade en gammal medlem sin förening med en pärm fylld med historiska urklipp och med detta tack till Djurgården:

Hav tack för vår ungdoms fysiska fostran

vår mandoms kraft

vår ålderdoms spänst

Hav tack för ett liv i friskhet och styrka

S. O. Björk

Bland tidningsklippen kunde man läsa om Djurgårdens tävling 4 augusti 1895, då Aug. Bergman vann spjut med 66.95 meter (höger hand med 42.45 och vänster hand med 24.50 meter). I höjd segrade K. A. Pettersson på 1.48 meter och i diskus vann Algot Nilsson med 44.88 meter (26.49 + 18.39).

åtta av våra tio matcher. Dessutom fick vi mest stryk av dom. Tjattigt.

Nästa år, 1901, blev utbytet större med 22 matcher, varav 10 mot A.I.K. och lika många mot Svithiod. En match mot Gefle I.F. (1—1) och en mot Stockholms I.K. (1—0). Arsfacit 22 19 3 0 41—6. Lysande siffror alltså. Inte ett enda nederlag. Vi började komma.

Sedan berättar de gulnade papperen vidare, att vi 1902 fick nya motståndare att lägga på rygg i form av Östermalms S.K., I.F. Sleipner, Göteborgs I.F., Norrmalms S.K. och Örgryte I.S.

Och 1903 var det dags för vår första internationella match: Österbro B.C. från Köpenhamn kom till Stockholm och slog oss med 6—1. I en revanschmatch två dagar senare blev det 15—0. Till danskarna. Dåligt med revansch på den tiden. Senare på året mötte vi förresten B. 93 från Köpenhamn, som inte heller gillade att förlora. Vi fick en omgång med 8—0.

Ja, sedan går berättelsen vidare år efter år med torra resultat, som dock berättar om stora segrar lika ofta som om nederlag. En summering är gjord när vi kommit fram och avverkat 1915 års säsong. På segrarsidan hittar man en match mot B. 93 från Köpenhamn, som vi vid detta skede lärt så mycket av att vi kunde slå dom med 6—2. Inte illa.

Summan av åren 1891—1914/15 redovisas med 320 spelade matcher, varav 190 segrar, 46 oavgjorda och 84 nederlag. I mål kunde vi glädjas åt 750—430.

En av de sista matcherna säsongen 1915 är antecknad som en seger över Örgryte I.S. med 4—1 i svenska mästerskaps final.

En tjugig punkt på den första epoken. Sedan skulle det komma moderna guldsegrar.

Med karta och kompass mot nya mål

Gösta Dahlberg,
orienterare i "Mel-
lan Skärmarna".

I en jubileumsskrift är det ju vanligt att man ser lite bakåt, rotar i arkivet (om det finns något sådant) för att skriva om vad som hänt under de gångna åren.

För orienteringssektionens del har det ju varit en hel del, som här inte kan bli så utförligt, men vi var med från början.

Att ta sig fram till ett visst mål med hjälp av bl. a. karta och kompass har väl förekommit långt innan detta utvecklade sig till en idrottslig tävlan. Men då orienteringstävlingar i större format arrangerades här i stockholmsdistriktet, fann man ett väldigt intresse inom DIF, där det blev stor anslutning från huvudsakligen skidåkare, backhoppare, fri-idrottsgrabbar samt en del militärer.

Den som i första hand samlade grabbarna inom Djurgården var Birger Nylund — väl känd inom flera andra idrottsgrenar. De aktivas antal ökade snabbt, och man beslöt därför att bilda en särskild orienteringssektion. Birger Nylund blev dess förste ordförande och får väl anses vara den, som med sin entusiasm och ledarförmåga gav sektionen den stil och form som gjorde att Djurgården blev en av Stockholms främsta orienteringsklubbar.

När man tar del av den tidens prislistor hittar man också många djurgårdare. Mest notabelt var den budkavle om distriktsmästerskapet, då DIF förutom segerplatsen hade ytterligare fyra lag bland de tolv bästa. Individuellt tog Sixten Öqvist ett DM och lagpriset i denna tävling har bärgats några gånger.

"Djurgårns orienteringssektions historia är dess klubbmästares" skulle jag vilja säga. Inom parentes bör då nämnas att ett KM smäller väldigt högt, inte bara i DIF, ty så är det i alla våra orienterarklubbar. KM är höjdpunkten på säsongen för de flesta.

MÄSTARE: 1922 Bertil Karlsson, 1923 Karl Sundholm, 1924 Erik Barthel, 1925 Nils Nordberg, 1926 Arne Hallström, 1927 Elvir Westman, 1928 Elvir Westman, 1929 Albin Sandström, 1930 Fr. Harry Ekman, 1931 Folke Stolpe, 1932 Harald Lourie, 1933 Arne Bogren, 1934 Elvir Westman, 1935 Bengt Lissegårdh, 1936 Arne Bogren, 1937 Arne Bogren, 1938 Lars Bågander, 1939 ogillat, 1940 Lars Bågander, 1941 Torsten Viklund, 1942 Lars Bågander, 1943 Lars Bågander, 1944 Lars Bågander, 1945 Gösta Eriksson, 1946 Lars Celsing, 1947

Curt Berggrén, 1948 Sixten Öqvist, 1949 Gunnar Berg, 1950 Åke Näsling, 1951 Erik Gustavsson, 1952 Arne Permerth, 1953 Lars Bågander, 1954 Lars Celsing, 1955 Rick. Eriksson, 1956 Harry Lindbäck, 1957 Rick. Eriksson, 1958 Rick. Eriksson, 1959 Rick. Eriksson, 1960 Rick. Eriksson, 1961 Rick. Eriksson, 1962 Rick. Eriksson, 1963 Sten-Åke Norén, 1964 Björn Öqvist, 1965 Bertil Granberg, 1966 Bertil Granberg.

Förr i tiden rekryterades sektionen mest av folk, som bodde inom sta'n. Då fanns ej de stora förorterna, där numera de flesta ungdomarna bor, vilket haft till följd att platsklubbarna suger åt sig den uppväxande ungdomen. En speciell stadsklubb, som DIF, har därför svårt att hålla önskad takt då det gäller att skriva in nya medlemmar i orientering.

Under senare år har orienteringen utvecklats oerhört. Såväl i tävlingarnas utseende som de tävlandes utrustning, vilka detaljer här ej skall beröras. Men nämnas bör dock att mot den första tidens skogsidrottsmän, som i de flesta fall hade orienteringen som en "andra gren", man tävlade ju då enbart på hösten, står idag specialisten.

Förutom mästerskap av olika slag är numer Tiomilatävlingen en dominerande händelse för skogsfolket, och där har vi varit med allt sedan starten 1945. Placeringarna har växlat stort, bäst hittills är 36:a första året, men då var konkurrensen ej så hård som i dagens startfält, där 160—170 lag konkurrerar. Några gånger har vi måst bryta tävlingen. En gång tog vår grabb hand om en skadad löpare i skogen, en annan gång överskred vi maxtiden till en kontroll med några minuter och en gång kom vi inte till första skärmen ens — första mannen hade nämligen ritat in kontrollen fel på sin karta. Men många fina prestationer har gjorts av våra löpare. Det måste man göra för att föra laget i mål inom föreskriven tid.

KRING 10-MILA

Tiomila är en omständig historia för varje klubb — det är mycket, som måste fungera rätt för att allt skall gå i lås. Och mycket händer också i själva tävlingen, särskilt på nattsträckorna. Här en episod:

En växel långt uppe i Roslagen på ett litet gärde. Några lyktor ger ett svagt sken i mörkret, löpare kommer in,

löpare går ut. Bland åskådarna från bygden, som vill se något av det för dem ovanliga skådespelet, synes tvenne gamla gummor, som i den kyliga natten kryper tätt intill varandra och storögt tar del av vad som försiggår. Så hör man "68 Djurgården" och då blir det liv i vårt gäng. In kommer Lasse, lämnar sitt kort till målgubbarna, fortsätter några meter och skall lämna kaveln till nästa man. Han gräver ivrigt under tröjan för att få fram budkaveln, men trasslar in kavelns snöre med pannlampans ledningstråd. Många rusar fram — alla skall hjälpa till, men det blir bara värre och värre. Likaså med Lasses humör — och sö hör man i den stilla vårnatten ett hemskt skri från honom — "kniven — ta kniven för h-e". De båda gamla, som förfärat sett på tragedin, tar några steg bakåt och så säger den ena: — "Maja du, de här va otäckt, kom så går vi hem".

★

Alla historier äro dock ej så förfärande. Här en gladare ton:

Det är vid samlingen för en Tiomila. En ung dam frågar Gunnar: "Ska du springa sista sträckan?" "Nää", svarar han, "jag ska skubba tredje". Gösta som åhört samtalet ställer så en undrande fråga till Gunnar: "Men, du Gunnar, de kanske blir sista?" Nu blev det inte så — tack å lov!

★

Men allt är inte roliga historier bara. Det fordras ett tråget arbete att hålla igång det hela, särskilt för dem, som åtagit sig att sitta i styrelsen och lösa de problem, som alltid uppstår. Det ekonomiska spökar alltid. Medlemsavgifterna får vi ju alltid igen och lite till av ÖS, men detta räcker inte. Lotterier och ev. bidrag får rädda situationen. Just nu är vårt stora kaffelotteri på gång och våra idoga medlemmar gör ett fint jobb, inte minst vår kassörskas Karin Jonsson. Som reklam är tillåtet på den här sidan av rinken passar jag på att texta: Vill Du ha lotter, antingen som köpare eller försäljare kan Du ringa

pås-te

på gott sätt

CIRKELTE

i nylonpåse

RR-påsen ger allt det goda i teet — även om vattnet bara är 80°. Temperaturen sjunker alltid något när vatten slås i en kall kopp. Så gott som bryggt i kanna tack vare den fintrådiga, glesvävda nylonpåsen. Fast så mycket enklare. Prova själv!

konsument

Vem blir nr 10?

I förteckningen över ishockeyns stora grabbar finns som förste djurgårdare mästaren av årgång 1926 Erik Lindgren, även "Tattarn".

Han fick numret 18 på sitt kort. I övrigt finns det ytterligare åtta "blåränder" bland de stora grabbarna, nämligen följande med deras nummer angivna:

- 32: Gösta Lill-Lulle Johansson
- 35: Lasse Björn
- 36: Sven Tumba Johansson
- 44: Hans Tvilling
- 45: Stig Tvilling
- 52: Roland Stoltz
- 61: Carl-Göran "Lill-Stöveln" Öberg
- 63: Hans "Tjalle" Mild

Vem skall bli den 10:e stora grabben av Djurgårdsmärke?

En utmaning

Hej Tumba!

Köpte för en tid sedan spelet "Tumba Elit-hockey" som jag därefter blivit en stor-hejare i att spela.

Alla grabbar som kommer hem och spelar, spöar jag. Det är inget kul längre.

Därför frågar jag Dig: Törs du komma hem och ta en match, va? Det tror jag inte.

Hej tills dess!

HAKAN

Karin Jonsson 18 55 62 eller Dahlberg 44 35 77. 50 öre kostar varje chans och massor av kaffeburkar väntar på utdelning.

Som förut nämnts blir det allt svårare med rekryteringen för stadsklubbar. Vi har dock alltid den frågan uppe i styrelsearbetet, mycket har gjorts i den vägen under årens lopp. Just nu har vi ett nytt förslag som nog kommer att genomföras i vår, enl. ordföranden, som häromdan reste på semester till Singapore. Om detta ingår i hans plan om nyanskaffning av skogslöpare vet jag inget om!

Annars rapporteras från Djurgårdens orienteringssektion — allt väl och läget helt under kontroll. Till slut lite propaganda för den tjugiga idrott som skogslöpningen är: Vi satsar just nu hårt på ungdomssektionen så om föräldrarna skickar ungarna till oss skall vi göra en fin djurgårdsorienterare av varje pojke och flicka (även mor och far är mycket välkomna).

Gösta Dahlberg

Bara uppåt i utförsäkningssektionen

Säsongen för utförsåkarna blev resultatmässigt den bästa på många år, trots att det började med att styrelsen fick budskap om att deras sedan många år största namn och stjärna Kathinka Frisk skulle ingå äktenskap och lämna tävlingsbanorna för alltid. Vid hennes bröllop bildade kamrater vid kyrkan en äreport som hon, brudgummen och bröllopgästerna livligt uppskattade. Sedan började januari med allvaret på tävlingsbanorna land och rike runt. Dick Sponton blev i Malmberget 15:e man och dagen efter i Gällivare 13:e. Samma dag blev Ragnar Håkansson 20:e man i Getberget, Medelpad. I trettondagsslalom i Åre blev Dick S. bäst med en 24:e placering. I Gesunda började det se bättre ut med Dick S. 15:e och Jan Hansson 20:e. Vid junior-DM i Högdalen började det röra på sig. Pia Degermark vann damklassen, Anne Röhs kom 4:a och Louise Mörner 5:a trots ett fall i första åket. Damerna vann även laget.

I herrklassen såg det illa ut ett tag, men Peter Hedenstedt räddade åran med en 5:e plats. Söndagen den 23/1 blev för sektionens ledare en jobbig dag då senior-DM och ungdoms-DM kördes samtidigt, det förra i Huddinge och det andra i Lidköping. Men det gick med många föräldrars hjälp. I Lidköping blev Henrik Eckersten mästare i klassen födda 51—52, Jan Erik Rosén 2:a i klassen 53—54, Johan Brattström 10:a i klassen 55—56. I flickklassen 55—56 kom Nina Grönhagen 4:a. I Huddinge blev det Louise Mörners tur att vinna seniorklassen. I herrklassen kom Sune Johansson 2:a, Göran Zackrisson 3:a, Peter Norlin 4:a och Jan Hansson 5:e. Sedan hade vi även placeringar något längre ner. Sammanlagt hade DIF 8 man bland de 30 bästa. Laget vann med 10 sekunder före närmaste lag, 3:a kom DIF:s andra lag. I Jönköping vann sedan Lars Sjöblom juniorklassen med nästan 3 sekunder före närmaste man, i seniorklassen kom Bert Ölund 4:a. I Borås vann Göran Zackrisson före Jan Hansson och Dick Sponton, med Ragnar Håkansson på 5:e plats. Alltså fyra DIF:are bland de fem bästa. En rubrik i Borås Tidning löd "Fin uppvisning av Djurgårdens åkare i Elfsborgs slalomtävling". I texten som sedan följde fick Djurgårdarna bara beröm för sitt sätt att åka slalom. "Som ingressvis nämnts hade Djurgården en stor dag med 4 man bland de 5 bästa. De har ju en hel del exnorrlänningar i sitt stall och frågan är om de inte hade lagt beslag på alla 5 första platserna om inte en av favoriterna, Sune Johansson

(topplacerad i förra årets tävling), hade friskat bort sig i första omgången och diskvalificerats. Han fick göra ett föråk i andra omgången och visade här strålande takter. Segerherren Göran Zackrisson är dock stockholmare till börden och det gör väl hans insats än mer meriterande. Han åkte helt enkelt formidabelt. Inte ett enda misstag, portarna togs i exakt tiondels sekunden, ett underbart flyt i åkningen. Man får hoppas att "andraklassarna" studerade honom noga. Så går det till att åka slalom. Zackrisson hade bästa tiden i båda åken 33,1 och 32,5 så hans seger var alltså inte turbetonad på något sätt."

Den 20/2 kom Jan Hansson 5:e i Leksand med Dick Sponton som 11:e och Ragnar Håkansson som 22:e man. Vid storslalom-DM i Bolleberget i Bollnäs kom Göran Z. 1:a, Sune Johansson 2:a, Peter Norlin 4:a. Dessa 3 vann även lag-DM överlägset. Delad 5:e plats fick Jan Hansson och Sven Hellström 8:a och Ragnar Håkansson 9:a, alltså 6 Djurgårdare bland de 10 bästa. DIF hade här 11 man bland de 40 främsta. Pia Degermark segrade åter i damklassen för juniorer. I seniorklassen för damer kom Elisabeth Nilsson 5:a. I herrklassen kom även här DIF:s andra lag 3:a bara 1 sek. efter 2:an. I herrjuniorklassen kom Lars Sjöblom 3:a, Tom Bergengren 9:a och Peter Hedenstedt 15:e. Här kom laget 3:a 72/1000 sek. efter segrarna.

Vid Alpina SM i Sollefteå blev Jan Hansson 20:e man i specialslalom.

Vid junior-SM helgen efter kom den verkliga sensationen. Djurgårdens flickor blev svenska mästare i lag i storslalom, Louise Mörner 7:a och Pia Degermark 9:a trots att hon dagen innan legat sjuk i 39 graders feber. Som tredje dam i laget var Anne Röhs med sin 20:e placering. I herrklassen hade DIF bara Lasse Sjöblom med (8:a i storslalom, 7:a i specialslalom).

Sista tävlingen för säsongen gick i Gesunda där Jan Hansson i storslalom kom 4:a, Peter Norlin 8:a; i specialslalom kom Peter Norlin 4:a.

Resultatmässigt: den bästa säsong på många år. Men det var också den snörrikaste vintern på länge.

Tyvärr var inkomsterna ej så stora som vi hoppats på. Liftan i Saltsjöbaden var sönder större delen av denna fina säsong.

Lars-Eric Pettersson
sekr.

BIRGIT NILSSON berömmar FUTURA*

"Jag är stolt över att mitt hemland kan bygga ett så förnämligt instrument som NORDISKA PIANO i sin nya modell FUTURA. Tonen är utomordentligt fullödlig, anslaget finfint och utseendet tilltalar mig mycket."

*** Byggt för framtiden**

VÄLKOMMEN ATT HÖRA OM VILLKOREN PÅ
PIANOSPARPLAN OCH HYRES-KÖP...

Jacobson PIANO -
MAGASIN
DROTTNINGGATAN 66
TELEFON 10 65 59, 11 76 19

Vi går naturligtvis och firar segern

hos

Kaffejuntan AB

KONTOR: Schéelegatan 26, Stockholm K

Tel. 08/51 30 13 - 51 00 18—28

*

Konditorier runt om i stan

MÄSTERLIGT MAGNI-SKRÄDDAD

Dagblått är just den rätta blå, nyansen för kostymen
sydd i May-Fair i komposition 90 proc. ull 10 proc.
mohair och med Magnielegants i alla detaljer.

Varför gråter du? Jo, jag gråter därför att jag är så lycklig...

Av KERJ JONSSON

Hur många gånger jag i diverse spalter fått läsa att "en och annan tår sakta trillade nerför Kerjs kinder" i samband med gamla Djurgårns bollsparkning, ja, det vet jag uppriktigt sagt inte. Förmodligen av den enkla och medicinskt betingade anledningen att jag av dessa tårars strida floder plötsligt blivit förhindrad att över huvud taget kunna läsa någonting mera.

Såvitt jag kan bedöma saken så kan man gråta av två dominerande skäl: 1) av sorg — vilket otvivelaktigt torde vara det vanligaste i denna jämmerdal. 2) av glädje — vilket oss emellan sagt är den enda drivfjädern till de av mina tårar som jag tillägnat Djurgårn.

Jag kan nämligen inte i sanningens namn erinra mej att jag någonsin fällt ens en millimeter av en tår av lidande och sorg när det gäller Djurgårn. Ty ett så'n lidande och en så'n sorg måste i en så'n nödsituation vara av en så'n kapacitet att tårar platt intet hjälper.

Nej, en äkta djurgårdare tiger — det är väl därför han är randig! — och lider

eller kanske rent av — när motgångarna staplas lite' för högt på varann — kollapsar i sin själs innersta. Det har bevisligen hänt och kallas då för mänsklighet, d.v.s. en högst begränsad grej som ingen råder över.

Jag vägrar dessutom att fälla några tårar när Djurgårn förlorar därför att jag inte vill ge våra besegrare den ytter-

ligare glädjen och triumfen att se en slagen motståndare (eller i varje fall en slagen motståndares supporter) så förkrossad.

Men visst är det marigare att vara stark i motgången. Det vore dumt att inte erkänna den saken. Men å andra sidan tycker jag nog att man har all rätt som finns i denna värld att vara lycklig och ge sina känslor fullt och oreserverat utlopp i medgångens korta, hektiska och svindlande stunder.

Det är därför jag stundom gråter när Djurgårn vinner i fotboll. Jag gråter därför att jag är så oändligt lycklig. Om det skulle finnas nå'n som anser detta onormalt eller obegripligt så säg gärna till! Jag har receptet.

Arne Grunander fanns med i det juniorlag, som lagledaren Karl-Erik "Kerj" Jonsson hjälpte till att föra fram till en mästerskapstitel för 20 år sedan. Lagledaren klädd enligt den tidens sed i lång mantel och byxor à la fabrikksskorsten.

INGEN BLÅRAND
MISSAR

DÄR SKRIVER KERJ JONSSON
SOM ÄR BLÅRANDIG ÄNDA
IN I SJÄLEN

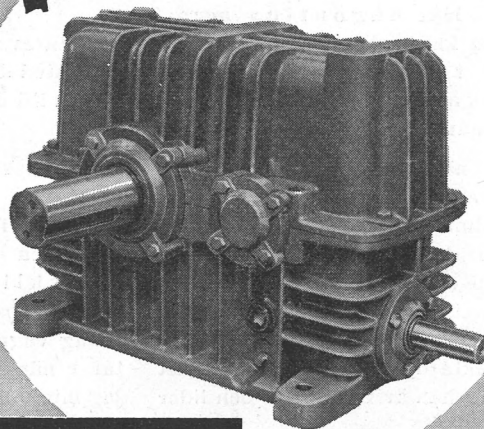
KOMBINERADE

SKRUV och KUGG

VÄXLAR

Kombinerade,
vertikala,
specialutförda
precisions-
snäckväxlar.
Fläktkylda.

- Snäckskruven i ett stycke med primäraxeln.
- Högvärdigt stål. Rätt profil slipad och polerad
- Kuggkrans av speciallegerad fosforbrons.
- Axlar av stål, slipade och lagrade i rikligt dimensionerade kullager.
- Växelhus i gjutjärn med inspektionslucka och oljeavtappningsplugg.
- Växlarna kan köras med godtycklig rotationsriktning.
- Effektivt förhindrande av läckage genom speciell labyrinttätning och oljerör.

BENZLER & CO

STOCKHOLM Centralvägen 1-5
SOLNA Telefon växel 82 00 30

AKTIEBOLAG

GÖTEBORG L. Munkebäcksg. 6 T. 250080
MALMÖ Djäknegatan 4 Tel. 702 75

FÖRSÄLJES ÄVEN GENOM AB ÅKESSON & BLOMQUIST SUNDSVALL

0,1—200hk.
Utv. 7.25—364:1

Byggnadsingeniör Reinhold Gustafsson

Tegnérgatan 34, Stockholm 45 - Telefon 23 51 25

Projekterar och bygger

industribyggnader, förvaltningsbyggnader, sjukhus och bostäder

Kritiska stunder på Råsunda: Knivsta har fått en smäll och gått i däck. Ibud till sjukvårdsavdelningen, som under överinseende av domaren Bosse Nilsson (tittar fram till vänster) testas Knivstas förmåga att komma upp igen, till vänster Torsten Lindberg och massören Putte Asp, till höger Bosse Brattlöf och Willy Gummesson (stående). Naturligtvis kom Knivsta på fötter igen...

Lysande, bländande Djurgården!!! tyckte TT

Om en match i högen av Djurgårdens många matcher, som den märkliga säsongen 1966 förde vårt fotbollslag fram till det allsvenska guldet, klipper vi några rader av märket TT i en På Språng-artikel i IB:

Jag mötte en Malmö-kollega på Stadion i måndags... en herre med livligt intellekt och med gott förstånd på fotboll.

Han höll med — efter Djurgårdens 3—0 på Svenska Mästarna M.F.F — höll med om att faktiskt 6—0 legat närmare till än t.ex. 3—2. Mycket närmare. Och han tillade att "det var väl inte så märkvärdigt, så illa som Malmö spelade".

Djurgården var otroligt bra!

så pass bra som den häpnadsväckande rapporten nerifrån Wien den 21. juli

(brevet avsänt d. 15.7) av en viss Franz Kienberger gjorde gällande (efter 3—1-segern över Rapid):

"Stadion-besökarna här i Wien har inte på många år sett en så vacker fotbollsmatch som den som spelades den 14/7 1966.

Så spelade Sindelars lag — Austria — för 30 år sedan! Er center med nr 9 (Granqvist) är inte den ende som kan jämföras med Sindelar. Hela laget spelade så som en gång i tiden Wiens Austria.

För en fackman — ej föreningsfanatiker — var spelet en fröjd för ögat."

Kanske bättre ändå nu, med Leif Ericsson center... fast man har sett Leffe ändå lyckligare med sina matningar.

Jag vill jämföra Djurgården denna 8. augusti med det spel som A.I.K. presterade i sina bästa stunder mot Brasiliens landslag den 4. juli; alltså det bästa jag sett av svenska lag i år.

Och jag upprepar vad jag skrev ungefär vid den tiden: nämligen att paret Jim Nihldén—Jan-Erik Sjöberg vore en prydnad som mittfältspår i Svenska Landslaget: flinka, outtröttliga, välmatande... och dessutom tilltagsna skyttar — Nihldén kanske den "svåraste" kanonen i A.I.K (med landslagets enda mål i Jugoslavien-matchen!), Sjöberg med 3:dje målet denna festliga Stadionkväll då DET STJÄRNKLARA LJUSET på 2 höga smala master (och på de 2 Stadiontornen) debuterade.

★ ★

A.I.K.:s forwardskvartett nämnda

PÅ GILLET ÄTER MAN.
SOM EN FURSTE
FAST BÄTTRE

.....

På rekordtid kan alla Djurgårdare lära sig språk och därmed få verklig valuta av alla utlandsresor.

Metoden heter:

SPRÅKSKIVOR

Kurser med 8 st. 33-varvsskivor + kursbok, som samtidigt är en behändig valör.

Tag del av vad vi kan bjuda på till billigaste priser.

Skicka in namn och adress och meddela vad du vill lära till

SERGEL-
bokhandeln

HÖTORGSCITY
Sergelgatan 21
Tel. 08/10 57 80
STOCKHOLM C

.....

3M COMPANY

3M Company är ett av världens 100 största företag. 3M är ett forskande företag, ett företag med nya idéer, ett företag som skapar nya revolutionerande produkter. Bland dessa återfinnes Scotch tejp och tonband, Scotchlite reflexmaterial, Thermo-Fax kopieringsmaskiner, elprodukter, slipmaterial, lim, tryckeriprodukter, sjukvårdsprodukter.

Tänk 3M — det tjänar Ni på.

De tre senaste åren i ishockey

1964

Djurgårdens matcher i slutspelet:

—MoDo (b)	4—3
—Skellefteå (h)	5—3
—Brynäs (b)	1—8
—Leksand (b)	4—5
—Södertälje (b)	4—7
—Strömsbro (b)	8—8
—Frölunda (h)	7—6

Brynäs	7	7	0	0	40—15	14
Leksand	7	5	1	1	39—18	11
Södertälje	7	4	0	3	28—21	8
Frölunda	7	4	0	3	29—25	8
Djurgården	7	3	1	3	33—40	7
MoDo	7	1	1	5	23—31	3
Strömsbro	7	1	1	5	17—42	3
Skellefteå	7	1	0	6	18—35	2

I förspelet gick det så här:

	Hemma	Borta
—Södertälje	4—3	2—4
—Brynäs	3—1	9—3

kväll: Kurre Hamrin och Rimbo (!!), Lill-Garvis och Backman, var ju "out-standing" . . . men å andra sidan: Djurgården — —

Vilken fantastisk SÄKRING!

med "Mr. Djurgården", Gösta Sandberg, ute på plan och så "Mr. Gårdvar", Ronney Pettersson, där bak: denne farbror får sägas ha hållit sitt försteg framom Malmö-Hult! — Båda (Ronney och Hult) mer utfyllande och mer auktoritativa än den av Lennart Nyman m.fl. alltför länge favoriserade "Zamora" i Pe-king.

Vilken strålande, charmerande rörelseglädje, spelglädje, livsglädje i killar som Cronqvist, den eleganta backen från Landskrona! . . . i smäckre Wiestål, ytern och "rovern" från Holmsund . . . i långa Lindman från Lycksele och lille Öhman från Högalid (och A.I.K.).

★ ★

Det skall bli oerhört intressant att följa fortsättningen för detta DET MEST CHARMFULLA LAG DJURGÅRDEN HAFT! . . . bara man nu haft tillgång till en ung "Tumba" att stoppa in i den lucka som Leif E. nu rätt snart lämnar efter sej!

. . . och bergsäkert kommer måndagens 9 000 (10 000) igen! Ska vi säga att "var och varannan" av dem tar med sej en vän. Det blir 15 000.

Stadion borde bli fullt. När ett så bokstavligen lysande, bländande lag spelar!

—Frölunda	3—8	3—5
—Västerås IK	12—0	3—9
—Öster	6—0	7—5
—Viking	8—4	6—1
—KB 63	5—3	9—3

Frölunda	14	11	1	2	91—41	23
Brynäs	14	11	0	3	95—48	22
Djurgården	14	10	0	4	80—49	20
Södertälje	14	8	2	4	68—42	18
Västerås IK	14	7	0	7	73—74	14
Viking	14	3	2	9	43—82	8
KB 63	14	2	2	10	38—76	6
Öster	14	0	1	11	35—111	1

1965

Slutspelets matcher blev inga alls för Djurgården det året. Vi missade chansen genom att förlora med 1—2 mot Södertälje i den avgörande och sista matchen i serien. Här är matcherna:

	Hemma	Borta
—Frölunda	4—6	1—4
—Brynäs	1—6	3—6
—Västerås IK	7—3	4—6
—Södertälje	3—2	1—2
—Viking	9—1	2—4
—Malmö FF	10—1	5—0
—Grums	6—2	4—1

Frölunda	14	11	1	2	78—39	23
Brynäs	14	11	0	3	95—33	22
Västerås IK	14	11	0	3	90—52	22
Södertälje	14	7	1	6	69—53	15
Djurgården	14	7	0	7	60—44	14
Viking	14	5	0	9	44—96	10
Malmö FF	14	2	1	11	37—81	5
Grums	14	0	1	13	28—103	1

För att få stanna i allsvenskan måste de fyra sista lagen kvala, och här gjorde Djurgården dessa siffror:

	Hemma	Borta
—Malmö FF	1—1	0—8
—Viking	6—3	10—0
—Grums	11—4	3—8

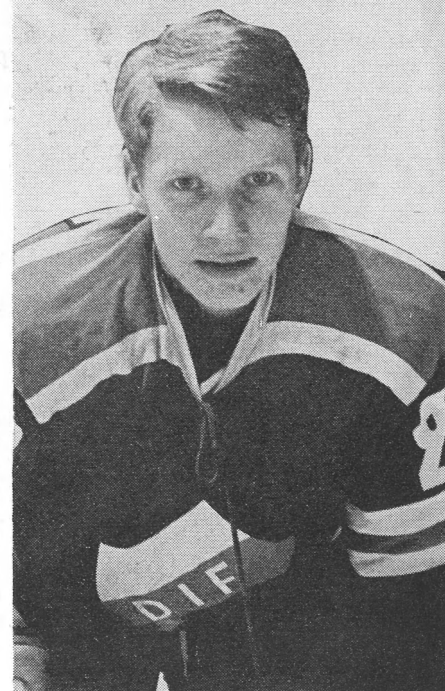
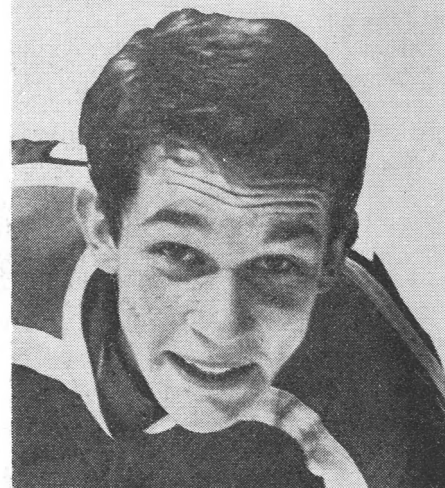
Sedan de inbördes matcherna i första serien inräknats blev tabellen denna:

Djurgården	12	8	1	3	67—33	17
Malmö FF	12	6	2	4	62—39	14
Viking	12	6	0	6	45—59	12
Grums	12	2	1	9	35—78	5

Djurgården i SM-finaler:

1923: —Stockholms-Göta	0—3
1924: —Stockholms-Göta	0—3
1926: —Västerås SK	7—1
1927: —Stockholms-Göta	1—5
1950: —Mora IK	7—2
1954: —Gävle GIK	5—1 1—1
1955: —Hammarby IF	6—3 11—2

1958—1963: Djurgården svenska mästare som serie-segrare.

Ishockeyns ungdomliga linje i vårt A-lag representeras av den här trion. Uppifrån och ner har vi Tommie Lindgren (lillebror till Kent), Thomas Carlsson och Roland "Rolle" Einarsson, som ännu sitter på skolbänken med sikte på en vit studentmössa.

Ett tack från Nocke

Herr Ordförande
och medlemmarna i
DIF:s Överstyrelse.

Ett något senkommet men desto varmare och hjärtligare tack till Eder alla för vänlig hägkomst och generös hyllning på min den 24 maj timade 75-årsdag.

Även jag har nu med ej alltför kraftlösa stavtag glidit in i mitten av det 8:e decenniet. Men "än leva de gamla gudar ännu är världen ung..." och fortfarande kan man glädjas stort åt djurgårdisk seger och hårt lida av nederlaget precis som i ungdomsåren.

Om jag på 75-årsdagen finge önska mig någonting skulle det i första hand varit att DIF:s nuvarande Överstyrelse med Ordföranden i spetsen ännu några år ville och kunde verka inom föreningen.

De senast gångna åren måste i många avseenden varit hårda och slitsamma, men f-n den som ger sig! Det finns emellertid inom idrotten så många former av glädjespridning och det vackra välorganiserade jubileet i Stadshuset måste för alla deltagare ha blivit ett vackert minne för livet — och en stor tillfredsställelse även för Överstyrelsen som så fullödigt lyckats genomföra det samma.

Till sist!

Min hyllning och mitt tack till Överstyrelsen!

Tillgivne vännen och Hedersordföranden

BERTIL NORDENSKJÖLD
d.v.s. Nocke

Nu gör vi PR i Djurgården

PR är tidens melodi, och nu ska vi i Djurgården åtminstone hänga med i svängarna här i stan, där AIK länge dominerat denna speciella marknad, med nyligen bortgångne Simon Brehm i TV-apparaterna för att bara nämna ett exempel. Djurgården skall få sin egen PR-klubb med förre fotbollsledaren Bengt Almqvist som initiativkraft. Bland "kändisar" i klubben: Rolf Björling, Alice Babs-Sjöblom, Lasse Lönn Dahl, Gösta Bernhard, Mille Schmidt, Charlie Norman och åtskilliga till.

Bertil "Japan" Ahlm blir bas för PR-klubben.

Det var då det: Djurgårdens 50-årsjubileum ägde rum i Stockholms stadshus och vår bild visar när Prins Gustaf Adolf överlämnar Riksidrottsförbundets hyllningsdiplom till dåvarande ordföranden Bertil "Nocke" Nordenskjöld. Klädseln var den gången frack, och allt var mycket högtidligt och pampigt.

Säger de som var med för 25 år sedan.

Det var då det: röster på 60-årsjubileet

Sagt och utlovat för 15 år sedan — hur mycket stämmer och har hållit fram till i dag?

Min tro är att Djurgården en tid framöver skall ha en glansperiod. Tidigare sorgebarn bland sektionerna har rott upp sig och piggnat till av bara farten. En allsvensk fotbollsseger med guld och annan grannlåt är mitt önskemål nr 1. Tillsvidare gläder jag mig inte minst över att svenska landslaget i olika idrotter har så stor användning för våra djurgårdare. (Sven Larson, ordf)

Jag hoppas fotbollsstyrelsen, spelare och andra inte ska slå sig till ro. Att vila på lagrarna betyder tillbakagång. Det fordras allt större uppoffringar. Åtminstone om min dröm skall gå i uppfyllelse: guld i allsvenskan!

För Djurgården i sin helhet önskar jag mera koncentration i verksamheten, gärna minskad front och kraftsamling på "livsdugliga punkter" samt intimare kontakt mellan överstyrelsen och sektionsstyrelserna. ("Farsan" Sandberg)

Önskemål: att Djurgården inte splittar sig så mycket på allt möjligt i idrottsväg och att alla våra aktiva skall komma underfund med att det är en förmån — av annat slag än den rent ekonomiska — att tävla för Djurgårdens färger. Den som bara får ut pengar och andra krassa förmåner av sitt idrottan-

de kommer en dag att känna sig oerhört fattig.

(Kalle Liliequist)

Framtiden ser jag i ljus. Jag tror vi kommer att hålla våra positioner. Önskemål: att vi i ishockey gör "the double" och blir både svenska mästare och serievinnare. Men det gäller att skynda på, ty tydligen vill man försöka ta död på SM-tävlingen. Vidare hoppas jag på ispalats så att ishockeyn skall bli mera ekonomiskt lönsam. (Arne Grunander)

Önskemål: att brygga över meningskiljaktigheterna så att den goda klubbandan och sammanhållningen alltid består.

Till sist ett intimare samarbete med vår utmärkt ledda supporterklubb.

För hela Djurgården önskar jag att DIF förblir en idrottsförening och att den ej glider över och bara blir en ekonomisk förening (tendensen finns).

Mottot bör vara: Idrott för idrottens skull och allt för DIF.

Jag tror att om alla verkliga Djurgårdare vill lägga manken till och göra sitt bästa samt arbeta ideellt, så ser jag framtiden i ljus för föreningen.

(Lill-Einar Olsson)

Ett "stenkast" från Stadion

Den intima Gärdesrestaurangen

GRENADJÄREN

känd för sin goda mat

**LUNCH - MIDDAG - SUPÉ - SPECIALITETER
i behaglig miljö**

Festvåning rekommenderas

Erik Dahlbergsgatan 41-43 - STOCKHOLM

Bordbeställning
62 01 48 - 62 01 49

● **OBEGRÄNSAD PARKERING**

ASK GARAGE & BENSIN

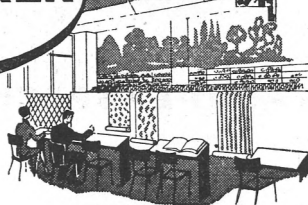
KATARINA BANGATA 58 - STOCKHOLM SÖ

TELEFON 44 60 25 - 42 19 56

**2 ledande
TAPETTAFFÄRER**
till Er tjänst...

Vi önskar Er välkommen att välja tapeter i våra moderna lokaler. Tapeterna är numera placerade i ett vridbart skärm-system där Ni snabbt kan finna Er önske-tapet bland tusentals mönster.

För dem som önskar välja på traditionellt sätt finnes specialavdelningar.

Björklund & Wingqvist AB

Butiker och ordermottagningar:

Malmtorgsgatan 8 - Tel. 08/23 51 00

Gamla Brogatan 19 - Tel. 08/23 30 50

STOCKHOLM

HEINERS

**Konsulterande
Ingenjörbyrå AB**

Kungsgatan 54 - Stockholm C

Telefoner:

20 52 85 21 53 36

BRILJANTER GULD PÄRLOR

Smycken under garanti

HOVJUVELERARE

Franz Holm

Guldsmeder i fem generationer

Butiker:

Drottninggatan 50-52

Kungsgatan 68

Sergels Torg 4

Humlegårdsgatan 9

Gör som vi i Djurgården

Vid behov av BUSS

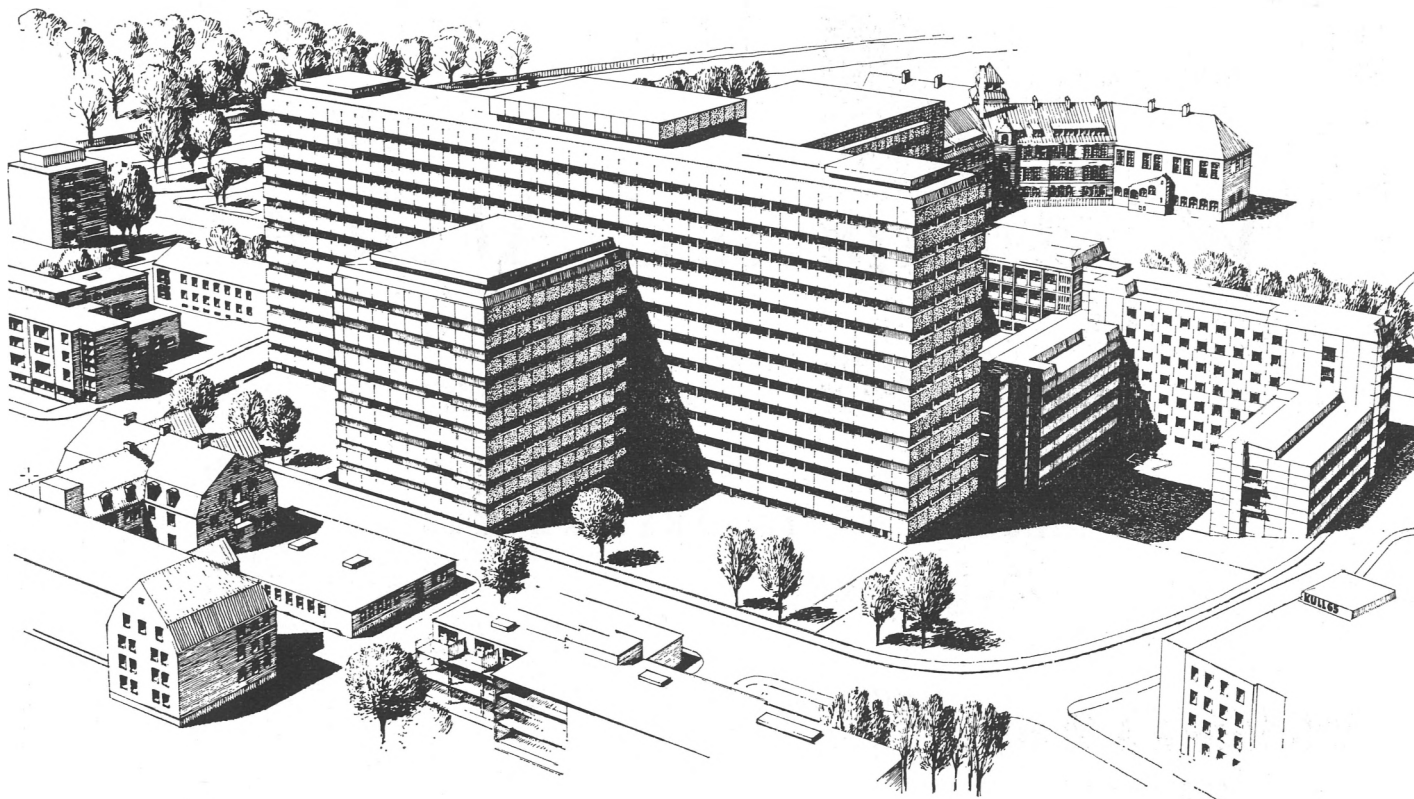
till resor i in- och utland

vänd Eder med förtroende till

**Kristian Larssons
Busstrafik**

Björklinge

Tel. 010/750 28 eller 08/62 49 55

SIAB BYGGER CENTRALBYGGNADEN FÖR LUNDS LASARETT

*industrier
anläggnings-
arbeten
bostäder*

Lunds nya lasarett projekteras och byggs av ett team där beställaren tillsammans med sina experter samarbetar med specialister inom bygnadsområdet för att uppnå bästa resultat.

I ett team bestående av beställare, arkitekt och övriga konsulter och med SIAB som konstruktör och byggare projekteras, planeras och bygges detta sjukhus efter modernaste principer. Härigenom har det varit möjligt att driva arbetena på arbetsplatsen samtidigt som beställare och projektörer kunnat beredas längsta möjliga tid för alla nödvändiga beslut.

Byggherre:

Malmöhus läns landsting

Arkitekt:

Arkitekt SAR Stefan Hornyánsky

Konstruktör:

Svenska Industribyggen AB, SIAB

Ventilation:

AB Svenska Fläktfabriken

Värme och sanitet:

Joel Österbergs Ingenjörbyrå AB

El:

Elkonsultbyrån Egon Nilsson AB

Generalentreprenör:

Svenska Industribyggen AB, SIAB

Underentreprenörer för

Ventilation:

AB Svenska Fläktfabriken

El. installation:

ASEA

Värme och sanitet:

AB Nordiska Värme Sana i samarbete med Rörlednings AB Celsius

STOCKHOLM
GÖTEBORG · MALMÖ · LULEÅ

SVENSKA INDUSTRIBYGGEN AB

Wasa Express & Åkeri AB

S:t Eriksgatan 75

Stockholm Va

Tel. 32 48 29 - 32 45 52

FULLSTÄNDIG ÅKERIRÖRELSE

Radiodirigerade kranbilar - Liftdumpers

FABOLA/COMBI

Glasfiberbåt i allmogestil, med fällbart centerbord, osänkbar, storlek 420×168 cm. Vikt i segelutf. 160 kg. Skarndäck m. stänkbord tillika med de goda sjöegenskaperna gör att FABOLA tål mycket hårt väder.

Fabola är ytterst lättseglad, reagerar snabbt vid minsta bris, lätt på rodret, vältrimmad, en idealisk övergångsbåt för juniorer.

Ostagad mast, rostfria beslag, c:a 7,2 kvm, terylensegel. Segeltrimmad av och i samråd med den kände Snipe-seglaren Olle Blomqvist.

FABOLA/COMBI

TAR HELA FAMILJEN MED PÅ
SÄKRA SEGEL- OCH FISKETURER

RIGGAS OM PÅ ETT ÖGONBLICK

2 års garanti

FABOLA som enbart RODD/MOTORBÅT finns i 3 olika utföranden

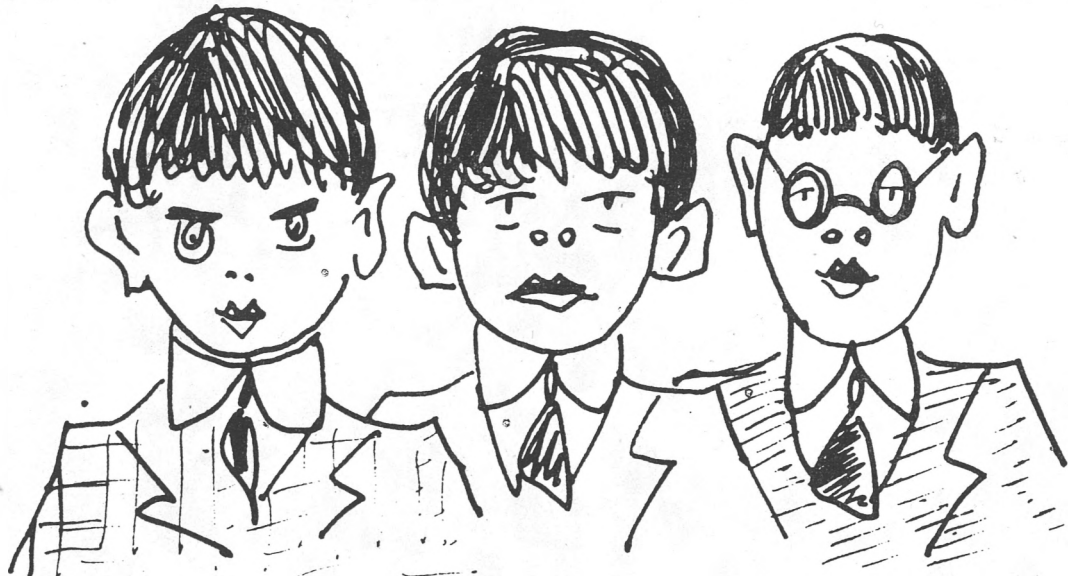
Återförsäljare sökes där vi ej är representerade!

FABOLON-PLAST

ROCKNEBY
Telefon 0480/663 55

Försäljning i Stockholmsområdet:
Erik Dahlbergsgatan 8
STOCKHOLM No
Telefon 08/61 61 72, 61 23 65

KAR DE MUMMA - AKTUELLT

- Vi som vet mest vet
att Liptons te är bäst

Gamla "Tranan" behöver vattnas . . .

Till
Styrelsen för Stockholms Stads
Lantegendomsnämnd.

Aberopande undertecknads samtal med Eder Direktör Meurling, varvid närmare motivering angavs, få vi härmed göra följande vördsamma framställning:

1) **fridlysning** av en höjd, belägen utanför nordvestra delen av idrottsplatsens område. Vid tillfällen, då idrottstävlingar pågå, är denna höjd (av Ortsbefolkningen kallad "Tranebergläktaren") fullsatt med människor, vilka gratis kunna åse tävlingarna. Genom fridlysandet av området ifråga skulle naturligtvis en del av gratispubliken se sig nödsakad erlagga inträdesavgift;

2) **framdragandet** av vattenledning till idrottsplatsen. Vid idrottsplatsens anläggande fingo vi den uppfattningen, att förr eller senare vattenledning skulle framdragas förbi idrottsplatsen, varigenom vi skulle mot en extra i kontraktet stipulerad avgift kunna komma i åtnjutande av vatten. Denna angelägenhet är av synnerlig vikt för oss, då 1:0 vi icke gärna kunna inbjuda utländska idrotts-

män utan att samtidigt kunna erbjuda dusch, och 2:0 gräsmattan är i stort behov av vattning vid flerfaldiga tillfällen under säsongen;

3) **ersättning** av under 1913 lidna förluster, uppgående till cirka 5.000 kronor, på grund av bristfälliga trafikordningar. Det torde icke vara nödvändigt framhålla, att under sommaren 1913 spårvägsförhållandena varit de sämsta möjliga, varigenom det omöjliggjorts för oss, att anordna större tävlingar på vår egen idrottsplats och vi sett oss nödsakade hyra på annan plats samt betala dryg hyra. Vi hava ej heller kunnat hyra ut platsen till andra föreningar, och därigenom även åsamkats stora förluster.

Genom ytterligare skuldsättning hava vi lyckats draga oss fram hittills, men det finnes en gräns för en idrottsförenings ekonomiska bärkraft.

Stockholm den 30 April 1914.

Djurgårdens Idrottsförening.

(Ur vår historiska korrespondens. Svaret på den här framställningen blev i största allmänhet ett bleklagt nej. Numera -- över 50 år senare -- har Stockholms stad en helt annan förståelse för sådana här saker, men Tranebergs idrottsplats har vi förstås inte kvar och slipper bekymret att vattna gräsmattan . . .)

Vi instämmer

Tipstjänst till idrotten -- med den parollen går högermannen Krönmark fram i en motion till 1967 års riksdag. Han framhåller att det från början, när Tipstjänst kom till, avsågs att tipspengarna skulle komma idrotten till godo. I dag är det bara en tredjedel, som återbäres till idrotten. Resten tar hr träng hand om. Låt Riksidrottsförbundet överta hela Tipstjänst och slopa de "vanliga" idrottsanslagen. Säger hr Krönmark. Vi i Djurgården ber få instämma.

REPLIK PÅ ÅRSMÖTE

När Aina Ekvall blev omvald vid senaste årsmötet som ordförande i damsektionen, suckade hon: "Ja, det blir väl som min man brukar säga, att jag får hålla på tills jag blir 100 år."

Snabb replik av Anna Dettner: "Det gör ingenting, bara du är arbetsför!"

EN REPLIK TILL

När jag åt min grötfrukost i morse, berättade min fru att hon haft en underbar dröm. Hon drömde, att hon var gift med en miljonär.

-- Äsch, det var väl inget. Min skata tror det om dagarna.

Mesta mästarna

Djurgården har över 300 svenska mästare. Senaste SM-titeln bärgades i slutet av 1966, då våra värjförare vann lagmästerskapet. För första gången för övrigt i vår förenings historia. Grattis, Béla Rerrich!

Hur många SM-tecken, som plockats hem av Djurgårdens folk, finns det olika beräkningsgrunder för. I fotboll med 12 spelare berättigade att få SM-

medaljer och i ishockey med 17 man, som blir officiella mästare, skulle det på en enda lycklig (!) säsong räknas ihop 29 SM-titlar jämte de två lag-SM, som går direkt till föreningen. Bara 31 SM med ett enda svep alltså.

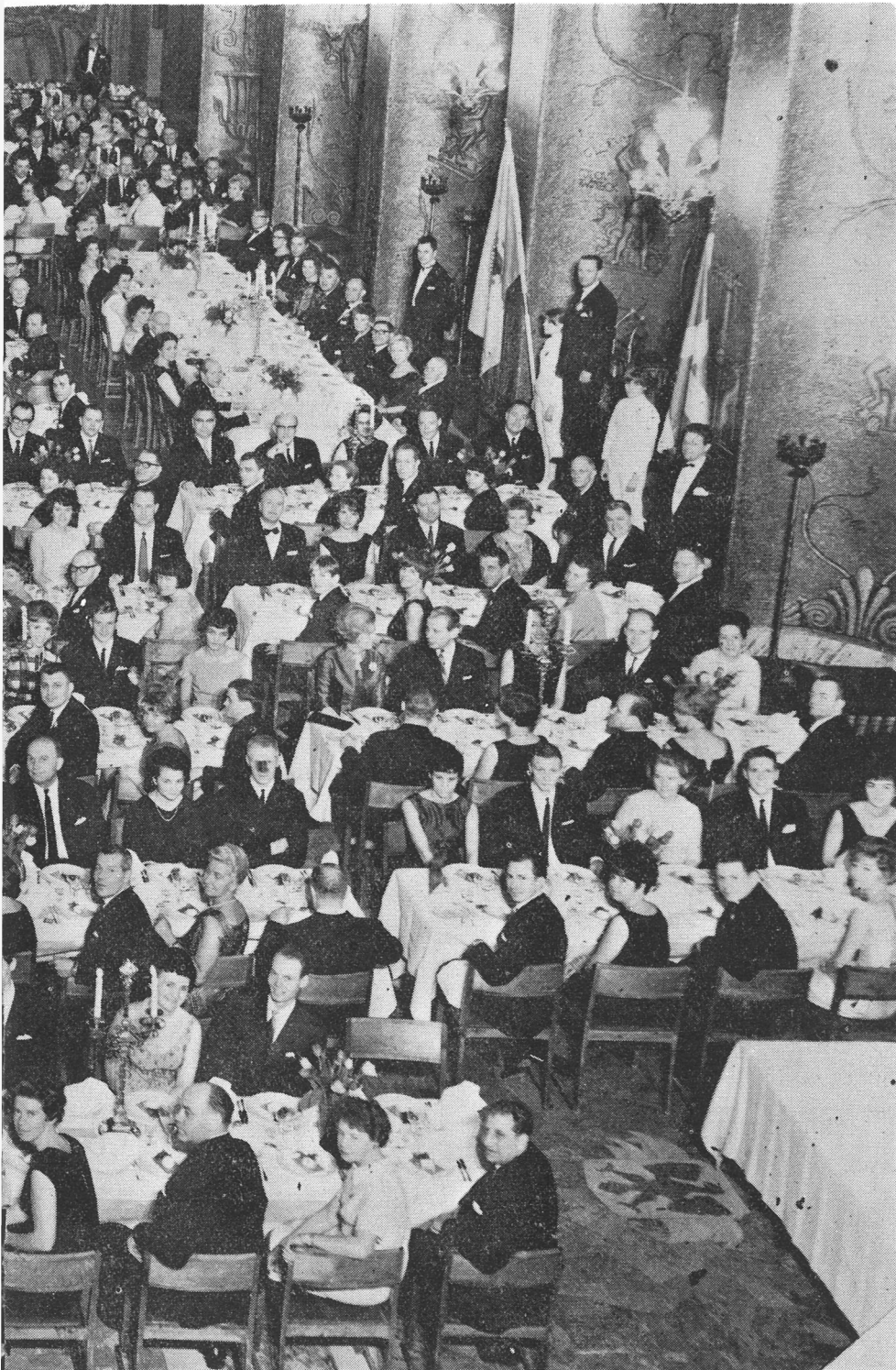
I den officiella statistiken räknas dock ett dylikt lag-SM bara som 1 st. SM, och det är med den beräkningsgrunden vi nöjer oss med att redovisa Djurgårdens samtliga SM-titlar till något över 300.

De individuellt största SM-erövrarna

finns i brottning, skidor, ishockey, fotboll och bordtennis.

Så här ser toppen ut bland våra svenska mästare:

Lill-Einar Olsson (skidor o. fotboll)	16
Edvin Vesterby (brottning)	16
Elisabeth Thorsson (bordtennis)	13
Björne Mellström (bordtennis)	10
Gösta Knivsta Sandberg (fotboll och ishockey)	10
Sven Tumba Johansson (fotboll och ishockey)	10

Festligt och fullsatt var det när vi firade Djurgårdens Idrottsförenings 75-årsjubileum i Gyllene Salen i Stockholms Stadshus. Här har fotografen knäppt sin bild strax innan klubbmästare Carl-Hjalmar Bodman — stående till höger mellan de två paraderande fäktarflickorna — gör sig beredd att hälsa alla de närmare 700 gästerna välkomna i vår krets.

Hedersbordet i mitten till höger har som främste gäst Hertigen av Halland sittande mellan Ulla och Hugo Caneman. Runt bordet i övrigt skall man med utgångspunkt från Hugo hitta följande gäster och klubbkamrater: Stina Tegnér, Thorsten Sundström, Märta Jansson, Nocke Nordenskjöld, Pelle Strömbeck, Inger Hedvall, Torsten Tegnér, Inga Bengtson, Ingrid Brodd, Bo Bengtson, Anne-Marie Bodman, Helmer Jansson, Kerstin Theblin, Tore Brodd, Ruth Sundström och Sten Rudholm. Mitt i ryttargången poserar Hilding Lövdahl i givaktställning.

Att i övrigt i denna trivsamma myrstack plocka fram enskilda personer låter sig inte göra, men alla ni som var med, känner nog igen er själva och alla andra.

Och vi både åt och drack gott efter den här matsedeln:

M E N Y

VID DJURGÅRDENS IF:s JUBILEUMS-
MIDDAG I GYLLENE SALEN

★

Färskrökt lax med pocherat ägg

*

Helstekt oxfilé med champinjonsvning

*

Isabella-tårta

*

Château des Tornelles 1959

Sherry Salvador

*

Kaffe

Lasse Björn (ishockey)	9
Hasse Hedjersson (skidor)	9
Signhild Tegner (bordtennis)	9
Stig Tvilling (ishockey och fotboll)	8
Yngve Johansson (ishockey)	7
Hans Mild (ishockey och fotboll) ..	7

★

Vi tänkte också äntligen avslöja hur många DM-titlar som Djurgården skyfflat hem under årens lopp. Vi var övertygade om att det skulle röra sig om åtskilliga tusen, men vår gamla räkne-

maskin var inte på bästa humör utan började krångla, när vi kommit fram till siffran 2.147. Vi hade länge haft på känn, att apparaten inte skulle tåla något mer ansträngande arbete. Den här uppgiften blev apparatens död. Naturligtvis skulle en ordentlig rundsmörjning hjälpt den att leva några månader till, men förr eller senare visste vi, att dess dagar var räknade. Och nu när den alltså "pajade", fann vi det klokt att äntligen efterkomma ett önskemål från Historiska museet att få räkneapparaten

till sina samlingar. Där står den nu i montern med beteckningen BA 123. Frid över apparatens minne. Synd bara att den inte hann räkna färdigt hur många DM-titlar vi har. Vi skall återkomma så snart vi får råd köpa in en ny apparat. Dags annars för välvilliga PR-män att ta chansen och leverera något ultramodernt...

FOTNOT: att "paja" är detsamma som att bryta samman, att säcka ihop, att inte vara värd 2 öre i reparation.

ÄT SUNDARE —
ÄT MERA BRÖD

Box 12255 • Stockholm 12

60 år som Djurgårdare

Genom en äldre broder blev jag redan vid unga år intresserad Djurgårdare, jag tror jag vid mitt inträde i DIF år 1906 var föreningens yngste medlem.

I Östermalms Läroverk där alla idrottsintresserade på den tiden var IFK-are, gick jag under namnet "Djurgården", vilket jag var mycket stolt över. Under mina år vid denna skola lyckades jag värva en hel del pojkar i småklasserna till föreningen, vilket resulterade i, att sedan dessa pojkar kommit upp i gymnasiet, dessa i sin tur värvade nya medlemmar till föreningen och jag kunde efter några år sedan jag slutat och kommit ut i förvärvslivet konstatera, att av en enda DIF-are, det stora flertalet idrottsintresserade vid detta läroverk nu var Djurgårdare.

Vad gör de ledande i föreningen nu för att värva de idrottsintresserade skolungdomarna?

Att besvara frågan vad jag tycker bäst om hos föreningen, torde väl vara lättast. Det är utan tvivel den goda kamratandan och ledarnas otroliga entusiasm, som ju resulterat i decenniernas stora idrottsliga framgångar.

*

Att svara på den andra frågan, vad jag tycker sämst om hos föreningen, är däremot svårare, då ju detta skulle innebära en kritik mot något eller några inom föreningen. Skulle jag emellertid våga mig på en kritik, så skulle denna riktas mot föreningens mångsyssleri. Inom alla områden fordras det specialisering och koncentration. Jag anser därför föreningen borde skära ned sitt program och koncentrera sig på de stora uppgifterna.

Då jag vistats så många år utomlands, är det svårt för mig att yttra mig om den största uppgift DIF gjort inom svensk idrott. Ser jag emellertid tillbaka i tiden, skulle jag nog sätta Djurgårdens skidåkare och skidhoppare som den största merit. Namn som Bröderna Sandström, Hedjersson, Eskil Schumann, Acke Norling, Einar Olsson m.fl., framstod väl då som de mest lysande stjärnorna under gamla goda tiden. Visserligen har våra duktiga fotbolls- och ishockeyspelare haft stora framgångar och får väl anses tillhöra föreningens största epok under senare tiden.

Vad borde DIF kunnat gjort bättre? Vem dristar sig att kritisera vad alla duktiga Djurgårdsledare åstadkommit under dessa år. Nej, hatten av för alla dessa duktiga gossar ingen nämnd och ingen glömd.

*

Några "historiska" Djurgårdare och varför just dessa? Det skulle nog ta allt för många spalter i anspråk för att giva denna fråga ett uttömmande svar. Att ur minnet plocka fram någon särskild bland så många förmågor är hart när omöjligt. Från gamla dagar kan jag ej un-

derlåta att nämna maratonlöparen John Svanberg, en föregångare till senare tiders svenska löparstjärnor och så "Lill-Einar" Olsson, lika fin i fotboll som i skidhoppning. Varför jag just nämnde Lill-Einar är därför han för mig framstått som den exemplariske idrottsmannen. Hård men juste på planen, vänlig och vänsäll som kamrat.

*

Skall jag nämna någon av senare års "historiska" idrottsmän, vill jag i första hand nämna "Knivsta" Sandberg. Vilken entusiasm, vilken energi! Den borne ledaren. Hoppas den gode "Knivsta" aldrig mer skall snegla åt fula konkurrensters snöda bud. Att härutöver nämna några namn vore en orättvisa mot alla historiska Djurgårdare som passerat revy under mina många Djurgårdsår, men vem kan undgå att minnas sådana hjäl-

För oss stora allroundklubbar är framtiden mörk, om det inte blir en ändring i fråga om de antikverade amatörbestämmelserna, säger gamle djurgårdaren Axel R. Benzler.

tar som ishockeyspelarna "Tumba" och Lasse Björn, här fordras ej någon motivering.

*

Frågan om de stora all-round-klubbarnas framtidsutsikter är ju avhängig av så många frågetecken att det fordras närmast ett orakel att besvara densamma.

I första hand beror det väl på klubbarnas ledning hur framtiden skall gestalta sig, men i lika hög grad kan ju framtiden avgöras genom kommande regeringars inställning till den privata idrotten. Säkert är emellertid att utan en radikal omändring av de nuvarande mycket antikverade svenska amatörbestämmelserna har de stora all round-klubbarna ej någon framtid.

Med Djurgårdshälsningar

A. Benzler

SAHLSTRÖMS
festväningar

Specialité:
**Middagar
och cocktailpartyn
i hemmen**

De trevliga festväningarna
i City. Utsökta middagar
till låga priser. Ring våra
hovmästare för ett besök.

LINNÉGATAN 18 TORSGATAN 10
Beställningstelefon 11 57 15

Vid behov av

ny-, till- och ombyggnadsarbeten samt reparationer

Kontakta då

Byggnads AB Gösta Nordemo

Götgatan 96 - STOCKHOLM SÖ

41 39 38 Tel. 40 06 95

Den Djurgårdare, som sätter värde på elegans och kvalitet,

gör med fördel sina inköp hos

AB Cravatt-Centrum

Tunnelbanestationen

Vällingbyplan 15

Tel. 87 54 10

Tunnelbanestationen

Hässelby Gård

Tel. 89 48 00

Djurgårdens klubbjacka

FINNES I LAGER FÖR OMGÄENDE LEVERANS

Shantung 100 % ull kr. 195:—

Terylene kr. 220:—

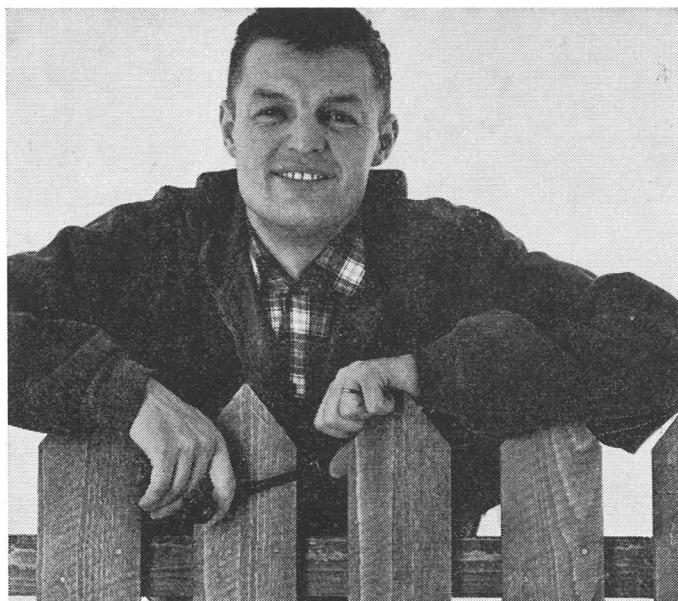
DIF - broderat i guld kr. 8:—

Vid större beställning, begär specialoffert.

På måttbeställningar och alla andra varor erh. Djurgårdens medlemmar 10 proc. rabatt.

Odengatan 106 - STOCKHOLM VA

Spara
till
fritidshuset
hos

SKÅNSKA BANKEN
Mer än 80 kontor i Syd- och Mellansverige

Dagen efter hos Knivsta

Forts. från sid. 39

— Nej, inte ett dugg. Jag ångrar ingenting. Hade ett anbud från Frankrike någon gång på 50-talet då Yngve Brodd och en del killar flyttade dit men jag räknade på kosingen och tyckte inte det var vidare lönande.

★ PRESTATIONSPREMIER

För att behålla stjärnorna i Sverige — kan man då tänka sig att högt ersätta de aktuella och betala dem mer än övriga spelare i laget?

— Faran är att det blir ett evinnerligt tjatrande om "att han är väl inte bättre än jag" och en massa hot om att sticka om inte pengarna kommer på bordet. Men å andra sidan: någon slags prestationspremie är absolut på sin plats. framför allt att klubbarna både vill och kan få hjälpa till med ordentliga lån till studier eller en affär. Bort med alla takgränser för spelande tränare!

★ "INTE SÅ LUSTIGT"

"Kniven" har bestämda åsikter om det mesta. I snacket med pressen efter

matchen utmanade han journalisterna med följande:

— Ändå roligare skulle det vara om tidningarna accepterade vårt spel också.

Men har DIF-spelet alla gånger varit så lustigt, uppriktigt sagt?

— Nej, det är nog så riktigt. Styrkan hos oss har varit att Torsten Lindberg fick ut 100 % av varje man. Vi vann guldut på att spela helt efter våra resurser. Egentligen inget fel på våra forwards, man för man. Vad vi skulle behöva är en kedjeförman med det stora strategiska lugnet. Men faktum är att vi i år gjorde sex mål mer än ifjol då vi ansågs ha en kedja. Många förstås under tiden Leffe Eriksson och Hasse Nilsson var kvar.

Mer blommor, telegram och — telefon.

— Inget nytt om framtidsplanerna?

— Kommer en bulletin endera dagen! (Skrev Bertil Jansson i Expressen. Den utlovade bulletinen dröjde någon tid men kom sedan med beskedet att Knivsta skall bli tränare för nästa uppsättning blårandiga guldmaljörer.)

TIDTAGNING

Förr i tiden tävlade man i Djurgården även på sparkstötting. Vid en tävling hade man gjort upp med en funktionär av yngre slag, att han skulle svara för tidtagningen på en väckarklocka. Starten måste uppskjutas en timme, ty funktionären hade inte vågat "låna" väckarklockan förrän hans mamma gett sig i väg kl. 11 till gudstjänsten i kyrkan.

JUBILEUMSLOTTERIET

Bil för 2 kronor och därtill en ny bil — rena önskedrömmen! Den drömmen uppfylldes för en dam vid namn Anita Kingstad från Vällingby. Hon köpte nämligen en lott i Djurgårdens jubileumslotteri för 2 kronor och hade turen vinna högsta priset, en personbil. I stället för att göra omgivningen osäker sålde hon kärran. En av sportbåtarna — två sådana fanns att vinna — hamnade hos Gösta Ajaxon i Stockholm. Den andra båten tog vinnaren ut utan att presentera sig på annat sätt än med vinstlotten. Grattis och lycka till. Samtidigt rekommenderar vi alla våra skink- och kaffe-lotterier.

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27

STOCKHOLM

TELEFON 30 22 02

Alldeles spårlost gick inte Djurgårdens guldseger i den allsvenska fotbollen förbi det svenska folket. Därför sörjde bl. a. våra stora tidningar, såsom framgår av denna förstasida i Dagens Nyheter. Om man beräknar att nyheten kring guldets på detta sätt spreds ut i en halv miljon DN-exemplar och gör den normala uppskattningen, att varje exemplar läses av minst 5 människor, skulle bara genom DN:s förmedling 2 1/2 miljoner läskunniga individer haft möjlighet att ta del av guldtriumfen. Lägger man sedan till detta de andra tidningarna, radioreporterna och en och annan TV-uppgift, är man snart framme vid att 25 miljoner människor fick kontakt med begreppet Djurgården. Så många människor finns det inte i Sverige — säger någon kritisk läsare. Riktigt. Det var alltså åtskilliga svenskar, som läste om vad som hänt i olika tidningar och samma svenskar hörde och såg det också i de s. k. massmedia. I stort alla våra 7 miljoner invånare hade hur som helst möjlighet att uppleva vad som hände. Och nu kommer därtill detta nummer av vår egen tidskrift "Djurgårdaren" och ökar ytterligare kretsen av alla dem, som under jubileumsåret fick ett smakprov på Djurgårdens förmåga. Kanske en och annan av läsarna av "Djurgårdaren" redan i följande med de spännande händelserna i kampen om fotbollsguldet...

Knivsta-Sandbergs största dag

Knivsta-Sandberg satte punkt och slut för sin långa och glansade fotbollskarriär i och med guldfinalen på Råsunda. Här bär "Mr Djurgården" med pokal och blommor i Jönarna runt arenan av överlyckliga lagkamrater. — Min största fotbollsdag, ryckte kampen Knivsta.

USA-ambassadör "fånge" i Guinea

Guineas regering har placerat amerikanske ambassadören, Robinson Melvaine, i husarrest i USA-ambassaden i huvudstaden Conakry, uppger utrikesdepartementet i Washington på söndagskvällen. USA:s biträdande utrikesminister Nicholas Katzenbach har i en protestnot krävt ambassadörens omedelbara frigivande. Guinea anklagar USA för att ha utövat ekonomisk tryckning på landet utrikesminister och 18 andra höga diplomater i Guinea.

INSIDORNA

- Stridskrift av Enckell sid 4
Som en rabiat orättvis och därför uppfordrade lok karaktärer Ruth Hallén Rabbe Enckells nya bok "Oh samning". Här utdömas straffbrotts mot modern svensk avsnittard som inte blir så oomöjliga.
Kritiska memoarer sid 6
Skarp kritik mot FN innehåller generalmajor Carl von Horns memoarer, som kommer ut på måndagen. Konspirationen var ansåttsmässig. Jönarna-plagget en far.
Lyxbåt på besök sid 16
Den nya Englandsbåten M S "Svea" med plats för 400 passagerare kom på besök till Stockholm på söndagen. Alligenom designad och komfortfull.
Fläktfabriken satsar sid 24
Fläktfabriken — Förtagsronden i dag — har väntat hårt på forskning och utveckling. Konstruktörerna härifrån har i o m varit större än investeringarna i anläggningar.
Del 1 1-26 Del 2 27-54
Utländ 12 Hela familjen 22
Namn och nytt 16 Handel 24
Teater-TV 18 Familj och data 33

Kämpatag och lite tur gav Djurgården guld ÖVER 43000 PÅ RÅSUNDA

Djurgårdens hårt branschkattade allsvenska manskap stod rycken även för den sista hårda prövningen, guldfinalen mot rutinerade Norrköping inför 43 000 på Råsunda. På sin höga lagmoral, en betaro-stridsvilja och med den lilla tur som behövdes vann DIF med 3-0 (1-0) och tog därmed fjolde uppsättningen guldbaljetta inom loppet av 12 år. Förspåret före Norrköping, som tog stora silvret i och med att Elfsborg förlorade mot AIK, blev fyra poäng.

Beväpnad intern förskansad i cell Knogjärn mot vakt

En 30-årig Långholmsintern förskansade sig i sin cell i fasta paviljongen på söndagsmiddagen sedan han slagit ner en vaktkonstapel med ett "hemmagjort" knogjärn. Internerna var även beväpnade med en lång kniv och en hark starkt främmande svara. Överfallet utlöste storlarm, och fasta paviljongen omringades av ett tjugutal vakter. Internerna vägrade att ge sig frivilligt till vakterna, utan begärde i stället att han skulle omhändertagas av polis. Efter drygt fyra timmars övertalning från anstaltsledningens sida kom han ut och låtsas gripas av radiopolis. Han fördes till kriminalen, där han anhölls av jourhavande åklagare. Den skadade vaktkonstapeln vårdas på sjukhus. Han är dock utom fara.

JOSON: Träskvärld mitt i city Nöd och brott

Helgdagskväll. Vi vandrar i hjärtat av Stockholms i skumkvarteren kring Brunnsgatan 26, där tre människor mördades i omgången. Det är ganska lyst och belyst. Blåskålar syns dröja över. Även framåt natten är det gles med de utsläppta prostituerade, som vanligtvis rör sig här i anseende mängder för att locka till sig kunder, "verkarna", som håller sig till den billigaste marknaden. Området känns lugnt på kvällen, värd mot störet, en tom spruta. Mordskott kommer ut från sina prång, rör sig som skogsnor i luften från fisklampans, sedan glimtar av rita, nakna, deformerade ansikten och där kommer en ung kvinna med vackra drag, står klädd i en manskläder, har hon hämsatt biter i en tillvaro av långt gånet sönderfall. — Jag har varit här i ett utrymme där de prostituerade tar emot. Det är ett rum utan möbler. På golvet ligger ett par suppriva madrasser, obehörigt ligger på madrasserna och runt omkring ligger övriga och brännvinstulor emring-kavaler. — Det här har varit gamla husen, som inte har ett gora med den under världen, tillgångarna av fattigdom. En gång man drog tillbaka i en av lägenheterna utan att hans did dugga sig över rummet, som ligger helt i mörker. — En syn av obehörig lampa mörker och. Här ligger några människor havererade. Stank står emot oss. En varieté av sörst upp och plivs mot ljuset. — Här ligger en kvinna, som har rullad i spati även om dagarna. — Vår besök skapar oss i husen. Därovet mitt emot alla upp och ut kommer en man med

filcklampor upphängd i ett snöre på magen, bakom honom en kvinna. Vi blir avordnare, undran, råbet. Vi går vidare i mörkert till nästa avsnitt. En av kvinnorna står upp. En ljusvamp står på ett bord sprider sitt fläddande ljus över en eländets mjölk. Lampa, buster, bottenstämmer bräda. På en skåp sitter en kanna. Hennes ögon är vid ett bestämt. Sjungen är härjade, billigen, frisk av rustin. På golvet intill ligger halvtvå, som lever på hennes tjänster. — En örer i tapeten öppnades och i öppningen såde en liten, utmattad man och svarar. Han är nog inte mer än i 30-årsåldern, men drömmen är en guldbes. Han ser på oss som såge han oss inte och han nummar något ooberglig. I rummet bakom honom sitter en mörklad man med glasögon. Han säger ingenting, men i hans ögon sköms en skrämmende insikt. — Likt ett Dante inferno har detta helvete skilda boningar för olika slag lidande, skam och brott, ett hus med lukt av tränk, marjanna och spott. Det svagaste rummet, om också det stämplat av armodet, ger en känsla av nästapå ländare, ett hemvist för "horor och brännin" i ett mera gammaldags förfall. — Rummet intill yns fast vara utrym. Men didt under filten ligger i slafogen en man hopkräpen i fötterallskäppen och polisen har genomskådat omgivningarna utan att hitillfalle finns spår av honom. I samma stund bör moders till den 33-åriga man som troligen har hjälpt Blake att fly. — Forts. sidan tolv, spelt två

"Blake sedd i Limerick" Nytt spår

En person som tros vara den förrymde mästern George Blake har vid flera tillfällen iakttagits i utkanten av staden Limerick på Irland, meddelar polisen där. Senast sågs mannen på Jördsåskvälen och polisen har genomskådat omgivningarna utan att hitillfalle finns spår av honom. I samma stund bör moders till den 33-åriga man som troligen har hjälpt Blake att fly. — Forts. sidan tolv, spelt två

Mesta Djurgårdsfamiljerna

Vilka är de mesta blårandiga familjerna? Vi har forskat en smula i böckerna för att se om det finns någon verklig Djurgårdsfamilj, alltså där alla familjemedlemmarna, eller de flesta av dem, är inskrivna som medlemmar i vår förening. Det räcker alltså inte att bekänna sig som Djurgårdare — det måste handla om att vara betalande medlem. Vår undersökning har visat, att det än

så länge finns två familjer, i vilka alla medlemmar betalar sin avgift till Djurgården. Vi i överstyrelsen sträcker oss litet extra med anledning härav eftersom de två familjerna sorterar under oss. Carl-Hjalmar Bodman, vår ordförande, har alltså hela familjen i Djurgårdens böcker. Utom honom själv alltså räknar vi hustru Anne-Marie, dottern Marie och lillpojken Håkan. Vidare finns att räkna styrelsekollegan Gunnar Dahlfors med hans familj

som helt blårandig med hustru Else-Marie och pojarna Gunnar ("Nunne"), Jarl ("Totta") och Christer.

100-procentig utdelning alltså till Djurgårdens kassa. Finns det flera familjer i vår krets, som har alla sina medlemmar inregistrerade som betalande medlemmar, så skall vi gärna rapportera härom i nästa nummer. Gör annars gärna som Carl-Hjalmar och Gunnar: plocka in barn och blommor som medlemmar!

Tänk om inte AIK fanns...

Vi träffade helt oförhoppandes en AIK:are ute på stan. Det kanske skall sägas att det var en av männen bakom frontlinjerna i AIK och med ett "svart" hjärta klappande friska slag så snart de guldkantade favoriterna är i gång. Väl vetande hans företags resurser slog det oss snabbt att varför inte fresta ett försök med att låta en AIK:are blanda sig med våra annonsörer i "Djurgårdaren". Även en AIK:are bör ju ha intresse av att hans företag får ännu mera fart på sig, varför ju möjligheterna att stödja de svarta klubbkamraterna ökas. En annons i vår tidning ger ju alltid ett förnämligt resultat.

— Skulle man kunna tänka sig något intresse att öka försäljningen i firman?

Med den frågan vände vi oss alltså till AIK-medlemmen Sune Swartling, som basar för ett stort företag i trävaror, Canadaspisar och diverse annat hushållsnyttigt.

— Intresse att öka försäljningen finns alltid, kom hans svar men inte i så hög grad som följderna skulle bli om vi klämde in en annons i en så förnämlig tidskrift som "Djurgårdaren". Vi skulle inte klara den ökade efterfrågan. Men tack för välviljan. Den är typisk för Djurgården. Jag vet ingen klubb, som är så välvilligt inställd till sina konkurrentklubbar.

Men jag måste nog nöja mig med att hålla en hand över AIK. Det är klubben nr 1. Ni i Djurgården har allting så förnämligt ordnat så det verkar som allt går av bara farten. Men jag anser att vi i Stockholm behöver motvikt till Djurgården, och därför är det dubbelt viktigt, att vi alla i AIK sluter oss samman och stöttar under vår kära klubb. Ty tänk om inte AIK fanns, då skulle ju ni i Djurgården inte få särskilt roligt. Ty

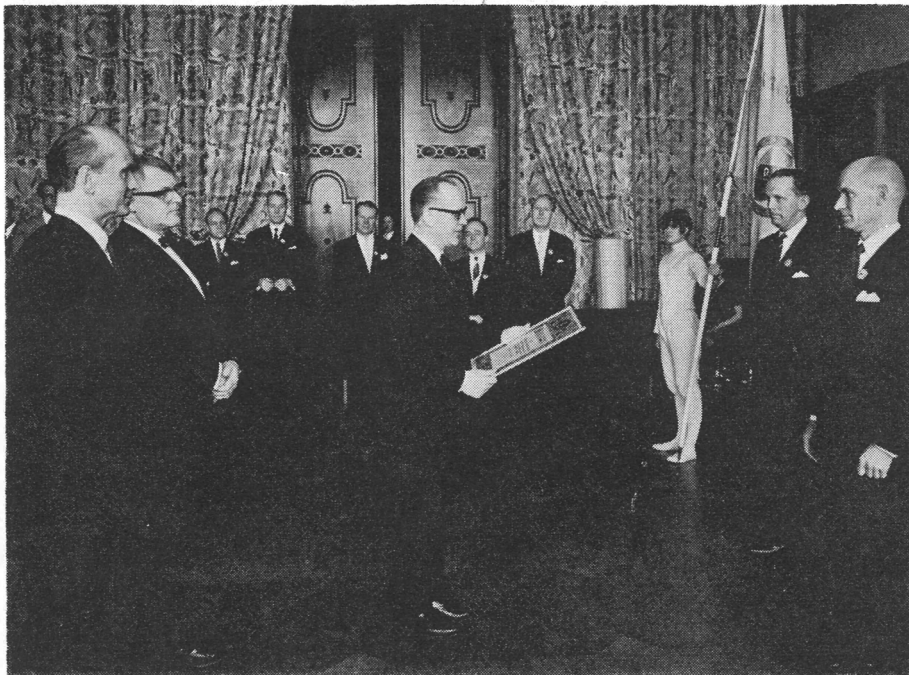
Nu har man gjort bort...

Forts. från sid. 11

"Knivsta" Sandberg — den blårandiga fotbollsandans vidmakthållare. Plus ett hundratal andra.

6. Mjaa... Jovars... Kanske... Men då måste det nog också till vissa inskränkningar i driften. I annat fall vet man aldrig var ekonomin hamnar. Stryk därför från Djurgårns program såna typiskt specialbetonade grunkor som cykel, damidrott, fri idrott — när vi ändå inte har nå'n så'n — fäktning, handboll — på typisk nedgång — konståkning, orientering — finns det några såna kvar verkligen? — och tennis.

Ja, nu har man väl gjort bort sej i dom sektionerna i varje fall. Men det kan nu inte hjälpas. **Kerj.**

Högsta idrottsmyndigheten uppvaktar på 75-årsdagen. RF-ordföranden Henry Allard talar och räcker över diplom till Hugo Caneman, som vid sin sida har Carl-Hjalmar Bodman. I RF-uppvaktningen syns Bo Bengtson och Tore Brodd till vänster. I bakgrunden ser man från höger Rolf Theblin, Bo Hedvall, Hilding Lövdahl, Sigge Bergh och Bengt Almqvist.

är det inte kul att i varje fall någon gång få lukta på chansen till en seger över AIK... Det är väl smaskens.

— Jo då, och vi tycker nog att det är ännu mer smaskens, när vi vinner. Det lär ha hänt någon gång.

— Minns jag ingenting om, kom svaret från det svarta hållet.

Vi lyfte på hatten, tackade för pratstunden och de erkännamma orden från en AIK:are, att vi sköter oss så pass bra.

Rolle Stoltz, veteran i Djurgårdens ishockey, försöker övertygga Röglemålvakten Tom Haugh om att "ta det där lilla lugna" vid en match i Johanneshovshallen.

Med 3M på ryggen är Rolle extra hållfast och är inte orolig för vad Tom har för onda avsikter.

Guldregnet på 75-årsdagen

Med anledning av vårt 75-årsjubileum var det en naturlig sak, att årsmötet skulle bli platsen för ett stritt guldregn. Men inte bara guld — även silver, brons och annan metall förekom i belöningsregnet. Och därtill de stora diplomerna för förtjänstfulla föreningsinsatser.

Den stora skaran belönade innehöll naturligtvis bara sådana som gjort värdefulla och bestående insatser för vår förening under en lång följd av år. Några av dessa insatser kanske låg långt tillbaka i tiden, andra har inträffat under mera modern tid. I följande förteckning över dem, som "drabbades" av Djurgårdens jubileumsregn, förekommer därför bara av oss alla kända medlemmar.

Bågspännaren:

Sigvard Bergh
Arne Grunander
Karl Liliequist
Lennart Öberg

Förtjänstmedaljer

Guld:

Hugo Caneman (föredömligt ledarskap)
Bertil Anér
Filip Carlsson
Gösta Dahlberg
Anna Dettner
Aina Ekvall
Stig Hammar
Åke Karlsson
Björn Lindgren
Lars Lindgren
Bengt Lundbäck
Nils Lundin
Berndt Nylund
Elvir Westman

Silver:

Sven Bergman
Axel Brun
Else-Marie Carlsson
Ola Edlund
John Ek
Knut Hallberg
Kurt Hammargren
Harry Holmberg
Ivar Hörberg
Evert Lindbergh
Lars Nordvall
Åke Magnuson
Gunvor Orest
Arne Weldner
Hjalmar Westergren
Sixten Öqvist

Brons:

Curt Berggrén
Gunnar Dahlfors
Bernt Edvinger
Bengt Fridh
Thor Karlstam
Gustaf Kvint
Arvid Kjällström

Bengt Lissegård
Allan Mann
Karl Modin
Erik Rönning
Lennart Schlenvoigt
Thore Starck
Gunnar Svensson
Arne Tollbom
Karl-Erik Wedberg

Förtjänstdiplom:

Bertil Ask
Gösta Berg
Rolf Bergholm
Gunnar Oldin
Evert Quisth
Stig Wester
Algot Wilkenson

Plakett i guld:

Torsten Lindberg (gagnerik idrottslig insats)
Gösta Sandberg (förmålig föredömlig föreningsinsats)

Plakett i silver:

Béla Rerrich (gagnerik idrottslig insats)

Plakett i brons:

Nils Öst

Gåvor från jubileet:

Filip Carlsson fotboll ishockey
Carl von Essen, fäktning
Jan Skogh, fäktning
Björn Jonsson, fotboll
Bengt Nilsson, cykel

Födelsedagsbarn:

80 år:

Lill-Einar Olsson
S. S. Carlsson

I SISTA STUND, just medan tryckpressarna börjat rulla, kommer ett ilbud med rapport om att Djurgården fick en svensk juniormästare i brottning, 57-kilosklassen i Kolbäck, där Kent Sånemyr visade hur det skall gå till. En sam-

Detta är Djurgårdens hedersmärke och det utdelas som regel endast till medlemmar, vilka under tio år tillhört föreningen och under denna tid utträttat kvalificerade saker, antingen som aktiv på idrottsbanorna eller som ledare.

Vid 1965 och 1966 års årsmöten tilldelades följande medlemmar det eftertraktade hedersmärket:

1965:

Carl-Hjalmar Bodman, öS
Gunnar Dahlfors, öS
Börje Gundeberg, bowling
Irene Lundberg, damidrott
Olle Hellström, fotboll
Kaj Boman, handboll

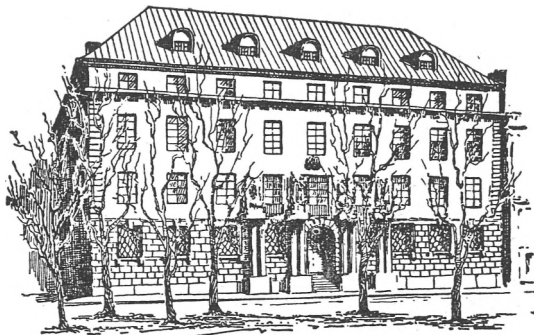
1966:

Kerstin Ahlqvist, slalom
Lars-Eric Pettersson, slalom
Gösta Ericsson, bowling
Bert Hanson, bowling
Sten Nilsson, bowling
Tommy Björkman, ishockey
Ove Malmberg, ishockey
Eddie Wingren, ishockey
Rolf Asp, ishockey
Leif Markusson, ishockey
Olof Lindsjö, bordtennis
Agneta Almqvist, damer
Ingrid Gruvlund, damer
Åke Erixon, öS
Arvid Kjällström, hustomte
Gunnar Hedberg, orientering
Lill-Byss Hansson, orientering
Siv Aronsson, konstak

tidig rapport från Europamästerskapet i konstakning i Ljubljana förtäljde om en plats som nr 19 åt Britt Elfving.

Sedan ramlar det in en ny rapport från backhopparna. Dom vann Stockholms DM genom att kasta in gamla gardet i elden. Lasse Hägglund vann DM-titeln och tillsammans med fyran Lill-Holger Karlsson och femman Sune Holmberg plockade man även hem lagmästerskapet. Men när kommer våra kronprinsar?

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK

GRUNDAD 1856

TILL FÖRETAGSAMHETENS TJÄNST

Nordiska Kristallmagasinet

Kungsgatan 9 - Stockholm C

Tel. 08/10 43 72

Vi kommer tillbaka

Som säkert de flesta klubbmedlemmar känner till, lämnade vår sektion den allsvenska herrserien hösten 1963. Detta skedde i samband med att våra stötspelare Björne Mellström och "Pille" Heyerdahl övergick till andra klubbar. Vi fann det meningslöst att agera strykpojkar i div. I i avsaknad av kvalificerade spelare. Då bröts många års totalpingisdominans. Under Björne Mellströms åtta år inom klubben, hemfördes inte mindre än 5 lagguld, 2 silver och 1 brons.

★

Djurgården kan se tillbaka på många anrika år inom svensk bordtennis. Vi leder den allsvenska maratontabellen på ett så betryggande sätt, att det torde dröja decennier innan något lag hinner ikapp. Frågan är om något lag överhuvudtaget kan komma upp i jämnhöjd med vår tidigare prestation, då lagen i alltför hög grad splittras av olika anledningar. Om vi ser på dagens situation, har Leksberg med Hasse Alsér i spetsen bara erövat 1 guld. Nu ledande Sölvesborg med stjärnor som Kjell Johansson, Karl-Johan Bernhardt samt Bo Persson — alla landslagsmän — har ännu inget SM-guld.

Det cirkulerar också rykten om att Kjell Johansson skall lämna klubben och i fortsättningen spela tillsammans med broder Christer i Mölndals BTK. Därmed torde även Sölvesborg vara borta från vidare guldstrider. Med det ambulerande pingisliv som Kjell Johansson bedriver, kan man förstå hans önskan att bo på en mer central ort än Sölvesborg. De senaste årens uppmärksammade spelarövergångar, belyser de enorma svårigheterna att behålla ett lag intakt. Som gammal pingisledare vet jag att "kassakontoret" inte stänger kl. 17.

★

När vi stod helt utan stjärnor 1963, var vi inom sektionen tveksamma om vår fortsatta existens. Ett sammanträffande med överstyrelsen fick oss på andra tankar. Man ville att vi skulle fortsätta verksamheten, dessutom hade vi ju ett allsvenskt damlag att tänka på. Damerna åkte ur allsvenskan och klubbens bästa spelare på damsidan gick till Stockholms Godtemplare, som detta spelår med förra djurgårdsstjärnan Siv Petterssons hjälp går mot sitt första SM-tecken. På herrsidan "började vi om" i div. 6. Med skicklige veteranen

Stig Elmblad i spetsen hemfördes serie-segern. Nästa spelår inträdde klubbens nuvarande ungdomstränare, exvärldsmästaren Kalman Szepesi i bilden och tillsammans med Lars Fagerstedt, son till sektionens ordförande, vann dessa tre div. 5 synnerligen komfortabelt.

Inför detta spelår återfinns vi i nationella seriesystemet. Trots att motståndet hårdnat betydligt i fyran, leder vi serien och tycks gå mot en ny viktoria. På ungdomssidan finns ett flertal lovande juniorer. Spelare som Lars Karlsson, Bengt Persson, Henrik Landén och Tobias Olsson kan under Szepesis erfarna ledning gå hur långt som helst.

Vi ser med tillförsikt på framtiden och vårt mål är naturligtvis div. I. Med tanke på ekonomin, skall vi försöka kämpa oss upp igen, men utan stjärnor.

Bertil Ferséus

När tar Djurgården sitt första curling-SM?

Redaktionens föreslagna ämnesval för ett bidrag i vår tidning förefaller oss curlare intressant och tilltalande, ehuru det är vanskligt att förutsäga, när klubben får sitt första SM i curling. Sektionen är liten — men naggande god — men konkurrensen är genom curlingsportens snabba utveckling mycket hård. Vi har dock en del mycket lovande juniorer, som bör kunna öka klubbens slagkraft högst betydligt. Så varför inte vara optimist och säga, att om några år kanske det första SM-tecknet är erövat. Vi lovar att göra vårt bästa.

Föregående säsong blev ett mellanår för curlingsektionen. Klubbens båda serielag höll sina positioner d.v.s. det blev vare sig någon upp- eller nedflyttning. I årets serie har klubben ett lag i Div. II och ett i Div. III. Vårt mål är att snarast med ett lag tillhöra Div. I — där Djurgården bör höra hemma — och möjligheterna härtill är ganska stora. Spelskickligheten finns men man måste ha lite tur också i curling och det har vi hittills inte varit bortskämda med, men vi hoppas på ändring nu då serien vänder. Största framgången under förra säsongen uppnåddes i Västerås, där ett av klubbens lag kom på prisplats bland ett 60-tal lag.

Av den pågående säsongen hoppas vi på större sportsliga framgångar. En sak är säker, nämligen att DIF-curlarna är

Redan 1936 — alltså för 30 år sedan — hade Djurgården gott om sektioner. Tecknare Bertila ville på detta sätt kanske berätta om hur fotbollen försörjde sig själv på den tiden. Nu är cykeln ersatt med bil och några skubb för att dra in pengar till Reine Gustafssons fotbollskassa har man inte hört Knivsta & C:o syssla med...

populära var vi än uppträder, vilket vi tillskriver den fina andan inom sektionen. Slutligen undras, om det inte finns Djurgårdare — unga eller äldre — som vill pröva på curlingen. Ni kommer inte att ångra Er och det behövs fler curlare för att de stora framgångarna skall komma. Kanske då SM-tecknet kommer snabbare.

Olle Kindblom

Ordförande i curlingsektionen

P. S. Sedan detta skrivits har curlarna visat framfötterna på ett högst effektivt sätt, och senast vid tävlingen om "Kronprinsens kanna" var man på väg mot en bländande sensation. Djurgården slog ut S:t Erik med 9—6 och gick upp i semifinal mot Fjällgården. Här sopade de våra med strålande framgång in i det sista, och hade inte ödet varit framme vid de sista stenarna, skulle vi hamnat i finalen. Nu vann Fjällgården till sist med 7—6 för att sedan möta sitt öde i form av AIK i finalen.

En sådan chans för Djurgården att få ge AIK på moppe i en final hade säkerligen inte missats. Tips till vår curlingsektion: kontakta kontaktmannen Rolf Theblin i ÖS — han har otroligt handlag vid sopborsten, intygas från skridskobaneägare Carl-Hjalmar Bodman i Bromma.

P-CENTRUM

P-centrum är Stockholms första öppna parkeringshus, 7 parkeringsplan och goda tillfartsgator. Vid infarten stämplar kunden själv ett tidkort, fortsätter upp i parkeringsplanen och parkerar på valfri plats i direkt anslutning till färdvägen. Betalning sker i kassan vid kundemottagningen FÖRE avhämtning av bilen. Vid utfarten TV-kontroll av tiden.

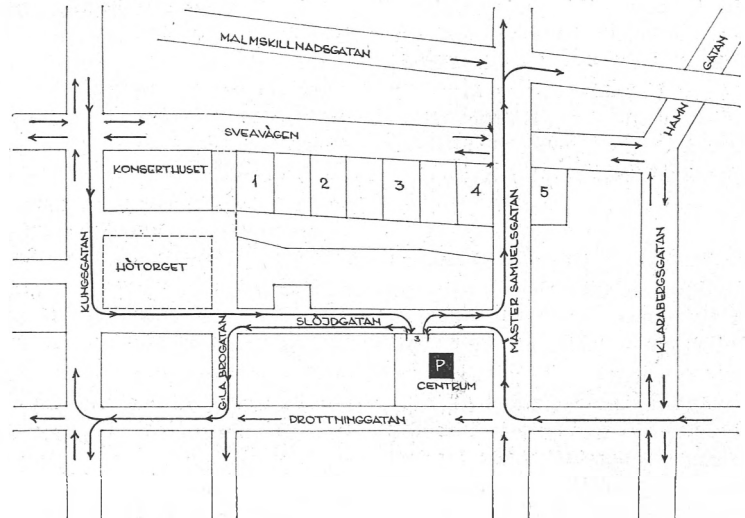
P-CENTRUM, Slöjdgatan 3

Tel. 10 09 00

DET NYA PARKERINGSHUSET I CITY

450 platser

Infart från Slöjdgatan 3
Tvättning, smörjning. Lätt att parkera
Valfria platser. Lätt att köra ut
Inga köer vid in- och utfart
Hissar till och från alla plan
50 öre per påbörjad halvtimme
Minimiavgift 1 krona
Vardagar 06.30—23.30

OHLSSON & SKARNE

BYGGNADSFIRMAN OHLSSON & SKARNE AB

Sveavägen 153-155, Fack, Stockholm 23

Telefon 08/23 61 00

Först till målet...

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5

Tel. växel 20 88 25

STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

Ett råd till ungdomarna:

**SLUTA RÖKA eller INSKRÄNK
RÖKANDET TILL ETT MINIMUM!**

- *Man mår bättre då*
- *Man orkar mer både i arbetet och i sporten*
- *och man SPAR PENGAR*

FÖRENADE LIV

Ömsesidigt Gruppförsäkringsbolag

Starkast, sötast, snabbast, äldst, bittrast...

GENERÖSAST: Lill-Einar Olsson, som ännu 80 år fyllda har ett brinnande intresse för vad som händer och sker och alltid är beredd att ge ett handtag.

MED MEST TORDÖN: Nocke Nordenskjöld, som med sin kraftiga malmstämma alltjämt får oss att hoppa till i bänkarna vid sammanträden och fester.

MEST ROSOR på kinderna: Lennart Öberg, vår brottarbas, som tydligen inte bara ligger och nosar på de damminpyrda mattorna utan hinner få en nypa luft mellan varven.

SÖTAST: Britt, Else-Marie, Aina, Kerstin, Lizzie, Anne-Marie, Mona (3 st.), Ing-Britt, Ulla och ...

FULAST: Anton (Vilken Anton?!)

STARKAST: Lasse Björn och Knivsta.

DYSTERT: När våra sektioner drar på sig skulder och inte ens försöker sälja lotter för att minska utgiftssidan.

MEST UPPRÖRDA UTVISNING: när Knivsta provocerades på Ullevi i Göteborg och en skrämde linjeman från Småland skvallrade för domaren, varpå Knivsta blev utvisad. Senare fick han upprättelse på högsta nivå.

STÖRSTA SKIDNETTO: vid invigningen av den ombyggda Hammarbybacken 1961 i samband med SM, då vi även fick hyra för backen, allt som allt 70.000 till vår kassa. Men backen hade förstas kostat närmare 200.000 att bygga. Stockholms stad återköpte sedan backen för 50.000 och brände upp hela skräpet.

ÄLDST I LEDARSTABEN: Filip Karlsson, alltjämt dock med en pojkes intresse och spänst.

TRIVSAM FIGUR: Affe Lundquist, arkitekten, som stormade in i fotbollsstyrelsen och skapade goodwill utåt och inåt bland spelarna. Fortsatte med att åka in i överstyrelsen i en upprorisk tid och förstod att gå balansgång men återvände till fotbollen för säkerhets skull. Försvann sedan på jobbets vägnar söderöver. Behåller dock kontakten.

ÄLDST I TJÄNST: flickorna Else-Marie Carlsson och Siv Aronsson, som var med och födde vår konståkningssektion och som sedan dragit det tyngsta lasset. De är alltjämt med och drar och har hunnit bli inbitna djurgårdare på sådant sätt, som annars mest kännetecknar våra karlar.

POÄNGER utplockade av "Kalle Lilja"

Äldre än Djurgården är dessa trotjänare, 85-årige Birre Nylund och 80-årige Lill-Einar Olsson.

SER MEST tävlingar och träningar: troligen Sigge Bergh och Kurre Ham-margren, vilka framför allt går på fotboll, bandy och ishockey i samband med att Djurgården är med och slåss.

KAN MEST om lägenheter: Rolf Theblin.

MEST GULD I FÖTTERNA: Hasse Jeppson, som först sparkat sig till ett miljonkontrakt med italienska Atalanta och sedan träffade en guldrud, som ökade på sparkapitalet med några lire.

VITALAST bland våra 80-åringar: Lill-Einar Olsson, förstas!

EFFEKTIVASTE SEKTION: bobsleigh med två medlemmar och två SM-

Carl-Erik Eriksson

titlar de senaste två åren (Carl-Erik Eriksson och Erik Wennberg).

SVAGAST: alla dom "djurgårdare", som inte betalar sin årsavgift och som ändå vill gå omkring och gälla som medlemmar hos oss. Allra svagast: att det faktiskt förekommit styrelsemedlemmar i en och annan sektion, som "glömt bort" att göra rätt för sig genom att betala.

OLYMPISKT BRONS: två av våra fotbollsspelare har vad framtidens svenska spelare inte kan räkna med, nämligen var sin olympisk bronsmedalj. Sverige ställer ju numera inte upp i olympisk fotboll i och med att endast änglavit amatörer får deltaga där. Sådana har inte funnits på flera sekel i Sverige. Våra olympiska bronsmedaljörer heter Harry Sundberg (Paris 1924) och Gösta Knivsta Sandberg (Helsingfors 1952). I 1948 års guldrag i London klarade Sverige första platsen utan hjälp av någon i Djurgården.

GRÄSLIGAST: när vi för den goda sakens skull (?) lät våra ishockeyspelare övergå till att spela i lila dräkter och måste trösta några av våra mest ledsna åskådare med att dela ut gratis kaffe till dem. Nu finns de rätta färgerna på planen igen.

BÄSTA MEDLEMSVÄRVARE: Ivan Nylin, som gjorde sin egen drive på nyåret och anmälde 75 nya medlemmar.

KORTASTE VISIT i överstyrelsen: Henry Nord, som deltog i tre sammanträden för att sedan gå under jorden. Har inte återkommit sen dess. Även Pelle Bergström nöjde sig med en kort sejour, gick till Rögle.

I HEDERSRUTA: Elvir "Knutte Knopp" Westman, hjälper fotbollen i trängda lägen.

FOTBOLLSDOMARE av internationell klass: sådana har vi inte haft många i Djurgården. Mest berömd: Gustaf Ekberg, som fick döma flera landskamper. Förbundsdomare i fotboll, bandy och ishockey blev på sin tid även Kalle Liliequist men som internationell kom han inte längre än till att få gå linjeman vid en landskamp i fotboll Sverige—Norge på Stadion.

Nu på väg mot toppen som ishockeydomare: Ove Malmberg. Man skulle gärna vilja se Lasse Björn och Rolle Stoltz döma i allsvenskan.

VÄLLJUDANDE MEDLEM: Rolf Björning, som länge varit med i den blårandiga kretsen, till vilken även pappa

Jussi hörde som hedersmedlem. Rolf är för övrigt aktiv som klotrullare i bowlingsektionen.

FIRADE FÖDELSEDAGSBARN: flera av oss passade på att fylla jämna år under Djurgårdens jubileumsår och blev hyllade med telegram, blommor och blader samt även annat smått och gott.

Här några av dessa födelsedagsbarn: Kronprins Carl Gustaf, en av våra tre kungliga medlemmar, fyllde 20 år och klarade samtidigt studenten i Sigtuna. Hans syster Birgitta, en annan av våra kungliga djurgårdare, blev 30 år. (Lillasyster Désirée, som också är med i Djurgården, fyller 30 först nästa år. Då kommer en blomma.)

Birre Nylund blev 85 år

Lill-Einar Olsson, S. S. Carlsson och Calle Wilhelmsson blev 80 år

Nocke Nordenskjöld (jämnårig med hela föreningen) blev 75 år

Elvir "Knutte Knopp" Westman blev 65 år

Kalle Liliequist blev 60 år

Carl-Hjalmar Bodman och Gunnar Rinman blev 50 år

Conny Granqvist fyllde 20 år

Marie i konståkning fyllde 10 år

Och redaktionens hjälpredda Håkan blev 5 år.

Alla vi som fyllt, tackar så väldigt mycket för presenterna.

Närmast att fylla i styrelseleden är Bo Hedvall, Gunnar Lundqvist, Arne Grunander och Rolf Theblin. Putsa bordssilvret — vi kommer.

STÖRSTA BAKSLAG på ett enstaka arrangemang: tennis och brottning. Bara att betala för huvudkassan.

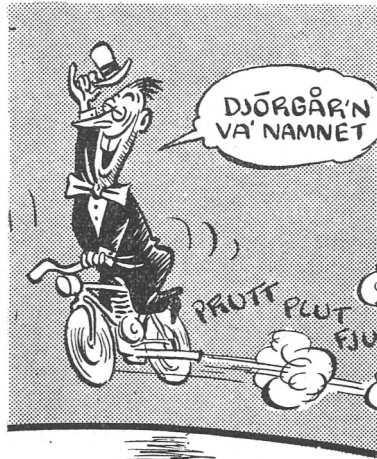
MEST EFTERLÅNGTAT: guld i fotboll och ishockey i allsvenskan.

DÄRNÄST MEST EFTERLÅNGTAT: publikköer vid alla våra vändkors.

BLAND UTMÄRKELSER, som kommit medlemmar i Djurgården till del utifrån under jubileumsåret: Aina Ekvall, ordförande i damsektionen, fick bronsplakett av Stockholms Bandyförbund, och ÖS-sekreteraren Kalle Liliequist fick Svenska Ishockeyförbundets förtjänstmedalj i guld.

TROTJÄNARE i sektionsstyrelserna: Lennart Öberg (25 år i brottarstyret), Sigge Bergh och Arne Grunander 20 år i fotboll och ishockey, Gunnar Lundqvist och Bertil Anér med 15 år i Djurgårdens brottning.

TIPS FÖR CYKEL: värva Bosse Hedvall till aktiva pedaltrampargänget. Bosses förmåga att på sin rostiga velociped (Nordiska museet har hört sig för om att få förvärva maskinen) klara sträckan från Stadion nerför Sturegatan till Stureplan sker på nolltid. Rondeller och rött trafikljus hinner knappt reagera förrän denne lovande cyklist blåst förbi.

RIDDARE, inte av Nordstjerneorden, men något lika fint, nämligen "Rinkens riddare", har två djurgårdare utnämnts till: Sven Tumba och Rolle Stoltz.

ARETS GENTLEMAN i fotboll: Ronney Pettersson, guldman i Djurgårdens mål.

EJ INFRIAT LÖFTE: från Hasse Jeppson att Djurgården skulle få en ordentlig slant så småningom bara han hunnit räkna över alla miljoner i Italien.

MEST OMSKRIVNA ben: När Tumba hade ont i båtbenet.

Ack forna tider...

Tabellslut i ishockey 1954

Djurgården	10	9	0	1	61—21	18
Södertälje	10	7	1	2	56—23	15
Bofors	10	5	0	5	44—30	10
Grums	10	5	0	5	38—49	10
Surahammar	10	3	1	6	38—35	7
Aker	10	0	0	10	18—97	0

Seriefinaler

Östermalms:

Djurgården—Gävle GIK	5—1
Gävle: Gävle—Djurgården	1—1

(På den tiden fanns inte Brynäs...)

...och senaste tiden

Tabellslut 1967:

Södertälje	20	17	2	1	112—42	36
Brynäs	20	13	2	5	136—47	28
Frölunda	20	11	4	4	113—59	28
Djurgården	20	13	0	7	101—78	26
Rögle	20	9	2	9	73—82	20
Västerås	20	6	2	12	76—114	14
Örebro	20	2	2	16	52—146	6
Avesta	20	1	0	19	36—131	2

Tryckeriaktiebolaget

AURORA

YSTAD

Telefon 0411/136 90

BROSCHYRER

BLANKETTER

TIDSKRIFTER

BÖCKER

KATALOGER

m.m. m.m.

DARRIGT

Sent omsider står det klart för Axel Jönsson att han måste gå till doktorn för att låta undersöka, varför hans händer skakar så mycket.

Doktorn tittar på Jönsson och frågar något misstänksamt:

— Hur är det, dricker Jönsson mycket sprit?

— Nä då, doktorn, det mesta skvimpar över.

Levande reklam!

Det finns plats ledig att hyras för kortare eller längre tid på Djurgårdens bandytröjor. Svar kan sändas under adress "En symbolisk summa", DIF, Stadion, Stockholm Ö.

När Ni besöker Stockholm...

...välkommen till
Brända tomten

— en lugn vrå vid Stureplans vimmel —

Bäckahästen

— mellan Norrmalmstorg och Nybyplan —

Välkända för god mat

2 vinrestauranger man gärna talar om

LUCK FRUKTCENTRALEN

43 butiker över hela sta'n - Tel. 81 04 00

Stor sortering av

**KONSERVER * DELIKATESSER * THE
FRUKT * KONFEKTYRER * GLASS**

RYDBERGS BLANDNING

Kaffet för finsmakare

LUCK FRUKTCENTRALEN

43 butiker över hela sta'n - Tel. 81 04 00

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

Djurgårdens IF:s adress: Klocktornet, Stadion, Stockholm Ö. Tel. 21 15 83. Postgiro 5 69 16.

Medlemsregistrets postgiro 50 53 22. — Tidskriften Djurgårdarens postgiro 45 98 62.

ÖVERSTYRELSEN:

Ordförande:

Carl-Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, Bromma, tel. bost. 26 78 27, arb. 61 93 26.

Vice ordförande:

Bengt Jäderholm, Skogsfrugränd 31, Bromma, tel. bost. 26 68 27, arb. 23 70 00.

Sekreterare:

Karl Liliequist, Skaldevägen 17, Bromma, tel. bost. 25 36 99, arb. 22 40 00.

Kassör:

Bo Hedvall, Scheelegatan 10, Sthlm K, tel. bost. 51 27 53.

Ledamöter:

Hilding Lövdahl, Grevmagnigatan 12, Stockholm Ö, tel. bost. 62 97 04, arb. 67 98 00/233.

Rolf Theblin, Poppelvägen 20, Bromma, tel. bost. 80 09 35, arb. 22 40 80.

Ernst Nilsson, Bohusgatan 31VI, Sthlm SÖ, tel. 44 17 41, arb. 22 63 60.

Suppleanter:

Gunnar Dahlfors, Råstensgatan 6, Sundbyberg, tel. bost. 28 74 13, arb. 30 87 37.

Gunnar Nordstig, Skogsfrugränd 29, Bromma, tel. 80 15 89, arb. 52 03 70.

★

Ständig ledamot av Överstyrelsen:

Hugo Caneman, Backvägen 7, Stocksund, tel. bost. 85 43 29, arb. 24 60 60.

★

Klubbmästare: Åke Erixon, Kevinge-
ringen 2II, Danderyd, tel. 755 01 43, arb.
27 25 00.

SEKTIONSSTYRELSE:

(Inom parentes telefon till arbetet, dit man bör ringa endast i undantagsfall.)

FOTBOLL:

Ordf.: Sigge Bergh, Körsbärsvägen 8, tel. 32 69 88 (20 03 21).

V. ordf.: Eric Barck, Drottningholmsv. 511, Bromma, tel. 26 66 15 (22 63 60).

Sekr.: Gunnar Lundqvist, Skulptörvägen 17, Johanneshov, tel. 48 84 77 (22 40 80).

Kassör: Reine Gustafsson, Gustafsvägen 11 B, Solna, tel. 82 39 14 (54 95 54).

Bernt Edvinger, Görvelsvägen 23, Jakobsberg, tel. 0758/361 41 (24 60 20).

George Johansson, Timmervägen 16, Länna-Drevviken, tel. 764 06 33 (30 96 86).

Hedersordförande:

BERTIL NORDENSKJÖLD, Högalidsgatan 28, Stockholm SV, tel. 84 37 59.

Leif Lindgren, Ålgrytevägen 21, Skärholmen, tel. 88 95 48 (18 80 80/227).

Suppleanter:

Olle Pettersson, Aspvägen 24 B, Sollentuna, tel. 35 46 58 (34 91 40).

Kaj Söderström, Riddarplatsen 9, Jakobsberg, tel. 0758/352 56 (83 05 00).

Lagledare: Bo Brattlöf, Ängkärrsgatan 16, Solna, tel. 27 50 47 (11 99 95).

Tränare: Gösta Sandberg, Dr Abrahams väg 118, Bromma, tel. 37 96 13 (25 63 08.)

Material: Harald Gustafsson, Vita Liljans väg 74, Skärholmen, tel. (22 65 00/1665).

Stadionlokaler: tel. 20 25 77.

Postgiro: 35 37 30.

ISHOCKEY:

Ordf. Arne Grunander, Aprikosgatan 14, Vällingby, tel. 38 86 12 (22 45 00).

Sekr.: Lars Nordvall, Klubbvägen 5, Danderyd 1, tel. 755 48 55 (20 03 48).

Kassör: Lars Lindgren, Rökubbsgatan 6, Sthlm NO, tel. 61 95 53 (34 96 10).

Ledamot: Yngve Carlsson, Vänskapsvägen 53, Sthlm K, tel. 50 65 12 (22 15 00).

Adjungerad: Arne Palm, Sköndalsvägen 179, Farsta, tel. 64 59 19 (59 17 46).

Tränare: Lars Björn, Grimstavägen 35, Bromma, tel. 22 36 56.

Material: Ulf Ericsson, Atlasvägen 41, Nacka, tel. 716 44 22 (24 30 00).

Bertil Pilö, Simrishamsvägen 14, Johanneshov, tel. 59 35 45 (88 04 20).

Klubblokal (Isstadion), tel. 48 34 70.

Postgiro: 65 05 84.

BANDY:

Ordf.: Åke Karlsson, Kadettvägen 25—27, Rosersberg, tel. 0760/353 25 (0760/351 83).

Sekr.: Åke Barrling, Nybohovsbacken 69, Sthlm SV, tel. 18 71 35 (24 91 40).

Kassör: Lennart Schleenvoigt, Ollonvägen 1, Danderyd, tel. 755 01 20 (755 27 50).

Ledamot: Bengt Edblad, Vita Liljans väg 36V, Skärholmen, tel. 46 66 05 (44 03 10).

Lagledare: Sven Bergman, Brålundens 5 B, Bromma, tel. 25 73 20.

Tränare: Gösta Sandberg, tel. 37 96 13 (25 63 08).

Postgiro: 35 92 49.

BORDTENNIS:

Ordf.: Karl Fagerstedt, Tomtebogatan 12, 1 tr. ö. g., Stockholm VA, tel. 31 19 98 (48 41 44).

V. ordf.: Bertil Ferséus, Tunnelgatan 12, Sthlm C, tel. 20 22 64 (23 25 50).

Sekr.: Åke Magnuson, Bagarfruvägen 95, Farsta, tel. 64 07 69 (83 05 00).

Kassör: Tommy Söderström, Orvar Odds väg 7, Sthlm K, tel. 50 67 91 (34 01 80 /160).

Ledamöter:

Agneta Relte, Fregattvägen 7, Lidingö 1, tel. 65 48 05 (67 95 60/198).

Henrik Landén, Bjursåtrågatan 82, Bandhagen, tel. 86 82 10.

Bengt Persson, Skeppstavägen 29, Bandhagen, tel. 47 81 51.

Postgiro: 50 93 21.

BOWLING:

Ordf.: Bertil Johansson, S:t Mickelsgatan 158, Hägersten, tel. 88 39 98.

V. ordf.: Gösta Broberg, Rämensvägen 17, Johanneshov, tel. 91 56 42 (20 28 97).

Sekr.: Gunnar Bengtsson, Ingemarsgatan 8, Sthlm VA, tel. 34 20 89 (68 00 00).

Kassör: Henry Flodin, Johannesfredsvägen 34, Bromma, tel. 26 68 99 (26 28 60).

V. sekr.: Egon Pettersson, Vedevägs-
slingan 5, Bandhagen, tel. 86 69 94.

Träningshall: Sergelhallen, Sergelstorg 12, Sthlm C.

Träningstid: Fredagar kl. 19—21.

Postgiro: 60 95 31.

BOXNING:

Ordf.: Henry Lindahl, Infanterigatan 7, Solna, tel. 82 19 18.

V. ordf.: Bertil Ahlin, Ålgrytevägen 151, Skärholmen, tel. 88 41 71.

Sekr.: Kurt Hammargren, Råstensgatan 14, Sundbyberg, tel. 29 19 92 (34 99 80).

V. sekr.: Runar Wiklund, Mästarbacken 31, Hägersten, tel. 97 43 99 (44 92 80).

Kassör: Thore Starck, Hägerstensvägen 125, Hägersten, tel. 19 17 47 (45 34 67).

Suppleanter:

Bill Lindfors, Ämmebergsgatan 17, Bandhagen, tel. 86 78 51.

Jan Hjert, Kristallvägen 68, Hägersten, tel. 18 71 57.

Tränare: Sigge Bernhardt, Fleminggatan 67, Stockholm, tel. 54 87 73 (23 71 60).

Lokal: Pontonjärgatan 33, tel. 54 45 85.

Postgiro: 45 35 19.

DAHLFORS & SÖNER AB

☆ **Glasmästeri**

☆ **Byggnadsglas**

☆ **Glassliperi**

☆ **Planglas en gros**

☆ **Spegelfabrik**

30 87 37 DÖBELNSGATAN 65 30 87 49

STOCKHOLM VA

Byggnadsaktiebolaget **GUNNAR LINDELL**

Sveavägen 159 - STOCKHOLM

Utför bostads- och industribyggen

BROTNING

Ordf.: Lennart Öberg, Slätbaksvägen 22, 3 tr., Johanneshov, tel. 49 95 56 (43 59 63).

V. ordf.: Helge Öberg, Kirunagatan 38, ½ tr., Vällingby, tel. 38 64 00.

Sekr.: Bertil Anér, Hagavägen 16, 4 tr., Solna, tel. 27 95 44.

V. sekr.: Carl Haglund, Kirunagatan 38, Vällingby, tel. 38 44 32.

Kassör: Axel Brun, Ljungvägen 14 B, Sollentuna, tel. 35 50 71.

V. kassör: Rune Ylipää, Båtsmanstenvägen 66, Spånga, tel. 36 46 69.

Chefstränare: Edvin Vesterby, Härjedalsgatan 13, Vällingby, tel. 37 97 79.

Postgiro: 19 47 24.

CURLING:

Ordf.: Olle Kindblom, Karlavägen 27, Sthlm Ö, tel. 20 53 25 (23 44 40).

Sekr.: Christer Öhrman, Runebergsgatan 6, Sthlm Ö, tel. 21 75 27.

Kassör: Ulf Lagerbäck, Strandvägen 57 B, Stockholm NO, tel. 61 35 93.

Postgiro: 40 48 63.

CYKEL:

Ordf.: Curt Nilsson, Sparbanksvägen 77, Enskede, tel. 19 93 05.

Sekr.: Inge Ericsson, Kammakaregatan 35IV, Sthlm C, tel. 11 65 86.

Kassör: Per Gunnar Ericsson, Kammakaregatan 35IV, Sthlm C, tel. 11 65 86 (0760 /341 40).

Tränare: Rolf Andersson, Lindvägen 8, Brotby, tel. 0762/412 00.

Postgiro: 5 55 87.

FRI IDROTT:

Alla ärenden handlägges av överstyrelsen.

HANDBOLL:

Ordf.: Hans Troedsson, Tegnérgatan 18, Sthlm C, tel. 20 38 88 (11 34 17).

Sekr.: Lars Troedsson, Källängsvägen 73, Lidingö, tel. 765 45 41.

Kassör: Hans Thor, Örstugsvägen 5, Tumba, tel. 0753/337 76 (24 65 00/508).

Övriga: Björn Lundin, Tom Sörenstam (suppl.).

Lagledare: Gillis Florsjö, tel. 84 32 34 (82 04 62).

Tränare: Bert Johansson, Terrängvägen 8, Hägersten, tel. 46 00 35 (24 48 10).

Postgiro: 60 03 41.

KONSTÅKNING:

Ordf.: Arne Skarby, Banérgatan 55, Sthlm NO, tel. 60 09 91.

V. ordf.: Ingegerd Hermansson, Björksundsslingan 34, Bandhagen, tel. 86 73 06.

Sekr.: Ulla-Britt Sigurdsson, Oxenstiernsgatan 33, Sthlm NO, tel. 63 30 54.

V. sekr.: Siv Aronsson, Klöverägen 5, Solna, tel. 83 49 15.

Kassör: Arne Håkansson, Stollvägen 10, Roslags-Näsby, tel. 758 38 58 (22 31 40).

V. kassör: Lennart Elfving, Artillerigatan 99, Sthlm NO, tel. 61 26 26.

Suppleanter:

Else-Marie Carlsson, Olshammarsgatan 7, Bandhagen, tel. 86 68 65.

Henni Tell, Skiftesvägen 107, Roslags-Näsby, tel. 758 39 28.

Postgiro: 60 97 05.

ORIENTERING:

Ordf.: Gunnar Hedberg, Drottningholm, tel. 772 03 55 (22 82 60).

Sekr.: Stig Hammar, Odengatan 90, Sthlm VA, tel. 32 90 68 (23 82 00 eller 21 30 21).

Kassör: Karin Johnsson, Midsommarvägen 23, Hägersten, tel. 18 55 62.

Sven Bjelkeryd, Kaptensgatan 12, Sthlm Ö, tel. 63 81 97.

Gösta Dahlberg, Klippgatan 15, 5 tr., Sthlm SÖ, tel. 44 35 77 (23 82 00).

Stig Lindblad, Heleneborgsgatan 21, Sthlm SV, tel. 69 97 81.

Olle Nordström, Brahegatan 23, Sthlm Ö, tel. 60 38 33.

Bertil Granberg, Stockholmsvägen 121, Roslags-Näsby, tel. 58 75 25.

Postgiro: 35 76 37.

SKIDOR:

Ordf.: Anders Holmstedt, Karlavägen 15 B, Sthlm Ö, tel. 20 99 94 (22 45 80).

V. ordf.: Roland Johansson, Örnäs Säteri, Kungsängen, tel. 0758/525 44 (0758/521 00).

Sekr.: Sune Holmberg, Lindevägen 14, Johanneshov, tel. 49 85 33 (25 28 25).

Kassör: Björn Lindgren, Vibyholmsvägen 12, Älvsjö, tel. 99 75 50.

Dan Linde, Halmstadsvägen 36, Johanneshov, tel. 59 75 86 (11 14 33).

Toivo Lauren, Arkövägen 38, Johanneshov, tel. 48 07 44.

Lars Hägglund, Bjursätravägen 83, Bandhagen, tel. 86 54 21 (34 02 20).

Bertil Vedin, Sveaborgsvägen 10, Vendelsö, tel. 776 15 50.

Postgiro: 60 64 70.

SLALOM

Ordf.: Anders Holmstedt, Karlavägen 15 B, Sthlm Ö, tel. 20 99 94 (22 45 80).

Sekr.: Lars Eric Petterson, Smörbrödsvägen 17, Farsta, tel. 93 28 54 (24 30 80).

Kassör: Kerstin Ahlqvist, Klöverägen 25, Bromma, tel. 25 62 84.

Ledamöter:

Arne Rapp, Arkitektvägen 44, Bromma, tel. 26 67 00.

Jan Hansson, Trädgårdsgatan 28, Sundbyberg, tel. 28 88 59.

Hans Törsleff, Svartviksringen 14, Saltsjöbaden, tel. 717 18 04.

Postgiro: 35 76 37.

FÄKTNING:

Ordf.: Sten Rudholm, Valhallavägen 86, Sthlm Ö, tel. 20 71 99 (10 09 99).

Sekr.: Jan-Henrik Skarborg, Essingebrogatan 29, Sthlm K, tel. 53 06 74.

Kassör: Lars Sjöberg, Kommandörsgatan 33 A, Sthlm Ö, tel. 60 46 44.

Hedersordf.: Gunnar Skogh, Stockvägen 20 B, Sollentuna, tel. 35 61 37.

Tränare: Béla Rerrich, Fridhemsgatan 72, Sthlm K, tel. 52 51 71 (20 25 77).

Postgiro: 60 43 60.

TENNIS:

Alla ärenden handlägges av överstyrelsen.

Postgiro: 51 16 99.

DAMSEKTIONEN:

Ordf.: Aina Ekvall, Blåsutvägen 19, Enskede, tel. 48 78 73.

Sekr.: Suzanne Dettner, Tunnelgatan 12, Sthlm C, tel. 20 44 33 (63 10 40).

Kassör: Rigmor Björck, Bränningevägen 33, Johanneshov, tel. 91 95 08 (54 16 00 /147).

Tränare: Bo Svensson, Malmgårdsvägen 12IV, Sthlm SÖ, tel. 41 62 09 (24 46 20).

Postgiro: 50 22 11.

ÖVRIGT:

Bobsleigh-detaljen: Carl-Erik Eriksson, Kungsberga gård, Färentuna, tel. 0756/420 56.

REVISORER:

Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, Bromma, tel. 25 71 22 (24 65 00/157).

Gunnar Rinman, Hässleholmsvägen 9, Johanneshov, tel. 49 16 64.

Curt Berggrén, Torggatan 8, Sthlm K, tel. 51 60 80 (24 15 00).

Suppleant:

Hugo Grönkvist, Döbelnsgatan 42, Sthlm VA, tel. 31 44 40 (755 25 20).

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE:

Ordf.: Hans Garpe, Hägerstensvägen 251, Hägersten, tel. 46 00 72.

Kassör: Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, Bromma, tel. 25 71 22 (24 65 00/157).

Hans Fredrik Frostell, Idunavägen 10-12, Lidingö 3, tel. 66 25 68 (40 90 63).

Postgiro: 19 78 95.

★

Stadionlokalen: Arvid Kjällström, Wenströmsvägen 6, Sthlm NO, tel. 60 39 26 (22 65 00/2648).

Nils Lundin, Grevturegatan 77, Sthlm Ö, tel. 62 58 93.

BYGG-RB AB

Ynglingagatan 18, Stockholm VA

Telefon 34 91 90

Tillbyggnader Ombyggnader

Rolf Bergholm

DETTA

är en betald annonssida, som vederbörande företag beställt i uteslutande ändamål att stödja vår förening, som därför säger

TACK

KONTAKTMÄN:

Överstyrelsens kontaktmän för de olika sektionerna:

För samtliga sektioner:

	Ordf. Carl-Hjalmar Bodman
bandy:	Karl Liliequist
bordtennis:	Rolf Theblin
bowling:	Ernst Nilsson
boxning:	Hilding Lövdahl
brottning:	Hilding Lövdahl
curling:	Rolf Theblin
cykel:	Bengt Jäderholm
damidrott:	Gunnar Dahlfors
fotboll:	Karl Liliequist och Bo Hedvall
friidrott:	Gunnar Nordstig
fäktning:	Rolf Theblin
handboll:	Gunnar Dahlfors
ishockey:	Karl Liliequist och Ernst Nilsson
konståkning:	Rolf Theblin
orientering:	Bo Hedvall
skidor, backe:	Bengt Jäderholm
» slalom:	Bengt Jäderholm
tennis:	Gunnar Nordstig
bobsleigh:	Bengt Jäderholm

Att handhava lägenhets- och hyresfrågor:
Rolf Theblin.

Klubblokalen på Stadion, klubbmästare:
Åke Erixon och Gunnar Dahlfors.

Adj.: Nils Sundberg, Kronobergsgatan 26
(Ramsfeldt), Stockholm K, tel. 54 39 56
(11 25 16/31).

Fritidsgrupperna: Hilding Lövdahl och
Bertil Anér.

Medlemsregistret: Kanslisten.

Klubbmärken, plaketter etc.: Gunnar
Dahlfors.

Tidskriften Djurgårdaren: Karl Liliequist.

SUPPORTERKLUBBEN:

Lokal: Östermalmsgatan 22, Sthlm Ö,
tel. 11 54 05.

Ordf.: Gunnar Dyvik, Bergsättravägen 27,
Lidingö, tel. 765 56 03 (54 14 20).

V. ordf.: Victor Hedlund, Glanshammars-
gatan 41, Bandhagen, tel. 99 50 84.

Sekr.: Åke Magnuson, Bagarfruvägen 95,
Farsta, tel. 64 07 69 (83 05 00).

Kassör: Karl-Erik Wedberg, Birkagatan
20, Sthlm VA, tel. 34 26 16.

Intendent: Karl Modin, Skebokvarnsvägen
292, Bandhagen, tel. 86 44 03.

Revisorer:

Nils-Gunnar Wåhlberg, Hässelbytorp 2,
Vällingby, tel. 38 67 14 (21 48 87).

Lennart Du Rietz, Lyckselevägen 9, Vällingby,
tel. 38 21 12.

Postgiro: 35 21 20.

Av Djurgårdens tre kungliga medlemmar är det bara prinsessan Birgitta, som tävlat för vår förening, och det gjorde hon i slalom med den äran. Men hon hade många strängar på sin båge, och inte minst i fäktning avslöjade Birgitta sådana talanger, att hon skulle gått mycket långt därest inte andra plikter kommit emellan. På vår bild pustar hon ut efter en hård tävling. — Vid sidan av slalom och fäktning var hon mycket intresserad av ishockey. Jo då, det är alldeles riktigt — det var hennes GCI-kollega Sven Tumba Johansson, som hade tänt denna ishockeylåga. Och hos Tumba tänkte väl Birgitta även en annan låga, och det var också i det sammanhanget som elaka människor trodde sig vara lustiga, när de kallade Tumba för hovlakejen. Sedan kom Mona in i Tumbas liv. När får vi i Djurgården en hejare av Tumbas format?

Aktiebolaget Installationsfirman SEL

Huvudkontor: Kommendörsgatan 22

Utställning: Karlavägen 50. Tel. 67 90 30

Filialer:

Sturegatan 21, Sundbyberg. Tel. 28 35 35

Bodalsvägen 12, Lidingö. Tel. 65 89 60

Entreprenörer för:

Elektriska stark- och svagströmsinstallationer

Värme-, Ventilations- och Sanitetstekniska anläggningar

**Försäkring
med
personlig service**

**GÖR SOM RONNEY OCH TUMBA
FÖRSÄKRA ER I VALAND**

KONTAKTMAN: BERTIL SONNESJÖ - TEL. 08/22 34 20

vi är något långsammare..

... men vi är mycket billigare!

Göteborg—New York T/R med Loftleidir kostar 2.110:—
under större delen av året —
det lägsta flygpris som någonsin förekommit över Atlanten
eller 371:— billigare än något annat bolag.

Speciellt förmånligt pris vid retur inom 21 dagar
och för grupper om minst 15 personer.

Loftleidir flyger Reykjavik—New York non stop
med snabba Rolls Royce 400 Jet Prop
på endast 7 timmar.

Vällagade måltider med viner
serveras av Loftleidirs vänliga flygvärdinnor
som också ger Er drinkar mellan måltiderna
— och allt detta ingår utan kostnad
i Loftleidirs erkända service.

Loftleidir samarbetar med de stora amerikanska flygbolagen
och erbjuder därför de bästa vidareförbindelser från New York
— vart Ni än skall resa i Amerika.

Även med passagerar-rederierna har Loftleidir avtal —
Ni kan därför åka båt ena vägen och flyg andra vägen
med bibehållen T/R-rabatt.

Förmånliga specialarrangemang
för den som vill avbryta resan ett till fyra dygn på Island.

**LOFTLEIDIR har i många år framgångsrikt
fört en hård strid för låga flygpriser
för sina resenärer
— till ömsesidig fördel.**

LOFTLEIDIR
komfortklass

Trafiken över Atlanten ökar ständigt. Boka i tid — tala med Er resebyrå.

Göteborg: Box 2230, Skeppsbron 5—6, Tel. 17 36 80

Stockholm: Box 7193, Hamngatan 1 B, Norrmalmstorg, Tel. 21 28 63, 21 28 64

Helsingfors: Fabiansgatan 6 A, Tel. 66 96 03.

BILLIGARE ÖVER ATLANTEN ÄN NÅGOT ANNAT FLYGBOLAG

Nu kan Ni ge alla Era strykplagg samma härliga finish som de får på "lämna-bort-tvätten"

Ingenstans är man så mån om hemmets textilier som just i England — det må sedan vara linneskåpets dyrbara innehåll eller familjens alla kläder.

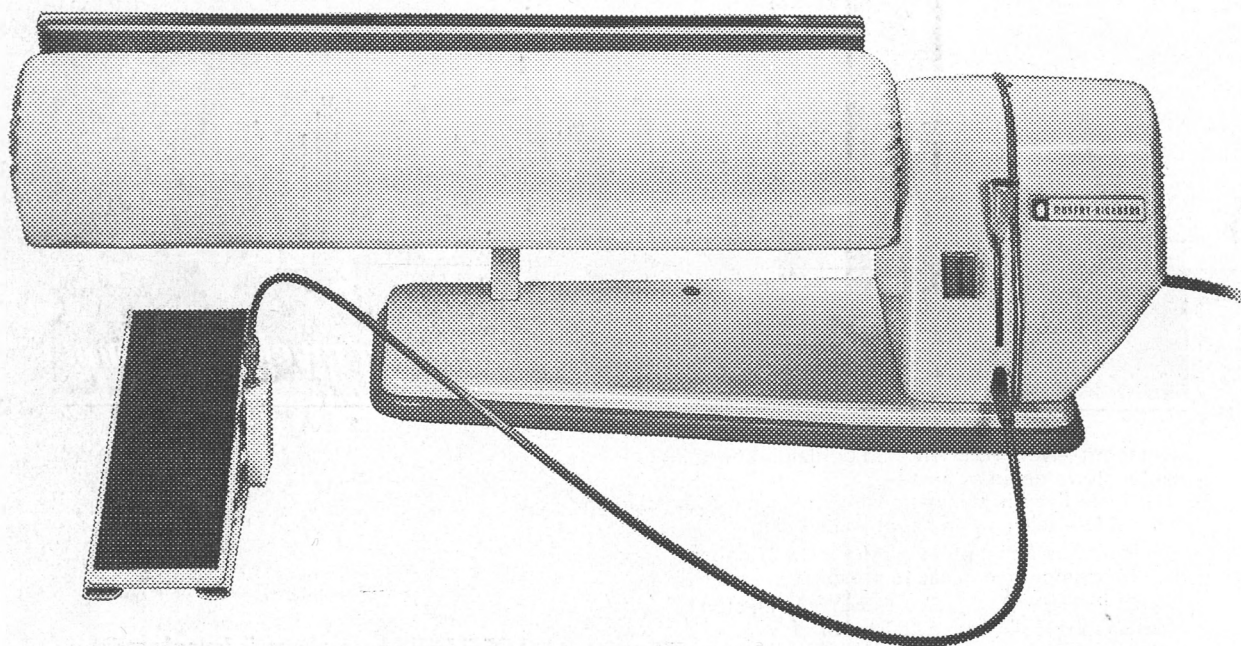
Det vill bra apparater till — mycket bra, till och med! — för att en engelsk husmor ska anförtro vården av hemmets textilier till dem.

Sådana som MORPHY-RICHARDS strykmangel, till exempel — en av de mest köpta i England!

Vill ni också veta hur man får lika härlig finish på alla strykplagg, som man annars bara får på "lämna-bort-tvätten"?

Pröva då en MORPHY-RICHARDS strykmangel!

MORPHY-RICHARDS tillverkar strykmanglar med äkta känsla för textiliernas oskattbara värde — det är därför...!

Nytt namn för hemhjälp:

morphy richards

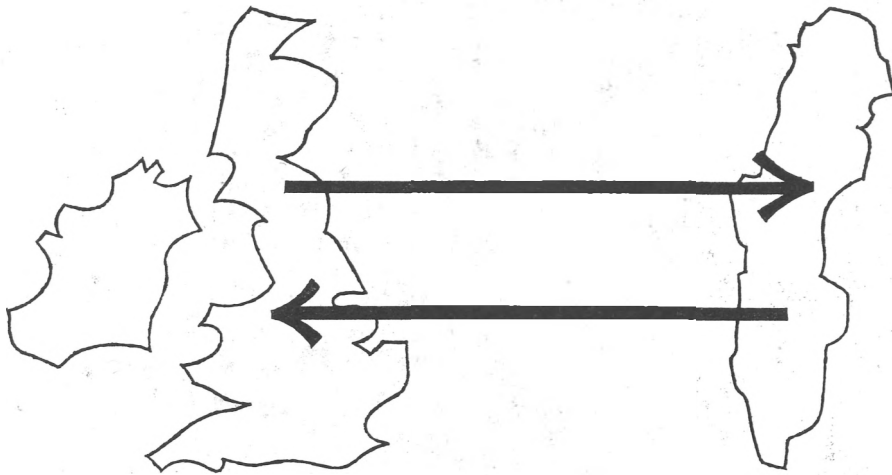
Värd sin plats i varje hem!

Säljes i Sverige av

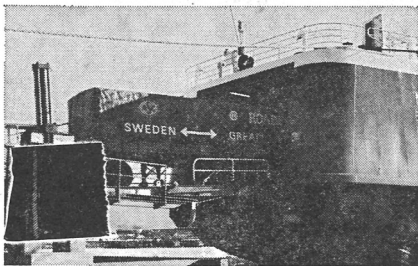
ELECTRIC & MUSICAL INDUSTRIES LTD SVENSKA AB • STOCKHOLM

22000 2500

Nu daglig trafik mellan alla betydande platser i Sverige och Storbritannien – från dörr till dörr på 5 dygn.

De nya färjeförbindelserna mellan Sverige och England ger möjligheter till rationella transportformer. Godshandlingen förenklas. Omlastningar undviks i stor utsträckning. Billigare emballage kan användas. Transporttiderna förkortas.

Men färjetrafiken är endast en länk i en lång transportkedja. För att kunna dra full nytta av de nya transportmöjligheterna krävs en omfattande transportorganisation på båda sidor av Nordsjön.

Genom samarbete med ROADFERRY och dess systerföretag British Road Services m.fl. ställer ASG till trafikanternas förfogande en organisation med reguljär trafik till och från 22.000 orter i Storbritannien och Eire.

ASG — liksom ROADFERRY — erbjuder transport med semitrailers, containers och storflak. Ingen sändning är för liten, ingen är för stor. Kyl- och värmetransporter ingår givetvis i servicen. Tack vare samarbete med Pickford Ltd. London —

ett av världens största specialtransportföretag — kan ASG utföra transport av alla slags gods — oberoende av vikt, mått och konsistens.

Inom Sverige transporteras styckegodset i ASG:s omfattande järnvägs- och biltrafik. Det innebär att cirka 120 ASG-kontor och ombud i landet kan behandla englandsgods i reguljär trafik till och från ca 2.500 orter. Partigods lastas redan hos kunden i den lämpligaste transportutrustningen.

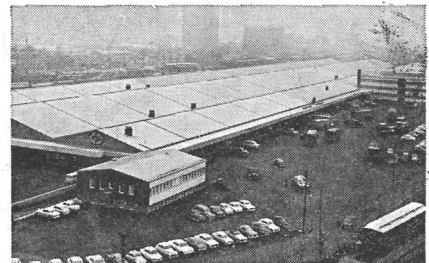

Direktförtullning i många ASG-terminaler samt egna kontor och ombud på samtliga aktuella färjelägen förkortar transporttiden.

Genom ASG får Ni alltså maximal tidsvinst. Godset kan vara mottagaren tillhanda endast **5 dygn** efter hämtningen hos avsändaren.

Den nyinvidga Göteborgsterminalen är knutpunkten i Sverige för ASG:s englandstrafik. Anläggningen är Europas

största och modernaste. ASG förfogar över en totalyta under tak på 30.000 m² med lagringsutrymmen på 14.000 m². 40 järnvägsvagnar och 160 bilar kan samtidigt lastas och lossas under tak.

Englandstransporter är ingenting nytt för ASG. Sedan länge erbjuder ASG reguljär parti- och styckegodstrafik med järnväg till och från England. Även sjö- och flygtransport finns på programmet. Dessa transportformer kommer att finnas kvar även i framtiden — som viktiga komplement till nya färjetrafiken.

Begär utförligare information från Ert ASG-kontor!

Englandsavdelning: Box 219, Göteborg. Telefon 031/80 09 00, Telex 20905

Huvudkontor: Box 14043, Stockholm 14. Telefon 08/67 97 20, Telex 1343

Vad nu då, ska vi också få vara med på en bild så här i sista stund och på sista sidan? Så undrar två av guldspelarna, som sköt Djurgården fram till den allsvenska triumfen genom ett par torpeder i Norrköpings fotbollsnät. Det är Peder Persson och Sven Lindman, som därmed får sista ordet och sista bilden i denna vår jubileumsskrift.

REDAKTÖR: KARL LILIEQUIST
I redaktionen: Carl-Hjalmar Bodman

Pris kr. 5: —